

ת"א 22795-06-20
בפני כב' השופטת רות רוני

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
המחלקה הכלכלית

בעניין:

דוד ליבר

ע"י ב"כ עוה"ד עפר פירט ו/או לירון ליברמן ו/או נדב שפר
ממשרד פירט, וילנסקי, מזרחי, כנעני - עורכי דין
מרכז עזריאלי 1 (מגדל עגול, קומה 41), תל אביב 6701101
טל': 03-6070800; פקס: 03-6097797

המבקש

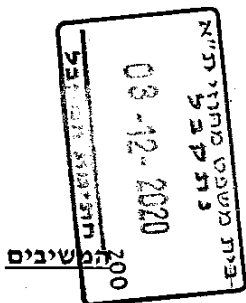
- נ ג ד -

1. ארנון מוזס
2. מרים נופך מוזס
3. עו"ד אבי פילוסוף

ע"י ב"כ עוה"ד דוד לשם ו/או ד"ר אלעד פלד ו/או שי סידוף
ממשרד ניר כהן, לשם, בן-ארצי ושות'
רח' ברקוביץ' 4, תל-אביב 64238
טל': 03-6968270; פקס: 03-6968277

4. ידיעות אחרונות בע"מ

ע"י ב"כ עוה"ד שרון קלינמן ו/או גיא זלמנסון
ממשרד קלינמן נאור ושות', עורכי דין
רח' תובל 40, רמת-גן 5252247
טל': 03-6120011; פקס: 03-6121100
וכן ע"י ב"כ עו"ד חגי דורון
ממשרד ש. הורוביץ ושות', עורכי דין
רח' אחד העם 31, תל אביב 6520204
טל': 03-5670700; פקס: 03-5660974

תשובה ל"בקשה מתוקנת למתן הוראות מכוח סעיף 267(א) לחוק החברות"

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 14.10.20 מתכבדים המשיבים 1-3, ארנון מוזס ("נוני"), מרים נופך מוזס ("מימי") ועו"ד אבי פילוסוף ("פילוסוף") (יחדיו - "המשיבים"), וכן המשיבה 4, ידיעות אחרונות בע"מ ("ידיעות" או "החברה"), להגיש את תשובתם ל"בקשה מתוקנת למתן הוראות מכוח סעיף 267(א) לחוק החברות" שהגיש המבקש ("הבקשה למתן הוראות" או "הבקשה").

על יסוד הטעמים שיפורטו להלן, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את הבקשה. כן יתבקש בית המשפט הנכבד להשית על המבקש את הוצאות המשיבים והחברה בגדר הבקשה, וזאת בשיעור הולם שישקף את התנהלותו הפסולה של המבקש ואת חוסר תום הלב הקיצוני הגלום בהגשת הבקשה דנן.

יצוין כי בהיותה של החברה חברה פרטית, מטעמים של סודיות מסחרית ובשל הנזקים הנגרמים ושעלולים להגרם לחברה כתוצאה מחשיפת מידע ונתונים אודותיה (כפי שכבר נעשה למרבה הצער על ידי המבקש), מוגשים חלק מהנספחים במעטפה סגורה לבית המשפט הנכבד ולא מצורפים לעותק שייסרק ל"נט המשפט".

ההדגשות במובאות שלהלן אינן במקור זולת מקום בו יצוין אחרת.

תוכן עניינים

- א. פתח דבר 5
- ב. רקע עובדתי כללי 8
- ב(1) התפתחות מבנה האחזקות בחברה 8
- ב(2) דירקטוריון החברה והנהלתה 9
- ב(2)I כללי 9
- ב(2)II ארנון מוזס (נוני) 10
- ב(2)III מרים נופך-מוזס (מימי) 10
- ב(2)IV עו"ד אבי פילוסוף 11
- ב(2)V התנהלה הבכירה 14
- ב(2)VI קבלת ההחלטות בחברה 14
- ב(3) משפחת יודקובסקי, התנהלותה ומניעה 15
- ב(3)I שורש העימות: דב מסתכסך עם נוני, נוטש את החברה ועורק ל"מעריבי" 15
- ב(3)II משפחת יודקובסקי מנהלת שורה של הליכי סרק 15
- ב(3)III משפחת יודקובסקי מנסה למכור מניותיה במחיר מופקע ומודה בשאיפה להפעיל מנופי לחץ על נוני 17
- ב(4) התנהלות המבקש כדירקטור המקדם את ענייני משפחתו תוך אדישות לטובת החברה ופגיעה בה 18
- ב(4)I כללי 18
- ב(4)II התנהלות לעומתית ולא עניינית 19
- ב(4)III התערבות פסולה בהליך גישור עם עובד בכיר 20
- ב(4)IV פניות לבנק הפועלים בעניינים פנימיים מתוך הדירקטוריון 20
- ב(4)V הצגת "החלטה" שכלל לא התקבלה 21
- ב(4)VI הפרת סודיות ענייני החברה 22
- ב(4)VII "המשחק הכפול" בנוגע למכירת מניות משפחת יודקובסקי 23
- ב(4)VIII הכשלת דיוני הדירקטוריון על ידי הסתרת מסמכים 25
- ב(4)IX שיבוש עבודת הדירקטוריון על ידי פניות ובקשות זמן קצר לפני ישיבות דירקטוריון 26
- ב(4)X שימוש לרעה בסעיף הקוורום 26
- ב(4)XI יצירת אוירה מאיימת בדירקטוריון ותקיפה אישית של כל מי שאינו בעמדת המבקש 27
- ב(4)XII פגיעה במר אנגל ובעובדי החברה תוך יצירת נזק חמור לחברה 28
- ג. דין הבקשה להידחות על הסף 30
- ג(1) המסגרת המשפטית שבחר המבקש אינה תואמת את מהותה ומטרתה של הבקשה 30
- ג(1)I הוראות החוק עליהן נסמכת הבקשה ותכליותיהן 30
- ג(1)II עניינה של הבקשה בסכסוך בעלי מניות 31
- ג(1)III הנושאים והסעדים שנכללו בבקשה והיקפה אינם מתאימים להליך שנגקט 32
- ג(2) אישור האסיפה הכללית (שהוסתר על ידי המבקש) שומט את הקרקע תחת ההליך 34
- ג(3) דין הבקשה להידחות מטעמי יושר 36
- ד. אין עילה להתערבות בשיקול דעתו של הדירקטוריון 37
- ד(1) כללי 37
- ד(2) ההחלטות התקבלו בתום לב ומשיקולי טובת החברה 38
- ד(3) העדר ניגוד עניינים 39
- ד(4) ההחלטות התקבלו באופן מיועד 39

41	ה. הארכת העסקתו של נוני
41	ה(1) רקע
41	ה(1)I ניסיונות ההשעיה
42	ה(1)II הדיונים על הארכת ההעסקה
43	ה(2) טענות המבקש: כללי
44	ה(3) נוני אינו פושט רגל ומצבו הכלכלי אינו רלוונטי למינויו לפי תקנון החברה והדין
44	ה(4) אין בהגשת כתב האישום כדי למנוע את הארכת ההעסקה
45	ה(5) לא הייתה אפשרות תקנונית ולא הייתה חובה לשקול מועמדים אחרים
46	ה(6) התייחסות לטענות ולשיקולים נוספים
47	ג. תיקון כתבי השיפוי
47	ו(1) רקע
49	ו(2) נוסח כתב השיפוי והתיקון לו
50	ו(3) אין בדין איסור על מתן הלוואה למימון הוצאות התדיינות של נושא משרה בהליך פלילי
55	ו(4) אין מניעה חוקית למימון הוצאות ההתדיינות בגין אישום מן הסוג שהוגש נגד נוני
57	ו(5) אין יסוד לטענה כי מימון הוצאות ההתדיינות הפלילית אינו לטובת החברה
59	ו(6) אין יסוד לטענות בדבר נאותות תנאי ההלוואה
60	ו(7) אין יסוד לטענות בדבר אופן מימוש כתב השיפוי
62	ו(8) אין יסוד לטענות בנוגע למימון הוצאות החקירה
63	ז. אין הצדקה בעובדות ואין עילה בדין למינוי "מומחה כלכלי חוקר"
63	ז(1) רקע
64	ז(2) העדר בסיס ראייתי ועובדתי למינוי "מומחה כלכלי חוקר"
65	ז(3) העדר בסיס משפטי למינוי "מומחה כלכלי חוקר"
65	ז(3)I טענות סף
66	ז(3)II העדר עילה על פי הדין
67	ח. אין יסוד לטענות בדבר השפעת "קשרי הנשייה האישיים" של נוני על החברה
67	ח(1) כללי
68	ח(2) עסקת הוט
68	ח(2)I רקע
71	ח(2)II נוני לא קיבל את ההחלטות על העסקה - דבר השומט את הקרקע תחת טענות המבקש
72	ח(2)III לא הועברה לחברה "הערכת שווי" לפני ביצוע העסקה
73	ח(2)IV האופציות של החברה ושל מוניטין לא היו זהות
74	ח(2)V אין יסוד לטענה כי העסקה בוצעה בהסתר
74	ח(2)VI יש לדחות את הטענות בנוגע למחיר העסקה
74	ח(3) טענות נוספות בנוגע לקשרים עם הוט
75	ח(4) הטענות בנוגע למר תשובה
76	ח(5) הטענות בנוגע לבנק הפועלים
76	ח(6) הטענה להפרה של דיני התחרות
78	ח(7) הטענה להפרה של כללי האתיקה העיתונאית
79	ח(8) סיכום
79	ט. יש לדחות את הדרישה למסירת מסמכים
83	י. זכות ההצבעה של נוני בדירקטוריון

- 86..... יא. התייחסות לטענות כלליות ונוספות.....
- 86..... יא(1) לא הופרו חובותיהם של המשיבים כלפי החברה.....
- 87..... יא(2) לא הופרו דרישות הידוע והגילוי.....
- 89..... יב. סוף דבר.....

א. פתח דבר

1. המבקש הוא בעלה של גבי אתי יודקובסקי, וביחד עם אמה (להלן יחדיו "משפחת יודקובסקי"), הם מחזיקים כיום בפחות מ-9% בזכויות הרכושיות בחברה ובכ-11% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון. באסיפה הכללית יש למשפחת יודקובסקי פחות מ-10%.
2. בדירקטוריון החברה מכהנים כיום 3 דירקטורים: נוני, מימי והמבקש. בתקופה שבין 23.4.18 ל-30.8.20 כיהן פילוסוף כדירקטור רביעי. ההצבעה בדירקטוריון נעשית על פי מספר מניות היסוד שכל דירקטור מייצג, כמפורט בהמשך.
3. עד ינואר 2017, במשך 17 שנים, התנהלה החברה באופן רגוע. המבקש, שמכהן כדירקטור בחברה מזה שנים רבות, נטל חלק בישיבות הדירקטוריון הספורות שהתנהלו כל שנה ולא בא בטענות כלפי הנהלת החברה בראשותם של נוני ומימי.
4. בינואר 2017, לאחר פרסום "פרשת 2000" זיהתה משפחת יודקובסקי הזדמנות לפגוע בנוני, מתוך מניעים שמקורם בסכסוכים מן העבר, כפי שיפורט להלן.
5. למשפחת יודקובסקי יש שתי מטרות: הראשונה, להדיח את נוני מתפקידו כמנהל עסקים ראשי ועורך אחראי של העיתון; והשנייה, למכור את אחזקותיהם בחברה במחיר גבוה ככל האפשר. שתי המטרות מתחברות באופן הבא: הדחתו של נוני עשויה, מבחינת משפחת יודקובסקי, להביא לכך שנוני ירצה למכור את מניותיו בעיתון. במקרה כזה, כל יתר בעלי המניות ימכרו את מניותיהם במחיר גבוה.
6. לחלופין, אם הניסיון להדיח את נוני נכשל, משפחת יודקובסקי תנסה למכור את מניותיה במחיר שיביא לידי ביטוי "פרמיית מיעוט עוין". בחודש מרץ 2020 הגיעה משפחת יודקובסקי להסכמה על מכירת כל אחזקותיה בחברה. התפרצות הקורונה מנעה את מימוש העסקה. המחיר שסוכם עם משפחת יודקובסקי כלל "פרמיית מיעוט עוין" והיה גבוה לאין שיעור מהמחיר בו בעלי מניות אחרים היו אמורים למכור באותו מועד את מניותיהם.
7. העובדות מלמדות כי התנהלותו המיליטנטית של המבקש מול המשיבים ונסיונו להקשות על עבודת הדירקטוריון, נובעים כל כולם משילוב הטינה האישית של משפחת יודקובסקי כלפי נוני (וכלפי מימי ופילוסוף), על כך שהם נמנעים לתמוך בעמדת המבקש להדיח את נוני) עם האינטרסים הכלכליים שלה, וכי אין דבר וחצי דבר בין התנהלות זו לבין טובת החברה בכלל ותפקידו של המבקש כדירקטור בה בפרט. מטרתה הברורה של משפחת יודקובסקי היא להמאיס עצמה על החברה ועל יתר בעלי המניות, עד אשר ייכנעו לדרישותיה וירכשו את מניותיה במחיר מופקע, או לחלופין לכפות עסקה למכירת כל מניות החברה לצד שלישי.
8. יודגש כי אין מדובר בהשערות, אלא בדברים שנאמרו על ידי המבקש עצמו. כך, למשל, המבקש אמר במהלך פגישה עם מימי כי המטרה שלו ושל משפחת יודקובסקי היא "להכריח את נוני למכור את מניותיו". כמו כן, במכתב לבנק הפועלים מיום 14.5.20 שיוצג להלן ציין ב"כ משפחת יודקובסקי כדלקמן:

"בעבר, מרשינו הציעו לבנק "לשלב ידיים". הם הציעו לבנק לנצל את חובו האישי של מר מוזס (אם אכן קיים כזה) כדי ליטול מידיו את מניות השליטה ולמכור את החברה כולה! מרשינו הסכימו לשתף פעולה עם מהלך כזה. אך הבנק אפילו לא הגיב."

¹ פרט לכונסי הנכסים מטעם בנק דיסקונט, משפחת יודקובסקי היא בעלת המניות הקטנה ביותר בחברה.

לא יכולה להיות הודאה ברורה מזו במטרותיה של משפחת יודקובסקי.

9. מבחינת המבקש, **מטרות אלה מקדשות את האמצעים**, ואם ישרף הבית על הדרך - ישרף, ואם ישרפו יושביו - מה טוב. אין דרך אחרת להבין את המלחמה שמנהל המבקש בדירקטוריון, בין היתר תוך הכפשות ואיומים **בלתי פוסקים** על הדירקטורים האחרים ותוך **שיתוף פעולה עם מתחרים עסקיים של החברה**, הכל כמפורט להלן, ללא כל רתיעה מהנזקים הרבים והחמורים שהוא גורם ומוכן להוסיף ולגרום לחברה. התנהגותו מעוררת שאלה לגבי כשירותו לכהן כדירקטור.
10. לעצם הבקשה - על אף אורכה המופלג, כאשר ברים את המוץ מהבר מסתבר כי במישור המעשי היא מופנית **כלפי שתי החלטות אופרטיביות** שהתקבלו בדירקטוריון ובאסיפה הכללית של החברה על דעת כל חבריהם (ובתמיכת יותר מ-90% מזכויות ההצבעה באסיפה), כנגד עמדתה של משפחת יודקובסקי בלבד: האחת, הארכת העסקתו של נוני כמנהל העסקים הראשי של החברה לתקופה של חמש שנים; השנייה, תיקון נוסחו של כתב שיפוי שהוציאה החברה לטובת כל הדירקטורים ונושאי המשרה בה.
11. לטענות המבקש כנגד שתי ההחלטות הללו **אין כל שחר**. אשר להחלטה על **הארכת ההעסקה** - הרי שכפי שיפורט להלן, זו נעוצה בשיקולי טובת החברה, ונטועה עמוק בשיקול הדעת של הדירקטוריון והאסיפה הכללית. אין כל מקום להתערבות שיפוטית בהחלטה זו, תוך ביטול רצונם של רוב הדירקטורים ורוב בעלי המניות לבחור במנהל עסקים ראשי זה ולא אחר. מעבר לכך, המבקש כושל בניסיונו המאולץ, הכולל את עיוות הוראות תקנון החברה והדין, להראות כי **נפל פגם משפטי כלשהו** בהחלטה האמורה.
12. ואשר להחלטה על **תיקון כתבי השיפוי** - זו נעשתה בהתאם לדין, ובין היתר, על סמך חוות דעת של היועצת המשפטית לדירקטוריון ושל פרופ' אסף חמדני. כפי שיוסבר, טענותיו של המבקש בעניין חוסר חוקיות התיקון - אשר לא מנעו ממנו מלחתום על כתב שיפוי באותו נוסח שניתן לו עצמו! - שגויות מכל וכל.
13. כאמור, החלטות אלו אושרו על ידי האסיפה הכללית ברוב של 90%, שכלל את כל בעלי המניות פרט למשפחת יודקובסקי. אלא שהמבקש הסתיר עובדות קריטיות אלה מעיני בית המשפט הנכבד בחוסר תום לב משווע!
14. יתר על כן, ההחלטות התקבלו גם בדירקטוריון ברוב גדול, שכלל את קולותיהם של מימי ופילוסוף, כאשר בניגוד גמור לטענות המבקש - שאינן נתמכות בבדל וראייה ונסתרות על ידי העובדות - אין ולא היה להם שמץ של עניין אישי באותן החלטות (כמו גם בנושאים נוספים שנדונו בדירקטוריון והמועלים בבקשה). יתרה מכך, ההחלטות התקבלו בתום לב, לטובת החברה ובאופן מיוזע, לאחר שמיעת עמדת המבקש ובחינת המידע הרלוונטי - כאשר בניגוד גמור לטענת המבקש, מצבו הכלכלי של נוני בעליל אינו רלוונטי לאיזה מהן.
15. לנוכח חולשת עמדת המבקש בשתי ההחלטות האקטואליות האמורות, המבקש ניסה לגייס לבקשה טענות "מחזקות", שלמעשה אינן מחזקות אותו כלל. המלל הרב הנשפך על הדף בגדרן של טענות אלו אינו אלא ניסיון להשחיר ולהשמיץ את המשיבים, הן כתכלית בפני עצמה והן על מנת לכסות על מהותה הרדודה של הבקשה. למותר לציין כי אף בהן אין כל ממש.
16. כך, אין זה נכון שהמבקש לא ידע בזמן אמת על הפסדים שנגרמו לחברה בשל מסחר בעסקאות בנגזרים פיננסיים ("עסקאות בנגזרים").² נכון הוא שהמבקש ידע את הדברים בזמן אמת, בדיוק כמו הדירקטורים הנוספת בחברה דאז, מימי והדירקטור מטעם פישמן. טענות המבקש נכתבו בצורה פתלתלה ותוך עמעום מכוון

² למשל סעיף 39 לבקשה.

של המועד שבו הדברים נודעו למבקש³ - מועד שלפי הודאתו, כמוצג להלן, הינו לכל המאוחר שנת 2011. טענות נוספות שמעלה המבקש, בנוגע לזיקה תיאורטית אפשרית בין עסקאות החברה לעסקאות פרטיות שנוני ביצע כביכול, מנוסחות כספקולציה, כאשר ה"בסיס" לה הוא כתבה שפורסמה בתקשורת עוד בשנת 2018, וכפי שיוסבר להלן, הרבה למעלה מן הנדרש - אין בהן אמת. מכל מקום, דרישתו של המבקש למינוי "מומחה כלכלי חוקר" בעניין זה עלתה בפני הדירקטוריון עוד ביום 20.12.18, נדונה ונדחתה ברוב דעות, תוך שהדירקטורים נותנים אמונם בנוני ובעובדי החברה, ואין מקום להתערב בהחלטתם זו.

17. **אין זה נכון שדיוני הדירקטוריון מתנהלים תוך הפרת חובות גילוי ובאופן לא מידוע, כך שמתבצעות עסקאות בניגוד עניינים שלא לטובת החברה.** נכון הוא כי במסגרת השימוש שעושה המבקש בתפקידו כדירקטור כדי לקדם סכסוך בין בעלי מניות, המבקש נסמך על כותרות בעיתונות (בקרוב כלי תקשורת מתחרים, שיש להם עניין מובהק להזיק לחברה) בעניינים פרטיים של בעל מניות ודירקטור אחר (נוני), ודורש ממנו לבצע "התפשטות כלכלית" שאינה מקובלת ואינה לגיטימית (לדעת כל הדירקטורים למעט המבקש), וכל זאת בחסות טענות לפעולות בניגוד עניינים. במציאות שבה עניינים פנימיים של החברה ועניינים אישיים של הדירקטורים משמשים כלי משחק בידי המבקש ומתפרסמים בהרחבה בתקשורת, ובמציאות של התנהלות לא עניינית וחוסר אמון בין המבקש לבין כל יתר הדירקטורים, אכן הדירקטורים האחרים סברו שיש לכבד את הפרטיות של נוני (ככל אדם שזכאי לפרטיותו), ולדחות את דרישת המבקש לחייבו למסור פרטים אודות מצבו הכלכלי.
18. **עם זאת, לנוכח טענות המבקש ועל מנת להבטיח שלא נגרם לחברה נזק כלשהו ושנשמרים מלוא האינטרסים של החברה, הדירקטוריון ערך בדיקות וביורורים על מנת לוודא כי זכויות החברה לא נפגעו** (גם בהנחה שטענות המבקש בעניין קיומם של קשרי נשיה היו מתבררות כנכונות). הדירקטורים האחרים אכן השתכנעו באופן מוחלט שלא נגרם נזק כלשהו לחברה בשל ניגוד עניינים נטען ואינטרס אישי. בפרט הובהר, בנוגע לעסקה שבוצעה עוד בשנת 2016 בה נמכרה אופציה לרכישת מניות בחברת הוט ("עסקת הוט"), כי זו נעשתה משיקולים ענייניים בעלי היגיון כלכלי ועסקי מובהק ולטובת החברה, ומבלי שנוני הורה האם, מתי ובאיזה מחיר לבצעה. המבקש בחר להתעלם מן המידע וההסברים המפורטים שניתנו לו בעניין זה, כמו גם בנושאים אחרים הנזכרים בבקשה, ולא טרח אפילו להציגם בפני בית המשפט.
19. **אין זה נכון שהמבקש לא מקבל מסמכים שונים שהוא זכאי לקבלם.** נכון הוא שלאורך תקופה ארוכה המבקש לא התעניין כלל בענייני החברה, לא ביקש לכנס ישיבות דירקטוריון ולא ביקש מסמכים כלשהם. נכון הוא שמאז פתיחת החקירה בתיק 2000, לאחר שבעלי המניות ממשפחת יודקובסקי זיהו שעת כושר לפעול להדחתו של נוני, המבקש החל להשתמש בתפקידו כדירקטור ככלי משחק במאבק בין בעלי מניות והחל לדרוש מסמכים, והוא מקבל אותם - כשהוא זכאי לכך. למרבה הצער - מידע שנמסר למבקש (כמו גם ענייני החברה הנדונים בדירקטוריון) מוצא דרכו מחוץ לחברה (עוד קודם להליך זה וגם בעקבותיו), ומסב לחברה נזק רב בשל כך.
20. **אין זה נכון שהחברה מתנהלת מזה שנים ארוכות בהתנהלות מקפחת ותחת היסטוריה של קיפוח.** נכון הוא שבעבר - לפני 23 שנה - הוחלט בפס"ד צנה כי בהינתן אופייה המשפחתי של החברה וציפיות בעלי המניות לניהול משותף, מן הראוי לשנות את הוראות התקנון שמקנות את כל זכויות הניהול בידי שני נציגים בלבד ולהרחיב את הרכב הדירקטוריון כך שכל אחד מ-5 בתי האב (מושג שאיבד את הרלוונטיות שלו כיום) יוכל למנות נציג מטעמו לדירקטוריון, וההצבעה בדירקטוריון תהיה על פי מספר מניות היסוד שמייצג כל דירקטור. הרחבת הדירקטוריון הוצעה על ידי נוני, ובלבד שההצבעה בדירקטוריון תהיה מכח הזכויות במניות היסוד, ועמדה זו אומצה בפסק הדין. טענות הקיפוח שמועלות בבקשה החלו להשמע מפי המבקש כ-20 שנה לאחר מתן פסק

³ למשל סעיפים 39, 226, 228 לבקשה.

הדיון, אך ורק לאחר פרסום החקירה בתיק 2000, ולאחר שמשפחת יודקובסקי זיהתה שעת כושר לעורר מחדש את הסכסוך בין בעלי המניות במטרה להוביל להדחתו של נוני.

21. גם האוסף המפוזר של טענות נוספות שהועלו על ידי המבקש הוא חסר ממש ומופרך לגופו. כך, אין זה נכון שהתקבלה החלטה על השעייתו של נוני מתפקיד מנהל עסקים ראשי - להפך, התקבלה החלטה שדחתה את הצעת המבקש להשעות את נוני מתפקידו (ואף החלטה זו אושרה באסיפה הכללית ברוב גדול מאוד), מה שלא מנע מן המבקש להציג מציאות מדומה הפוכה בפני צדדים שלישיים; אין זה נכון שהתשלום שבוצע בגין הייצוג המשפטי של נוני בתיק 2000 הוסתר מהמבקש או שלא ידוע לו מהם הסכומים ששולמו בגין הייצוג המשפטי או שהוסתר ממנו הסכם שכר טרחה בתיק 2000;⁴ אין זה נכון שקשרי נשייה נטענים מעוררים צל של חשש להפרת דיני התחרות, כעולה מהייעוץ המשפטי שניתן לדירקטוריון; אין זה נכון שארע אי פעם מחטף בקבלת החלטות בחברה; אין זה נכון שנמנע מהמבקש להעלות נושאים לסדר היום (למעט דרישה לדיון חוזר, בהעדר שינוי נסיבות); אין זה נכון שמתקיימות ישיבות דירקטוריון בלעדי המבקש בענייני החברה, זולת לצורך התמודדות עם ההליך שנקט המבקש עצמו, אשר לגביו לא יעלה על הדעת שהמבקש ימצא בשני צידי המתרחש ויכתוב את אופן ההגנה; ועוד ועוד.

22. מעבר לכל האמור, וגם לנוכח כל האמור, הבקשה למתן הוראות לדירקטורים היא אכסניה לא הולמת לטענות שמעלה המבקש (אשר לגופן כאמור - אין בהן ממש). טענותיו של המבקש הן במישור בעלי המניות, ועל כן ההליך המתבקש הוא הליך קיפוח מיעוט (אף שלגוף העניין - גם לא קיים קיפוח). אלא שהליך בין בעלי המניות טומן בחובו סיכון למתן סעד של היפרדות ומכירה כפויה של מניות יודקובסקי בחברה, אך הפעם - במחיר הוגן ולא במחיר שכולל פרמיית מיעוט עוין (כפי שדורשת משפחת יודקובסקי). על כן, לא בכדי נבחר הליך של מתן הוראות לדירקטורים, למרות שכלל אינו מתאים למחלוקת בין בעלי מניות, ובמסגרתו מועלות טענות בהיקף רחב של נושאים, בחלקן ישנות ובלתי רלוונטיות בעליל.

23. להלן יציגו המשיבים והחברה בהרחבה את עמדתם בסוגיות אלה ונוספות.

ב. רקע עובדתי כללי

ב(1) התפתחות מבנה האחזקות בחברה

24. חברת ידיעות אחרונות בע"מ היא המוציאה לאור של העיתון ידיעות אחרונות ("העיתון"), ולה פעילויות נוספות בתחום התקשורת. לאחר פטירתם של יהודה מוזס ושרה מוזס, התחלקו מרבית מניותיה בין בניהם - ראובן מוזס ("ראובן"), אלכסנדר מוזס ("אלכסנדר"), מאיר מוזס ("מאיר") ונח מוזס ("נח"), וכן ניתנו במתנה מניות לדב יודקובסקי ("דב"), קרוב משפחה רחוק של משפחת מוזס. מניות החברה הורכבו ממניות יסוד א', מניות יסוד ב'⁵ ומניות רגילות, ובשנת 1960 הונפקו גם מניות בכורה.

25. במהלך השנים עברו מניות לידי יורשיהם של בעלי המניות הנ"ל, נערכו עסקאות בין מי מבעלי המניות ונמכרו מניות לאחרים. אין זה המקום לפרט את השינויים במבנה האחזקות בחברה, פרט לכמה מהם הראויים לציון.

26. בסוף שנות השמונים, על רקע אירועים שיתוארו להלן, העביר דב ז"ל את אחזקותיו בחברה, למעט מניה אחת, לידי רעייתו לאה יודקובסקי ("לאה") ובתם אתי יודקובסקי-ליבר ("אתי"). כעבור שנים הועברה מנייה רגילה אחת גם לידי בעלה של אתי, דויד ליבר, הלוא הוא המבקש דכאן יחדיו - "משפחת יודקובסקי". בתחילת שנות

⁴ למשל סעיפים 1, 53, 128, 132, 142, 168, 217, 258, 530, 576 לבקשה.
⁵ לימים בוטלה האבחנה בין מניות יסוד א' ל-ב', כמתואר להלן, וכיום ישנן מניות יסוד מסוג אחד.

האלפיים הגדילה משפחת יודקובסקי את אחזקותיה בחברה תוך נטילת הלוואה מבנק דיסקונט לשם כך, שכנגדה שועבדו לבנק כ-7.5% ממניות החברה שבידי משפחת יודקובסקי.

27. מאחר שמשפחת יודקובסקי לא פרעה את מלוא סכום הלוואה לבנק דיסקונט, כך שנתרה (למיטב הידיעה) יתרה שלא נפרעה על כ-67 מיליון ₪, ביום 12.8.19 מומש השעבוד ומונה כונס נכסים על המניות המשועבדות (עו"ד אמנון לורך; **"הכונס על מניות יודקובסקי"**)⁶ - דבר שלא יכול להיות חולק כי אינו לטובת החברה. לאור זאת, כיום מוחזקים בידי משפחת יודקובסקי **פחות מ-9%** בזכויות הרכושיות של מניות החברה.

28. לפני כ-20 שנה רכשה חברת בראון-פישמן תקשורת בע"מ ("**בראון-פישמן**") שהייתה בבעלות מר אליעזר פישמן ומשפחת בראון, אחזקה ישירה ועקיפה בכשליש ממניות החברה. על אחזקותיה של בראון-פישמן בחברה נרשם שעבוד לטובת בנק הפועלים להבטחת התחייבויותיה כלפיו. משבראון-פישמן לא עמדה בהתחייבויותיה לבנק, מונה מכוח השעבוד ביום 29.9.16 עו"ד פנחס רובין וירון אלכאוי ככונסי נכסים על אחזקותיה בחברה ("**הכונסים על מניות פישמן**" או "**הכונסים**")⁷.

29. להשלמת התמונה יצוין כי בשנת 1988, בעלי המניות בחברה הקימו את חברת ידיעות תקשורת בע"מ ("**ידיעות תקשורת**"), אשר מניותיה מוחזקות בנאמנות לטובת בעלי המניות בידיעות אחרונות כ"תמונת ראיי" בהתאם לשיעורי אחזקותם בידיעות אחרונות בכל עת (הדירקטוריון בידיעות תקשורת מונה שני דירקטורים ואינו זהה להרכב הדירקטוריון של ידיעות אחרונות)⁸.

ב(2) דירקטוריון החברה והנהלתה

ב(2) כללי

30. בהתאם לתקנון החברה (סעיף 7) כפי שהיה בתוקף עד לשנת 1997, כיהנו בחברה שני "מנהלים" (דירקטורים), כאשר אחד מונה על-ידי מחזיקי מניות יסוד א' והשני מונה על-ידי מחזיקי מניות יסוד ב'. במשך שנים רבות החזיקו בתפקיד זה נח ועו"ד שלמה ליבליך. בשנת 1984 מונה דב לדירקטור במקום ליבליך. בשנת 1985 הלך נח לעולמו, וכעבור כשנתיים, בשנת 1987, מונה נוני כדירקטור במקומו. בשנת 1989 מונה זאב מוזס ("**זאב**"), בנו של מאיר, כדירקטור במקום דב.

31. בשנת 1993 מונתה מימי לדירקטוריון תחת זאב. באותה תקופה התגלעה מחלוקת בנוגע לניהול החברה, אותה המבקש מכנה באופן **מטעה** "פרשת הקיפוח הקודמת" (עד כמה מטעה - יוסבר להלן). בשנת 1994 עתר זאב, באמצעות חברת צנה בשליטתו, לבית המשפט המחוזי בתל אביב בבקשה לשורת סעדים.⁹ בית המשפט (כב' השופטת מ' רובינשטיין) **דחה** את מרבית הסעדים שהתבקשו. לצד זאת הורה בית המשפט, מכוח ס' 235 לפקודת החברות (נוסח חדש), תשמ"ג-1983, על תיקון נוסח תקנה 7 לתקנון החברה, זאת **בהתאם לאחת ההצעות שהעלה נוני**. כך, תקנה 7(ג) שונתה באופן שחלף שני דירקטורים יכהנו בחברה חמישה דירקטורים - אחד מטעם כל אחד מבתי האב של נח, ראובן, מאיר, אלכסנדר ודב. בית אב הוגדר כ"בני המשפחה המחזיקים במניות יסוד וחברות משפחתיות שבשליטת בית האב". עוד הורה בית המשפט בגדר נוסח תקנה 7 שקבע (בס"ק ז'), כי "ההצבעה בדירקטוריון תהיה על יסוד הכרעת רוב מניות היסוד. **ההצבעה תהיה על פי מספר מניות היסוד מסוג א' או ב' ביחד אשר בידי בית האב המיוצג על ידי הדירקטור**"¹⁰.

⁶ פרי"ק (מחוזי ת"א) 19-47320-07 בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' כונס הנכסים הרשמי (נבו, 12.8.2019).

⁷ פרי"ק (מחוזי ת"א) 16-1165-09 בנק הפועלים בע"מ נ' אליעזר פישמן (נבו, 29.9.16).

⁸ ראו פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ד' חשין) בת"א (מחוזי ירושלים) 625/94 יודקובסקי נ' ידיעות תקשורת בע"מ (נבו, 8.3.00), שיידון גם להלן.

⁹ הי"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 2113/94 צנה בע"מ נ' פולן בע"מ (נבו, 25.6.97) ("צנה").

¹⁰ עניין צנה, פס" 54.

32. בהתאם לאמור ולשינויי האחזקות בחברה מונו והוחלפו מפעם לפעם דירקטורים בחברה. בתקופה בה נתקבלו ההחלטות אותן תוקף המבקש וכן במועד הגשת הבקשה (המקורית והמתוקנת), כיהנו בדירקטוריון ארבעה דירקטורים, הלוא הם המשיבים והמבקש, אשר לכל אחד מהם הוקנו זכויות הצבעה מכוח האחזקה היחסית המניית היסוד של בעלי המניות שמינו אותם, כמפורט להלן:

32.1. נוני - כ-59% מזכויות ההצבעה;

32.2. מימי - כ-15% מזכויות ההצבעה;

32.3. פילוסוף, שמונה על ידי הכונסים על מניות פישמן וכיהן בתפקיד עד ליום 30.8.20 - כ-15% מזכויות ההצבעה;

32.4. המבקש - כ-11% מזכויות ההצבעה.

33. להלן יינתן רקע קצר על כל אחד מן הדירקטורים המשיבים - נוני, מימי ופילוסוף, על ההנהלה הבכירה של החברה הפועלת תחת הדירקטוריון, וכן על אופן קבלת ההחלטות בחברה, כאשר על המבקש, מניעיו והתנהלותו ידובר בהמשך.

ב(2) II ארנון מוזס (נוני)

34. נוני הינו בנו של נת, אשר עמד בראש החברה שנים רבות. נוני מונה כאמור לדירקטוריון בשנת 1987, ומכהן מזה שנים כמנהל העסקים הראשי של החברה. החל משנת 2000 מחזיק נוני לבדו במרבית זכויות ההצבעה בדירקטוריון, אך הוא לא עשה שימוש בכוחו זה כדי להעביר החלטה בדירקטוריון לבדו. בהתאם לאופן ההצבעה בדירקטוריון שנקבע בפסק הדין בעניין צנה ובהתאם להוראות הדין הכללי, וכן על סמך ייעוץ משפטי שניתן לדירקטוריון לרבות חוות דעת של פרופ' עמיר ליכט, נוני רשאי להשתתף בהצבעה בעניינים הנוגעים לו עצמו בהיותו בעל רוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון. עוד יצוין כי נוני מייצג את בעלי המניות מבני משפחתו גם באסיפה הכללית.

35. נקדים ונציין כי חלק מהותי מהטיעון העובדתי והמשפטי הכלול בבקשה מתייחס ומסתמך על כתב האישום שהוגש (בין היתר) נגד נוני בגדר פרשת 2000, כאשר גם סוגיות שאינן נוגעות במישורן בפרשת 2000 הינן בעלות זיקה ממשית לטענות שהועלו בהליך הפלילי. לנוכח זאת, פרקליטיו של נוני בהליך הנוכחי, בעצה אחת עם הסגוריות שלו במשפט הפלילי, סבורים כי בעיתוי הנוכחי נוני מנוע ממסירת תצהיר ו/או ממתן עדות במסגרת ההליך דנן. זאת, בשל ההליך הפלילי המתנהל, ומנימוקים מקצועיים שבבסיסם הגנה על זכויות היסוד העומדות לנוני. לכך יש להוסיף כי מטרת הסעדים המבוקשים בהליך דנן אינה להגיע לחקר האמת אלא לפגוע בזכויות היסוד של נוני, לנסות להביכו, לחשוף את ענייניו האישיים בפני הציבור כולו ולהטיל בו רפש, והכל מתוך מניע של שנאה אישית ואינטרסים; ומתן תצהיר על ידו הוא אף אחד הסעדים שהתבקשו.¹¹ יובהר כי אין באמור כדי למצות את טענות המשיבים ככל שתועלה טענה בעניין זה. מטעמים אלה, בחרו המשיבים והחברה שלא לתמוך תשובה זו גם בתצהיר של נוני ולהסמך על תצהיריהם של יתר המשיבים ומצהירים רלוונטיים נוספים.

ב(2) III מרים נופך-מוזס (מימי)

36. מימי מונתה לדירקטורית ביום 29.12.93. מזה שנים רבות, היא משמשת כמשנה למנהל העסקים הראשי ואחראית על המגזינים ועל תחומים נוספים בחברה, כאשר במסגרת זו מילאה, בין היתר, תפקיד מרכזי בייזומו ובהשקתו של אתר Ynet.

¹¹ סעד ז' בפתיח לבקשה.

37. המבקש טוען כנגד מימי, בניסיון לקעקע החלטות שנתקבלו בדירקטוריון בתמיכתה וכנגד עמדתו, כי קיים "שיתוף פעולה" תיאום מלא" בינה לבין נוני, וכי "שיתוף פעולה" זה נעוץ כביכול בהתחייבות של נוני לרכישת מניותיה של מימי. מעבר לכך שהמבקש, שהנטל עליו, לא הציג **בדל ראייה** לטענה זו, הרי שהעובדות **מפריכות** אותה.
38. הטענה הסתמית, כאילו מימי תומכת בנוני על מנת שידאג לרכישת מניותיה בחברה, הינה **שקר מוחלט**, והיא **נסתרת** כבר על ידי העובדה, עליה אין חולק, שבפועל מניותיה של מימי לא נרכשו. בהקשר זה יובהר כי בעסקה שהתגבשה לרכישת מניות כונסי הנכסים על מניות פישמן, כונס הנכסים על מניות יודקובסקי ומניות משפחת יודקובסקי (עליה ידובר בהמשך), מימי ביקשה למכור חלק ממניותיה, אך בסופו של דבר העסקה שהתגבשה לא כללה מכירת מניות של מימי. תוצאת העסקה שהתגבשה הייתה אמורה להוביל לגידול בהיקף אחזקותיה של מימי בחברה. עוד יצוין כי במועד הגשת תשובה זו, מתנהל משא ומתן מחודש ביחס לרכישת מניות על ידי החברה מכונסי הנכסים על מניות פישמן ומכונס הנכסים על מניות יודקובסקי, וגם במסגרת משא ומתן זה - לא עומדת על הפרק מכירת מניות על ידי מימי.
39. אף הטענה ל"תיאום מלא" אינה מתיישבת עם העובדות, וזאת בשורה של נושאים:
- 39.1. **שכר** - למימי טענות מזה שנים רבות בעניין תנאי העסקתה, ונוני (שלו יש רוב בדירקטוריון החברה, וביחד עם מימי - הם בעלי רוב באסיפה הכללית) סרב לתמוך בה באופן בלעדי, כך שדרישותיה לעדכון תנאי העסקתה (שנשחקו משמעותית עקב הצמדה לדולר מאז שנת 2002) לא נענו עד היום. בישיבת הדירקטוריון מיום 5.8.19, למשל, הוחלט, בהתאם להצעתו של פילוסוף ועל דעתו של נוני, **שלא לדון בנושא** באותה עת. מימי זעמה על כך, והתבטאה כי "אין לי מילים להגיד כמה אני מזדעזעת מכך שאתם מתעלמים לגמרי מהקיפוח לאורך כל השנים" (עמ' 16).
- העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 5.8.19 מצורף **כנספח 12.1**.
- 39.2. **הארכת ההסכם של נוני ב- 12 שנים** (על פי הנטען) - אין זה נכון כי מימי תמכה בבקשתו של נוני להאריך את הסכם ההעסקה שלו ב- 12 שנים. נושא זה כלל לא הגיע לדיון בדירקטוריון, וממילא מימי לא הביעה עמדתה בנושא. מימי שוחחה על בקשתו של נוני עם המבקש, והיתה אמורה להתקיים פגישה (שלא התקיימה) של השניים עם עו"ד פנחס רובין בנושא לאחר שמונה ככונס נכסים על מניות פישמן, אך לא גיבשה עמדה ולא הביעה עמדה בעניין זה שירד מן הפרק.
- 39.3. **העמדת מימון לייעוץ משפטי לדירקטורים** - מימי התנגדה להעמדת מימון לייעוץ משפטי לדירקטורים, בשונה מנוני ומפילוסוף, כך שגם הצבעה זו מעידה כי פעולתה של מימי עצמאית. ההצבעה בעניין זה מפריכה את טענת המבקש בסעיף 604 לבקשה, כאילו המשיבים מתואמים בכל הצבעותיהם בדירקטוריון.
- ב(2) IV עו"ד אבי פילוסוף
40. ביום 23.4.18 מונה פילוסוף כדירקטור על ידי הכונסים על מניות פישמן. פילוסוף נבחר לתפקיד לנוכח ניסיונו העסקי והמשפטי העשיר, כמי שבמשך למעלה מארבעים שנה עסק בעריכת דין, כיהן כדירקטור וכיו"ר הדירקטוריון בחברות פרטיות, ציבוריות וממשלתיות (התעשייה האווירית, הבורסה לניירות ערך, חיפה כימיקלים ועוד), וכן שימש כמנכ"ל של חברות גדולות (קבוצת עלית, חיפה כימיקלים ועוד).
41. **בניגוד מוחלט** לטענת המבקש, פילוסוף לא מונה לדירקטוריון כדי לחזק את כוחו של נוני. כאמור, לנוני יש **לבדו** רוב בדירקטוריון, וממילא ההחלטות עליהן קובל המבקש התקבלו גם בתמיכת מימי. בוודאי שהמינוי לא

¹² ניסח הפרוטוקולים המצורפים לתשובה זו הוא הנוסח המחייב, גם אם הם טרם נחתמו.

- נעשה, כפי שטוען המבקש, כדי לאיין "החלטה" של הדירקטוריון להשעות את נוני - "החלטה" שלא התקבלה מעולם (ועל כך בהמשך).
42. לא זו בלבד שגרסת המבקש בדבר הסיבה למינויו של פילוסוף **חסרת יסוד ואינה נתמכת בראשית ראיה**, אלא שהיא **נסתרת** על ידי העובדה שה**מבקש עצמו (!) ביקש מספר פעמים מן הכונסים שימנו דירקטור מטעמם**, ואף **בירך על המינוי** לאחר שבוצע, כמתועד למשל בפרוטוקול הדירקטוריון מיום 28.2.18 (נספח 7 לבקשה, עמ' 2: "**פניתי לעו"ד פיני רובין בבקשה** להשתתף בדירקטוריון בעצמו או **שימונה דירקטור מטעמו** כנאמן על מניות פישמן, וצר לי שבחר לא להשתתף"). המבקש אף הסכים להקדים את מועד כינוסה של האסיפה הכללית על מנת לאשר מתן כתב שיפוי לפילוסוף.
43. עם מינויו, החל פילוסוף ללמוד באופן יסודי על החברה, פעילותה ועבודת הדירקטוריון שלה, עיין בפרוטוקולים ותכתובות שהועברו אליו לבקשתו, וקיים פגישות אישיות עם כל אחד מחברי הדירקטוריון. פרט להבנת התנהלותה וסביבתה העסקית של החברה, שאף פילוסוף לנסות ולגשר על המחלוקות הנטושות בין המבקש ומשפחתו לבין המשיבים, תוך שהוא רואה לנגד עיניו את טובת החברה. אלא שכמתואר להלן, כל רצון לסיום המחלוקות, כמו גם כל הסתכלות על טובת החברה, היו ועודם מן המבקש והלאה, וציפייתו מפילוסוף - כפי שהבהיר לו המבקש עוד בפגישתם הראשונה - הסתכמה בכך שיתמוך בו במטרה להדיח את נוני. משהתברר למבקש כי שיקוליו של פילוסוף הם ענייניים, הפך המבקש את עורו ותקף את עמדותיו של פילוסוף (מדובר בדפוס התנהגות חוזר אצל המבקש).
44. על מנת לצבוע עמדות אלה כבלתי לגיטימיות, מנסה המבקש לצייר את פילוסוף כשלוח של בנק הפועלים, דרך כונסי הנכסים, וכמי שמשרת בדירקטוריון את האינטרס של הבנק. דא עקא, מעבר לכך שלא ניתן לברר בהליך הנוכחי את הטענות החמורות שהעלה המבקש בגדר התזה המתוארת נגד כונסי הנכסים והבנק, שאינם צדדים להליך, הרי שכבר על פני הדברים, כל אחת מן ההנחות שעליהן נשענת תזה זו **מופרכת** מקודמתה.
45. **ראשית**, פילוסוף, שאינו בעל מניות בעצמו ואינו משתייך לבעל מניות כלשהו בחברה, פעל כדירקטור **מקצועי ועצמאי**, ובהתאם לחובותיו כדירקטור, שקל את שיקולי **טובת החברה בלבד**. מאז מינויו הקפיד פילוסוף להימנע לחלוטין מכל קשר עסקי עם בנק הפועלים בענייני ידיעות אחרונות. זאת ועוד, חרף העובדה כי פילוסוף הינו שותף במשרדם של הכונסים, לא נדונו ביניהם נושאים הקשורים לדירקטוריון החברה, על מנת לשמור על ההפרדה בין מישור הדירקטוריון לבין ההחזקה במניות. בהקשר זה אף הצהיר פילוסוף בישיבות הדירקטוריון, בין היתר, כי "**מעולם לא התבקשתי על ידי הנושה או כונסי הנכסים להצביע או להביע עמדה כלשהי הנוחה להם**" (פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 1.12.19, עמ' 6), וכי "**לא מעניין אותי מה בנק הפועלים חושב ... אני אצביע כמו שאני חושב**" (פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 19.3.19, עמ' 7).
- העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 1.12.19 מצורף **כנספח 2**.
- העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 19.3.19 מצורף **כנספח 3**.
46. **שנית**, פילוסוף כלל לא מונה מטעם **בנק הפועלים**, אלא מטעם **הכונסים** על מניות פישמן, אשר מצידם מונו לתפקידם **על ידי בית המשפט**, מהווים בהתאם לדין את זרועו הארוכה ופועלים תחת **פיקוחו והנחיותיו**.
47. **שלישית**, לא זו בלבד שה**כונסים לא התערבו** בהחלטותיו של פילוסוף, אלא שמתוקף תפקידם הכונסים אמונים על **מכירת המניות במחיר המיטבי** - הא ותו לא - וממילא ברור כי **כל פגיעה בטובת החברה תפגע בשווי הנכס**

שבידיהם, והינה מנוגדת לאינטרס שלהם. על כן, הנחת המוצא היא כי, ככל שיש להם זכות להביע עמדה, הכונסים תומכים בהחלטות המיטיבות עם החברה, הא ותו לאו.

48. דוק, גם במקרה היחיד המתואר בבקשה (סי' 185-186, וראו גם להלן) בו התייחסו הכונסים להחלטה של הדירקטוריון, עמדה זו צידדה, בין היתר, **בקיצור תקופת ההארכה של העסקתו של נוני, כאשר עמדתו של פילוסוף באותו נושא הייתה שונה מעמדת הכונסים**, והוא דבק בה גם לאחר מכתבם. האמור **סותר** הן את טענת המבקש כאילו הכונסים מסייעים לנוני, והן את טענתו כאילו פילוסוף הוא עושה דברם של הכונסים.

49. **רביעית**, בתכתובות בין בנק הפועלים לב"כ המבקש הובהר, כי הבנק אינו מתערב ואף אינו מנסה להתערב בהתנהלותם של הכונסים, ובוודאי שלא בקבלת ההחלטות בדירקטוריון החברה. הדברים הובהרו למבקש ולמשפחת יודקובסקי שוב ושוב על ידי הנהלת הבנק במענה לפנייתיהם הישירות ועזות המצח אליה, שכללו לא פעם איומים. כך, למשל, נכתב לב"כ המבקש ביום 26.5.20:

"כפי שצוין בתשובות קודמות מטעם הבנק, הנחת המוצא המשתמעת של מרשיכם כאילו שכוני הנכסים ו/או הדירקטור שמונה בתמיכתם בידיעות אחרונות מהווים נציגים של הבנק ופועלים בהנחייתו - חסרת בסיס עובדתי ומשפטי ודינה להידחות על הסף. כפי שהוסבר גם בעבר, **הבנק, שהינו נושא מובטח, איננו מתערב ברובד בעלי המניות ו/או כונסי הנכסים של ידיעות אחרונות בכלל, וברובד הדירקטוריון והניהול השוטף בפרט.**

לכן, הבנק איננו מכיר את הנושאים הנזכרים במכתבכם, ובכלל זה גם לא את נושא כתב השיפוי והארכת כהונתו של מר מוזס, ואינו רואה עצמו כמען רלבנטי לפנייתכם החדשה שבסמך".

במכתב נוסף מאת בנק הפועלים שנשלח ביום 13.8.20, במענה להטרדות שהמשיכו אף לאחר הגשת הבקשה,¹³ הוסיף הבנק:

"כפי שידוע למרשיך היטב, בית המשפט מינה כונסי נכסים המשמשים כבעלי תפקיד מטעמו - **officers of the court** - ואלה מחזיקים במניות הכינוס מתוך מטרה לממש אותן ולהעביר את תמורתן לבנק. במסגרת הזו ממלאים כונסי הנכסים את תפקידם ועושים זאת **לפי שיקול דעתם העצמאי בפיקוחו ובאישורו של בית המשפט.**

בניגוד לספקולציות השונות אותן מזכירים מרשיך במכתביהם הרבים ביחס לכוונותיו ורצונותיו של הבנק הרי שלאמיתו של דבר **הבנק מעוניין אך ורק במכירת מניות הכינוס ומימוש זכויותיו בהן בערך הגבוה ביותר האפשרי.**

העתק מכתב בנק הפועלים מיום 26.5.20 מצורף כנספח 4.

העתק מכתב בנק הפועלים מיום 13.8.20 מצורף כנספח 5.

50. מכל מקום, לנוכח התנהלותו של המבקש וההאשמות ההזויות ומשולחות הרסן שהעלה (גם) נגד פילוסוף, הודיעו הכונסים לחברה ביום 30.8.20 כי כהונתו של פילוסוף כדירקטור בחברה מופסקת "לפחות לעת הזו". כך נומקו הטעמים בבסיס ההודעה:

"מאז מינויו פעל עו"ד פילוסוף בדירקטוריון החברה למעלה משנתיים ותרם מעיתותיו ונסיונו רב השנים לטובת החברה ולמען הצלחתה.

דא עקא, שחרף אשר להודות למר פילוסוף על פועלו למען החברה, **מזה תקופה ארוכה מנסה משפחת יודקובסקי ונציגה בדירקטוריון לגרום את מר פילוסוף לקלחת הסכסוך שבין בעלי המניות בחברה, תוך העלאתן של טענות כנגדו, בין היתר, כאילו שהוא משמש נציג הבנק בדירקטוריון החברה. המהלך המשפטי האחרון שנקט על ידי מר דיויד ליבר בסוגת הסכסוך האמור בין בעלי המניות במסגרת ת"א 22795-06-20 הגדיש את הסאה. כונסי הנכסים לא מינו עו"ד ממשדס לדירקטור בחברה כדי שיהווה מטרה לתובענות אישיות כלפיו במסגרת המחלוקות בין בעלי המניות, והם מצרים ומאוכזבים מהתביעה שהוגשה כנגדו.**

¹³ יובהר, להסרת ספק, כי התייחסות לאירועים שלאחר הגשת הבקשה המתוקנת בגדר תשובה זו אינם מהווים הסכמה להרחבת חזית.

העתק מכתב הכונסים לדירקטוריון החברה מיום 30.8.20 מצורף כנספח 6.

51. לא למותר לציין כי המבקש הוסיף חטא על פשע, ובבקשתו לסעדים זמניים מיום 15.10.20 (ס' 102-103) הלין על הפסקת כהונתו של פילוסוף, אשר נעשתה לדבריו "כדי להתחמק מאחריות להחלטות המתקבלות בדירקטוריון", ואף טען כי הדבר "פוגע באחזקות בנק הפועלים ... ומוריד את שוויין". זאת למרות שהסיבה להפסקת הכהונה היא כאמור **התנהלות המבקש עצמו**, ותוך שהמבקש אף **סותר לחלוטין** את טענתו הקודמת בדבר הסיבה למינויו של פילוסוף מלכתחילה, ממנה עולה כי לכונסים לא היה אינטרס למנות דירקטור אלא כדי לסייע לנוני. אין זאת אלא שכל מי שלא תומך בעמדת המבקש, הופך מיד מטרה להכפשות ואיומים.
52. ויודגש, פילוסוף לא התכוון להתפטר מתפקידו כלל, הוא התכוון להמשיך ולתרום מניסיונו במילוי תפקידו לטובת החברה, מנהליה ועובדיה, חרף התנהלותם הלעומתית של המבקש ובא כוחו כלפיו. יובהר עוד כי אף שפילוסוף כבר אינו דירקטור בחברה, הוא עומד על כל טענותיו כנגד התנהלותם הפסולה של המבקש ומשפחת יודקובסקי ועומד על דחייתן של כל הטענות וההאשמות ההזויות והמופרכות שהעלה נגדו המבקש, הן בהליך דן והן מחוצה לו, הן בעצמו והן באמצעות שולחיו. פילוסוף שומר על זכותו להפרע מהמבקש (וממשפחת יודקובסקי) בגין כל הנזקים שגרמו לו.
- ב(2) V ההנהלה הבכירה**
53. תחת הדירקטוריון, נוני כמנהל העסקים הראשי ומימי כמשנה למנהל העסקים הראשי פועלת בחברה שדרה ניהולית רחבה, אשר מי שהיה הגורם הבכיר בה עד לאחרונה הוא מר ינון אנגל. מר אנגל, רו"ח בהשכלתו, עובד בחברה מזה 52 שנה. במשך שנים רבות הוא כיהן כמשנה למנכ"ל, ובתחילת שנת 2015 מונה למנכ"ל, תפקיד בו שימש עד לתחילת שנת 2020. מר אנגל זכה לאמונם של כל בעלי המניות בחברה לאורך השנים, בהכירם את יושרו, הגינותו, מסירותו המלאה לטובת החברה ויכולותיו המקצועיות.
54. המבקש עצמו התבטא בהזדמנויות רבות ביחס ל"אמון המלא שיש לי בינון"¹⁴, אמר ש"ינון צח כשלג"¹⁵ ושהוא "סומך עליו"¹⁶, ואף בעת האחרונה ממש הצהיר כי "אנחנו כולנו מוקירים את ינון"¹⁷.
55. כיום מנכ"ל החברה הינו מר ציון פרץ, ותחתיו מכהנים חמישה משנים למנכ"ל האחראים על תחומים שונים.
- ב(2) VI קבלת החלטות בחברה**
56. מזה שנים רבות, מלאכת הניהול של החברה נעשית בעיקרה ברמת ההנהלה הבכירה, בעוד שהדירקטוריון מתמקד בקבלת החלטות שבסמכותו הבלעדית. בפרט יצוין כי במשך השנים החלטות עסקיות רבות, לרבות כאלו בעלות משמעות כספית גדולה, התקבלו ברמת ההנהלה ולא תמיד הובאו לאישור הדירקטוריון. כך נעשה, למשל, ברכישת אתר Alljobs, במימוש אופציה להגדלת אחזקות בקבוצת בר העוסקת בהפצה ושילוח, ובעסקאות מהותיות נוספות. החלטות דירקטוריון התקבלו בעבר בעיקר במקרים בהם הדבר נדרש על פי דין או על ידי גורם חיצוני (כגון פתיחת חשבון בנק, או כאשר הצד השני לעסקה דרש זאת).
57. ויודגש, על אף שבפסק הדין בעניין **צנה** הורה בית המשפט על כינוס ישיבות דירקטוריון **מדי שבועיים**, הרי שבפועל המבקש לא גילה כל עניין בחברה, ולפיכך, במשך שנים רבות לא התקיימו ישיבות דירקטוריון יותר מ**פעמיים בשנה**. למותר לציין כי המבקש ומשפחת יודקובסקי לא טענו כי התנהלות זו מפרה את הדין, את

¹⁴ הודעת דואר אלקטרוני של המבקש מיום 17.9.19.

¹⁵ פרוטוקול דירקטוריון 3.7.18.

¹⁶ פרוטוקול דירקטוריון 18.9.19.

¹⁷ פרוטוקול דירקטוריון 9.7.20.

התקנון או את ההוראות שנקבעו בעניין צנה, ולא בכדי. המבקש אמנם טוען בבקשתו (בס' 83) כי ההוראות שבפסק הדין "הוכרו כבר מספר רב של פעמים בעבר", אלא שטענה זו הועלתה באופן סתמי וללא דוגמא אחת לצידה. עוד יצויין, כי כל אימת שהמבקש ביקש את כינוס הדירקטוריון, הדירקטוריון כונס.

58. מכל מקום, הן בתקופה בה כונס הדירקטוריון פעמיים בשנה, והן בעת האחרונה בה הוא מתכנס בתדירות גבוהה הרבה יותר (כמעט תמיד בהקשר למאבקו של המבקש בנוני), מתנהלת עבודתו בצורה תקינה ומסודרת, על אף הקשיים שהמבקש מערים. בין היתר, נענות תדיר בקשותיו של המבקש בהקשר לעבודת הדירקטוריון. כך, לא היה נושא שהמבקש ביקש להעלות על סדר יומו של הדירקטוריון ולא עלה לדיון (למעט כאשר ביקש לקיים דיונים חוזרים בנושאים שכבר נדונו והוכרעו בהעדר כל שינוי בנסיבות). כמו כן, פעמים רבות נדחו ישיבות לבקשת המבקש מנימוקים שונים שהעלה, בין אם על מנת להתכונן להן, בין אם מחמת שהייתו בחו"ל, ובין כאשר טען שלא קיבל זימון. זאת אף שלא היתה אז מניעה חוקית לכינוס הדירקטוריון ודיון בנסיבות אלה גם ללא נוכחות המבקש. הדירקטוריון אף זימן עובדים בכירים להופיע בישיבותיו ולהשיב לשאלות.

ב(3) משפחת יודקובסקי, התנהלותה ומניעה

59. לא ניתן להבין את מהותו ואת תכליתו של ההליך שנקט המבקש ללא סקירת התנהלותה של משפחתו ב-35 השנים האחרונות, אשר ההליך דן מהווה המשך ישיר לה. לכך נפנה כעת.

ב(3) I שורש העימות: דב מסתכסך עם נוני, נוטש את החברה ועורך ל"מעריב"

60. עם מותו של נח ז"ל בתאונת דרכים בשנת 1985, ניסה דב ז"ל בדרכים שונות, לרבות יוזמה לתיקון תקנון החברה, שיפגע בזכויות של מניות היסוד למנות באופן בלעדי את המנהלים בחברה, למנוע מנוני לתפוס את מקומו של נח ולהצר את צעדיו, תוך שהוא מנסה לגייס גם את העיתונאים נגד נוני, אך הדבר לא עלה בידו. נוני מונה כאמור לדירקטור לצד דב בשנת 1987, אלא שהעבודה המשותפת ביניהם הייתה רוויית מחלוקות באופן שפגע בחברה.

61. בחודש ספטמבר 1989 (או בסמוך לו) התקבלה החלטה באסיפת בעלי מניות היסוד, שהיתה אז הגוף שממנה את הדירקטורים, כי זאב ימונה לדירקטור במקום דב. זאת, מבלי לפגוע בתפקידו של דב כעורך העיתון, תפקיד אליו מונה בשנת 1986.

62. כחודשיים לאחר מכן, בנובמבר 1989, התפטר דב מתפקידו כעורך. לתדהמת כל בעלי המניות, ערק דב למתחרהו העיקרי של ידיעות אחרונות, "מעריב", שהיה בשליטת קרוב משפחה של דב, רוברט מקסוול, ומונה כעורך וכדירקטור ב"מעריב". מסתבר שאת המשא ומתן על הצטרפותו למקסוול ניהל דב בעודו מכהן כעורך ידיעות אחרונות ואולי אף כדירקטור. ביחד עם דב עבר למעריב העיתונאי אדם ברוך, ודב ניסה לשכנע עיתונאים בכירים נוספים לעבור עימו, ללא הצלחה. כל זאת, מתוך מטרה לפגוע בידיעות אחרונות, ובעוד משפחתו של דב ממשיכה להחזיק במניות החברה. אירוע זה היה בבחינת אירוע דרמטי בעולם התקשורת הכתובה הישראלית וההתייחסות אליו היתה כאל "פוטש".

ב(3) II משפחת יודקובסקי מנהלת שורה של הליכי סרב

63. בשנות התשעים ובתחילת שנות האלפיים ננקטו כמה וכמה הליכים משפטיים כנגד נוני ומימי ובעלי המניות שמכוחם הם משמשים דירקטורים, בניסיון לשנות את השליטה בחברה. משפחת יודקובסקי היא אשר יזמה את מרבית ההליכים, ובאחרים היא תמכה בתובעים. הליכים אלה הסתיימו, רובם ככולם, בלא כלום מבחינתה של משפחת יודקובסקי. להלן יובאו מספר דוגמאות לא ממצות להליכים אלו.

64. הליך ראשון: בשנת 1993 הגיש זאב המרצת פתיחה, בה טען לבטלות ההוראה בתקנון החברה שלפיה מנהלי החברה מתמנים על ידי אסיפת בעלי מניות היסוד, ולא על ידי האסיפה הכללית. תובענה זו נדחתה.¹⁸ בתוך כך נדחתה גם דרישתה של משפחת יודקובסקי, שצורפה כמשיבה להליך, למתן סעדים לטובתה.¹⁹ ערעור על פסק הדין נדחה על ידי בית המשפט העליון.²⁰
65. הליך שני: לאחר דחיית ההליך הראשון הגיש זאב הליך נוסף, הלוא הוא עניין צנה הנ"ל. המבקש, כדרכו, מתאר את פסק הדין באופן מסולף לחלוטין. לא זו בלבד שבית המשפט דחה כאמור את מרבית הסעדים שהתבקשו (חמישה מתוך שישה),²¹ אלא שגם הסעד היחיד שניתן מהווה אימוץ של אחת ההצעות שהעלה נונג, ולפיה "גורסים המשיבים, כי ... ניתן לכוון מועצת מנהלים בת 5 חברים, אשר ההצבעות בה יערכו על פי מניות היסוד"²² (בעוד שמימי הסתייגה ממתן זכות מינוי דירקטור לבתי אב, בין היתר מהטעם שמושג זה אינו יכול להיות רלוונטי לאורך זמן²³, כפי שאכן הוכח במרוצת השנים). מי שהתנגד להסדר זה היו דווקא המבקשים באותו הליך, אשר כמצוין בפסק הדין עתרו ל"שינוי כוח ההצבעה של בעלי מניות היסוד באופן שההצבעה בדירקטוריון לא תהיה מכוח מניות היסוד שכל בית אב מחזיקי אלא יהיה כוח הצבעה שווה לכל בית אב".²⁴ אין פלא שבדיוק את הקטע הזה השמיט (!) המבקש מן הציטוט המובא בסי' 79 לבקשה.
66. יתר על כן, הציטוט החלקי שהמבקש מציג בסי' 79 הנ"ל מבהיר, כי מטרתו המוגבלת של הסעד שניתן הייתה "לשתף את בעלי מניות היסוד בידיעה על הנעשה בחברה, לאפשר להם להביע את דעתם, ליצור אפשרות להעלאת השגות ולהסקת מסקנות בתחום כלשהו, כהבנתו או כרצונו של בעל מניות יסוד זה או אחר", וזאת על ידי עצם הייצוג בדירקטוריון. כעולה כבר מן הבקשה שהגיש המבקש וביתר מן התשובה להלן, זכויות אלה אכן מנוצלות היטב על ידי משפחת יודקובסקי, ואף לרעה. לעומת זאת, פסק הדין אינו מקנה לבעלי מניות מיעוט בחברה זכויות החורגות מכך, בוודאי שלא את הזכות למנוע קבלת החלטות בדירקטוריון על בסיס הכרעת רוב מניות היסוד, קל וחומר את האפשרות לסכל את כינוס הדירקטוריון תוך ניצול לרעה של דרישת הקוורום, בבחינת הזנב המכשכש בכלב.
67. מי שלמעשה "הפסידו" בהליך היו אפוא דווקא בעלי מניות המיעוט מקרב מחזיקי מניות היסוד, אשר ניסיונם לבטל את השליטה של רוב בעלי מניות היסוד - כשל. עד כמה ראו בעלי מניות המיעוט את ההכרעה כ"הפסד" - עד כדי כך שלאחר פסק הדין, בית האב של זאב מוזס מכר את כל מניותיו בחברה לבראון פישמן בע"מ ולבעלי מניות נוספים בחברה. מאוחר יותר, בשנת 2000 בית האב של עודד מוזס מכר את כל מניותיו בחברה.
68. הליך שלישי: בשנת 1994 הגישה משפחת יודקובסקי תביעה בה ביקשה לתקוף את תוקפו של הסכם הנאמנות על מניות ידיעות תקשורת, וזאת על מנת להוביל למצב שבו בית האב של נח מוזס יאבד מכוחו העודף בחברה, הנגזר מן האחזקה במניות היסוד. משפחת יודקובסקי העלתה שורה ארוכה של טענות מופרכות, אשר מחלקן היא חזרה בה במהלך המשפט, לרבות טענה לפיה הנאמנים היו שותפים ל"קנוניה" נגד דב. בית המשפט הנכבד (כבי' השופט ד' חשין) דחה את מרבית הסעדים שהתבקשו על-ידי משפחת יודקובסקי, וחייבה לאור זאת בהוצאות משפט בסך של מאות אלפי שקלים.²⁵

¹⁸ ה"פ 1959/93 צנה בע"מ נ' עזבון נח מוזס ז"ל, פ"מ תשנ"ד (3) 381 (1994).

¹⁹ שם, פסי' 9.

²⁰ ע"א 1630/94 צנה בע"מ נ' עזבון נח מוזס ז"ל (נבו, 15.8.94).

²¹ עניין צנה, פסי' 54(א).

²² עניין צנה, פסי' 26(כא).

²³ נספח 4 לבקשה, פסי' צנה, פסקה 27 (טו) (י"אם יוחלט על מתן ייצוג בדירקטוריון של לבעלי מניות היסוד שבמיעוט, צריך להביא בחשבון כי חלוקה לבתי אב לא תיתן ביטוי לשינויים אפשריים בעתיד בחזקות המניות).

²⁴ עניין צנה, פסי' 53, וראו גם פסי' 25(יח).

²⁵ ת"א (מחוזי ירושלים) 625/94 יודקובסקי נ' ידיעות תקשורת בע"מ (נבו, 8.3.00), ראו פסי' 224-228.

69. הליך רביעי: בשנת 1999 הגישה משפחת יודקובסקי הליך כנגד החלטה שעמדה על סדר יומה של האסיפה הכללית, לבטל את חלוקת מניות היסוד של החברה לסוגים, בטענה כי הדבר ישלול את זכות הסירוב המסורה למחזיקי מניות היסוד ברכישת מניות יסוד מאותו סוג, ובכך יהווה כביכול קיפוח. בד בבד הוגשה בקשה לסעד זמני שיאסור על כינוס האסיפה. בית המשפט (כבי' השופט י' זפט) דחה את הבקשה לסעד זמני בהחלטה מנומקת, בה קבע, בין היתר, כי מטרתן של המבקשות "להגדיל את חלקן בחברה בדרך של מימוש זכות הסירוב הראשונה לכשתוצענה מניות יסוד למכירה", אינה "מצדיקה התערבות שיפוטית במניעת קבלת הצעה שכשלעצמה נראית ראויה והגיונית", והטיל הוצאות משפט על משפחת יודקובסקי. בעקבות כך, תוקן התקנון (תוך הסכמה כי התיקון לא יחול על מימוש זכות הסירוב בנוגע לעסקאות שעמדו אז על הפרק), ובהמשך ניתן פסק דין הדוחה את ההליך העיקרי.
- העתק החלטת בית המשפט מיום 24.7.00 בת"א (מחוזי ת"א) 3043/99 מצורף **כנספח 7**.
70. הליך חמישי: בשנת 2000 הגישה משפחת יודקובסקי הליך כנגד מכירת מניות הבכורה של מימי ושל עודד מוזס (בנו של אלכסנדר), אשר לפי הנטען, עלתה כדי הפרת "הסכם למתן זכות סירוב" בין בעלי המניות. לאחר שהחל שלב ההוכחות, בו נחקר בין היתר המבקש, הזרה בה משפחת יודקובסקי מהתביעה, ללא צו להוצאות, בהסכמת המשיבים.²⁶
- העתקי המרצת הפתיחה מיום 24.12.00 ובקשת משפחת יודקובסקי מיום 17.2.03 בה"פ 1732/00 מצורפים **כנספח 8**.
71. III(ב) משפחת יודקובסקי מנסה למכור מניותיה במחיר מופקע ומודה בשאיפה להפעיל מנופי לחץ על נוני
מזה תקופה שהמבקש מצהיר כי על משפחת יודקובסקי למכור את מניותיה בחברה. שאיפה זו, יחד עם האיבה התהומית לנוני, הובילה את משפחת יודקובסקי לנקוט מהלכים שמטרתם לכפות על כלל בעלי המניות בחברה למכור את מניותיהם לצד שלישי, תוך הבנה שנוני אינו מעוניין למכור את מניותיו ושיש להפעיל עליו לחץ על מנת שיצטרף למכירה. כך, המבקש אמר במהלך פגישה עם מימי כי המטרה שלו ושל משפחת יודקובסקי היא "להכריח את נוני למכור את מניותיו", שכן להערכת המשפחה, מבלי שנוני ימכור לא יהיה מי שיקנה את המניות, וגם המחיר יהיה יותר אטרקטיבי אם נוני יצטרף למוכרים.
72. בשיחה עם פילוסוף המבקש אף ציין בצורה מפורשת כי שאיפת המשפחה היא להדיח את נוני מתפקידיו בחברה, תוך שהוא מבקש מפילוסוף לחבור אל המשפחה לקידום מטרה זו, והוסיף כי מן הראוי לא לאלץ את נוני למכור את כל מניותיו בידיעות יחד עם שאר בעלי המניות, באופן שאפשר יהיה לקבל תמורה הרבה יותר גבוהה בעבור המניות.
73. כמו כן, במכתב לבנק הפועלים מיום 14.5.20 מאת ב"כ המבקש ומשפחת יודקובסקי (נספח 21 לבקשה), צוין בין היתר (בס' 26) כדלקמן:
- "בעבר, מרשינו הציעו לבנק 'לשלב ידיים'. הם הציעו לבנק לנצל את חובו האישי של מר מוזס (אם אכן קיים כזה) כדי ליטול מידיו את מניות השליטה ולמכור את החברה כולה! מרשינו הסכימו לשתף פעולה עם מהלך כזה. אך הבנק אפילו לא הגיב."**
74. לא יכולה להיות הודאה ברורה מזו במטרותיה ובמניעיה של משפחת יודקובסקי.
75. בנסיבות אלה, גובש על ידי הכונסים על מניות פישמן מתווה לפיו הם, הכונס על מניות יודקובסקי ומשפחת יודקובסקי ימכרו את מניותיהם. המתווה אושר על ידי בית המשפט המחוזי בתל אביב, ככל שהוא נוגע למניות

²⁶ ה"פ 1732/00 יודקובסקי נ' מוזס.

פישמן.²⁷ לגבי מתווה זה נוהל **משא ומתן** ממושך עם משפחת יודקובסקי, במסגרתו היא דרשה, בין היתר, כי המחיר שתקבל יהיה **גבוה באופן ניכר** מהמחיר שישולם למוכרים האחרים, באופן הכולל פרמיית מיעוט עוין. הצדדים האחרים לעסקה נעתרו לדרישה זו. על רקע משבר הקורונה, המשא ומתן הופסק במהלך חודש מרץ 2020. זהו הרקע האמיתי להגשת ההליך דנן.

ב(4) התנהלות המבקש כדירקטור המקדם את ענייני משפחתו תוך אדישות לטובת החברה ופגיעה בה

ב(4) I כללי

76. המבקש, כאמור, הינו נציגה של משפחת יודקובסקי כדירקטוריון. חרף התדמית שהמבקש מנסה לשוות לעצמו כדירקטור היחיד שדואג כביכול לטובת החברה, הרי שהעובדות מלמדות כי דווקא **האינטרסים של משפחת יודקובסקי הם שנמצאים בראש מעייניו**, וכי הוא אינו מפריד בין התנהלותו כדירקטור, האמור לשרת את אינטרס החברה בלבד, לבין דאגתו לאינטרסים של משפחת יודקובסקי **כבעלת מניות**.
77. הדברים עולים, בראש ובראשונה, מהודאות מפורשות של המבקש עצמו. כך, בישיבת הדירקטוריון מיום 7.11.18, בה נדונה בקשת המבקש לקבל ייעוץ חיצוני על חשבון החברה, ציין המבקש (בעמ' 4):

"בחברה הזאת יש בתי אב שמיוצגים ע"י דירקטור ולכן קשה לעשות הפרדה בין ייעוץ לדירקטור לבין ייעוץ לבעל מניות. לדעתי, בנסיבות הקיימות, יש דירקטור מהמיעוט שמרגיש שבית האב שלו מקופח ומאויס באופן סיסטמתי ..."

המבקש הוסיף (בעמ' 7):

"בנסיבות החברה, קשה לעשות את ההפרדה הזאת. יתכן שצריך הפרדה יותר רחבה. אם למישהו היתה צפויה הוצאה בתחומים הנוגעים לכהונתם כדירקטורים, קשה לדעת איפה מתחיל דירקטור ואיפה מתחיל בעל מניות"

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 7.11.18 מצורף כנספח 9.

78. בדומה, במכתב מאת בא כוח המבקש מיום 5.8.19 (נספח 34 לבקשה) נומקה התנגדותו של המבקש - לכאורה כדירקטור - לשינוי תנאי שכרה של מימי, בכך שהחלטה זו "עלולה להיות ברת השפעה שלילית ביותר על מערכת היחסים בין בעלי המניות ולהעמיק את הקיפוח הקיים כיום בחברה", בעודו מתייחס במפורש לרעייתו, "גבי אתי ליבר יודקובסקי, אשר עדיין מחזיקה במניות החברה - אולם למרות כן, נשלל ממנה התגמול המוסכם (חוץ מרכב)" (ס' 18-19). יצוין כי רעייתו של המבקש אינה עובדת בחברה מזה כ-30 שנה.
79. אותה מוטיבציה ניכרת גם בבקשה שהגיש המבקש לבית המשפט. כך, בניסיון לתרץ את השיהוי העמוק ביחס לחלק מהטענות המועלות בבקשה, אשר כפי שיפורט להלן, עוסקת באירועים רבים (אמיתיים או מומצאים) מלפני שנים, מציין המבקש (בס' 58) כדלקמן:

"בין כלל הצדדים התנהל במשך התקופה האחרונה מו"מ להפרדה ... בתקופה זו התבקש המבקש שלא לפעול חרף טענותיו, בעוד מר מוזס התחייב שלא להעביר החלטות חד צדדיות בחברה. המבקש הבהיר, כי הוא מתנגד לכל פעולה שתזיק לחברה ועומד על טענותיו כולן, אך ימתין עם העתירה כי לראות אם הוא 'משוחרר' מהחברה (שאו אין הדברים מענייניו) או שמא לא תהיה עסקה"

הגם שהטענה בדבר ה"הסכמות" המתוארות אינה מדויקת כלל, הרי שהיא חושפת מפיו של המבקש את העובדה ששיקול דעתו כדירקטור מונע ומווסת על-ידי אינטרסים צרים של בעלי מניות.

80. ואמנם, כך קורה גם בפועל.

²⁷ פרי"ק (מחוזי ת"א) 1165-09-16 נכסי משפחת פישמן בע"מ נ' כונס הנכסים הרשמי (נבו, 17.6.19) ("ההחלטה לאישור העסקה").

81. משך מרבית השנים בהן מכהן המבקש כדירקטור, הוא **התנהל בפסיביות גמורה ולא תרם במאום לקידום החברה**. הוא לא התעניין במתרחש בחברה, לא ביקש לזמן ישיבות דירקטוריון, הסתפק בהגעה לישיבות הדירקטוריון שכונסו כאמור פעמים ספורות בשנה, ככלל לא חלק על ההחלטות שהתקבלו בהן ולא העלה נושאים לדיון.
82. המבקש נעור מתרדמתו באחת כאשר פורסם לראשונה על מה שנודע כ"פרשת 2000", אותה זיהתה משפחת יודקובסקי כהזדמנות לקידום מטרתיה. הראשונה שבמטרות אלה - כפי שהצהיר המבקש בפני פילוסוף בפגישתם הראשונה לאחר מינויו של האחרון (שנערכה ביום 25.6.18) - הינה **להדיח את נוני** מתפקידו בחברה. באותה פגישה המבקש קשר במפורש בין הדחתו של נוני לבין העסקה בה הייתה מעוניינת משפחתו, אשר בגדרה כלל בעלי המניות, לרבות נוני, ימכרו את מניותיהם. מאותו הרגע, המבקש אכן עשה ככל יכולתו על מנת לנסות ולהביא להדחתו של נוני, הן כתכלית בפני עצמה והן לשם קידום העסקה.
83. לא למותר להוסיף כי אותו מאבק ממש **מנוהל במקביל, ובאופן מוצהר, גם על ידי משפחת יודקובסקי כבעלת מניות**, כאשר מכתבי האיום והדרישה שמשגר חדשות לבקרים בא-כוחם המשותף של המבקש ושל המשפחה, העוסקים בכל אותם נושאים עליהם קובלת המשפחה והנדונים גם בבקשה הנוכחית, מופנים לעיתים מטעם המבקש, לעיתים מטעם משפחתו ולעיתים במשותף.
84. להלן יודגמו הדברים על קצה המזלג.
- II(4) התנהלות לעומתית ולא עניינית**
85. התנהלות המבקש בדירקטוריון היא התנהלות לעומתית, שמתרכזת בעיקר בטענות כנגד נוני כאמצעי בסכסוך שבין בעלי המניות (או כנגד מימי, בטענה כי היא "בעלת בריתו" או כנגד פילוסוף לאחר הצטרפותו לדירקטוריון החברה באפריל 2018). לאורך תקופה ארוכה (וגם מאז תחילת 2017 כשהמבקש החליט להפוך לדירקטור אקטיביסט), המבקש כמעט שלא ביקש לקיים דיון אסטרטגי או עקרוני בעתיד החברה או במצבה, והוא החל לעשות כן רק לאחר שבאחת מישיבות הדירקטוריון האחרונות של החברה, הוטחה בו הטענה כי מלבד תקיפה של נוני, הוא לא מתעניין כלל בחברה²⁸.
86. ההתנהלות הלעומתית והלא עניינית היא רוחבית, ביחס לכל פעילותו של המבקש בדירקטוריון. כמעט ולא נמצא דיון או החלטה שעמדת המבקש בהם היא עניינית ואינה עוסקת בתקיפה של דירקטורים אחרים.
87. המבקש הפך את דיוני הדירקטוריון למאבק משפטי, כאשר המבקש מתנהל בליווי משפטי צמוד ופנייתו לדירקטורים האחרים נעשות באמצעות עורך דין, באופן שמייצר חזית לעומתית ובלתי מאפשרת לדיונים מקדמים בדירקטוריון. תקשורת בין דירקטורים לא אמורה להתבצע באמצעות עורכי דין, וברור שתקשורת כזו לאורך זמן לא מועילה לניהול החברה ומעוררת שאלה האם המבקש ראוי לכהן כדירקטור. ההתנהלות הלא עניינית של המבקש מתבטאת גם בעובדה שחלק גדול מהפרוטוקולים של ישיבות הדירקטוריון כוללים ציטוטים מתמשכים של מכתבי עורך הדין של המבקש, כאילו שפרוטוקולים של חברה יכולים להפוך לכתבי טענות.
88. ברור שדירקטורים מתקשים להתנהל בצורה עניינית ומקדמת, כאשר על כל פעולה שהם נוקטים הם זוכים למכתבי עורכי דין מאיימים, אשר המילים "פסולה" או "בלתי חוקית" מודגשות בהם שוב ושוב.

²⁸ פרוטוקול דירקטוריון 11.5.20, עמ' 19 (נספח 19 לבקשה).

89. המבקש נוהג להעלות חשדות בנושאים שונים, בקשר לענייני החברה. כל נושא שמעלה המבקש, מקבל התייחסות בדירקטוריון. המבקש מקבל מידע בנושאים רחבים (ובכל הנושאים שהוא זכאי להם כדירקטור), לרבות חוות דעת משפטיות, על מנת להניח את דעתו בקשר לטענות שהוא מעלה. למרות זאת, המבקש מתעלם מהמידע ומחוות הדעת שמוצגים בפניו, דבק בטענותיו וממשיך להעלותן מבלי לבחון בצורה עניינית את המענה שהוצג לו בדירקטוריון.

90. למרות התנהגותו הלא עניינית של המבקש, חברי הדירקטוריון עושים כל מאמץ לגלות כלפיו יחס ענייני, הוגן ואף מתחשב מעבר למתחייב. כך למשל, בעקבות בקשת המבקש שהחברה תממן את הוצאותיו המשפטיות (לשלושה משרדי עורכי דין שונים), הוחלט בדירקטוריון להעמיד למבקש (ולפי הצעתו של פילוסוף - לכל דירקטור אחר שיוקק לכך) סכום חד פעמי של 150,000 ₪, לניצול בתוך תקופה נתונה (שבהמשך הוארכה), למימון הוצאות משפטיות כדירקטור²⁹. יצוין כי ההחלטה על ההשתתפות במימון הוצאות משפטיות לדירקטורים התקבלה בניגוד לעמדתה של מימי³⁰.

ב(4)III התערבות פסולה בהליך גישור עם עובד בכיר

91. המבקש התערב באופן פסול בהליך גישור שניהלה החברה עם עובד בכיר לסיום תפקידו, בניגוד לדרישת עורכי הדין שייצגו את החברה בהליך המשפטי, וניסה לסכל את הליך הגישור. המבקש זיהה במחלוקת עם העובד הזדמנות לקדם את הסכסוך בין בעלי המניות באמצעות הדירקטוריון, ולפיכך התערב בעניין וניסה למנוע ולשבש את ניהול הליך הגישור, לרבות בדרך של פניות ישירות ובאמצעות מכתב של בא' כוחו אל העובד הבכיר וחשיפת המחלוקות מתוך דיוני הדירקטוריון בפניו. המבקש עשה כן בניגוד מוחלט לדרישת עורכי הדין שליוו את החברה בהליך הגישור, שסברו כי פניות אישיות של גורמים בחברה לעובד הבכיר יפגעו בסיכויי ההצלחה של הליך הגישור.

92. מפאת הסכס סודיות שקיים בקשר להליך הגישור, המשיבים והחברה נמנעים מפירוט מעבר לאמור ומצירוף מסמכים תומכים.

ב(4)IV פניות לבנק הפועלים בעניינים פנימיים מתוך הדירקטוריון

93. המבקש פנה לדירקטוריון בנק הפועלים והעביר לו מידע פנימי אודות מחלוקות שקיימות בדירקטוריון (פניות שנעשו בשם בעלי המניות ממשפחת יודקובסקי, אך כללו מידע פנימי מתוך הדירקטוריון). המבקש ביצע פניה זו לאחר שנדחתה הצעתו כי נציגים נוספים מטעם הדירקטוריון יצטרפו לפנייתו לבנק, ולאחר שהדירקטוריון סבר כי פניה כזו אינה משרתת את טובת החברה.

94. כך, ביום 8.5.18 המבקש, ביחד עם בעלי המניות ממשפחת יודקובסקי, פנה לחברי הדירקטוריון, באמצעות בא' כוחו, בדרישה כי הדירקטוריון ידווח לדירקטוריון בנק הפועלים על כך שביום 28.2.18 "התקבלה" בחברה החלטה (שמעולם לא התקבלה) על השעייתו, כביכול, של נוני מתפקידו כמנהל עסקים ראשי. בדיון שהתקיים ביום 22.5.18, הדירקטוריון דחה את הצעת המבקש וסירב לקיים פניה כאמור לבנק הפועלים, בעניין פנימי של החברה. פניה חוזרת של המבקש לדירקטוריון בעניין זה מיום 7.6.18 נדחתה גם היא והובהר למבקש במפורש כי הדירקטוריון רואה בפניית המבקש לבנק הפועלים, בניגוד להחלטת הדירקטוריון, הפרה של חובותיו של המבקש כדירקטור.

²⁹ פרוטוקול דירקטוריון מיום 7.11.18; פרוטוקול דירקטוריון מיום 12.12.18.

³⁰ פרוטוקול דירקטוריון מיום 7.11.18.

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 22.5.18 מצורף **כנספה 10**; העתק מכתב מטעם המבקש מיום 7.6.18 מצורף **כנספה 11**; העתק מכתב מענה למבקש מיום 12.6.18 מצורף **כנספה 12**.

95. למרות כל האמור, ובהתעלמות מוחלטת מהחלטת הדירקטוריון, ביום 24.6.18 המבקש פנה לדירקטוריון בנק הפועלים והציג בפניו מידע פנימי רגיש שנדון בישיבת הדירקטוריון של החברה ו"החלטה" שכלל לא התקבלה (כמפורט בהמשך).

העתק מכתב המבקש לדירקטוריון בנק הפועלים מיום 24.6.18 מצורף **כנספה 13**.

96. פניות נוספת של המבקש לבנק הפועלים בעניינים פנימיים של החברה ובנושאים העומדים לדיון בדירקטוריון התקיימו גם ביום 27.3.19³¹, ביום 14.5.20³², ביום 10.8.20 וביום 24.8.20.

העותקי מכתבים של המבקש לבנק הפועלים מיום 10.8.20 ומיום 24.8.20 מצורפים **כנספה 14**.

97. בנק הפועלים דחה את כל פניותיו של המבקש, הבהיר כי במעמדו כנושה מובטח, הוא אינו מתערב בענייני החברה ואינו מנחה את כונסי הנכסים על מניות פישמן כיצד לנהוג וכי אין דירקטור מטעמו בחברה³³.

העתק מכתב מטעם בנק הפועלים למבקש מיום 26.8.20 מצורף **כנספה 15**.

V(4) הצגת "החלטה" שכלל לא התקבלה

98. הפניה של המבקש לבנק הפועלים חמורה ביותר לנוכח העובדה שלבנק הפועלים הוצג מצג לא נכון באשר ל"החלטה" שהתקבלה בחברה, שעומד בסתירה ישירה להחלטת הדירקטוריון. המבקש הציג לדירקטוריון בנק הפועלים, כאילו התקבלה החלטה על השעיה של נוני מתפקידו, למרות שהחלטה זו לא התקבלה והדירקטוריון דחה (ביום 28.2.18, נספח 7 לבקשה) את הצעת ההשעיה שהציע המבקש. יתר על כן, אף האסיפה הכללית החליטה (ביום 15.4.18, נספח 8 לבקשה) לאשר את דחיית הצעת ההשעיה.

99. בישיבת הדירקטוריון מיום 22.5.18 הובהרה למבקש החומרה בכך שבכוונתו להציג בפני דירקטוריון בנק הפועלים כאילו התקבלה החלטת השעיה, בשעה שזו נדחתה³⁴. למרות זאת, המבקש הציג את הדברים כך ממש לדירקטוריון בנק הפועלים במכתבו מיום 24.6.18, ההפך ממציאיות הדברים הקיימת:

"לאחר פרסום תוצאות החקירה והמלצת המשטרה בדבר הצורך בהעמדתו של מר ארנון מוזס לדין בעבירת הצעת שוחד (בכפוף לשימוע), מרשינו ביקשו להעביר החלטה נוספת בידיעות בדבר השעייתו של מר מוזס מתפקידו האופרטיביים בידיעות. לעמדת מרשינו, **החלטה זו התקבלה בישיבת הדירקטוריון שנערכה בידיעות ביום 28.2.2018** ברם, על אף האמור, יתר בעלי המניות בידיעות ביקשו להביא את ההחלטה לאישור האסיפה אסיפת בעלי המניות בידיעות (על אף התנגדותם הנחרצת של מרשינו)³⁵."

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 22.5.18 מצורף **כנספה 16**.

100. יודגש, אין מדובר בהחלטה שולית שהצגתה באופן מוטעה היא חסרת משמעויות. מדובר בעניין משמעותי לחברה - זהותו של מנהל העסקים הראשי של החברה. ערעור על תוקף העסקתו של מנהל העסקים הראשי של החברה, ועוד על ידי אחד מחברי דירקטוריון החברה, ועוד כלפי צד שלישי חיצוני לחברה, אינו עניין של מה בכך. גם הצגת קיומה של מחלוקת בשאלה אם החלטה (כלשהי) התקבלה או נדחתה פוגעת בחברה, שכן בחברה

³¹ נספח 31 לבקשה.

³² נספח 21 לבקשה.

³³ מכתב בנק הפועלים מיום 26.5.20 (נספח 4 לעיל); מכתב עו"ד אגמון מטעם בנק הפועלים מיום 26.8.20.

³⁴ פרוטוקול דירקטוריון 22.5.18, עמ' 6-8.

³⁵ מכתב מטעם יודקובסקי מיום 24.6.18, סעיפים 12-13 (נספח 13 לעיל).

שפועלת על פי כללים מוסכמים, לא אמור להיות ספק אם החלטה התקבלה או נדחתה (גם אם יש חילוקי דעות לגבי השאלה מהי ההחלטה הטובה ביותר לחברה).

101. ההסבר של המבקש לטענתו בדבר קיומה של אותה מציאות מקבילה ומדומה (כלומר, לכך שהצעתו "התקבלה") נעוץ במחלוקת משפטית שהיתה למבקש עם הדירקטוריון מאז ינואר 2017 והוכרעה בניגוד לדעת המבקש³⁶. ההכרעה בניגוד לעמדת המבקש שוללת את זכותו כדירקטור לאמץ עמדה שסותרת את עמדת החברה בשאלה אם התקבלה החלטה מחייבת, בפרט כלפי צדדים שלישיים. מאז שהמחלוקת המשפטית עלתה לראשונה, בינואר 2017, המבקש לא נקט שום הליך משפטי לבטל את תוקף ההחלטה שהתקבלה. המבקש אינו רשאי לכפור בעצם קיומה של ההחלטה שהתקבלה, ובוודאי שאינו רשאי להתנהל במציאות מקבילה ומדומה ולהציגה כמציאות קיימת בפני צדדים שלישיים. התנהלות כזו היא נפסדת וכרוכה בנוק ברור לחברה.

ב(4)VI הפרת סודיות ענייני החברה

102. באופן בלתי מוסבר, ענייני החברה מתפרסמים בציבור במקביל להעלאתם על ידי המבקש לדיון בדירקטוריון. דבר זה מעורר חשד בעיני המשיבים כי המקור לכך הוא המבקש, במיוחד לאור העיתוי והתוכן של הפרסומים.

103. אין ספק כי המבקש ניזון מהתקשורת (וחלק משמעותי מטענותיו בבקשה נסמך על פרסומים בתקשורת מתחרה ועוינת לחברה), אך נראה כי המבקש לא רק ניזון אלא גם מזין. מאז החל המבקש להניע את המהלך לפגוע בנוני, ענייני החברה החלו בהדרגה "לככב" בתקשורת וזאת גם בנושאים שמתקיים לגביהם דיון פנימי בדירקטוריון החברה.

104. כך, זמן קצר לאחר פניית המבקש לבנק הפועלים מיום 24.6.18, חלקים מתוך המכתב פורסמו בגופי תקשורת מתחרים. פרסומים אלה כללו אף דברים שנדונו בדירקטוריון ולא נזכרו במכתב לבנק הפועלים. המבקש אמנם הכחיש קשר שלו להדלפה, אך סמיכות הזמנים מדברת בעד עצמה.

העתק פניית המשיבים למבקש מיום 9.7.18 מצורף כנספח 17; העתק תשובת המבקש מיום 19.7.18 מצורף כנספח 18.

105. נושא הסודיות עלה בישיבות הדירקטוריון מספר פעמים, ואף הובהר מראש כי יש לשמור על הסודיות³⁷ גם במקרה של פניה לבית משפט ("ככל שמי מהדירקטורים יחליט לפנות לבית המשפט בהסתמך על מידע סודי, מבוקש כי ינקוט בכל האמצעים הנדרשים לשמירת סודיות כגון להשחיר נתונים סודיים או בקשה מבית משפט לחיסיון נתונים סודיים"³⁸).

העתק מכתב המשיבים למבקש מיום 11.8.19 מצורף כנספח 19.

106. למרות כל זאת, המבקש הגיש בקשה זו, וכן את בקשת התיקון ואת הבקשה המתוקנת, תוך הפרה ברורה של ההסכמה לשמור על סודיות ענייני החברה ונתונים רגישים שנמסרו למבקש, גם במסגרת של הליכים משפטיים. הבקשה הוגשה ללא שננקט אמצעי כלשהו לשמירה על סודיות ובאופן שכל דיוני הדירקטוריון, ענייני החברה ומידע פרטי של המשיבים מפורט בהרחבה בבקשה, ביחד עם תכתובות גלויות שצורפו לבקשה, ושמפרטות הנושאים במלואם. המבקש אף הבהיר כי הוא מתנגד לקיים את הדיון בבקשה למתן הוראות

³⁶ כמפורט בהמשך, המבקש סבור שבמקרה כזה, נוני אינו רשאי להשתתף בהצבעה ואילו עמדת הדירקטוריון, בהסתמך על חוות הדעת של היועצת המשפטית לדירקטוריון, הח"מ, וחוות הדעת של פרופ' עמיר ליכט, היא שבמקרה כזה לרוב הדירקטורים יש עניין אישי וחל סעיף 278(ב) לחוק החברות, כך שנוני יכול להשתתף בהצבעה ויש להביא ההצבעה לאישור האסיפה הכללית.

³⁷ פרוטוקול דירקטוריון מיום 30.7.18; פרוטוקול דירקטוריון מיום 5.8.19; מכתב המשיבים למבקש מיום 11.8.19.

³⁸ פרוטוקול דירקטוריון מיום 5.8.19.

בדלתיים סגורות ולא עשה ולו מאמץ מינימלי להסתיר את ענייניה הפרטיים של החברה (כגון להשמיט מידע סודי שאינו חיוני לבקשה). בנסיבות אלה, הגשת הפרוטוקולים של ישיבות הדירקטוריון במעטפה סגורה (תוך הודאה בסודיותם) היא בבחינת בדיחה ממש, בדיחה עצובה ועל חשבונה של החברה.

107. מהתנהלות זו עולה רושם ברור כי הפגיעה בחברה, תוך שימוש בסודות עסקיים ופגיעה בפרטיות, אינה תוצאת לוואי של ההליך המשפטי אלא מטרה בפני עצמה במסגרת סכסוך בעלי המניות שמובילה משפחת יודקובסקי.

108. דוגמא מובהקת היא המידע שנכלל בבקשה ובנספחיה בעניין תנאי העסקתה של מימי. עניין זה נזכר בבקשה³⁹, ובנספחים שצורפו לה⁴⁰. כל זאת, למרות שלמידע האמור אין כל רלוונטיות לבקשה ולמרות שהמבקש הוזהר מראש (ואזהרה זו ניתנה ביחד עם מסירת המידע אודות שכרה של מימי), התבקש על ידי מימי לשמור על סודיות ואף הבטיח לה כי כך יעשה. כך, סתם, מתוך זלזול מופגן או סביר יותר - מתוך כוונת מכוון לפגוע ולהזיק. ואכן, כצפוי, בעקבות הגשת הבקשה לבית המשפט, הנתונים האישיים אודות שכרה של מימי פורסמו בהרחבה בתקשורת.

109. ללא קשר לעמדת בית המשפט הנכבד (שמביאה בחשבון שיקולים רחבים יותר משיקולי החברה), התנגדות המבקש לסגירת דלתיים מעידה אף היא כי טובת החברה והאינטרס המובהק שלה לשמור על ענייניה וסודותיה המסחריים הם ממנו והלאה.

110. המבקש הכחיש בהזדמנויות שונות את הטענות שהופנו כנגדו בעניין הדלפות לתקשורת (ולמשיבים ולחברה אין ראיות ישירות לפעולות שביצע המבקש להדלפת מידע), אך הודה כי חלק מההדלפות קשורות בייצוג המשפטי: בפגישה עם מימי מיום 29.7.19, המבקש הודה כי יועצו המשפטי הדליף מידע מאסיפה כללית, וטען שהוא נוף בו על כך. גם בישיבת הדירקטוריון מיום 5.8.19 המבקש הודה כי "לגבי מידע סודי שעורך הדין שלי הוציא על החברה, עורך הדין שלי ציטט את זה שנוני סירב לתת מידע על בנק הפועלים. כעסתי עליו שהוא עשה את זה. אבל זה לא מידע על החברה..."⁴¹. מכל מקום, העובדות הן שמעשיו של המבקש מובילים לחשיפת ענייניה של החברה בפומבי, מבלי שהמבקש עושה דבר למנוע זאת.

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 5.8.19 מצורף כנספח 20.

ב(4) VII "המשחק הכפול" בנוגע למכירת מניות משפחת יודקובסקי

111. המבקש התנהל בניגוד עניינים, ותוך ניצול לרעה של מעמדו כדירקטור, בכל הנוגע לעסקת מכירת מניות של משפחת יודקובסקי לחברה. כמוכר, המבקש ניסה לקדם את המכירה ולקבל פרמיית "מיעוט עוין" שתמצה לכדי תמורה כספית את כל המאמצים שהמבקש ומשפחת יודקובסקי נקטו להקשות על עבודת הדירקטוריון ועל ניהול החברה, לרעת החברה. בכלל זה, המבקש ומשפחת יודקובסקי ניהלו משא ומתן ממושך, בסיוע עורכי דין ויועצי מס מטעמם למכירת כל המניות; לצד המשא ומתן המתקדם כבעל מניות, המבקש טען שוב ושוב בדירקטוריון כי משפחת יודקובסקי שוקלת לרכוש מניות (ולא למכור), וזאת מכח זכות הסירוב הקבועה בתקנון; לצד זאת, כדירקטור בחברה שמבקשת לרכוש מניות, המבקש הקשה על קידום העסקה והעמיד

³⁹ סעיף 253 לבקשה.

⁴⁰ נספח 32, סעיפים 17-18; התכתבות שנכללה בנספח 34: מכתב מטעם המבקש מיום 5.8.19, סעיף 7; מכתב מטעם המבקש מיום

13.8.19, סעיף 34.1.

⁴¹ פרוטוקול דירקטוריון מיום 5.8.19, עמ' 3.

דרישות לקבלת מידע פנימי של החברה הנוגע למשא ומתן שניהלה לרכישת המניות מול אותה משפחת יודקובסקי וכוונסי הנכסים על מניות פישמן וכוונס הנכסים על מניות יודקובסקי.

112. בדרך זו, המבקש ניסה לשמר למשפחת יודקובסקי את כל ערוצי הפעולה (ובחלקם - ערוצי התקיפה) האפשריים, תוך נקיטת עמדות הפוכות בערוצים השונים והכל מתוך מטרה ברורה למכור את מניות משפחת יודקובסקי במחיר מופקע.

113. דרישת המבקש לקבל מידע על משאים ומתנים שהחברה קיימה עם בעלי מניות אחרים היתה פסולה מיסודה מאחר שלמבקש לא היה אינטרס לגיטימי כלשהו לקבלת המידע, ודרישת המידע כלל לא נועדה לשרת את טובת החברה. זאת הן בשל ניגוד העניינים שהיה קיים למבקש כמוכר והן משום שבגלולה האחרון של העסקה - המבקש ממילא היה עתיד לסיים את תפקידו כדירקטור בחברה עם מכירת כל מניות משפחת יודקובסקי ולא היה אמור לאשר כדירקטור את העסקות שתכננה החברה עם בעלי מניות אחרים.

114. זוהי התנהלות חסרת תום לב, שמעידה על ניצול התפקיד כדירקטור לרעה.

115. וכך, בעיצומו של משא ומתן למכירת כל המניות של משפחת יודקובסקי, נשמעו מפיהם של המבקש ובא-כוח משפחת יודקובסקי הדברים הבאים:

"ברצוני להזכיר, כי בעלי המניות מבית משפחת יודקובסקי טרם נתנו הסכמתם לכל עסקה שהיא ביחס למניות שבבעלותם (או ויתרו על זכות סירוב או כל זכות אחרת העומדת להם). לדבריה של מימי בישיבה, גם היא טרם החליטה דבר ולא הסכימה לכל עסקה במניות שלה"⁴².

"...למיטב ידיעת מרשי, בעלי המניות מבית האב יודקובסקי מעולם לא הביעו הסכמתם למכור מניותיהם בחברה... בעלי המניות מבית האב יודקובסקי אף הודיעו, בין אם באמצעות מרשי ובין אם באמצעות בא כוחם עו"ד ראובן בכר, כי ככל שתוצע בעתיד עסקת רכישת מניות ממספר בעלי מניות, הם טרם החליטו האם בכוונתם למכור מניותיהם במסגרתה (כול המניות או חלקם) או האם בכוונתם לממש את זכות הסירוב הראשונה המוקנית להם, תוך רכישת יתר המניות שיוצעו למכירה..."⁴³.

"מרשי לא מנהלים משא ומתן אינטנסיבי למכירת מניותיהם. מזה זמן רב שאני מודיע לעו"ד רובין, שאיתו עמדתני בקשר, שמרשיי טרם החליטו אם למכור את מניותיהם אם לאו, וכי הם שוקלים את האפשרויות השונות הקיימות להם (למכור, לקנות או שלא לעשות עסקה כלל)"⁴⁴.

"...מרשי לא החליטו אם הם מוכרים, אם לאו, וכן שמרשי ישקלו אם להפעיל זכות סירוב ראשונה אם תהיה מכירה על ידי בעל מניות אחר, אם לאו"⁴⁵.

העתק הודעת דואר אלקטרוני מהמבקש מיום 11.4.19 מצורף כנספח 21; העתק מכתב מטעם המבקש מיום 13.6.19 מצורף כנספח 22; העתקי הודעות דואר אלקטרוני מאת עו"ד ראובן בכר מיום 1.7.19 ומיום 11.7.19 מצורפים כנספח 23.

116. עד כמה התנהלותה של משפחת יודקובסקי היא טקטית ולא עניינית ניתן ללמוד גם ממכתבה מהעת האחרונה (מיום 10.8.20, נספח 14 לעיל) לבנק הפועלים, שבו היא עברה ממוכרת שניהלה משא ומתן מתקדם למכירת כל מניותיה לרוכשת פוטנציאלית:

"מרשינו אינם כופרים בזכותו של הבנק לרצות ולממש את החזקותיו. ההיפך הוא הנכון. מרשינו מרימים את הכפפה שהבנק הטיל במכתבו מיום 15.7.2020 (בו הזמין את מרשינו להגיש הצעה לרכוש מהבנק את החזקותיו בידיעות). לשם כך, בכוונת מרשינו לפנות בימים

⁴² הודעת דואר אלקטרוני מהמבקש מיום 11.4.19.

⁴³ מכתב מטעם המבקש מיום 13.6.19, סעיפים 15-16.

⁴⁴ הודעת דואר אלקטרוני מאת עו"ד ראובן בכר מיום 1.7.19.

⁴⁵ הודעת דואר אלקטרוני מאת עו"ד ראובן בכר מיום 11.7.19.

הקרובים לידיעות ולדרוש, כי יוקם חדר מידע, שיאפשר לרוכשים פוטנציאליים גישה למידע ביחס לידיעות, וזאת כדי שמרשינו יוכלו לבחון אפשרות לצרף אליהם רוכש לרכישת מניות הבנק.

יוזכר לעניין זה, כי מרשינו הציעו לבנק כבר תקופה ארוכה מאד לשלב ידיים במטרה לחפש קונה למניות הבנק בחברה. אך הבנק, משיקולים שלו שעוד יתבררו, בחר "להיצמד" למר מוזס ולמנוע כל מהלך של חיפוש אמיתי של רוכש...⁴⁶

117. עמדה זו תמוהה ופתלתלה גם לאור העובדה שחלק מהמניות שמוחזקות על ידי כונסי הנכסים הן מניות שמשפחת יודקובסקי שיעבדה לטובת בנק דיסקונט, בעת שקיבלה ממנו הלוואה לרכישת המניות אך החליטה שלא לפרוע אותה. יודקובסקי הם אלה שלקחו הלוואה; הם אלה שבחרו לא לפרוע את הלוואה; הם אלה שגרמו לכך שחלק ממניות החברה מוחזקות בידי כונס נכסים (דבר שבבירור אינו לטובת החברה); הם אלה שניהלו משא ומתן עיקש וממושך למכירת כל אחזקותיהם; והם אלה שטוענים כעת כי הם בכלל שוקלים לרכוש מניות. אם יש ממש בטענה שיודקובסקי מתעניינים ברכישת מניות, לא ניתן להבין מדוע יודקובסקי לא פרעו את חובם לבנק דיסקונט, ולכל הפחות מדוע לא ניסו לרכוש בחזרה את מניותיהם מכונס הנכסים.

118. התנהלות המבקש אגב העסקה מהווה דוגמא נוספת לכך שהמבקש מערים קשיים ומונע ניהול ענייני ומקדם של ענייני החברה, הכל מתוך אגנדה אישית, ותוך שימוש לרעה בזכויות המוקנות לו כדירקטור בחברה.

ב(4) VIII הכשלת דיוני הדירקטוריון על ידי הסתרת מסמכים

119. המבקש הסתיר מידע מהדירקטורים בנושאים שהעמיד לדיון בדירקטוריון ופנה לבית המשפט באותם נושאים לפני שמיצה את הדיון בדירקטוריון ובצירוף שורה של מסמכים שלא הציג לדירקטוריון. בכך המבקש הכשיל את הדירקטורים וסיכל דיון ענייני וממצה בדירקטוריון בנושאים שהוא עצמו העמיד לדיון.

120. כך, בישיבת דירקטוריון מיום 23.7.20 הועמדו לדיון טענותיו של המבקש בעניין מכירת אופציית הוט. במסגרת הישיבה⁴⁷, המבקש התבקש להציג לדירקטוריון את הערכת השווי שטען שהועברה לחברה⁴⁸. הדיון בעניין זה לא מוצה ונקבע להמשך ביום 2.8.20. המבקש לא המתין לדיון שנקבע בבקשה שלו עצמו ופנה לבית המשפט (ביום 30.7.20) בבקשה לתיקון הבקשה המקורית, וצירף שורה של נספחים הקשורים למכירת אופציית הוט (נספחים 37, 38, 39, 40) וכן תצהיר של הבעלים של העיתון המתחרה גלובס. מסמכים אלה וכל המידע שנכלל בבקשה בעניין הוט לא הוצגו לדירקטוריון בדיון שהתקיים ביום 23.7.20 לבקשת המבקש, באופן שהדיון בדירקטוריון התקיים על בסיס מידע חלקי לשיטת המבקש. בכך, המבקש הכשיל את עבודת הדירקטוריון.

121. לא יכול להיות ספק שלשיטתו של המבקש, המסמכים הנדונים רלוונטיים לפנייתו לדירקטוריון בנושא אופציית הוט, שכן הוא מצא לנכון לצרפם לבקשה שהגיש לבית המשפט הנכבד באותו נושא. נשאלת אפוא השאלה מדוע המבקש לא הציג את המסמכים לדירקטוריון, על מנת לאפשר דיון ממצה ויסודי, ובמקום זאת הסתיר את המסמכים ושלף אותם רק במסגרת הבקשה שהגיש לבית המשפט.

122. המבקש מעלה שוב ושוב טענות בעניין זכותו כדירקטור לקבל מסמכים שונים מהחברה, אך בו בזמן הוא מסתיר מהדירקטוריון מסמכים רלוונטיים לדיון בנושא שהוא עצמו מעלה. התנהלות זו בוודאי שאינה יכולה להחשב התנהלות תקינה, לטובת החברה ובתום לב מצד דירקטור; התנהלות זו מהווה חוסר תום לב ושימוש לרעה בזכויות המבקש כדירקטור.

⁴⁶ מכתב מיום 10.8.20, סעיפים 18-19 (נספח 14 לעיל).

⁴⁷ פרוטוקול דירקטוריון מיום 23.7.20.

⁴⁸ נספח 38 לבקשה.

123. יתר על כן, למרות שהמבקש ידע שקבוע המשך דיון בדירקטוריון בנושא אופציית הוט ליום 2.8.20, המבקש לא המתין לדיון בנושא שהועלה על ידו ופנה לבית המשפט בנושא זה עוד קודם לדיון, ביום 30.7.20, והפך את המשך הדיון בדירקטוריון למיותר ועקר. בכך המבקש גילה בהתנהגותו כי הוא אינו מייחס משמעות כלשהי לדיוני הדירקטוריון. גם התנהגות זו בוודאי אינה ראויה מצדו של דירקטור.

ב(4) IX שיבוש עבודת הדירקטוריון על ידי פניות ובקשות זמן קצר לפני ישיבות דירקטוריון

124. המבקש נוהג באופן שיטתי לפנות אל חברי הדירקטוריון זמן קצר ביותר לפני קיומן של ישיבות דירקטוריון בדרישות לקבלת מידע או בשאלות או במכתבי עורכי דין בנושא הישיבות הצפויות, באופן שאינו מאפשר לחברי הדירקטוריון להערך כראוי לישיבת הדירקטוריון ובאופן שמקשה ומשבש את עבודת הדירקטוריון.

125. להלן מספר דוגמאות:

- 125.1. ביום 31.7.19 נשלח זימון לישיבת דירקטוריון ליום 5.8.19, בשעה 11:00. ביום 5.8.19 בשעה 10:41 נשלח לדירקטורים מכתבם של באי כוחו של המבקש בנושא הישיבה (4 עמודים).
- 125.2. ביום 2.10.19 נשלח זימון לישיבת דירקטוריון ליום 7.10.19. ביום 6.10.19 בשעה 17:15 המבקש פנה לחברי הדירקטוריון בהערות שונות ודרישות ביחס לנושאים שעל סדר היום.
- 125.3. ביום 16.12.19 נשלח זימון לישיבת דירקטוריון ליום 22.12.19 (יום א' בשבוע). ביום 19.12.19 (יום ה' בשבוע) בשעה 15:54 המבקש פנה לחברי הדירקטוריון והציג רשימת שאלות ביחס לחוות דעת שעמדה על סדר היום (ושהועברה למבקש עוד ביום 6.12.19, זמן רב לפני הזימון לישיבה).
- 125.4. ביום 26.6.20 נשלח זימון לישיבת דירקטוריון ליום 30.6.20 בשעה 15:00. ביום 28.6.20 נשלח לדירקטורים מכתבם של באי כוחו של המבקש בנושא הישיבה. ביום 29.6.20 בשעה 16:45 המבקש פנה לחברי הדירקטוריון והעביר לעיונם חוות דעת שקיבל מבאי כוחו בקשר לנושאים שעל סדר היום (6 עמודים). ביום 30.6.20 בשעה 13:39 (שעה ו-21 דקות לפני הישיבה) המבקש פנה לחברי הדירקטוריון בהודעת דואר אלקטרוני ואליה צירף מכתב של באי כוחו (10 עמודים כולל נספח) וכן מסמך נוסף שכולל רשימת שאלות בנושא שעומד לדיון. במהלך הישיבה, מימי הביעה את מורת רוחה מהתנהלות זו, באומרה: "אתה חושב שאני יושבת ומחכה למכתבים שלך? שאני לא עובדת? שעה ועשרים לפני הישיבה אתה שולח מכתבים?"⁴⁹

126. אלה הן דוגמאות בלבד, ללא ממצות, להתנהלות בלתי לגיטימית מצדו של המבקש, שמשבש את עבודת הדירקטוריון והופך את ההתנהלות לעימות בלתי פוסק, שאינו מאפשר קידום ענייני החברה.

ב(4) X שימוש לרעה בסעיף הקוורום

127. כאמור לעיל, לאור התקפות המבקש על פילוסוף והגשת ההליך כנגדו, ביום 30.8.20 הודיעו כונסי הנכסים על מניות פישמן כי כהונתו של פילוסוף כדירקטור מופסקת "לפחות לעת הזו". לעובדה זו משמעות, בין היתר, לנוכח ההוראה הקבועה בתקנון החברה לפיה המניין החוקי לקיום ישיבת דירקטוריון הוא נוכחות שלושה דירקטורים. הוראה זו נקבעה במסגרת שינוי תקנה 7 לתקנון החברה בפס"ד צנה, אשר הרחיב את מספר חברי הדירקטוריון משניים לחמישה, וקבע דרישת קוורום של שלושה דירקטורים. במצב שנוצר בו הדירקטוריון מורכב בפועל משלושה דירקטורים, סירוב מצד אחד הדירקטורים להופיע לישיבה מסכל את כינוס הדירקטוריון.

128. המבקש ניצל התפתחות זו וסיכל את התכנסות הדירקטוריון. בדרך פסולה זו, המבקש מנע דיון בדירקטוריון בנושא שהוא אינו מעוניין לדון בו, בטענת שווא להעדר מידע שכלל לא היה רלוונטי לנושא שעל סדר היום.

⁴⁹ פרוטוקול דירקטוריון מיום 30.6.20.

129. כך, המבקש סירב להשתתף בישיבת דירקטוריון שנקבעה ליום 8.10.20 (שבה נכלל גם נושא נוסף שאינו קשור בהעברת מניות), ובעקבות זאת הישיבה בוטלה בהעדר קוורום.
130. בין היתר לנוכח זאת, החליטה האסיפה הכללית ביום 5.11.20 על שינוי תקנה 17 לתקנון החברה, באופן שנוסח התקנה החדש יהיה:
- "המנין החוקי הדרוש לשם קיום ישיבת דירקטוריון כדין הוא של שלושה דירקטורים לפחות. אם בתום מחצית השעה מהמועד שנקבע לתחילת הישיבה לא נכח מנין חוקי כאמור, תדחה הישיבה ב-48 שעות, לאותה שעה ולאותו מקום, ובאם גם בישיבה שניה זו לא נכח מנין חוקי כעבור מחצית השעה לאחר המועד שנקבע לתחילתה, תתקיים הישיבה אם נכחו שני דירקטורים לפחות, המייצגים בתי אב להם, במצטבר, רוב מניות היסוד".
- העתק פרוטוקול תמצית ההחלטות שהתקבלו באסיפה הכללית מיום 5.11.20 מצורף כנספח 24.
131. תיקון זה התבקש על ידי כל בעלי המניות למעט משפחת יודקובסקי, ואושר ברוב של כ-90% מבעלי המניות. התיקון נועד למנוע את שיתוק הדירקטוריון בכל עניין, תוך ביצוע ההתאמה הנדרשת למצב הדברים שבו מכהנים בחברה שלושה דירקטורים חלף חמישה. זאת, גם בדומה לנהוג בחברות רבות, אשר דרישת המנין החוקי הקבועה בתקנון אינה מחייבת את נוכחות כל הדירקטורים (לפחות לא בישיבה נדחית), בדיוק כדי למנוע מצב מסוג זה הקיים בחברה כיום.
132. השימוש הפסול שהמבקש עשה בדרישת הקוורום מצביע גם הוא על ההתנהלות הפסולה והלא עניינית של המבקש, תוך ניצול לרעה של זכויותיו כדירקטור.
- ב) XI(4) יצירת אורה מאיימת בדירקטוריון ותקיפה אישית של כל מי שאינו בעמדת המבקש**
133. המבקש תוקף באופן אישי כל מי שאינו בעמדתו. המבקש היה זה שביקש מכונסי הנכסים על מניות פישמן למנות דירקטור מטעמם, אך זאת עד שגילה כי לאותו דירקטור יש עמדות עצמאיות שונות מעמדות המבקש, ומרגע זה הפך הדירקטור ל"אויב" ולנושא ל"אזהרות".
134. המבקש איים על פילוסוף, דירקטור חדש שהצטרף לדירקטוריון, בהגשת תביעות אישיות אם לא יסייע להדחתו של נוני. עם כניסתו של פילוסוף לתפקיד, המבקש קיים איתו פגישה שבה הבהיר כי ישמח לשתף פעולה עם פילוסוף, אך זאת אך ורק בתנאי שיפעלו למטרה משותפת - הדחתו של נוני. המבקש אישר דברים אלה, אף שטען שהוצאו מהקשרם⁵⁰.
135. פילוסוף הבהיר למבקש, כי בהיותו דירקטור עצמאי, מקצועי, ותיק ומנוסה, שאינו קשור לבעלי המניות וחסר עניין אישי - בכוונתו לפעול אך ורק באופן ענייני ולטובת החברה, בלי שום אג'נדות ומטרות לא ענייניות וללא כל מעורבות בסכסוך בין בעלי המניות.
136. משהתברר למבקש כי פילוסוף אכן מביע עמדות עצמאיות שאינן תואמות את עמדתו של המבקש, המבקש החל לשלוח לו פניות רבות באמצעות בא כוחו, ובהן "אזהרות" מפני הגשת תביעות אישיות. כך למשל, במכתב מיום 27.12.18 מטעם המבקש לפילוסוף נכתב כך:
- "במצב דברים זה מרשי מבקש להתריע בפניך, כי במידה ולא תחזור בך מסירובך לאשר את ביצוע הבדיקה כאמור לעיל, אשר ברור כי עצם ביצועה יכול רק להיטיב עם החברה, הרי שמרשי יבין מכך, כי הנך מעדיף טובתם של אחרים על פני טובת החברה, וכי הצבעתך בעניין זה בדירקטוריון נעשה בניגוד עניינים חמור ביותר, באופן העולה כדי הפרת חובת האמונים המוטלת עליך כלפי החברה, בהתאם להוראות סעי' 254 לחוק החברות תשנ"ט-1999.

⁵⁰ פרוטוקול דירקטוריון מיום 9.7.20, עמ' 4.

במידה ולא תחזור בך מהעמדה האמורה, ולפחות תנסה להסביר, כיצד יכול להיות שבחינת אופן היווצרותם של נזקים בסך של כמיליארד ש"ח אינה מהווה פעולה מחויבת המציאות בעבור החברה, הרי שמרשי יראה בכך כאחראי לכל נזק שנגרם ואו שיגרם לחברה כתוצאה מהעדר הבדיקה⁵¹.

137. אין מדובר בעניין קל ערך, שכן "אזהרות" כאלה אינן מאפשרות ניהול משותף, ענייני ופורה בדירקטוריון. כפי שכבר צוין, בסופו של דבר שהאזהרה התממשה.

138. לטענות החמורות שהמבקש מייחס לפילוסוף אין כל בסיס ואין כל הצדקה, והדברים כבר הונהרו בהרחבה. פילוסוף אינו משמש שליח של בנק הפועלים או של כונסי הנכסים על מניות פישמן. לאורך כל תקופת כהונתו כדירקטור בחברה, פילוסוף פעל באופן עצמאי ומנותק מבנק הפועלים או מכונסי הנכסים על מניות פישמן, וקיבל החלטות אך ורק לטובת החברה.

139. בישיבת דירקטוריון מיום 19.3.19, פילוסוף הבהיר כך:

"מיום שמוניתי, דויד ועורכי דינו מוצאים לנכון להטיח בי פעולה בניגוד עניינים, שאני אחראי על זה, ומאיימים בתביעה נגדנו.

... מעולם אף אחד לא הטיח בי האשמות כמו שדויד ועורך הדין שלו מטיחים בי... ועוד ממשיך עוה"ד של דויד ומבקש שאני אלך לבנק הפועלים, שכף רגלי לא דרכה שם פעם אחת מאז התמניתי לדירקטור פה, ואביא תצהיר חתום שונוי לא חייב לו כסף...

...אומרים לי שאני, יחד עם בנק הפועלים, אחראים על דברים שאני לא מבין אותם בכלל. אני לא בנק הפועלים. אני דירקטור. זה מעצבן אותי.

...

נרמז שכאלו בנק הפועלים הוא תומך של נוני. לא מעניין אותי מה בנק הפועלים חושב. הבנק לא 'מדבר' עמי בענייני ידיעות אף לא מילה. אני אצביע כמו שאני חושב⁵².

140. בישיבת דירקטוריון מיום 5.8.19, שבה נדונה דרישתה של מימי לשינוי תנאי שכרה, פילוסוף התייחס לכך שבא כוחו (עו"ד רם כספי) קיבל פניה יום קודם לשיבה מבא כוח המבקש, שהזיהירו כי אם יאשר תוספת שכר למימי - יתבע אישית על כך:

"דויד, גנגסטריזם זה כשעו"ד שלך מתקשר לעו"ד שלי ואומר לו "תזהיר את הלקוח שלך שאם הוא יאשר סכומים אני אתבע אותו אישית", זה גנגסטריזם⁵³.

141. המבקש יוצא גם נגד מימי, מטיח בה האשמות וטענות מכפישות ("שמור לי ואשמור לך"), ומתנגד לדיון ענייני בדרישותיה לעדכון תנאי העסקתה, וכל זאת בניסיון להשיג לרעייתו הטבות כספיות על אף שאינה עובדת בחברה, וכתגובת נגד לכך שמימי אינה מוכנה לחבור למבקש ולמשפחת יודקובסקי בסכסוך בעלי המניות.

142. ברור שבאווירה בלתי עניינית, מאיימת ועימותית זו - המבקש אינו מאפשר לדירקטוריון לתפקד בצורה יעילה ותקינה.

XII(4) פגיעה במר אנגל ובעובדי החברה תוך יצירת נזק חמור לחברה

143. המבקש אף לא מהסס לתקוף ולפגוע במר אנגל, נושא המשרה הבכיר ביותר בחברה, אשר לדעת כל בעלי המניות - הוא עתיר זכויות, ישר מאין כמותו ונאמן במסירותו המוחלטת לחברה, ולבעלי המניות בחברה יש חוב מוסרי גדול כלפיו.

⁵¹ נספח 28 לבקשה, סעיפים 18-19.

⁵² פרוטוקול דירקטוריון מיום 19.3.19, עמ' 7 (נספח 3 לעיל).

⁵³ פרוטוקול דירקטוריון מיום 5.8.19, עמ' 3 (נספח 20 לעיל).

144. אמנם המבקש התבטא בהזדמנויות רבות מאד ביחס ל"האמון המלא שיש לי בינון"⁵⁴, או העובדה ש"ינון צח כשלג"⁵⁵ או האמירה שהוא "סומך עליו"⁵⁶ או האמירה שמהעת האחרונה ממש "אנחנו כולנו מוקירים את ינון"⁵⁷. בסוף 2017 המבקש אף ביקש ממר אנגל שימשיך לכהן כמנכ"ל שנה נוספת.⁵⁸ על אף זאת, כפי שיפורט בהמשך, המבקש דחה את הסברים שמסר מר אנגל לביצוע עסקת הוט, ובעיקר אמירתו הברורה על כך שהמשא ומתן נוהל על ידו (ביחד עם עובד בכיר נוסף הכפוף אליו, איזט מולינה) ועל כך ששיקולי העסקה היו שיקולים שלו בלבד, על בסיס ענייני ומבלי שנוני התערב בשיקול דעתו או ביקש ממנו להפחית את המחיר או ללכת לקראת הקונה. המבקש מסתמך על טענותיה (ממקור שני ומעדות שמועה) של בעלת המניות בעיתון המתחרה גלובס (כאילו מר אנגל קיבל את מסמך הערכת השווי לפני שסיכם את מחיר האופציה) על פני אמירתו הברורה והמפורשת של מר אנגל, לפיה לא הכיר את הערכת השווי כלל (ועוד מבלי להתייחס לחוסר הרלוונטיות שלה).
145. משמעות טענותיו של המבקש בהליך זה היא חוסר אמון מוחלט במר אנגל. המבקש מודע היטב לפגיעה הקשה שגרם למר אנגל ולכן גם הודיע כי "אני התקשרתי לינון והתנצלתי אם נפגע"⁵⁹. על רקע של עשרות שנות עבודה מסורה ביותר לידיעות אחרונות והשאת רווחיה לאורך השנים, התנהלותו של המבקש היא מקוממת ביותר, כפזית טובה ממש ובעיקר - מסבה נזק חמור ביותר לחברה, גם בשל הפגיעה האישית במר אנגל וגם בשל הפגיעה "הסביבתית" ביחס לעובדים אחרים, שרואים כיצד עובד מסור ומוערך מוכפש על ידי המבקש ונגרמת פגיעה חמורה לשמו הטוב, והכל רק כדי לשרת יעדים בסכסוך בעלי מניות.
146. בנוסף, המבקש טוען כי גורמים עסקיים שמקיימים (לפי הטענה) קשרי נשיה עם נוני נהנים מקשרים עסקיים עם החברה בתנאים מועדפים ומסיקור "רב ויומיומי" בעיתון ידיעות אחרונות⁶⁰. משמעות הדברים היא ברורה: **הכפשת עובדי החברה, עיתונאים ואנשי מסחר, והצגתם כמי שחוטאים לתפקידם באופן מתמשך** בסיקור עיתונאי ובהתקשרויות העסקיות שהם מבצעים עבור החברה. כך, במחי יד, ללא כל עכבה, מוטחת האשמה חמורה וגורפת, שכמובן נדחית מכל וכל על ידי החברה, ומבוצעת פגיעה קשה במוניטין המקצועי וביושרה של שורה ארוכה של עובדי החברה ועיתונאים, וכל זאת מפיו של דירקטור שאמור לשמור על האינטרסים של החברה ובוודאי שלא להטית האשמה חמורה שכזו, ובלתי מבוססת, בעובדיה.
147. טענות אלה פוגעות כמובן גם בצדדים שלישיים שהם לקוחות החברה, ובכך המבקש כדירקטור עלול לחבל בקשרי העסקים של החברה עם לקוחותיה, תוך ייחוס האשמות שווא אישיות ומכפישות.
148. זאת ועוד, ההליכים המשפטיים שנוקט המבקש מקשים על החברה לקדם ולבצע צעדי התייעלות מתחייבים (בפרט לנוכח משבר הקורונה), כאשר נציגי העובדים עושים שימוש בטענות מופרכות שמעלה המבקש כנגד החברה וכנגד הנהלתה.

⁵⁴ הודעת דואר אלקטרוני של המבקש מיום 17.9.19.

⁵⁵ פרוטוקול דירקטוריון 3.7.18.

⁵⁶ פרוטוקול דירקטוריון 18.9.19.

⁵⁷ פרוטוקול דירקטוריון 9.7.20.

⁵⁸ פרוטוקול דירקטוריון מיום 29.12.17.

⁵⁹ פרוטוקול דירקטוריון 9.7.20.

⁶⁰ סעיף 274 לבקשה.

ג. דין הבקשה להידחות על הסף

(1) המסגרת המשפטית שבחר המבקש אינה תואמת את מהותה ומטרתה של הבקשה

ג(1) הוראות החוק עליהן נסמכת הבקשה ותכליותיה

149. המבקש מתיימר להשתית את בקשתו, כעולה מכותרתה, על הוראת ס' 267 לחוק החברות, הכלולה בפרק לחוק שכותרתו "זכויותיו של דירקטור".⁶¹ ס"ק א' לסעיף זה מורה כדלקמן:
- "היה לדירקטור יסוד סביר להניח שעומדת להתבצע פעולה של נושא משרה העלולה להוות הפרת חובה של נושא משרה, רשאי הוא, לאחר שפעל כאמור בסעיף 257 אם הנסיבות מאפשרות זאת, לפנות לבית המשפט בבקשה שיאכוף את החובה או ימנע את הפעולה; בית המשפט רשאי לתת צו שימנע את הפעולה או כל סעד אחר שייראה לו בנסיבות הענין".
150. כפי שהובהר בפסיקה, הוראת סעיף 267 מקנה לדירקטור אפשרות לנקוט הליך "לטובת החברה" [למניעת פגיעה בה]. לעומת זאת, הוראה זו אינה מאפשרת לדירקטור לפנות לבית המשפט מ"מניעים הנוגעים למערך הכוחות בחברה",⁶² או כדי "לשרת את האינטרס האישי" שלו כבעל מניות במאבק עם בעל מניות אחר.⁶³ במילים אחרות, "ברור כי בשונה מהוראות סעיף 191 לחוק החברות, הליך משפטי מכוח סעיף 267 לחוק, אינו משמש פלטפורמה למאבקי שליטה בחברה".⁶⁴
151. כמו כן, התנאי הקבוע בסעיף בדבר "פעולה" ה"עומדת להתבצע", והתייחסותו ל"צו שימנע את הפעולה" כסעד העיקרי העומד לדירקטור, מלמדים כי עניינו של הסעיף בפעולה ספציפית (בעיקר או רק פעולה עתידית) שלדעת דירקטור צפויה להוות הפרת חובה כלפי החברה ולהזיק לה, וכי הליך מכוח הסעיף נועד "על מנת למנוע מראש את ההפרה"⁶⁵ (ולכל היותר לתקן הפרה שזה מקרוב אירעה). זאת, להבדיל מתקיפה רוחבית של התנהלות הדירקטוריון ומדיניותו או תקיפה סדרתית של החלטותיו, שמשמעותן המעשית היא העברת ניהול החברה לידי בית המשפט. כפי שנפסק, "הוראות סעיף 267 לא נועדו לכך שבית-המשפט יחליף את שיקול הדעת של הדירקטורים".⁶⁶
152. אדרבא, גם לשיטת המבקש, בקשה לפי סעיף 267 היא הליך ממוקד שהדיון בו מתנהל בדרך של "בקשה בכתב" (נפנה, למשל, לתשובת המבקש מיום 21.6.20 לבקשה להארכת מועד, סעיפים 10 ואילך).
153. לאור המטרות והנסיבות הנקודתיות להן תוחם סעיף 267, השימוש בו בפועל הינו נדיר.
154. הוראות נוספות מכוחן התבקשו סעדים בגדר הבקשה - הוראות ס' 265 ו-266 לחוק החברות - כלולות אף הן בפרק "זכויותיו של דירקטור", והינן בעלות אופי ותכלית דומים לאלו של ס' 267.
155. כך, ס' 265 מקנה לדירקטור "זכות לקבלת מידע", וזאת "ככל שהדבר דרוש למילוי חובותיו כדירקטור", וס' 266 מקנה לדירקטור במקרים מיוחדים "זכות להעסיק יועצים", וזאת "לצורך ביצוע תפקידו" (הכול בכפוף לתנאים ולסייגים שקבועים בסעיפים אלה). פשיטא שגם ההוראות האמורות אינן יכולות לשמש פלטפורמה למאבקי שליטה בחברה, לקידום אינטרסים של בעל מניות אל מול בעלי המניות האחרים או לתקיפה

⁶¹ חלק שישי, סימן ג', פרק רביעי לחוק החברות.

⁶² ה"פ (מחוזי מרכז) 21587-02-18 De Kauwe נ' כהן (נבו), 9.4.19, פ"ס 14 להחלטת כבי' השופט י' שפסר.

⁶³ בשי"א (מחוזי ת"א) 9441/02 שגיא נ' סדובניק (נבו), 14.7.02, פ"ס א' להחלטת כבי' השופט י' זפט.

⁶⁴ ת"א (כלכלית ת"א) 27034-07-17 הדרי נ' בנק אגוד (נבו), 11.7.18, פ"ס א' (הררי), פ"ס 25 להחלטת כבי' השופט מ' אלטוביה.

⁶⁵ א' תביב סגל, דיני חברות כרך א' (2007), עמ' 459, וכן ראו הצעת חוק החברות, תשנ"ה-1995, ה"ח 2432 ("הצעת חוק החברות"), עמ' 93; י' גרוס, חוק החברות (מהדורה חמישית, 2016) ("גרוס, חוק החברות"), כרך א', עמ' 723-724.

⁶⁶ ת"א (כלכלית ת"א) 43013-03-17 חסין נ' בלובנד (נבו), 19.6.18, פ"ס א' (הררי), פ"ס 27 לפסק דינה של כבי' השופטת ר' רונן.

שיטתית של התנהלות החברה. בהקשר זה הבהיר, למשל, המלומד גרוס, כי "כאשר קיים **סכסוך בין בעלי מניות** ודירקטור מבקש מידע כדי **לנגח בו אחרים**", מהווה הדבר **שימוש בזכות לרעה**.⁶⁷

156. בענייננו, ועוד בטרם נידרש לפירכת טענות המבקש לגופן, ברי כי **אין דבר וחצי דבר** בין מהותו של ההליך שנקט לבין ההוראות האמורות, עליהן מתיימר המבקש לבסס את ההליך.

II(ג) עניינה של הבקשה בסכסוך בעלי מניות

157. הבקשה המקורית הוגשה בחודש יוני 2020, בעקבות שתי החלטות אקטואליות לאותה עת: ההחלטה בעניין **הארכת ההעסקה** של נוני כמנהל עסקים ראשי וההחלטה בעניין **תיקון כתבי השיפוי**. שתי ההחלטות התקבלו בדירקטוריון החברה ואושרו באסיפה הכללית, בתמיכת כל בעלי המניות בחברה (כולל כונסי הנכסים על מניות פישמן וכונס הנכסים על מניות יודקובסקי), למעט יודקובסקי (רוב של כ- 90%).

158. ההחלטה הראשונה בעניין הארכת ההעסקה נוגעת בעיקרה לשיקולי טובת החברה, ומצויה בשיקול הדעת של הדירקטוריון והאסיפה הכללית, ואין כל מקום להתערבות שיפוטית בה. לא ראוי שבית המשפט הנכבד יבטל את רצונם של רוב הדירקטורים ורוב בעלי המניות לבחור במנהל עסקים ראשי זה ולא אחר.

159. ההחלטה השנייה בעניין תיקון כתבי השיפוי מעוררת לטענת המבקש שאלה משפטית. לעמדת החברה (הנתמכת בחוות דעתו של **פרופ' המדני** (נספח 27 לבקשה)) - טענותיו של המבקש בעניין חוסר החוקיות של תיקון כתבי השיפוי שגויות מכל וכל.

160. לנוכח חולשת עמדת המבקש בשתי ההחלטות האקטואליות האמורות, המבקש ניסה לגייס לבקשה המקורית טענות "מחזקות" (מופרכות לגופן, ולכן לא מחזקות כלל), שעיקרן הטענה להעדר גילוי בעניין **מצב הכלכלי** של נוני ותלות כלכלית בבנק הפועלים (טענה עובדתית שלגישת הדירקטורים האחרים - בירורה מהווה פגיעה חמורה בפרטיות, שאין לה כל הצדקה ואין לה כל נפקות ביחס להחלטות שהתקבלו, וזאת גם אם היה מתברר שהיה בה ממש); **דרישה למינוי של רואה השבון חוקר** לבחינת קיומו של **קשר** בין המסחר של החברה בעסקאות עתידיות לבין מסחר מקביל נטען של נוני (טענה שהועלתה על ידי המבקש לראשונה ביום 30.7.18, כשנתיים לפני הגשת הבקשה המקורית, אך באותה עת המבקש לא מצא לנכון להגיש בגינה הליך משפטי); **אי גילוי מסמכים** (טענה חסרת כל בסיס; המבקש מקבל דרך קבע את כל המסמכים שהוא זכאי להם לצורך תפקידו כדירקטור); וטענה "מרחפת" בעניין **השתתפותו של נוני בהצבעות שבהן קיים לו עניין אישי** (עניין שעלה לראשונה כבר בחודש ינואר 2017, שלוש וחצי שנים לפני הגשת הבקשה המקורית, הוכרע על ידי החברה בהסתמך על שתי חוות דעת, ויושם בהחלטות החברה מאז ינואר 2017).

161. הטענות הנוספות הן בבחינת "מן הגורן ומן היקב"; המבקש הלך, פישפש בהיסטוריה של החברה והתאמץ למצוא טענות שאסף וצבר במהלך השנים האחרונות, כדי לחזק ולבסס בקשה שאינה מחזיקה את תוכנה. השיהוי הרב בהעלאת הטענות מעיד על חולשתן ועל כך שהובאו רק כדי לחזק את שתי הטענות מחודש מאי 2020 (הארכת ההעסקה ותיקון כתבי השיפוי).

162. בחינת טענותיו של המבקש בבקשה המקורית והרקע להעלאתן מעידה בבירור כי מהותה של הבקשה אינה מתן הוראות לדירקטורים; **מהות הבקשה היא אמצעי במסגרת סכסוך בעלי מניות רחב, החל על כל ענייני החברה, ואשר תכליתו היא לגרום להדחתו של נוני ובדרך זו גם לאלץ את נוני להצטרף למכירת כל מניות החברה.**

⁶⁷ גרוס, חוק החברות, כרך א', עמ' 722.

הדירקטוריון הוא רק פלטפורמה נוחה למבקש להעלות את טענותיו, תוך שימוש לרעה בתפקידו כדירקטור, בחוסר תום לב ולרעת החברה, יהיו המחירים שתישא החברה אשר יהיו.

163. על רקע זה, אין להתפלא שזמן קצר לאחר הגשת הבקשה, הוגשה בקשה נוספת לתיקון הבקשה המקורית ולאחריה הוגשה הבקשה המתוקנת, וזמן קצר לאחר מכן, הוגשה בקשה נוספת, הפעם למתן סעדים זמניים, העוסקות באירועים שהתרחשו כולם לאחר מועד הגשת הבקשה המתוקנת, ולאחרונה אף הוגש הליך נוסף על ידי משפחת יודקובסקי כבעלת מניות⁶⁸. סביר בהחלט שגם בכך לא תמו ההליכים שעוד צפויים מצדו של המבקש ומצדה של משפחת יודקובסקי. במציאות שבה כל עניין מנוצל למחלוקת ולעימות, וכל נושא כשיר ל"הבערת מדורה" - כל מהלך אפשרי יבוצע, וכל הליך משפטי ינקט, ובלבד שישרת את הסכסוך ואת המאבק הפסול של משפחת יודקובסקי.
164. הבקשה המתוקנת הוגשה בעקבות פרסומים בתקשורת, ומועלות בה טענות נוספות שכל עניין בסכסוך בין בעלי המניות ובמאבק לשינוי השליטה. עיקרן של הטענות החדשות, הנסמכות ברובן על פרסומים בתקשורת, הוא בטענה לקיומם של קשרי נשיה בין נוני לבין אנשי עסקים שונים. טענת המבקש היא כי על נוני לגלות לחברה את מצבו הכלכלי ואת דבר קיומם של קשרי נשיה נטענים, וכי קשרי נשיה נטענים אלה השפיעו על ניהול עסקיה של החברה.
165. יודגש - למרות הטענות החמורות שהועלו בבקשה המתוקנת, ובהן טענה (שגויה) לנזק כספי משמעותי במכירת אופציית הוט, עיקר הבקשה אינו בהוכחת נזקים לצורך מתן סעד של פיצוי (נטל שהמבקש לא יכול ולא מעוניין לעמוד בו); העיקר הוא בהטחת האשמות וטענות ביחס למצבו הכלכלי של נוני ולהפרות חובות נטענות (כאמור - ללא ביסוס נזק ממשי), הכל במסגרת סכסוך בעלי מניות ומאבק אישי ויצרי כנגד נוני.
166. לגוף העניין - הטענות שעלו בעניין נזקים לחברה נבדקו היטב על ידי הדירקטוריון, ונמצא כי גם אם הדירקטוריון היה מניח שטענות המבקש בעניין קיומם של יחסי נשיה נכונות - לא נגרם לחברה נזק כלשהו כתוצאה מכך, ויחסי הנשיה הנטענים לא הובילו לפגיעה כלשהי בחברה.
167. גם הבקשה למתן סעדים זמניים שהוגשה בעניין מסירת מסמכים בקשר לעסקה לא הוגשה במסגרת הליך מתאים, שכן היא לא קשורה כלל לטענות שהועלו בהליך הבקשה למתן הוראות והסעדים שהתבקשו בגדרה לא משרתים את הסעדים שהתבקשו במסגרת הבקשה למתן הוראות. המשותף לבקשה לסעדים זמניים ולבקשה למתן הוראות הוא התכלית הזרה - מאמצי משפחת יודקובסקי לטרפד את העסקה כדי לאלץ את נוני להצטרף למכירת כל מניות החברה, כולל מניות המיעוט של משפחת יודקובסקי.
168. ברור אפוא כי ההליך שבו המבקש בחר לנקוט (בקשה למתן הוראות) אינו האכסניה המתאימה לבירור הסכסוך האמיתי שבין הצדדים - סכסוך בין בעלי מניות בחברה. די בכך כדי להביא לדחיית הבקשה על הסף.
169. למען הזהירות יבהירו המשיבים בהתייחס לאמור על דרך הסתם בס' 61 לבקשה, כי התנאים להגשתה או לאישורה של תביעה נגזרת אינם מתקיימים וממילא כלל לא נטענו.
- ג(1)III הנושאים והסעדים שנכללו בבקשה והיקפה אינם מתאימים להליך שנקט
170. הבקשה נושאת מאפיינים נוספים שלאורם היא אינה מתאימה להתברר בגדר הוראות החוק האמורות ובדרך של "בקשה בכתב" או "בקשה למתן הוראות". כך, הבקשה הינה בליל כאוטי של טענות ו"עילות" בעלות קשר רופף זו לזו, אשר לוקטו מן היקב ומן הגורן. כפועל יוצא, אורך הבקשה הינו 86 עמודים, והיא כוללת תצהיר ו-

- 60 **נספחים** המתפרסים על פני 455 **עמודים** נוספים (וכך נאלצים המשיבים והחברה להגיש תשובה ארוכה זו, כדי להשיב לבליל הטענות המפוזרות).
171. המבקש עותר ללא פחות מ-11 **סעדים עיקריים** (!), המתבקשים באופן **מצטבר**. הואיל וחלק מסעדים אלה מתפצלים ל**סעדי משנה**,⁶⁹ ומתווספים אליהם גם סעדים המופיעים בגוף הבקשה (ראו למשל בפרק ד.12), שלמעשה **מספר הסעדים המבוקשים עולה על 20!!**
172. הסעדים הכלולים בבקשה מגלים אף הם ערב רב של נושאים וסוגיות, כאשר הצורך הנטען של המבקש במתן סעדים אקלקטיים אלה **קם ונהיה בבת אחת, לאחר כעשרים שנה שבהן הוא מכהן כדירקטור**.
173. עוד יוזכר כי הבקשה **תוקנה** כבר פעם אחת, **כחודש וחצי לאחר הגשתה** (כאשר המשיבים הודיעו כי הם אינם מתנגדים לתיקון בשל השלב המוקדם בו התבקש אך הדגישו שאין בכך כדי לגרוע מכל זכות או טענה, מהותית או דיונית, כולל בנושאי התיקון - ר' בקשת הצדדים לאישור הסדר דיוני מיום 19.8.20). בגדר התיקון נוספו לבקשה סוגיות שעוסקות בארועים מן העבר, באופן שהוסיף כ-18 **עמודים** לבקשה המקורית ו-23 **נספחים חדשים**. ודוק, למרות שבגדר התיקון לבקשה מעלה המבקש טענה נחרצת ובוטחת כאילו נגרמו לחברה נזקים כבדים (המוכחשים), **לא נדרש סעד כספי** בגינם. תחת זאת, התבקשו באופן מאולץ, מחד, צו למסירת מידע ומסמכים שיאפשרו לכאורה את בדיקת הטענות, ומאידך, סעדים הצהרתיים המבוססים על ההנחה שטענות אלה כבר הוכחו או יוכחו בהליך גופו. הדבר מעורר חשד כי **מטרתו של התיקון היא עצם העלאת הטענות לשם הכפשתו של נוני**.
174. ואם לא די בכך, **בחלוף כחודשיים נוספים** הוגשה במסגרת ההליך גם **בקשה לסעדים זמניים**, המתייחסת **למחלוקות חדשות** שהתגלעו בינתיים בין הצדדים בקשר עם **עסקה לרכישת מניות החברה** ועם סוגיות שלטענת המבקש כרוכות בה, אותן המבקש מנסה לגרור בדרך לא דרך לתוך ההליך. בקשה זו החזיקה **25 עמודים**, בנוסף לתצהיר ול-11 נספחים - שרובם הגדול לא נכללים בבקשה למתן הוראות והינם מהתקופה שלאחר הגשת הבקשה ותיקונה - אשר תופסים עוד 157 עמודים.
175. בינתיים הוגש גם הליך נוסף לבית המשפט, על ידי משפחת יודקובסקי כבעלת מניות כנגד בעלי מניות אחרים והחברה, בעניין תיקון תקנון החברה (החלטה להשהות זמנית את זכות הסירוב הראשונה הקבועה בתקנון החברה), ובגדרו אף הוגשה בקשה לצו מניעה זמני⁷⁰.
176. הואיל ומחלוקות נוספות מתעוררות בין הצדדים **חדשות לבקרים**, לרבות כאלה שהמבקש טרם הספיק להביאן לבירור שיפוטי, לא מן הנמנע כי בית המשפט **יתבקש שוב ושוב** לאשר עוד תוספות בעלות אופי והיקף דומים לבקשה או לדון בעוד הליכי ביניים במסגרתה, באופן שימשיך להפריע לפעילות החברה.
177. כל האמור מחזיק את המסקנה כי עסקינן **בסכסוך עמוק בין בעלי מניות**, אשר הטענות השונות נשוא הבקשה הן רק "מופעים" ספציפיים שלו, שממילא רובם נוצרו באופן יזום ומלאכותי על ידי המבקש עצמו, וכי סכסוך זה אינו מתאים אפוא להתברר במסגרת הדיונית שנבחרה. מעבר לכך, הבקשה משקפת **מחלוקות רוחביות ומתמשכות באשר לאופן בו מנוהלת החברה על ידי רוב ברור של בעלי זכויות ההצבעה** בדירקטוריון ובאסיפה הכללית, הדורשות מבית המשפט **להיכנס לקרבי עבודתו השוטפת של הדירקטוריון, לבחון את הנעשה בחברה**

⁶⁹ ראו ברשימת הסעדים שבפתח הבקשה, סעיף א' (שתי פסקאות שכל אחת מהן כוללת סעד נפרד); סעיף ב' סיפא; סעיף ה' (7 תת-סעיפים שכל אחד מהם כולל סעד נפרד); סעיף ז' (4 פסקאות שכל אחת מהן כוללת סעד נפרד); וסעיפים ח' ו-ט' (בכל סעיף, שתי פסקאות שכל אחת מהן כוללת סעד נפרד).

⁷⁰ ה"פ 28531-11-20.

שנים רבות אחורה ו"לנטר" פעילויות ומהלכים קדימה; אף להתערבות שכזו לא נועדו סעיפים 265-267 לחוק החברות.

178. באופן חלופי בלבד, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע כי הנושאים שיבוררו בהליך זה יוגבלו להחלטות האופרטיביות הקונקרטיות אותן תוקף המבקש, קרי, ההחלטה בעניין השיפוי וההחלטה בעניין הארכת העסקתו של נוני.

ג) אישור האסיפה הכללית (שהוסתר על ידי המבקש) שומט את הקרקע תחת ההליך

179. בקשתו המקורית של המבקש הוגשה לבית המשפט הנכבד ביום 9.6.20, שעה שכינוס של האסיפה הכללית לדיון בשתי החלטות האופרטיביות אותן תוקף המבקש היה קבוע ליום המחרת, ומבלי שהדבר נזכר בבקשה ולו במילה, וממילא מבלי שהמבקש ניסה למנוע את כינוסה.

180. לא למותר להעיר כי האסיפה תוכננה להתקיים במועד מוקדם יותר, אלא שהמבקש פנה לב"כ החברה בבקשה לדחות את כינוסה באמתלות שונות, ולא מן הנמנע שהדבר נעשה על מנת שיוכל להגיש את ההליך המשפטי לפני כינוס האסיפה.

181. האסיפה אישרה ברוב גדול של כ-90%, את החלטות הדירקטוריון בדבר תיקון כתבי השיפוי ובדבר הארכת מינויו של נוני. רוב זה כלל את כל בעלי המניות פרט למשפחת יודקובסקי, לרבות כונסי הנכסים על מניות פישמן וכונס הנכסים על מניות יודקובסקי.

העתק פרוטוקול תמצית ההחלטות שהתקבלו באסיפה הכללית מיום 10.6.20 מצורף כנספח 25.

182. לא למותר לשוב ולהדגיש כי ההחלטות בשתי הסוגיות האמורות הינן למעשה ההחלטות האופרטיביות היחידות שתוקף המבקש, וכי המבקש עצמו קושר בין החלטות אלו לבין כל יתר הנושאים שהוא מעלה בבקשתו. אישורן של החלטות אלו על ידי האסיפה הכללית ברוב של כ-90% משמיע אפוא גם את דחייתן של טענות המבקש בכללותן.

183. באופן לא מפתיע, גם בבקשה המתוקנת, אשר הוגשה כחודש וחצי לאחר שנתקבלו ההחלטות דנן באסיפה הכללית, המבקש לא טרח לגלות לבית המשפט הנכבד את העובדות המהותיות מאין כמותן כי (א) האסיפה הכללית אישרה את ההחלטות העיקריות אותן הוא תוקף ו (ב) כי האסיפה הכללית אישרה אותן החלטות ברוב גורף של כ-90% מבעלי המניות!

184. ניסיונו של המבקש לעקוף בבקשתו את האסיפה הכללית ולהתעלם מכינוסה ומתוצאותיה אינו מפליא, וזאת הן לנוכח חוסר תום הלב המאפיין אותו בהתנהלותו, והן מאחר שאישור האסיפה הכללית שומט לבדו את הקרקע תחת טענותיו בגדר הבקשה, אפילו היה בהן ממש (ואין).

185. כידוע, האסיפה הכללית מוסמכת לאשר עסקה שלדירקטור יש בה עניין אישי, עסקה של חברה עם נושא משרה בה, וכן התקשרות של חברה עם דירקטור בה באשר לתנאי כהונתו והעסקתו כדירקטור או בתפקיד אחר, כאשר בחברה פרטית, הרוב הנדרש לאישור עסקאות בעל עניין מסוג זה הוא רוב רגיל (ראו סעיפים 270(1), 270(3), 272(ב) ו-273(א) לחוק החברות). יתר על כן, הלכה פסוקה היא כי "לאסיפה הכללית כוח להכשיר פגמים שנפלו בהחלטות של גופים אחרים בחברה", אף אם ישנם בעלי מניות מיעוט המתנגדים לכך⁷¹ (ויובהר כי בענייננו לא נפל כל פגם בהחלטות שהתקבלו, כפי שיוסבר בהרחבה להלן).

⁷¹ ע"מ 2773/04 נצבא חברה להתנהלות בע"מ נ' עטר (נבו, 14.12.06) ("נצבא"), פסי' 12 לפסק דינה של כב' השופטת [כתוארה אז] מ' נאנר.

186. כללים אלה מבטאים ביסודם את התפיסה כי "החברה שייכת לבעלי מניותיה"⁷², וכן את ההכרה בכך ש"לאסיפה הכללית של בעלי המניות מעמד עליון בין האורגנים של החברה"⁷³. לרוב בעלי המניות נתונה אפוא הריבונות לקבוע כי מבחינתם פעולה או החלטה של אורגן בחברה אינה מפרה את חובת האמון כלפי החברה, אלא דווקא משרתת את טובת החברה, שהיא גם טובתם שלהם. בהקשר זה אף הובהר כי "תמיכתם של בעלי מניות המיעוט במהלך היא שיקול משמעותי שיש לקחת בחשבון. גם אם תמיכת בעלי מניות המיעוט לא די בה כשלעצמה כדי להבטיח שמדובר בפעולה המקדמת את טובת החברה, ניתן לראות בכך אינדיקציה חזקה כי ההחלטה ... לא התקבלה כל כולה על מנת להיטיב עם בעל השליטה"⁷⁴.

187. עמד לאחרונה על כל אלה בית המשפט העליון (כב' השופטת י' וילנר), כדלקמן:

"בעלי המניות הפועלים בחברה עושים זאת ביחס לנכס שבבעלותם, וזאת בניגוד לנושאי המשרה אשר כאמור, מבצעים פעולות ומקבלים החלטות ביחס לנכסיהם של אחרים. משכך נהנים בעלי המניות מזכויות קנייניות, אשר בגדרן רשאים הם לפעול בנכסיהם (מניותיהם) כרצונם ... כמו כן, לעתים קרובות קיימת זהות בין האינטרסים של בעלי המניות לבין האינטרסים של החברה, שכן, ככלל טובת החברה היא גם טובת בעלי המניות שלה, ומשכך החשש מפני פעולות הנוגדות באופן מובהק את טובת החברה פוחת"⁷⁵.

מבלי לגרוע מכך, הדין גם מכיר בכך ש"בעל מניות רשאי לשקול את טובתו האישית, וזאת בניגוד לנושאי המשרה אשר חייבים לפעול כך שהשיקול היחיד המנחה אותם הוא טובת החברה"⁷⁶.

188. אשר על כן, במקרה הנוכחי, די באישור שנתנה האסיפה הכללית להחלטות הדירקטוריון נשוא הבקשה, בהתאם לכללים לאישור עסקאות בעל עניין, כדי להקנות להן תוקף מחייב, חרף ההתנגדות מצד משפחת יודקובסקי. למעלה מכך - האישור שניתן עומד אפילו בסטנדרטים המחמירים החלים לגבי אישור עסקאות עם בעל עניין בחברה ציבורית, שכן היא התקבלה ב"רוב מכלל קולות בעלי המניות שאינם בעלי ענין אישי באישור העסקה" (סי' 4)270 (4) בצירוף סי' 275 (א)3 לחוק החברות), כאשר המבקש לא עמד ולו בקירוב בנטל המוטל עליו להראות כי קיים בהחלטות עניין אישי למאן דהוא זולת נוני (ועל כך ידובר עוד להלן). מכל מקום, לא יכול להיות חולק כי האישור האמור עומד בכללים החלים בענייננו בהיות החברה חברה פרטית.

189. יתר על כן, ככל שחובת הזהירות או חובת האמונים של נושאי משרה בחברה הופרו או צפויות להיות מופרות, כפי שטוען המבקש לאורך בקשתו (טענה המוכחשת) וכפי שנדרש גם על פי סי' 267 לחוק החברות עליו מושתתת הבקשה, הרי שאף "הפרות" אלו התאינו או רופאו בהתאם לדין מכוח אישור האסיפה הכללית. לא ניתן לראות בפעולות המשיבים כהפרה של חובותיהם כלפי החברה, כאשר כ-90% מבעלי המניות, שהחברה היא "נכס שבבעלותם", סבורים כי אותן פעולות ממש הן דווקא לטובת החברה, ומאשרים אותן באופן פוזיטיבי.

190. ודוק, בגדר הבקשה למתן הוראות המבקש לא העלה טענה כנגד התנהלות בעלי המניות ככאלה, וממילא, לא הצביע על כל עילה בדין לשלול את תוקף החלטות האסיפה הכללית בעניינים נשוא הבקשה.⁷⁷ בפרט, לא נטען בבקשה כי החלטת רוב בעלי המניות מקפחת את המיעוט, ולא בכדי. אף התייחסותו הרפה של המבקש ל"חובת ההגינות" של נוני אינה חורגת מן הקו הבורח מעיסוק במישור בעלי המניות, שכן טענתו כנגד נוני בהקשר זה

⁷² דניאל 5286/04 הררי נ' בנק לאומי לישראל בע"מ (נבו, 24.1.06), פסי' 4 להחלטת כב' השופטת [כתוארה אז] ד' ביניש.

⁷³ גרוס, חוק החברות, עמ' 437.

⁷⁴ ע"א 7735/14 ורדניקוב נ' אלוביץ (נבו, 28.12.16) ("ורדניקוב"), פסי' 122 לפסק דינו של כב' השופט י' עמית; וראו גם עניין נצבא, פסי' ו' לפסק דינו של כב' השופט [כתוארו אז] א' רובינשטיין.

⁷⁵ ע"א 7657/17 חן ברדיצ'ב בתפקידו כנאמן על הסדר הנושים של פויכטונגר תעשיות בע"מ נ' פויכטונגר (נבו, 18.6.20) ("ברדיצ'ב"), פסי' 38, וראו האסמכתאות הנוספות שם.

⁷⁶ עניין ברדיצ'ב, פסי' 38, וכן ראו עניין ורדניקוב, פסי' 55.

⁷⁷ טענה כאמור הועלתה בהליך אחר שהגישו המבקש ומשפחתו (ה"פ 28531-11-20), אך זאת לא בנוגע להחלטות ולסוגיות נשוא ההליך הנוכחי, אלא לעניין החלטה של האסיפה הכללית שהתקבלה לאחר הגשת הבקשה למתן הוראות.

(שכפי שיוסבר בהמשך, הינה חסרת יסוד בכל מישור שהוא), נוגעת לשימוש בכוח ההצבעה העודף העומד לו בדירקטוריון" (ס' 559).

191. התמונה העולה מן המתואר ממחישה את **האבסורד** הטמון בבקשת המבקש מתחילתה ועד סופה. בקשה זו מהווה במהותה ניסיון של בעלי מניות מיעוט בחברה פרטית, המחזיקים בכחות מ-10% ממניותיה, לעקר את כוחם של בעלי כ-90% מן המניות, וזאת מבלי שנטען אפילו לקיפוח של המיעוט על ידי הרוב!
- ג) דין הבקשה להידחות מטעמי יושר
192. טעם נוסף שבגיננו יש לדחות את הבקשה על הסף הינו שיקולי יושר, שהינם בעלי משקל רב במיוחד מקום בו מבוקש סעד מן היושר דוגמת צו עשה וסעד הצהרתי.⁷⁸ כמפורט להלן, שיקולים אלה מתבטאים בענייננו בחוסר תום לב, שימוש לרעה בהליכי משפט, שיהוי, השתק ומניעות.
193. כבר העובדה שהבקשה דן הוגשה במסווה של קידום טובת החברה, למרות שהיא נועדה, כאמור, לשרת אינטרסים צרים של בעלי מניות מיעוט ובראשם "סחיטת" מחיר גבוה תמורת מכירת מניותיהם, עולה כדי חוסר תום לב ושימוש לרעה בהליכי משפט.
194. גרוע מכך: בעוד שהמבקש מייחס למשיבים הפרה של חובות האמונים שלהם כלפי החברה, הרי שהתנהלות המבקש והשימוש לרעה שהוא עושה במעמדו כדירקטור, בגדר הבקשה ובכלל, הם שחותרים תחת טובת החברה ופוגעים בה, לטובת האינטרסים של אותם בעלי מניות מיעוט במאבקם נגד יתר בעלי המניות, באופן העולה כדי הפרת חובת האמונים שלו כלפי החברה.
195. גם עצם הבקשה המונחת בפני בית המשפט, שתוכנה פורסם בכלי תקשורת מתחרים ושבמסגרתה המבקש גייס את המוציאה לאור של עיתון מתחרה למתן תצהיר כנגד נוני, טומנת בחובה פגיעה מהותית בחברה. זאת, בין היתר, מאחר שבבקשה הובא מידע סודי רב של החברה, לרבות בעניין שיקולים עסקיים, החלטות אופרטיביות ותוכן ישיבות הדירקטוריון, מבלי שהתבקש היסיון לגבוי; הבקשה מטילה דופי בהגיונותם, ביושרם ובמקצועיותם של העובדים בחברה.
196. עובדות אלו לא רק משוות חומרה יתרה לשימוש לרעה בהליכי משפט מצד המבקש, אלא מקימות כלפי השתק ומניעות מלבקש סעד בגין התנהלות שבה הוא עצמו חוטא.
197. חוסר תום ליבו של המבקש והשימוש לרעה שהוא עושה בהליכי משפט מתבטאים גם בניסיונות להטעות את בית המשפט הנכבד בגדר הבקשה על ידי הצגת מידע כוזב או חלקי (כמפורט גם להלן), המצדיקה כשלעצמה סעד של דחייה על הסף.⁷⁹ כך, לדוגמא, המבקש הסתיר את העובדה שהחלטות בעניין כתב השיפוי והארכת ההעסקה של נוני אושרו ברוב קולות באסיפה הכללית; הסתיר את העובדה כי הובהר לו על ידי מר אנגל כי ביצוע עסקת הוט במועד בו בוצעה איפשר לחברה ליהנות ממגן מס, וכי "אם מישהו היה אומר לי (לרבות נוני) להפחית במחיר המו"מ, או אפילו להיות 'נתמד' במו"מ - הייתי מבטל את נסיעתי לז'נבה"; ועוד.
198. בנוסף, יש לדחות בגין התיישנות, שיהוי, השתק ו/או מניעות למצער את הטענות והסעדים בנוגע לעסקאות בנגזרים, אשר המבקש הודה כי ידע עליהן לכל המאוחר בשנת 2011 ו"הבלג" (למעשה הוא ידע עליהן עוד קודם, כמוסבר להלן), כאשר גם הדיווח העיתונאי בו מנסה המבקש להיתלות בעניין זה (ללא כל בסיס) פורסם כבר בשנת 2018; את הטענות והסעדים בנוגע למימון הוצאותיו המשפטיות של נוני מכוח כתב השיפוי,

⁷⁸ ראו, למשל, ע"א 8986/10 מנאסרה נ' עבד אלרחים (נבו), 21.1.13, פס" 5.

⁷⁹ אורי גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי (מהדורה 12, 2015) עמ' 358.

המועלות שעה שמשפחת יודקובסקי עצמה קיבלה בעבר מן החברה הלוואות בסכום של 16.5 מיליון ש"ח ללא בטחונות; וכן את הטענות כנגד תוקפו של תיקון כתיב השיפוי, לאחר שהמבקש תמך בהחלטה להוציא לנושא משרה אחר כתב שיפוי בנוסח המתוקן ואף חתם בעצמו על כתב שיפוי מתוקן שניתן על ידי החברה לו עצמו.

199. הגם שדי באמור עד כה כדי לחייב את דחיית ההליך על הסף, ומבלי לגרוע מן האמור, יתייחסו המשיבים להלן לטענות המבקש לגופן.

ד. אין עילה להתערבות בשיקול דעתו של הדירקטוריון

ד(1) כללי

200. ההחלטות השונות אותן תוקף המבקש התקבלו ברוב גדול של כ-89% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון (כאשר כפי שיוסבר בהמשך, השתתפותו של נוני בהצבעה היתה כדן). על יסוד הטעמים עליהם נעמוד כעת, אין מקום לבחינת תוכן של החלטות אלו על ידי בית המשפט הנכבד, ואין עילה להתערבות שיפוטית בשיקול הדעת שהפעיל הדירקטוריון כאשר קיבל את אותן החלטות.

201. תנאי מקדמי למתן סעד לפי ס' 267 לחוק החברות הוא קיומו של "יסוד סביר להניח" שעומדת להתבצע "הפרת חובה של נושא משרה". ביישמו את הסעיף קבע מותב נכבד זה כדלקמן:

"הוראות סעיף 267 לא נועדו לכך שבית-המשפט יחליף את שיקול הדעת של הדירקטורים. הסעיף לא נועד כדי לאפשר לבית-המשפט להתערב בהחלטה של דירקטור שאינה מקובלת על דירקטור אחר, ובית-המשפט לא יתערב בהחלטה כל עוד הדירקטורים הפעילו שיקול-דעת סביר שאין בו כדי להוות הפרת חובה שלהם כנושאי משרה בחברה".⁸⁰

עוד נפסק כי "יש מקום לעשות בסעיף שימוש רק כאשר ישנה תשתית ראייתית מספקת לכך כי מדובר בהפרת חובה".⁸¹ הנטל להציג תשתית כזו מוטל, מטבע הדברים, על הטוען.

202. דרישות אלו יש ליישם בכפוף לכלל שיקול הדעת העסקי, אשר אומץ כחלק מדיני החברות בישראל. כלל זה מורה כי ככל שהחלטותיה של חברה "התקבלו בהעדר ניגוד עניינים, בתום לב ובאופן מיועד, הן נהנות מחזקת תקינות ולא תהיינה חשופות להתערבות של בית המשפט".⁸² כאשר הנטל להוכיח את אי-התקיימותם של התנאים האמורים רובץ על התובע. כפי שהבהיר בית המשפט העליון,

"כלל שיקול הדעת העסקי הוא במהותו כלל היוצר לטובת הנתבע חזקה הניתנת לסתירה, ועל התובע הנטל הראשוני לסתור את 'חזקת התקינות' המוקנית לנושאי המשרה מבוח כלל זה. דהיינו, עליו להראות כי ההחלטה התקבלה בחוסר תום לב סובייקטיבי (דהיינו מתוך רצון לפגוע בחברה או מתוך חוסר אכפתיות של מקבל ההחלטה בנוגע לחובתו לדאוג לטובת החברה); מתוך ניגוד עניינים (דהיינו כאשר מקבל ההחלטה הוא בעל אינטרס אישי מנוגד בהקשר הרלוונטי ולכן מתערור החשש שמא הוא הפר חובת אמון); או שההחלטה שהתקבלה הייתה בלתי 'מיוודעת' (דהיינו מבלי שנבחנו הסיבות והעובדות המרכזיות הנוגעות לעניין) ... ככל שלא יעלה בידי התובע לעשות כן, יוסיפו נושאי המשרה ליהנות מהחזקה כי ההחלטה שקיבלו היתה סבירה, והתביעה נגדם 'תיחסם'".⁸³

ודוק, תחולתו העיקרית של כלל שיקול הדעת העסקי הינה אל מול טענות להפרת חובה מצד נושא משרה;⁸⁴ ובהתחשב בתכליותיו של הכלל, לרבות הספק לגבי "מידת יכולתו של בית המשפט לקיים ביקורת הולמת על

⁸⁰ עניין חסין, פסי' 27 לפסק דינה של כבי השופטת ר' רונן, וכן ראו ה"פ (מחוזי ת"א) 10-25611-01 אגסטיה אחזקות בע"מ נ' ב.א.ת. הנהלה (2004) בע"מ (30.6.13) פסי' 3 לפסק דינה של כבי השופטת ד' קרת מאיר.

⁸¹ עניין אגסטיה, פסי' 3.

⁸² עניין ורדניקוב, פסי' 21 לפסק דינו של כבי השופט י' עמית.

⁸³ עניין ורדניקוב, פסי' 75 לפסק דינו של כבי השופט י' עמית, וכן ראו רע"א 4417/18 דן בבלפור נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ (נבו), 3.12.18, פסי' 18 לפסק דינו של כבי השופט ע' גרוסקופף; ע"א 4857/16 מנשה נ' יוזיין אייר בע"מ (נבו), 24.4.18, פסי' 43 לפסק דינו של

כבי השופט י' דנציגר.

⁸⁴ עניין ורדניקוב, פסי' 101 לפסק דינו של כבי השופט י' עמית.

החלטות עסקיות",⁸⁵ הוא חל ללא תלות בסעד המתבקש בגין ההפרה הנטענת. ממילא, הכלל האמור חל, בין היתר, כאשר טענות להפרת חובה מועלות כנגד נושא משרה בהקשר של סי' 267 לחוק החברות.

203. בענייננו, כלל שיקול הדעת העסקי **חל במובהק על החלטות שקיבלו בדירקטוריון מימי ופילוסוף**, ומכל מקום, **המבקש לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח אחרת**. בפרט אמורים הדברים בספקולציה של המבקש, כאילו דירקטורים אלה מעלו בתפקידם וקיבלו את החלטותיהם משיקולים זרים שאינם לטובת החברה, אותם לא גילו כביכול. טענותיו הדלות של המבקש אינן **נתמכות ולו בראשית ראשיתה של ראייה וממילא גם נסתרות על ידי העובדות**. הדבר אף מאיין כשלעצמו את הטענה בדבר הפרת חובת האמונים מצידם של מימי ופילוסוף.

204. ודוק, הואיל ומימי מחזיקה בכ-15% ופילוסוף החזיק כ-15% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון, בעוד שבידי המבקש כ-11% מן הזכויות בלבד, די היה בתמיכתם של מימי ופילוסוף בהחלטות שעל הפרק במועד קבלתן כדי לגבש רוב בעדן, ללא כל תלות בשאלת השתתפותו או אי השתתפותו של נוני בהצבעה (שכאמור הוא יכול להשתתף בה). **משכלל שיקול הדעת העסקי חל לגבי החלטתם של דירקטורים שאינם בעלי עניין**,⁸⁶ ומשהיה **בכוחם של אלה להכריע את ההצבעה בענייננו**, הרי שממילא **ההחלטות חוסות תחת הכלל ועומדות בתוקפן**. לכל הפחות, בהתאם לפסיקה, "ככל שמדובר בדירקטורים ... שלא היו בעצמם במצב של ניגוד עניינים, החלטתם תיבחן בקריטריון של **סבירות**, ובית-המשפט יימנע בדרך-כלל בהתערבות בשיקול-הדעת של הדירקטורים ובהתערבות בהחלטתם".⁸⁷

205. מבלי להעביר את הנטל אל כתפי המשיבים, נראה כעת באופן פוזיטיבי כי תנאיו של כלל שיקול הדעת אכן **מתקיימים** בענייננו, ובפרט, כי החלטותיהם של מימי ופילוסוף התקבלו בהעדר ניגוד עניינים, באופן המחייב לבדו את **דחיית** הבקשה (כאשר בפרקים הבאים יוכח כי גם לגוף העניין אין ולא הייתה הפרה של חובה כלשהי).

(2) ההחלטות התקבלו בתום לב ומשיקולי טובת החברה

206. על מנת לסתור את התנאי הראשון של כלל שיקול הדעת העסקי, התובע נדרש כאמור להראות כי "ההחלטה התקבלה **בחוסר תום לב סובייקטיבי**" (דהיינו מתוך **רצון לפגוע בחברה** או מתוך **חוסר אכפתיות** של מקבל ההחלטה בנוגע לחובתו לדאוג לטובת החברה).⁸⁸ לא רק שהמבקש לא הציג כל ראיה לקיומו של מצב נפשי זה אצל מימי ופילוסוף, אלא ששניהם **הסבירו בהרחבה**, בישיבות הדירקטוריון בהן התקבלו ההחלטות, מדוע לשיטתם החלטות אלו **מוצדקות מבחינה עניינית והינן לטובת החברה**, כפי שיפורט בהרחבה בהמשך.

207. בהמשך תשובה זו יוסברו הצידוקים העומדים ביסוד ההחלטות האמורות; אלא שדי באמור כדי להראות את התקיימות התנאי הראשון של כלל שיקול הדעת העסקי (ואף זאת למעלה מן הצורך, שכן הנטל לסתור את התנאי מוטל כאמור על המבקש וזה לא הרימו ולו באופן ראשוני). כידוע, מעצם טיבו של כלל שיקול הדעת העסקי, הוא "מקנה לנושאי המשרה הגנה מפני **ביקורת מהותית על סבירות החלטותיהם העסקיות**", ובגדרו "בית המשפט אינו נדרש לתוכן ההחלטה לגופה".⁸⁹

⁸⁵ עניין **ורדניקוב**, פסי' 68 לפסק דינו של כבי' השופט י' עמית.

⁸⁶ ראו תני"ג (כלכלית) 7541-12-14 **לייבוניץ נ' יורש** (נבו, 2.6.16), פסי' 119 לפסק דינה של כבי' השופטת ר' רונן.

⁸⁷ תני"ג (כלכלית תיא) 35114-03-12 **אשש נ' עטיה** (נבו, 24.6.15), פסי' 221 להחלטתה של כבי' השופטת ר' רונן, וכן ראו שם, פסי' 156-155; תני"ג (כלכלית) 39471-10-12 **יוסף ברוך שטרן נ' אלרון (ד.ד.) נדל"ן בע"מ** (נבו, 25.8.16), פסי' 3 להחלטתה של כבי' השופטת ד' קרת מאיר.

⁸⁸ עניין **ורדניקוב**, פסי' 75 לפסק דינו של כבי' השופט י' עמית, וכן ראו רע"א 4417/18 **דן בבלפור נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ** (נבו, 3.12.18), פסי' 18 לפסק דינו של כבי' השופט עי' גרוסקופף; ע"א 4857/16 **מנשה נ' יוז'יין אייר בע"מ** (נבו, 24.4.18), פסי' 43 לפסק דינו של כבי' השופט י' דנציגר.

⁸⁹ עניין **ורדניקוב**, פסי' 75 לפסק דינו של כבי' השופט י' עמית.

ד(3) העדר ניגוד עניינים

208. טענת המבקש בדבר ניגוד עניינים בקבלת ההחלטות מצידם של מימי ופילוסוף הינה **חסרת כל בסיס**. אף לא אחד מהם היה בניגוד עניינים, ובוודאי שהמבקש לא עמד בנטל הכבד המוטל עליו להוכיח אחרת.
209. אשר למימני, זו מייצגת בעלי מניות אחרים מנוני ומשפתתו, והיא אינה מהווה "קרובה" שלו לצורך קיומו של עניין אישי בעסקה בהתאם לחוק החברות⁹⁰ - דבר שממילא לא נטען על ידי המבקש. יש לדחות אפוא את ניסיונו השטחי והפופוליסטי של המבקש ליצור זיהוי מוחלט בין מימי לבין נוני, על מנת לשרת את התזה נשוא בקשתו. יתרה מכך, כפי שהראו המשיבים (פרק ב.2.3 לעיל), לא זו בלבד שלא הובא בדל ראיה לעיגון טענת המבקש כאילו קיים "שיתוף פעולה (ו) תיאום מלא" בין השניים, ובוודאי לכך ש"שיתוף פעולה" (מוכחש) זה נעוץ כביכול בהתחייבות של נוני לרכישת מניותיה של מימי, אלא שהעובדות מפריכות את גרסתו.
210. אשר לפילוסוף, שאינו משתייך לאיזה מקבוצת בעלי המניות, אינו בעל מניות בחברה וההחלטות הנתקפות אינן נוגעות גם אליו, ברי כי לא היה לו כל אינטרס אישי בחברה ובהחלטות שהתקבלו, והמבקש אף לא טען כי החלטות אלה הניבו לו טובת הנאה כלשהי. כפי שפורט (פרק ב.2.4 לעיל), פילוסוף הינו דירקטור מקצועי ועצמאי, שמזה עשרות שנים מכהן כדירקטור ואף כיו"ר הדירקטוריון בחברות רבות, ואשר בהתאם לחובותיו כדירקטור, שוקל את שיקולי טובת החברה בלבד (ונוכח, כי המבקש ביקש שכונסי הנכסים ימנו דירקטור מטעמם). כפי שנקבע בפסיקה, אין לראות בדירקטור כנגוע בעניין אישי בשל עצם העובדה שבעל מניות מסוים מינה אותו.⁹¹ אף טענות המבקש כאילו פילוסוף משרת את האינטרס של בנק הפועלים, שהוא, כביכול, להיטיב את מצבו הכלכלי של נוני, התבררו לעיל כעורבא פרח.

ד(4) ההחלטות התקבלו באופן מיועד

211. בהתאם לכלל שיקול הדעת העסקי, כפי שהוכר על ידי בית המשפט העליון בעניין ורדניקוב, החלטה הינה בלתי מיועדת אם היא נתקבלה "מבלי שנבחנו הנסיבות והעובדות המרכזיות הנוגעות לעניין". כפי שקבע מותב נכבד זה ביישמו את התנאי האמור:

"די בכך שהדירקטורים קיימו דיון כהלכתו והגיעו למסקנה אליה הם הגיעו כדי לחסום את התביעה כנגד הדירקטורים (כלשונו של בית-המשפט בענין ורדניקוב). די בבחינת תהליך קבלת ההחלטה - שהיה תקין - כדי להקנות להחלטה 'הגנה מפני ביקורת מהותית על סבירות החלטותיהם של נושאי המשרה' - כפי שנקבע באותו עניין".⁹²

עוד צוין במאמר מפרי עטו של מותב נכבד זה, בין היתר על סמך סקירה של הדין ההשוואתי, כדלקמן:

"גם בנוגע לסוגיות הקשורות לתהליך קבלת ההחלטה (ההחלטה כיצד להחליט), בית המשפט ייטה לכבד את שיקול דעתו של הדירקטוריון, וינהג בריסון בנוגע לאפשרות להתערב בשיקול דעת זה, אם הדירקטוריון קיבל החלטה מודעת ומיועדת באשר לדרך קבלת ההחלטה - איזה מידע צריך לעמוד לנגד עיניו ומהם המשאבים שיש להשקיע בקבלתו, אם יש מקום לבחינה של חלופות וכדומה".⁹³

212. במקרה הנוכחי, ההחלטות אותן תוקף המבקש התקבלו במסגרת דיונים ענייניים שנפרשו על פני מספר ישיבות דירקטוריון, כאשר הנסיבות והעובדות הנוגעות לעניין, ובוודאי המרכזיות שבהן, היו ידועות לדירקטוריון

⁹⁰ ראו הגדרת "קרוב" בסעיף 1 לחוק - "בן זוג, אח או אחות, הורה, הורי הורה, צאצא, וכן צאצא, אח, אחות או הורה של בן הזוג או בן זוגו של כל אחד מאלה". מימי היא אשת בן דודו של נוני.

⁹¹ ה"פ (כלכלית ת"א) 15-10-33897 אפקון א.ב. אנרגית רוח בע"מ נ' רייף (נבו), 31.3.16, פסי' 4(ה) להחלטתה של כבי השופטת ד' קרת מאיר.

⁹² ת"א (כלכלית ת"א) 14-09-34250 פרי נ' נקסט ג'ון ביומד בע"מ (נבו), 30.1.18, פסי' 79.

⁹³ רות רוני ושיר אשכול, "שיקול-הדעת העסקי והדרישה לקבלת החלטה מיועדת", משפטים מז(3) 583, 624 (2018) ("ירון ואשכול").

ונבחנו על ידו בטרם נתקבלו ההחלטות. לאור זאת ברור כבר על פני הדברים כי דרישת היידוע התקיימה, וכי מכל מקום, המבקש לא עמד בנטל להוכיח אחרת.

213. כך, אין ולא יכול להיות חולק כי חברי הדירקטוריון היו מודעים היטב לקיומו של כתב האישום נגד נוני ולמה שמיוחס בו לנוני, אשר לעמדת המבקש הינם שיקול עיקרי הן כנגד מתן שיפוי לנוני והן כנגד הארכת מינויו. חברי הדירקטוריון היו מודעים גם לטענות המבקש בעניינים אישיים של נוני. בנושאים אלה, כמו גם בכל אחד ואחד מן הנושאים האחרים המועלים בבקשה, המבקש הציג עמדתו באריכות בפני הדירקטוריון, הן בכתב, לרבות באמצעות עורך דינו, לפני ישיבות הדירקטוריון וביניהן, והן בעל פה במהלך הישיבות עצמן. הדיונים באותם נושאים היו ממושכים, והם מתועדים באופן מצטבר בעשרות עמודי פרוטוקול.
214. במסגרת הדיונים הללו, הדירקטוריון אף שמע סקירות וקיבל נתונים בכתב ו/או בעל פה בין היתר ממנכ"ל החברה לשעבר, שעובד בחברה 52 שנים, ומן המשנה למנכ"ל - כספים. המבקש שאל שאלות רבות וקיבל תשובות מקיפות; ראו, להמחשה בלבד, את "החקירה הצולבת" שערך המבקש למר אנגל בנוגע לעסקת הוט, אשר במסגרתה הסביר מר אנגל באריכות על השיקולים שעמדו ביסודה, על המשא ומתן ועל אופן קבלת ההחלטה לביצוע עסקה זו.⁹⁴
- העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 30.6.20 מצורף כנספח 26.
215. זאת ועוד, הדירקטוריון קיבל חוות דעת משפטיות בנושאים השונים מן היועץ המשפטי של החברה והיועצת המשפטית של הדירקטוריון, וכן ממומחים חיצוניים ידועי שם - פרופ' עמיר ליכט ופרופ' אסף חמדני, ופעל גם בהתאם להן. הדירקטורים פרסו את הנימוקים לעמדתם לגבי כל נושא שהועלה בדירקטוריון.
216. האמור מפריך מאליו את הטענה כאילו ההחלטות לא היו מיודעות, ואין בעובדה שהמידע שנבחן ונשקל הביא את בעלי רוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון להחלטות שאינן לרוחו של המבקש, כדי להצדיק התערבות בהן.
217. למותר כמעט לציין כי אין נפקות לכך שהדירקטוריון לא דרש, בנוסף לכל האמור, כי נוני ימסור גם מידע פיננסי אישי, תוך פגיעה קשה בפרטיותו. ההצעה להציב דרישה שכזו בפני נוני הועלתה על ידי המבקש, נדונה בדירקטוריון ונדחתה. כאמור לעיל, אין מקום להתערבות שיפוטית בשיקול הדעת של הדירקטוריון גם בכל הנוגע לשאלה איזה מידע נדרש לו לשם קבלת ההחלטות.
218. אף לגוף העניין, המידע הפיננסי האישי של נוני אכן לא נדרש לדירקטוריון לצורך קבלת איזו מן ההחלטות אותן תוקף המבקש. בראש ובראשונה, וכפי שיוסבר ביתר פירוט להלן, מידע זה מלכתחילה אינו רלוונטי להחלטות האופרטיביות היחידות הנדונות בבקשה, אשר עוסקות בהארכת העסקתו של נוני ובתיקון כתב השיפוי. זאת, הן לפי תקנון החברה, הן לפי הדין והן לאור הפרקטיקה הנוהגת בחברה. אשר לטענות המבקש בדבר נזקים שונים שנגרמו לכאורה עקב קשרי נשייה, הרי שהעניין נבדק בדירקטוריון, ונמצא כי גם בהנחה מחמירה שיש ממש בטענות המבקש בדבר קיומם של קשרי נשייה, הרי שלא נגרם לחברה כל נזק.
219. ממילא, קבלת המידע הפרטי של נוני בנושאים אלה לא הייתה מעלה ולא הייתה מורידה לצורך בחינת ההחלטות והשיקולים השונים בראי טובת החברה, ואף בלעדי מידע זה נבחנו למצער "הנסיבות והעובדות המרכזיות הנוגעות לעניין", כנדרש.

⁹⁴ פרוטוקול הדירקטוריון מיום 30.6.20, עמ' 12-14.

ה. הארכת העסקתו של נוני

ה(1) רקע

220. ההחלטה האופרטיבית הראשונה אותה תוקף המבקש הינה ההחלטה להאריך את ההסכם להעסקתו של נוני כמנהל עסקים ראשי בחברה לתקופה של 5 שנים. התנגדות המבקש להחלטה זו קשורה בקשר הדוק למאבק אחר בו החל זמן רב לפניו, ושהוא ממשיך לנהל גם אחריה, להשעייתו של נוני. זאת, כאמור, הן על רקע השנאה התהומית של משפחת יודקובסקי לנוני, והן כנדבך מרכזי בתוכניתה לגרום לנוני למכור את מניותיו בחברה, על מנת להגדיל את המחיר בו תוכל המשפחה למכור את מניותיה שלה.

I(1) ניסיונות ההשעיה

221. ימים בודדים לאחר הפרסום הראשון על החקירה בפרשת 2000, פנה המבקש לנוני בדרישה שישעה עצמו מתפקידו בחברה. דרישה זו לא נומקה בעילה חוקית כלשהי, אלא בטעמים "ערכיים" ומתוך מטרה נטענת "להשיב לנו את אמון העובדים, הקוראים והציבור בכללותו". כעבור ימים אחדים פנה המבקש לחברי הדירקטוריון במכתב נוסף, בו דרש כי תכונס ישיבת דירקטוריון על מנת לדון בהשעייתו של נוני.

222. ישיבת דירקטוריון בנושא אכן התקיימה, ביום 31.1.17. לישיבה הוזמן מר אנגל, להשמיע את נקודת מבטו כמנכ"ל העובד בחברה עשרות שנים. מר אנגל התייחס להצעה להשעות את נוני מתפקידו, וציין בין היתר כדלקמן:

"אני אומר את דעתי כמנכ"ל, לטובת החברה בלבד, מבלי להיכנס לויכוחים בין בעלי המניות. אין לי ספק שהשעיה תגרום לזעזוע גדול. יש היום אווירה אצל העובדים שנלחמים על הבית. השעיה תגרום לאיבוד מוטיבציה.

אני עובד בידיעות אחרונות כבר 48 שנה. ידיעות אחרונות זה מפעל חי. תנו לנו להמשיך בעסקים כרגיל, ותאפשרו לנו שקט תעשייתי ...

אסור לנו להיגרר לפופוליסיטיקה, אלא לחשוב רק על טובת העיתון.

אתה דויד אמרת וכתבת שאנחנו עושים עבודה טובה וחשובה. תן לנו להמשיך ותן תמיכה.

בגלל הירידה בעיתונות המודפסת - אנחנו כל הזמן בוחנים עסקים נוספים בעיקר בתחום האינטרנט. המציעים לנו הצעות עסקיות מצפים מאיתנו ליציבות ולהתנהגות העסקית שבה נהגנו עד עתה. שינוי דרמטי בניהול עלול להרחיק מאיתנו הצעות עתידיות, כאשר כל שותף עתידי יחשוב פעמיים מול מי הוא ישב בעתיד. העיתון מזוהה עם נוני. וחוסר יציבות עלול למנוע מאיתנו את הפיתוח העסקי של העיתון.

לסיכום - השעיה לא תשפר את המצב, אלא להיפך - תרע אותו ותהיה אירוע לרעת החברה".

223. מימי התנגדה להשעייתו של נוני, ופירטה בהרחבה את הנימוקים לעמדתה. בין היתר היא ציינה כי להערכתה "השעיה עלולה לגרום פגיעה בטווח הקצר בתוצאות העסקיות והיא בוודאי עלולה לגרום פגיעה מהותית ארוכת טווח במותג, במוניטין ובערך החברה ... השעיה עלולה להתפרש כהודאה באשמה, דבר שיפגע באינטרסים של החברה". רק המבקש - לבדו - הציג עמדה התומכת בהשעיה (בניגוד למימי ונוני שהתנגדו).

224. בסוף הישיבה, הוחלט לדחות את הצעת המבקש להשעיית נוני מתפקידו בחברה, והחלטה זו אושרה על ידי האסיפה הכללית, לאחר שהמבקש השמיע את עמדתו גם בפניה, ביום 13.2.17.

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול האסיפה הכללית מיום 13.2.17 מצורף כנספח 27.

225. ביום 28.2.18 דן הדירקטוריון בהצעה חוזרת שהעלה המבקש להשעות את נוני מתפקידו, וזאת "לאחר שנה של נזק רב לעיתון, וכאשר יש המלצת משטרה ברורה להעמיד את מר מוזס לדין" (עמ' 2). לאחר דיון, **נדחתה** גם הצעתו זו של המבקש להשעיית נוני.
226. החלטת הדירקטוריון הובאה לאישור האסיפה הכללית, ביום 15.4.18 (נספח 8 לבקשה). גם הפעם **אישרה האסיפה הכללית את החלטת הדירקטוריון** (כאשר רק משפחת יודקובסקי התנגדה להחלטה), מה שלא מנע מן המבקש לכפור בתוקפה של ההחלטה, כמתואר לעיל.
227. לדרישת המבקש דן הדירקטוריון בהשעייתו של נוני פעמיים נוספות - ביום 19.3.19, בעקבות החלטת היועץ המשפטי על הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע, וביום 1.12.19, בעקבות החלטתו הסופית של היועץ (דרישה נוספת לקיים דיון מחדש לאחר מינויו של פילוסוף נדחתה בשל העדר שינוי בנסיבות). אף בישיבות אלה, **נדחתה** ההצעה להשעות את נוני, לאחר שהדירקטורים הביעו עמדות מנומקות להחלטתם.
- העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 19.3.19 מצורף **כנספח 28**.
- העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 1.12.19 מצורף **כנספח 29**.
- II(1) הדיונים על הארכת ההעסקה**
228. בהמשך ל"קמפיין" של המבקש המתואר לעיל, ביום 27.4.20 וביום 7.5.20 שלח המבקש לחברי דירקטוריון החברה שני מכתבים (נספחים 14-15 לבקשה, בהתאמה), בהם דרש, בין היתר, "לבחון בדחיפות את המשך העסקתו של מר מוזס בחברה" בישיבת הדירקטוריון הבאה, וזאת על רקע סיומה של תקופת ההעסקה המקורית עימו.
229. הנושא שהעלה המבקש אכן נדון בישיבת הדירקטוריון שהתקיימה ביום 11.5.20 (נספח 19 לבקשה). בעוד שהמבקש שטח בהרחבה את טיעונו מדוע אין זה ראוי שנוני ימשיך בתפקידו כמנהל עסקים ראשי, פילוסוף ומימי הציגו עמדה לפיה **טובת החברה מחייבת את הישארותו של נוני בתפקיד**.
230. לאור הדיון בנושא העסקתו, העלה נוני הצעה להאריך את העסקתו לתקופה של 8 שנים (ללא שיפור בתנאי ההעסקה), והציג טיוטת הסכם הארכה של עמוד אחד. לאחר דיון התקיימה הצבעה, בה **אושרה הצעה זו על ידי כל הדירקטורים פרט למבקש, קרי, ברוב של כ-89% מזכויות הצבעה**.
231. המבקש טען בדיעבד כי החלטה זו התקבלה ב"מחטף" מאחר שלא עמדה במפורש על סדר יומה של הישיבה, אלא שהחלטה נגעה באופן **מדויק לנושא אותו המבקש עצמו העלה על סדר היום** - השאלה האם נוני ימשיך בתפקידו אם לאו. יתר על כן, המבקש **לא טען** בזמן הישיבה כי אין לדון בהצעה להאריך את העסקתו של נוני. ההיפך הוא הנכון - המבקש מיקד את טיעונו באורך התקופה, הציע כי ההעסקה תוארך לשנה ואף הבהיר כי **"לא אמרתי שאי אפשר להאריך"** (עמ' 23). ודוק, אילו המבקש היה מבקש זמן נוסף, הוא היה מקבלו (כפי שארע במקרים קודמים). בכל עת שהמבקש ביקש ליתן לו זמן נוסף לשקול החלטות או להתייעץ, תמיד ניתן לו הזמן שביקש. מעולם לא נכפתה על המבקש קבלת החלטה, כאשר טען שדרוש לו זמן נוסף לשקילה ולהתייעצות. מכל מקום, טענה זו **אינה רלוונטית עוד** לנוכח המשך ההשתלשלות.
232. ביום 18.5.20, ולקראת הדיון שנועד להתקיים בנדון באסיפה הכללית, פנו הכונסים על מניות פישמן במכתב לדירקטוריון החברה (נספח 22 לבקשה). במכתב זה נכללו שתי הערות בנוגע להחלטה על הארכת ההעסקה: האחת, כי התקופה שנקבעה ארוכה מדי לטעמם של הכונסים, והשנייה, כי יש לאפשר לדירקטוריון, כחלק

מהסכם ההעסקה, "להפסיק את כהונתו של מר מוזס או לשנות מתנאיו, אם וככל שירשע ובהתחשב בפסק הדין שיפסק".

233. לאור הערות הכונסים, נקבע דיון נוסף בנושא ליום 27.5.20. לסדר היום צורף נוסח מתוקן של הסכם ההעסקה עם נוני, בו הושארה ריקה תקופת ההסכם, **על מנת שתושלם לאחר הדיון בדירקטוריון ובהתאם להחלטתו**. כן נקבע בנוסח ההסכם כי "לאחר פסק דין בעניינו, בפרשה הידועה כ'תיק 2000', אם וככל שירשע המנהל ובהתחשב בפסק הדין, יהיה בידי דירקטוריון החברה לקבל החלטה בדבר הפסקת כהונתו של המנהל בתפקידו בחברה, או לשנות מתנאיו".

234. למרות תיקונים אלה, המבקש הקצין עוד יותר את עמדתו וסירב לכל הארכה של ההעסקה, גם לשנה. הדירקטורים האחרים הסכימו להתחשב בעמדת הכונסים ולקצר את תקופת ההסכם ל- 5 שנים. הארכת ההתקשרות ב-5 שנים **אושרה** אפוא, כנגד עמדת המבקש, **ברוב של כ-89%**.

235. גם ההחלטה דן **אושרה** בהמשך לכך **באסיפה הכללית** שכונסה ביום 10.6.20, **ברוב של כ-90%** שכלל את כל **בעלי המניות, לרבות כונס הנכסים על מניות יודקובסקי**, זולת משפחת יודקובסקי, עובדה שכוכר המבקש **הסתיר** בבקשה.

236. לא למותר להוסיף כי מיד לאחר הארכת ההעסקה חידש המבקש את ניסיונותיו להביא להשעייתו של נוני, והפעם דרש זאת באמתלה של מידע חדש שנתגלה לו כביכול (אותו "מידע" העומד ביסוד תיקון הבקשה). הדירקטוריון נאלץ להידרש להצעות אלו ביום 30.6.20 וביום 2.8.20, ודחה אותן, אך עוד היד נטויה.

ה(2) טענות המבקש: כללי

237. לאורך בקשתו מעלה המבקש בתפוזות טענות שונות כנגד החלטת הדירקטוריון להאריך את הסכם העסקתו של נוני כמנהל עסקים ראשי בחברה.

238. לשיטת המבקש, מדובר בהחלטה "חסרת כל תוקף" (סי' 528 לבקשה) הואיל ולא קדמה לה בדיקה האם נוני "פושט רגל" (סי' 182, 203, 548 לבקשה); לנוכח כתב האישום נגד נוני והאפשרות שירשע (סי' 177 לבקשה); מאחר שלא נשקלו מועמדים אחרים (סי' 181, 539 לבקשה); מכיוון שהתקופה שאושרה ארוכה מדי (סי' 32, 180, 306 לבקשה); בשל חשד כי נוני גרם לחברה לבצע עסקאות לא כדאיות עם חברות הקשורות לאנשי עסקים שהלוו לו כספים (סי' 416 לבקשה); ולנוכח "התדרדרותה העקבית של קבוצת ידיעות אחרונות בהובלתו של מר מוזס בעיקר בשנים האחרונות" (סי' 179 לבקשה).

239. המענה הראשוני לטענות אלו הוא שמינוי מנהל עסקים ראשי מסור לידי הדירקטוריון (עניין **צנה**, פסי' 54), ומצוי **בלב הפרוגטיבה שלו**. בכלל זאת, לדירקטוריון נתון **שיקול דעת** לקבוע את **השיקולים הרלוונטיים למינוי** וכפועל יוצא את **המידע שרלוונטי ושאינו רלוונטי למינוי**, את **פרוצדורת המינוי** ואת **משך המינוי**. משנתקבלה החלטה על סמך שיקול דעת זה, ומשישקול הדעת הופעל כדין, **בית המשפט לא יתערב בה**.

240. בעניינו, כמוסבר לעיל, ההחלטות בסוגיות האמורות נתקבלו לאחר שהדירקטוריון דן בהן בתום לב, בהעדר ניגוד עניינים ובאופן מיוזע. כבר החל מדרישותיו הראשונות של המבקש **להשעות** את נוני מתפקידו, וכן בדיונים שנערכו בהמשך ישיר לכך על **הארכת ההעסקה**, נוהל דיון אשר במסגרתו הדירקטורים שמעו את עמדת מנכ"ל החברה, **ונימקו בצורה בהירה** מדוע לשיטתם המשך העסקתו של נוני הינו **לטובת החברה** ומדוע אין בטיעונים שהעלה המבקש כדי למנוע את הארכת ההעסקה. נערך אף **דיון חוזר** בעניין בעקבות הערות הכונסים על מניות פישמן, אשר בעקבותיו קוצרה תקופת המינוי והובהר כי אם חלילה יורשע נוני ובהתחשב בפסק הדין,

יהיה בידי הדירקטוריון לקבל החלטה בדבר הפסקת העסקתו או לשנות מתנאיו. בהמשך לדיון זה **אושרה** הארכת ההעסקה **הן בדירקטוריון והן באסיפה הכללית, ברוב גדול.**

241. די באמור כדי לסתום את הגולל על טענות המבקש בנדון **ולאין כל הצדקה להתערבות שיפוטית.**

242. למעלה מן הדרוש, נראה כעת כי אין ממש באף אחת מטענות המבקש גם לגופן.

ה(3) **נוני אינו פושט רגל ומצבו הכלכלי אינו רלוונטי למינויו לפי תקנון החברה והדיון**

243. אין ממש בטענה כי נוני הוא פושט רגל, ולכן אינו יכול לשמש מנהל עסקים ראשי לאור תקנה 76 לתקנון (נספח 3 לבקשה)⁹⁵.

244. "פושט רגל" הינו **סטטוס משפטי. בהעדר הכרזה על פשיטת רגל** (ולפי המינוח בחוק חדלות פירעון - צו לפתיחת הליכים) **לא ייחשב אדם "פושט רגל"**, וזאת **לכל צורך שהוא**, לרבות לעניין התקנון דנן. לא למותר להוסיף כי בחוק החברות, הקובע סייג דומה לכהונת דירקטור לזה שמעוגן בתקנון החברה, הובהר במפורש (בס' 228-227), כי מי שמנוע מלשמש כדירקטור ומי שכהונתו כדירקטור פוקעת הוא אך מי ש"**הוכרז פושט רגל"**, לפי הדין הקודם, או מי ש"**ניתן לגביו צו לפתיחת הליכים"**, לפי הדין הנוכחי. גם מטעם זה יש ליתן לתקנה 76 לתקנון החברה את המשמעות שצוינה לעיל.

245. והנה, המבקש **אינו טוען**, וממילא **אינו מוכיח**, כי ניתן אי פעם צו המכריז על היותו של נוני פושט רגל או צו לפתיחת הליכים בעניינו (צו שאילו היה ניתן - היה פומבי כעולה מתקנות חדלות פירעון ושיקום כלכלי, תשע"ט-2019, תקי 3(א), 89(ב)). די בכך כדי **להפריך את הטענה כי נוני פסול מלכהן בתפקידו**, או כי קיימת אפילו אפשרות לכך הטעונה בדיקה.

246. אשר **למצבו הכלכלי של נוני** - משזה **כלל אינו רלוונטי** לתנאי הפסלות הנטען על ידי המבקש, שעניינו כאמור **בסטטוס משפטי ולא במצב כלכלי**, ברי כי **לא חלה על הדירקטוריון כל חובה לבדוק** עובר לקבלת ההחלטה, בפרט לנוכח הפגיעה הקשה בפרטיות הכרוכה בכך, ועצם הדרישה חריגה ולא מקובלת (כפי שהבהיר פילוסוף; פרוטוקול הדירקטוריון מיום 27.5.20, עמ' 6).

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 27.5.20 מצורף כנספח 30.

247. מכל מקום, המבקש הציף בפני חברי הדירקטוריון ובעלי המניות את טענותיו בעניין זה, ועל כן אין ספק שההחלטה בדירקטוריון ובאסיפה הכללית התקבלה תוך מודעות מלאה לקיומן של הטענות ולידיעה שלא נבדקו, ולמרות זאת כל הדירקטורים (למעט המבקש) וכל בעלי המניות (למעט משפחת יודקובסקי) חשבו שגם בהינתן הטענות הבלתי בדוקות - טובת החברה היא להאריך את העסקתו של נוני. נובע מכך שכל הדירקטורים ובעלי המניות סברו כי גם אם יסתבר שטענות המבקש נכונות, אין בהן כדי למנוע את הארכת ההעסקה. ממילא, לא קיים פגם המוליך לבטלות ההחלטה.

ה(4) **אין בהגשת כתב האישום כדי למנוע את הארכת ההעסקה**

248. אין צורך להכביר מיילים על כך שלא קיים כל איסור בדין על כהונת מנהל עסקים ראשי רק בשל העובדה שהוגש כתב אישום נגדו, ובניגוד לחזקת החפות (לרבות בחברה העוסקת בתחום התקשורת). **רק הרשעה בדין** בעבירות מסוימות עשויה למנוע מינוי דירקטור או נושא משרה לתפקידו, ואף זאת רק בחברה ציבורית או בחברה פרטית שהיא חברת איגרות חוב (ס' 226 לחוק החברות לעניין דירקטור, וס' 251 לעניין נושאי משרה אחרים),⁹⁶ או

⁹⁵ יובהר כי אין בהתייחסות המשיבים לנוסח התקנון שצורף לבקשה משום הודאה בכך שמדובר בנוסח התקנון הנכון והמחייב.
⁹⁶ גרוס, חוק החברות, עמ' 529-530.

להביא לפקיעת כהונתו של דירקטור (ס' 228(א)(2) לחוק החברות). יוטעם כי בהצעת חוק החברות הוצע (בס' 256(א)(5)) כי כהונתו של דירקטור תפקע אם הוגש נגדו כתב אישום על אחת מהעבירות שהוגדרו שם, אלא שגם זאת בכפוף לכך שהאסיפה הכללית רשאית להחליט כי ימשיך בתפקידו; ומכל מקום, על ההצעה נמתחה ביקורת נוקבת⁹⁷ והיא נגזרה.

249. לאור זאת, החלטה של חברה, שהתקבלה **בדעת רוב באורגנים המוסמכים שלה** ובהליך תקין, למנות כנושא משרה אדם שהחוק אינו אוסר על כהונתו ככזה, אינה צריכה להיות מושא להתערבות שיפוטית.

250. גם במישור טובת החברה אין בטענות המבקש מאום. הדירקטוריון היה מודע לקיומה של החקירה נגד נוני בעת שדן בדרישת המבקש להשעותו, היה מודע לכתב האישום בעת שדן בהארכת העסקתו, וכן היה מודע לאישומים. נערכו כמה וכמה דיונים לגבי ההשעיה ולגבי הארכת ההעסקה (שהינם שני צדדים של אותו מטבע), בהם השמיע המבקש שוב ושוב את עמדתו וכן נשמעו דעות נגדיות אשר נומקו בהרחבה. על רקע זה, הוחלט כנגד דעתו של המבקש להאריך את העסקתו של נוני.

251. משהחלטה האמורה נתקבלה באופן מיוזע ותוך קיום יתר דרישות הדין, תוך שהדירקטורים שתמכו בה מנמקים בהרחבה מדוע לטעמם המשך העסקתו של נוני הינו לטובת החברה גם בהינתן האישומים נגדו (ראו פרק ה' לעיל וכן להלן), הרי שאין מקום להתערבות בשיקול הדעת שהפעיל הדירקטוריון בעת קבלתה. קל ותומר משהחלטה אושרה על ידי בעלי המניות של החברה, ברוב מוחץ (90% מזכויות ההצבעה באסיפה הכללית).

ה(5) לא הייתה אפשרות תקנונית ולא הייתה חובה לשקול מועמדים אחרים

252. המבקש בונה תילי תילים על כך שהדירקטוריון היה מתויב כביכול לשקול מועמדים אחרים פרט לנוני לתפקיד מנהל העסקים הראשי. אלא שטענה זו נסתרת כבר על ידי הוראות התקנון, המורה בתקנה 71 כי "המנהלים (הדירקטורים - הח"מ) רשאים למנות מזמן לזמן אחד או יותר מביניהם בתור מנהל עסקים ראשי...".⁹⁸

253. הרבה למעלה מן הדרוש יובהר כי המבקש לא הציג כל אסמכתא לכך שדירקטוריון של חברה - לא כל שכן חברה פרטית - נדרש לשקול מספר מועמדים כל אימת שהוא ממנה נושא משרה, ובוודאי לא לכך שחלה לכאורה חובה לבחון מועמדים להחלפתו של נושא משרה כל אימת שעומדת על הפרק הארכת העסקתו. ברי כי חובה כזו אינה מעוגנת בחוק החברות. לא בכדי, כל שהעלה המבקש בחכתו בניסיון לבסס תזה זו - כפי שגם הוא מודה (ס' 584-585) - הינו פסק דין שעסק במינויים לשירות הציבורי תוך יישום "כללי המשפט המינהלי", ואשר לפיכך אינו רלוונטי לענייננו. ההחלטה אם וכמה מועמדים לשקול לתפקיד נופלת אפוא לגדר הפררוגטיבה של הדירקטוריון. לא למותר להוסיף כי אף פעם לא נשקל בחברה להביא מנהל עסקים ראשי מבחוץ.

254. גם הסתמכות המבקש על מאמרו של מותב נכבד זה (ס' 572 לבקשה) לעניין קיומה של "חובה לבחינת חלופות" אינה מבוססת, שכן גם לפי המאמר אין מדובר בחובה, והעניין מסור לשיקול דעת הדירקטוריון.⁹⁹

⁹⁷ ב' אוקון וע' שחם, "הגשת כתב אישום כעילה להעברת דירקטור מתפקידו - הערה אגב הצעת חוק החברות החדש", המשפט ד 329 (1998).

⁹⁸ למרות שגם נוסח תקנה 7 לתקנון כפי שתוקן בפסק הדין בעניין צנה מתייחס למינוי מנהל עסקים ראשי, וזאת כחלק מן החסדרים הכלליים שנקבעו בה באשר לדירקטוריון, בית המשפט בחר שלא לשנות את תקנה 71, הכוללת הוראות נוספות וספציפיות יותר בהקשר זה, לרבות ההוראה דנן.

⁹⁹ רונן ואשכול, עמ' 624.

255. במקרה הנוכחי, משדרישת המבקש לבחון מועמדים נוספים הושמעה בפני הדירקטוריון, **נדונה ונדחתה** (ראו פרוטוקול הדירקטוריון מיום 11.5.20), הרי שאין להתערב בשיקול דעתו גם בעניין זה. זאת בוודאי כאשר מדובר במנהל המוביל את החברה משך תקופה ארוכה, לשביעות רצונם של כ-90% מבעלי זכויות ההצבעה בדירקטוריון ובאסיפה הכללית.

ה(6) **התייחסות לטענות ולשיקולים נוספים**

256. הטענות **כי נוני מטיב עם אינטרסים של נושיו הלכאוריים בניגוד לטובת החברה**: טענות המבקש בנושאים אלה הושמעו בדירקטוריון, **נדונו בהרחבה ונדתו**, כאשר נקודת המוצא לצורך הדיון הייתה ההנחה שטענת המבקש בדבר קיום הלוואות נכונה.

257. בין היתר, נשטחה בפני הדירקטוריון על ידי מר אנגל התמונה העובדתית הנכונה והמלאה בנוגע לעסקת הוט, אשר כמוסבר להלן, **סותרת מניה וביה את גרסתו המטעה של המבקש**. כן הוצגו לדירקטוריון על ידי מר אנגל ועל ידי המשנה למנכ"ל - כספים נתונים כספיים והסברים, המראים כי לא ניתנה לגורמים שמציין המבקש ולגורמים הקשורים אליהם כל העדפה עסקית. אשר לטענות בדבר הטיית תכנים, המשיקות במובהק לנושא ההליך הפלילי באופן המונע התייחסות מפורטת אליהן, ייאמר רק כי אלו הועלו באופן סתמי וללא בדל ראיה, תוך פגיעה בעיתונאים של קבוצת ידיעות אחרונות, והוכחשו לגופן.

258. לנוכח קלישות הטענות בדבר פגיעה שנגרמה או הנגרמת כביכול לחברה בשל התנהלותו של נוני, התייטר מאליו הצורך לבדוק הלוואות אישיות המיוחסות לנוני - ואשר הדירקטוריון ממילא הניח לצורך הדיון שאמנם ניטלו - הקשורות לכאורה לאותה "פגיעה" בחברה, שלמעשה לא אירעה. משכך, הערך (השלילי) היחידי שנותר לדרישת המבקש הוא מציצנות ופגיעה בפרטיות לטובת רדיפה אישית של נוני. החלטת הדירקטוריון להאריך את העסקתו של נוני מבלי לערוך בדיקה בענייניו הכספיים האישיים הינה לפיכך מוצדקת ולכל הפחות סבירה, ומכל מקום אין כל מקום להתערבות בה.

259. **הטענה כי הכהונה הוארכה לתקופה ארוכה מדי**: משך הכהונה שנקצב לנושא משרה נתון לשיקול דעתו המלא של הדירקטוריון, הן לפי תקנה 71 לתקנון החברה, המורה כי הדירקטורים רשאים למנות מנהל עסקים ראשי "למשך אותו זמן ובאותו השכר ... כפי שימצאו לראוי", והן לפי הדין. למותר לציין כי אין כל צורך לבחון את טענות האווירה של המבקש בקשר עם תקופת הארכה ממושכת יותר שנשקלה, ובסופו של דבר לא אושרה. המשיבים יציגו, לשם השוואה, כי מר אנגל פרש מתפקידו כמנכ"ל החברה, ביוזמתו, בגיל 77, והמשיך למלא בה תפקיד מרכזי גם לאחר מכן.

260. **הטענה כי נוני הפר את חובת האמונים לחברה**: המבקש טוען כי "הוצאת הכספים מהחברה מבלי לאשר אותה באורגנים הדרושים לכך ... עולה כדי הפרת חובת האמונים של [נוני] כלפי החברה", וזאת ב"אופן אשר משליך גם על ... ההחלטה בדבר חידוש והארכת הכהונה של מר מוזס בחברה" (סי' 519-521). מעבר לכך שהטענה בדבר פגם במימוש כתב השיפוי מופרכת לחלוטין (כפי שיפורט להלן), הרי שמלכתחילה אין בה כדי למנוע את הארכת העסקתו של נוני. סי' 256 לחוק החברות, עליו מסתמך המבקש, מורה כי הפרת חובת אמונים של נושא משרה כמוה כהפרת חוזה, אך אינו גוזר מכך דבר לגבי עצם כהונתו. בכלל זאת, הסעיף אינו קובע כי מדובר בהפרה המקנה לחברה זכות לביטול הסכם ההעסקה, ובוודאי שאינו קובע כי היא מחייבת את החברה להפסיק את ההסכם או להחליט שלא להאריכו.

ו. תיקון כתבי השיפוי

(1) רקע

261. עוד משנת 1998 קיימת לחברה אפשרות להעניק שיפוי לנושאי משרה בה, מכוח תיקון לתקנון שנעשה בשנה זו. בשנת 2015 העלו מר אנגל ומר מולינה יוזמה לממש החלטה עקרונית שנתקבלה בחברה בעבר, למתן כתבי שיפוי ופטור לדירקטורים ונושאי משרה. בהמשך לכך גיבשה החברה בליווי יועציה המשפטיים נוסח של כתבי שיפוי ופטור כאמור. כתב השיפוי (נספח 11 לבקשה) וכן כתב הפטור **אושרו** על ידי דירקטוריון החברה **פה אחד, לרבות בתמיכת המבקש**, ביום 29.3.16, בכפוף לתיקון התקנון. ביום 17.4.16 אושר באסיפה הכללית גם תיקון התקנון, בהימנעות משפחת יודקובסקי. כתב השיפוי בנוסח שאושר ניתן לדירקטורים ולנושאי משרה בחברה ביום 7.6.16.
- העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 29.3.16 מצורף **כנספח 31**.
262. יוער, בהקשר זה, כי טענתו ההזויה (והמוכחשת) של המבקש כאילו מתן כתב השיפוי התבקש על ידי נוני מאחר שידע אז על החקירה בפרשת 2000 (בה נחקר לראשונה כ-9 חודשים לאחר אישור כתב השיפוי, וזמן רב עוד יותר לאחר שהועלתה היוזמה להעניק כתב שיפוי), לא רק שאינה **נתמכת בבדל ראייה** - ואף המבקש מודה (בס' 119) כי **"איני יכול להוכיח זאת"** - אלא שהיא **נסתרה בפניו זה מכבר** על ידי מר אנגל, אשר הבהיר בפגישה עם המבקש ועם מימי, במשרדה של מימי ביום 29.7.19, כי הוא עצמו יזם את מתן כתב השיפוי. כזכור, המבקש אמר על מר אנגל שהוא "צח כשלג" וטען לאורך כל השנים שיש לו "אמון מלא" בו.
263. בתחילת שנת 2017 נפתחה כאמור חקירה בפרשת 2000. בהתאם לכתב השיפוי, מימנה החברה את הליווי המשפטי שניתן לנוני במסגרת החקירה. גובה התשלום הראשון של שכר הטרחה נקבע בפגישה שקיים מר אנגל עם הסנגוריות של נוני. בדצמבר 2018 שילמה להן החברה סכום עליו נמסר דיווח בישיבת הדירקטוריון מיום 5.8.19. כמו כן עודכן הדירקטוריון, באותו יום, כי יתבצע תשלום נוסף כהשלמה עבור שלב החקירה ועל חשבון ההכנה לשימוע, וכי סכום נוסף ישולם בהמשך בגין השימוע. פילוסוף, שבנוסף לנסיונו בעולם העסקים היה במשך שנים רבות בעלים של משרד עו"ד מוביל, ציין לגבי הסכום כי הוא **"סביר מאוד"**. בישיבת הדירקטוריון מיום 31.12.19 דווח על תשלום נוסף. פרט לתשלום הראשון, **בוצעו התשלומים דנן לאחר הדיווח לדירקטוריון**.
- העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 5.8.19 מצורף **כנספח 32**; העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 31.12.19 מצורף **כנספח 33**.
264. יודגש כי הסתייגותו היחידה של המבקש לגבי האמור, שכמוסבר להלן אין לה כל בסיס, הייתה כי לדברי עורכי דינו, "במקרה של אישום פלילי - אסור לחברה לממן". לצד זאת **לא העלה** המבקש, שכאמור זכה לליווי משפטי צמוד בזמן אמת, **כל טענה** לגבי סבירות הסכומים או אופן תשלומם.
265. עוד נציין, במאמר מוסגר, כי נוני אינו נושא המשרה היחיד שהחברה מימנה את הוצאותיו במסגרת חקירה פלילית.
266. בחודש ינואר 2020 הוגש כתב אישום נגד נוני בפרשת 2000. על מנת שיתאפשר לנוני לקבל מן החברה מימון מראש להוצאותיו המשפטיות גם בשלב המשפט, נדרש תיקון לכתב השיפוי בכל הנוגע לעיתוי ולאופן שבו יכול להינתן המימון, שכן הנוסח של כתב השיפוי שהיה קיים אז לא התיר מימון ביניים להוצאות.

267. ביום 7.5.20 נשלח לדירקטורים סדר היום לשיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 11.5.20 ואשר אחד הנושאים שנקבע לדין בה היה תיקון כתבי השיפוי. לזימון צורף מסמך שפירט את ההצעה לתיקון כתבי השיפוי והסבר משפטי בעניין התיקון המוצע (מסמך שהוכן על ידי היועצת המשפטית לדירקטוריון החברה; "מסמך ההצעה לתיקון כתבי השיפוי", נספח 16 לבקשה).
268. בישיבה שהתקיימה ביום 11.5.20 (נספח 19 לבקשה) הביע המבקש עמדה הנסמכת על דברי בא-כוחו לפיה התיקון אינו חוקי. הדירקטורים האחרים, מצידם, קיבלו את העמדה המשפטית שהציגה היועצת המשפטית של הדירקטוריון (כאשר פילוסוף ציין כי גם ערך התייעצות בנדון במשרדו), והבהירו כי לטעמם תיקון כתב השיפוי באופן שהוצע ראוי והינו לטובת החברה. בתום הדיון הוחלט בתמיכת נוני, מימי ופילוסוף, שבידיהם כ-89% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון, לאשר את התיקון לכתב השיפוי.
269. יודגש כי התיקון לכתב השיפוי הינו תיקון כללי, החל לטובת כל דירקטור ונושא משרה שקיבל או שיקבל כתב שיפוי מן החברה. יחד עם זאת, הדיון בדירקטוריון נערך בויקה ישירה לעניינו של נוני והתייחס לנסיבות הקונקרטיות הנוגעות אליו. אף על כך יורחב בהמשך.
270. ביום 18.5.20 נשלח כאמור מכתב לדירקטוריון מאת הכונסים על מניות פישמן (נספח 22 לבקשה), במסגרתו העבירו גם הערות נקודתיות לנוסח המתוקן של כתב השיפוי. לאור מכתבם של הכונסים, נקבע דיון מחודש בנושא בדירקטוריון ליום 27.5.20. הגם שהכונסים לא חלקו על חוקיות התיקון, החליטו המשיבים, למען הזהירות, לשכור את שירותיו של **מומחה משפטי מהאקדמיה** במטרה שיבחן את הסוגיה המשפטית ויחווה דעתו עליה. לצורך זה נעשתה פנייה ל**פרופ' אסף חמדני**. לאחר שבחן את הנושא העביר פרופ' חמדני לחברה חוות דעת מעמיקה (נספח 27 לבקשה) בה קבע, כמפורט להלן, כי **אין כל מניעה חוקית לתיקון לכתב השיפוי** שאושר ושהועמד לדין מחודש.
271. ביום 27.5.20 התקיימה ישיבת דירקטוריון בה נערך הדיון החוזר בתיקון כתב השיפוי. הדירקטורים נתנו דעתם לעמדות השונות שהונחו בפניהם; לרבות הערות הכונסים (המוצאות ביטוי גם בטענות המבקש בבקשתו, וההתייחסות אליהן תובא להלן), וקיימו דיון ביניהם בו נשמעה שוב עמדת המבקש, לרבות תגובת בא כוחו לחוות דעת פרופ' חמדני. יתר על כן, במהלך הישיבה ניתן מענה להערות הכונסים בעניין תנאי החוזר.
272. בתום הדיון החליט הדירקטוריון - גם הפעם, **ברוב של כ-89% - לאשר** את התיקון לכתב השיפוי עליו הוחלט ביום 11.5.20.
- העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 27.5.20 מצורף **כנספח 34**.
273. ביום 18.5.20 כתב המבקש בדוא"ל למר מולינה, כדלקמן (נספח 20 לבקשה):
- "אם חלילה מבקשים ממך להעביר כספים לעורכי דינו של מר ארנון מוזס או אליו אישית, הינך נדרש להימנע מכך.
הסכם העסקתו של מר מוזס פקע בסוף מרץ 2020. ההסכם החדש אמור לבוא לאישור בעלי המניות.
שיפוי הוצאותיו המשפטיות של מר מוזס (בין אם יקראו להן 'שיפוי' או 'הלוואה') **צריכות לבוא לאישור בעלי המניות**."
274. ביום 10.6.20 הובא התיקון לכתב השיפוי לאישור **האסיפה הכללית** (נספח 25 לעיל). ב"כ המבקש, שהשתתף באסיפה בשם משפחת יודקובסקי, שטח שוב את טענותיו. מנגד ציין, בין היתר, עו"ד רובין, הכונס על מניות פישמן (בעמ' 3), כי "קראתי את חוות הדעת של פרופ' אסף חמדני וגם את מה שכתבה שרון. מה שהם כתבו

משקף את הפרקטיקה, ובהקשר הזה אין בעיות משפטיות... האסיפה אישרה את התיקון ברוב של כ-90%, שכלל את כל בעלי המניות פרט למשפחת יודקובסקי. כל זאת הוסתר כאמור בבקשה, בחוסר תום לב משווע.

275. להשלמת התמונה נוסף כי בישיבת הדירקטוריון שהתקיימה ביום 30.6.20 ציין נוני כי עדיין אין הסכם שכר טרחה עם עורכות הדין שלו. נוני הסביר כי לדברי עורכות הדין, לוחות הזמנים ומידת האינטנסיביות שתידרש לגבי אופן התנהלות המשפט טרם הובררו, ולכן קיים קושי לסכם כעת את שכר הטרחה, וכי לאחר שאופן ניהול המשפט יתבהר, יהיה סיכום בדבר שכר הטרחה בגין שלב ניהול המשפט. עוד מסר נוני את הסכום שעורכות הדין מבקשות כמקדמה על חשבון שכר הטרחה שישולם בגין שלב ניהול המשפט, ופילוסוף ציין כי הסכום "סביר בעיניי". כמו כן הוחלט כי מעתה והלאה תיבדק סבירותם של סכומי שכר הטרחה על ידי פילוסוף, כנגד דעתו של המבקש שעמד על מינוי גורם חיצוני לשם כך. עם זאת, המבקש לא דרש בישיבה כי התשלום שביקשו עורכות הדין לא יבוצע.

276. כנגד כל האמור מעלה המבקש בבקשתו מספר טענות: האחת, כי חוק החברות אוסר על חברה להעמיד לנושא משרה מימון מראש בגין הוצאות התדיינות בהליך פלילי בכלל. השנייה, כי חוק החברות אוסר על חברה לממן לנושא משרה הוצאות התגוננות כנגד אישומים מן הסוג שבהם הואשם נוני. השלישית, כי מתן מימון לנוני מכוח כתב השיפוי בכלל, ובתנאים שניתנו בפרט, אינו לטובת החברה. הרביעית, כי תשלום הכספים לנוני בפועל מכוח כתב השיפוי נעשה שלא כדין.

277. כאן המקום לציין, כי ביום 15.11.20 חתם המבקש על כתב שיפוי שניתן לו עצמו. המדובר בכתב שיפוי בנושא זהה לזה שניתן לנוני וליתר הדירקטורים ונושאי המשרה, ואשר כולל את התיקון שהמבקש טוען בבקשה הנוכחית לאי-חוקיותו! בנוסף, המבקש אף תמך בהחלטת הדירקטוריון ליתן למנכ"ל החברה, ציון פרץ, כתב שיפוי בנוסח זהה. המדובר במקרה נוסף של חוסר תום לב מובהק, המחייב לבדו את דחיית טענותיו של המבקש בגין מניעות והשתק.

העתק כתב השיפוי עליו חתם המבקש ביום 15.11.20 מצורף כנספח 35.

278. מכל מקום, ולגוף העניין, להלן יפריכו המשיבים את טענות המבקש אחת לאחת.

2) נוסח כתב השיפוי והתיקון לו

279. בהתאם לנוסח כתב השיפוי שאושר על ידי דירקטוריון החברה פה אחד, לרבות בתמיכת המבקש, ביום 29.3.16, זכאי נושא משרה שכתב השיפוי ניתן לו לשיפוי, בין היתר, בשל "תשלום ו/או הוצאה שתוטל עליך ... עקב פעולה שנעשתה על ידיך (לרבות לפני מועד כתב זה) בתוקף היותך נושא משרה" (ס' 3.1.1 לכתב השיפוי, נספח 11 לבקשה). השיפוי שהחברה התחייבה להעמיד כולל גם "הוצאות התדיינות סבירות, לרבות שכר טרחת עורך דין ... באישום פלילי שממנו זוכ[ה]" נושא המשרה (ס' 3.1.1.3 לכתב השיפוי). בכל הנוגע להסדרי התשלום נקבעו בכתב השיפוי, בין היתר, ההוראות הבאות:

"העמדת כספי השיפוי

3.3.1. עם בקשתך לביצוע תשלום סכום כלשהו בקשר לאירוע מזכה אשר בגינו הוטל עליך חיוב, תשלום או הוצאה אשר בגינם הינך זכאי לשיפוי על פי כתב זה, החברה תעמיד לרשותך את כל הסכומים המגיעים לך ממנה על פי כתב זה, ותשלם ללא כל עיכוב, מצידה, באופן שאתה לא תידרש לשלם או לממן בעצמך.

3.3.2. במקרה שנפתח נגדך הליך משפטי (כהגדרתו בסעיף 4.1 להלן)¹⁰⁰ או שקיים חשש או איום לפתיחתו של הליך כאמור נגדך, החברה תעמיד לרשותך, מראש, את הסכומים

¹⁰⁰ הגדרת הליך משפטי בסעיף 4.1 לכתב השיפוי כוללת בין היתר "חקירה או הליך בידי רשות המוסמכת לנהל חקירה או הליך".

הדרושים לכיסוי הוצאות סבירות בקשר עם ההליך המשפטי, כולל שכר טרחת עורך דין, אשר לגביהם הינך זכאי לשיפוי.

במקרה בו העמידה החברה לרשותך עורך דין, תשלם היא, ישירות לעורך הדין, את הוצאותיו ושכר טרחתו.

3.3.3. הוראות סעיף 3.3.1 לעיל לא תחולנה על הוצאות התדיינות ושכר טרחה באישום פלילי (למעט אישום בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית) אשר השיפוי בגינם יינתן רק לאחר ובכפוף לזיכויך מן האישום.

3.4. החזרת כספי השיפוי

במקרה בו החברה שילמה לך ו/או במקומך סכומים כלשהם במסגרת כתב זה, ובשלב מאוחר יותר התברר כי לא היית זכאי לשיפוי בגין הסכומים האמורים, יחשבו סכומים אלה כהלוואה שניתנה לך על ידי החברה ויהיה עליך להחזיר סכומים אלה במלואם לחברה בתנאים (לרבות ריבית) כפי שיקבע על פי דין לעניין סעיף 3(ט) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961, כפי שתנאים אלה יהיו מעת לעת (או על פי כל סעיף/תקנה אחרת שיבוא/תבוא במקומו), וזאת החל ממועד תשלום הסכומים האמורים על ידי החברה ועד למועד השבתם (והשבת כל חלק מהם) בפועל לחברה.

החזרת הסכומים האמורים לחברה בתנאים כאמור, תעשה על ידיך לכשתידרש בכתב על ידי החברה לשלם לה ולפי הסדר תשלומים שהחברה תקבע."

280. בגדר התיקון לכתב השיפוי, שאושר על ידי הדירקטוריון ביום 11.5.20 וביום 27.5.20 ועל ידי האסיפה הכללית ביום 10.6.20, נקבעה בכתב השיפוי בס' 3.3.3, במקום הנוסח המובא לעיל, הוראה בנוסח הבא:

"3.3.3. למען הסר ספק, במקרה של אישום פלילי בעבירה שדורשת הוכחת מחשבה פלילית, החברה תעמיד לרשותך מעת לעת כספי הלוואה הדרושים למימון הוצאות התדיינות סבירות בהליך (כולל הליכי ערעור), לרבות שכר טרחה, באופן שאתה לא תידרש לשלם או לממן סכומים אלה בעצמך. ככל שיתברר בסיום ההליך המשפטי בפקד דין חלוט כי אינך זכאי לשיפוי בגין הוצאות אלה, יחולו על הלוואה האמורה ההוראות הקבועות בסעיף 3.4 לכתב שיפוי זה. למען הסר ספק, ככל שתהא זכאי לשיפוי בגין הוצאות אלו על פי כתב שיפוי זה (לרבות במקרה שבו תזוכה, או תורשע בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית), אזי לא תידרש להחזיר את הלוואה, וכספיה יהוו שיפוי מאת החברה, וזאת עד לגובה סכום השיפוי המירבי."

עניינו של התיקון אפוא הוא מועד התשלום של הוצאות ההתדיינות בהליך פלילי. התיקון מסיר את המגבלה שהייתה קיימת בנוסח כתב השיפוי המקורי על תשלום הוצאות אלה תוך כדי ההליך - ובכך מחיל הסדר דומה לזה שנקבע עוד בכתב השיפוי המקורי בנוגע לתשלום הוצאות התדיינות בהליכים אזרחיים ואף בחקירה פלילית - אך זאת תוך הגדרת התשלום האמור כהלוואה החייבת בהחזר, להבדיל משיפוי, כל עוד לא זוכה נושא המשרה מן האישום. ממילא, לא שונתה בגדר התיקון הזכאות המהותית לשיפוי בגין הוצאות אלו, שלפני זו כפופה לזיכוי נושא המשרה.

(3) אין בדין איסור על מתן הלוואה למימון הוצאות התדיינות של נושא משרה בהליך פלילי

281. ס' 260 לחוק החברות, עליו בעיקר נסמך המבקש בטיעונו, מורה כדלקמן:

"רשות למתן שיפוי

(א) חברה רשאית, אם נקבעה בתקנונה הוראה מההוראות המפורטות בסעיף קטן (ב), לשפות נושא משרה בה, בשל חבות או הוצאה כמפורט בפקודת (1), (א1) ו-(2), שהוטלה עליו או שהוציא, עקב פעולה שעשה בתוקף היותו נושא משרה בה:

(1) חבות כספית שהוטלה עליו לטובת אדם אחר על פי פסק דין, לרבות פסק דין שניתן בפשרה או פסק בורר שאושר בידי בית משפט;

(א1) הוצאות התדיינות סבירות, לרבות שכר טרחת עורך דין, שהוציא נושא משרה עקב חקירה או הליך שהתנהל נגדו בידי רשות המוסמכת לנהל חקירה או הליך, ואשר הסתיים בלא הגשת כתב אישום נגדו ובלי שהוטלה עליו חבות כספית כחלופה להליך פלילי, או שהסתיים בלא הגשת כתב אישום נגדו אך בהטלת חבות כספית כחלופה להליך פלילי בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית או בקשר לעיצום כספי; ...

(2) הוצאות התדיינות סבירות, לרבות שכר טרחת עורך דין, שהוציא נושא המשרה או שחויב בהן בידי בית משפט, בהליך שהוגש נגדו בידי החברה או בשמה או בידי אדם אחר, או באישום פלילי שממנו זוכה, או באישום פלילי שבו הורשע בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית.

(ב) הוראה בתקנון לענין שיפוי יכול שתהיה כל אחת מאלה:

(1) הוראה המתירה לחברה לתת התחייבות מראש לשפות נושא משרה בה, בכל אחד מאלה (בחוק זה - התחייבות לשיפוי) -

(א) כמפורט בסעיף קטן א(1), ובלבד שההתחייבות לשיפוי תוגבל לאירועים שלדעת הדירקטוריון צפויים לאור פעילות החברה בפועל בעת מתן ההתחייבות לשיפוי וכן לסכום או לאמת מידה שהדירקטוריון קבע כי הם סבירים בנסיבות הענין, ושבתחייבות לשיפוי יצוינו האירועים שלדעת הדירקטוריון צפויים לאור פעילות החברה בפועל בעת מתן ההתחייבות וכן הסכום או אמת המידה אשר הדירקטוריון קבע כי הם סבירים בנסיבות הענין;

(ב) כמפורט בסעיף קטן א(1א) או (2);

(2) הוראה המתירה לחברה לשפות נושא משרה בה בדיעבד (להלן - היתר לשיפוי)."

282. כעולה כבר מכותרת הסעיף, עניינו בשיפוי, משמע, בתשלום המוענק למי שזכאי לקבלו מבלי שהוא מחויב להשיבו; והוא עוסק בתנאים המהותיים שבהם רשאית חברה להכיר בזכאות כאמור. לעומת זאת, הסעיף אינו

דן בתשלום שנעשה שלא על דרך שיפוי, לרבות הלוואה, וממילא אינו דן בתנאים לתשלום כאמור, לרבות המטרות שלשמן ניתן להעמיד את התשלום והעיתוי לכך. מכך עולה בבירור, כי הסעיף אינו שולל מתחברה את האפשרות להעמיד לנושא משרה הלוואה לצורך מימון הוצאות ההתדיינות שלו בהליך פלילי שנגקט נגדו, כמו גם את האפשרות להתחייב לכך כלפיו מראש, אף כאשר הדבר נעשה מבחינה טכנית כחלק מכתב שיפוי.

283. משמעות הדבר לענייננו היא כי המגבלה שהייתה קיימת בנדון בס' 3.3.3 לכתב השיפוי בנוסחו הקודם לא התחייבה מן החוק, וממילא לא הייתה כל מניעה חוקית להסירה ולהחליפה בנוסח שאושר.

284. המבקש טוען כי הגדרת המימון כהלוואה בגדר התיקון לכתב השיפוי הינה "טריק" או "משחק מילים", בעודו נאחז באופן פשטני בדרישת הזיכוי הקבועה בס' 260 בגדר התנאים המהותיים להענקת שיפוי. ואולם, כאמור, מנגנון ההלוואה הנדון פועל במישור שונה, אשר לא הוסדר וממילא לא נאסר בחוק.

285. יתר על כן, יכולתה של החברה לתת הלוואה מכוח כתב השיפוי הוכרה והוסדרה כבר בס' 3.4 לכתב השיפוי המקורי. סעיף זה מורה כאמור כי אם ישולמו סכומים לנושא המשרה, אשר בדיעבד יתברר כי לא היה זכאי לקבלם בתור שיפוי, הרי שהוא יצטרך להשיבם, תוך שמובהר כי "יחשבו סכומים אלה כהלוואה". אפשרות זו יכלה להתממש עוד לפני התיקון לכתב השיפוי, למשל, בתרחיש בו שולמו כספים לכיסוי חבות או הוצאות התדיינות אזרחית של נושא המשרה, ולאחר מכן נקבע בפסק דין או בערעור כי הלה ביצע פעולה שלפני ס' 263 לחוק לא ניתן להעניק שיפוי בגינה, באופן שיחייבו להשיב את הכספים. יודגש, כי גם בהקשר האזרחי, המנגנון האמור אינו מוסדר בהוראות חוק החברות בנושא השיפוי, הדנות כאמור רק בתנאים המהותיים להענקתו. למרות זאת, המבקש תמך בזכור באישור כתב השיפוי בנוסח שכלל את ס' 3.4, ולא כפר בחוקיותו, אף לא בגדר הבקשה הנוכחית!

286. עובדה זו מעמידה באור מגוחך במיוחד את טענות המבקש כנגד התיקון, אשר כל פועלו הוא הסדרת מקרה אחד נוסף שבו ניתן לשלם לנושא משרה כספים אותם יחזיר אם לא יהיה זכאי להם בתור שיפוי, וזאת בתנאי ס' 3.4 ותוך הפנייה אליו. גם מטעם זה יש לדחות טענות אלה, הן מחמת השתק והן לגופן.

287. תימוכין משמעותיים לאמור מצויים בחוות דעתו של פרו' אסף חמדני (נספח 27 לבקשה), אותה נתן לדירקטוריון לאחר שהוצגה בפניו עמדת ב"כ המבקש בנדון (ראו ס' 5 לחוות דעת). חוות דעת זו הינה בעלת

חשיבות רבה הן כנתון שהונח בפני הדירקטוריון ומחזיק את נאותות הפעלת שיקול הדעת על ידו, והן לביסוס הטיעון המשפטי לגופו, ובית המשפט הנכבד מתבקש לראותה כחלק בלתי נפרד מתשובה זו.

288. מסקנת חוות הדעת (ס' 21-22) הינה כדלקמן:

"חוק החברות מתיר לחברה להתחייב במסגרת כתב שיפוי על העמדת מימון מראש, בטרם התבררו תוצאות ההליך, לכיסוי הוצאות התדיינות במסגרת הליך פלילי שהוגש כנגד נושא משרה עקב פעולה שנעשתה על ידו בתוקף היותו נושא משרה. זאת, בתנאי שאם ההליך הפלילי לא יסתיים בזיכוי או בהרשעה בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית, המימון ייחשב להלוואה ונושא המשרה יהיה חייב בהשבתה לחברה.

... כפי שעולה מהניתוח בחוות דעת זו, ההגבלות הנרחבות של חוק החברות על הסדרי שיפוי אינן אוסרות על חברה לקבוע הסדרי מימון מהסוג הקבוע בסעיף 3.3.3 המוצע ובסעיף 3.4 לכתבי השיפוי של החברה".

לדברי פרופ' חמדני (בס' 9), "מסקנה זו נתמכת בלשון החוק, ההיסטוריה החקיקתית, תכלית החקיקה, והפרקטיקה המקובלת בשוק ההון". להלן יוצגו עיקרי הדברים, תוך התייחסות לטענותיו הנגדיות של המבקש.

לשון החוק

289. בהידרשו ללשון החוק, מזכיר פרופ' חמדני כי בהתאם לעיקרון הבסיסי המעוגן בס' 4 לחוק החברות, "חברה היא אישיות משפטית כשרה לכל זכות, חובה ופעולה המתיישבת עם אופיה וטבעה כגוף מואגד", ובהמשך לכך מסביר (בס' 11-12) כדלקמן:

"סעיף זה מעגן בחקיקה את העיקרון לפיו לחברה יש כשרות משפטית כללית. ר' רע"א 46/94 אברמוב נ' הממונה על מרשם המקרקעין, פ"ד (2) 202, 205 (1996). לחברה יש סמכות להחליט על התקשרויות עם נושאי משרה, ובכלל זה הענקת הלוואת למטרות שונות ... בהעדר איסור חקיקתי, לחברה יש גם את הסמכות להחליט על העמדת מימון מראש לתשלום הוצאות התדיינות בהליך הפלילי.

... חוק החברות קובע מגוון רחב של הגבלות מהותיות ותהליכיות על יכולתה של חברה לשפות נושאי משרה ... אולם, ההגבלות המפורטות שקובע חוק החברות אינן כוללות איסור על החברה להעמיד מימון מראש להוצאות התדיינות בהליך פלילי. במילים אחרות, החוק עוסק בהיבט המהותי של הזכאות לשיפוי בגין הוצאות התדיינות בהליך פלילי, אך אינו דן בחלוקת סיכוני הגביה¹⁰¹ ואינו שולל את הסמכות הכללית שיש לחברה להעניק הלוואות לנושאי משרה ובכלל זה את הרשאתה של חברה להעמיד מימון לטובת נושא המשרה, וזאת עד שתתברר הזכאות המהותית לשיפוי.

... לנוכח הפירוט הנרחב של המגבלות שקבע המחוקק בעניין השיפוי, חזקה עליו שלו ביקש לאסור על העמדת מימון היה עושה זאת בצורה מפורשת".

290. ניתוח חד ובהיר זה אינו זוכה למענה אמיתי מצד המבקש בבקשתו, וזולת חזרה על הטענות שהעלה כבר עובר להחלטת הדירקטוריון, אשר האמור בחוות הדעת נכתב בתשובה להן.

291. כך, המבקש טוען (בס' 434-435) כי השיפוי בגין הוצאות התדיינות בהליך פלילי יכול להינתן לנושא המשרה רק בגין "הוצאות משפטיות שהוציא (בלשון עבר)" (ס' 260(א)(2) לחוק), ומוסיף כי בהקשר זה קיימת בחוק אבחנה בין שיפוי בהליך אזרחי לבין שיפוי בהליך פלילי, כאשר לדבריו, "יכולת החברה לשאת בהוצאות משפטיות של נושא משרה בהליכים אזרחיים ... אינה תלויה בתוצאות ההליך".

292. דא עקא, בכל הנוגע להוצאות התדיינות, הסדר השיפוי הקבוע בס' 260(א)(2) הנ"ל - לרבות לשון העבר הננקטת ברישת הסעיף (ואשר רווחת בחקיקה הישראלית בכלל) - משותף להליכים אזרחיים ופליליים. יתרה מכך,

¹⁰¹ כוונתו של פרופ' חמדני בהתייחסו ל"חלוקת סיכון הגבייה" היא לשאלה האם נושא המשרה יישא בסיכון שלחברה לא יהיו מקורות כספיים להעמדת השיפוי במועד בו תתגבש הזכאות לו, או שמא החברה תישא בסיכון שנושא המשרה לא יוכל להשיב לה הוצאות התדיינות ששולמו לו במידה שירשע (ס' 10 לחוות הדעת).

בדיוק כמו בהקשר הפלילי, הזכאות לכיסוי הוצאות התדיינות בהליך אזרחי דווקא עשויה להישלל לאור תוצאות ההליך (לצד שלילת הזכאות לשיפוי בגין החבות עצמה). זאת, כאשר נפסק בסוף ההליך האזרחי כי נושא המשרה ביצע את אחת הפעולות שאין זכאות לשיפוי בגינן, דוגמת הפרת חובת אמונים. ודוק, לעניין זה אין כל חשיבות לעובדה שהסייג לשיפוי מעוגן בהקשר הפלילי בסי' 260(א)(2) עצמו, ובהקשר האזרחי בסי' 263, כחלק מהסדר כללי החל גם על הליכים פליליים ועל פטור וביטוח. בשני המקרים, מדובר בהגבלת הזכאות המהותית לשיפוי, לרבות בגין הוצאות התדיינות, כוללות בקביעות שיפוטיות בהליך שנוקט נגד נושא המשרה, היוצרת מאליה אפשרות לכך שכספים שישולמו יוחזרו על ידו לנוכח קביעות אלו.¹⁰²

293. חשוב להוסיף כי חרף לשון העבר שנוקט ס' 260(א)(2) גם בהקשר האזרחי, כתב השיפוי שהוציאה החברה הורה כאמור, עוד בנוסחו המקורי שאושר בתמיכת המבקש, על מתן מימון מראש להוצאות התדיינות אזרחיות שנושא המשרה טרם הוציא. זאת ועוד, המבקש עצמו מציין במקום אחר בבקשתו (ס' 463), בסתירה לטענתו הקודמת, כי בהליך אזרחי נגד נושא משרה, "החברה רשאית לשאת בהוצאותיו המשפטיות, ואם בסופו נקבע כי מתקיימות נסיבות שבגינן הוא לא היה זכאי לשיפוי (למשל - אם נקבע כי הפר חובת אמונים או זהירות באופן שאינו מקנה זכאות לשיפוי), עליו להשיב את הכספים". המבקש מוסיף כי זו גם "הפרקטיקה המקובלת", בין היתר לאור הדוגמאות שסקר פרופ' חמדני (ראו ס' 460-463 לבקשה).

294. לפיכך, לא זו בלבד שאין מקום לאבחנה בין הליכים אזרחיים לפליליים, אלא ש"הפרקטיקה המקובלת" לדברי המבקש בהליכים אזרחיים, שהוא גם תמך ביישומה על ידי החברה, אף מתזקת את חוקיותה של פרקטיקה דומה בהקשר הפלילי.

ההיסטוריה החקיקתית

295. פרופ' חמדני מציין (בסי' 13-15) כי גם ההיסטוריה החקיקתית "תומכת במסקנה לפיה חוק החברות לא אוסר על חברה להעמיד לנושא משרה, מראש, מימון להוצאות התדיינות בהליך הפלילי, ועוד טרם שהתבררה תוצאתו". פרופ' חמדני מצטט בהרחבה מדיון שנערך בוועדת משנה של ועדת חוקה, חוק ומשפט של הכנסת, בו נדון תיקון לחוק החברות שעסק בין היתר בשיפוי לנושאי משרה, אשר במהלכו "נציגי משרד המשפטים (המופקדים על חקיקת חוק החברות) סברו שאיסור השיפוי אינו שולל, ולא נועד לשלול, את יכולתה של חברה להעמיד לנושא משרה מימון מראש להוצאות התדיינות בהליך פלילי ... [ו]הבהירו כי בשוק כבר קיימת פרקטיקה של הסדרי מימון, אשר נותנת מענה לפער הזמנים שבין קביעת מועד הזכאות לשיפוי לבין מועד ההוצאה בפועל, באופן של העמדת המימון כולל התחייבות להחזרתו במקרה של העדר זכאות מהותית לשיפוי".

296. ראו למשל אמירתה של עו"ד דוידה לחמן מסר, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה, כי "מוותר לכם להתחייב לתת הלוואה לנושא משרה עם ריבית והצמדה בתנאי השוק, אם זה לא בתנאי השוק זה עיסקה חריגה, ואם הוא יוצא שהוא זכאי להחזר ההלוואה הופכת למענק. זאת העצה שאנחנו נתנו לשוק ואנחנו גם מיישמים אותה"; אמירה נוספת לפיה "אני רוצה להסביר את העסקה. אני מלווה לך סכום של מיליון. אתה תצטרך להחזיר לי אותו אלא אם כן תזוכה, אם לא תזוכה תצטרך להחזיר לי אותו אז עם ריבית והצמדה"; והבהרתה של עו"ד לחמן מסר כי "אין איסור לחברה" לעשות כן. לאור הבהרה זו, נזנחה ההצעה שהועלתה בדיון להבהיר את הנושא בחקיקה.

¹⁰² ראו גם הציטוט שמביא המבקש בסי' 468 לבקשה מן הדיון בכנסת, אשר אף ממנו עולה כי תשלום הוצאות התדיינות בהליך אזרחי "כפוף לסעיף 263".

העתק פרוטוקול מס' 10 מישיבת ועדת המשנה לעניין הצעת חוק החברות (תיקון), התשס"ב-2002, מיום 23.3.04, מצורף כנספח 36.

297. המבקש מנסה להתכחש למסקנה הנובעת מן ההיסטוריה החקיקתית, בעודו מסתמך (בס' 468) על חלק אחר של הדיון בוועדה. אלא שכל שהעלה המבקש בחכתו הוא דיאלוג קצר, משלב מוקדם יותר של הדיון, אשר ברור מתוכנו כי הוא עסק ב**זכאות המהותית** לשיפוי המוסדרת בס' 260 לחוק, ולא באפשרות להעמיד מימון כהלוואה החייבת בהחזר. המבקש מוסיף וטוען (בס' 470-471) כי "הדיון שהתנהל בישיבה האמורה ביחס לפרקטיקה של אופן העמדת כספי שיפוי כהלוואה מראש, נוהל בפרזומה של השיפויים המותרים על פי החוק", ולא בהלוואה הניתנת "מקום בו השיפוי עצמו אסור על פי דין". ואולם המבקש אינו **טורח להתייחס לציטוטים** שמביא פרופ' חמדני מן הדיון, ובפרט, אינו מסביר מדוע לשיטתו דובר בדיון על הלוואה שנושא המשרה יצטרך להחזיר "אם לא [י]זוכה" (ראו עמ' 7 לחוות דעת חמדני), אם לא בשל האיסור המהותי שבדין על שיפוי נושא משרה שהורשע.

298. עוד טוען המבקש (בס' 477) כי מן הציטוטים שבחוות הדעת גם "עולה שהלוואה צריכה להיות בתנאי שוק ושצריך להתקיים משא ומתן על תנאיה". אלא שהמבקש לא מביא את אותם ציטוטים, ולא בכדי. מעיון בחוות הדעת (עמ' 7) מסתבר כי לפי עמדת המשנה ליועמ"ש כפי שהובעה בדיון, "מותר לכם להתחייב לתת הלוואה לנושא משרה עם ריבית והצמדה בתנאי השוק, אם זה לא בתנאי השוק זה עיסקה חריגה". והנה, בענייננו כתב השיפוי שאישרה החברה מורה כי ההלוואה אכן תהיה בתנאי שוק כמפורט להלן, ומכל מקום אושר התיקון לכתב השיפוי במתכונת המחמירה הנדרשת לגבי עסקה חריגה (ראו ס' 272(א) ו-272(ב) לחוק החברות).

תכלית החקיקה

299. בכל הנוגע לתכלית החקיקה, מסביר פרופ' חמדני (בס' 16-18) כי "האינטרס הדומיננטי העומד ביסוד ... ההגבלה על שיפוי בגין קנס פלילי או הוצאות משפטיות בהליך שהסתיים בהרשעה בעבירות מחשבה פלילית - הוא תקנת הציבור", להבדיל מ"להגן על קופת החברה", זאת כעולה מכך שמדובר "הגבלות קוגנטיות [ה]חלות גם אם כל בעלי המניות של חברה מעוניינים בהסדר שונה". משמתן מימון אשר יוחזר במקרה של הרשעה אינו מעורר בעייתיות בהיבט תקנת הציבור, ורלוונטי לכל היותר לשמירה על קופת החברה, הרי שכפי שמציין פרופ' חמדני, אין בו משום סתירה לתכלית החקיקה.

300. כנגד כך טוען המבקש (בס' 475) כי "מדובר בטענה שגויה, הנוגדת את הוראות חוק החברות ביחס לאישור עסקאות עם נושא משרה, וכן את ההוראות הקבועות בחוק לתנאי כהונתו והעסקתו - אשר כל ההחלטות ביחס אליהן כפופות בראש ובראשונה לטובת החברה". אלא שהמבקש מערב מין בשאינו מינו. ההכרעה האם עסקה עם נושא משרה ותנאי העסקה שנקבעו לו הינם לטובת החברה מסורה לידי מוסדות החברה, בכפוף לפרוצדורות הקבועות לכך בחוק. בענייננו אושר התיקון לכתב השיפוי הן באסיפה הכללית (דבר שהוסתר על ידי המבקש) והן בדירקטוריון ברוב הנדרש, על יסוד עמדתם כי התיקון תואם את טובת החברה, באופן המונע כשלעצמו התערבות שיפוטית בהחלטה; וכפי שיובהר להלן, התיקון אכן תואם את טובת החברה. בוודאי שאין כל מקום לקביעה אפריורית שהתיקון נוגד את טובת החברה, כפי שדורש המבקש.

301. לעומת זאת, באשר לאיסור הנקודתי על מתן שיפוי לנושא משרה שהורשע, הרי שכפי שהוסבר בחוות הדעת, אין לייחס לו תכלית של קידום טובת החברה (שכן כאמור גם כל בעלי המניות יחדיו אינם רשאים להתנות עליו), אלא תכלית של שמירת תקנת הציבור, וזאת על רקע הכתם המוסרי הדבק במי שהורשע בפלילים; תכלית זו בבירור אינה חלה כאשר מדובר במתן הלוואה לנושא משרה שלא הורשע, כבענייננו. מטעמים דומים, אין גם כל רלוונטיות לפסק הדין בעניין דה לנגה (תנ"ג 15-07-18994) עליו מסתמך המבקש, בו נעשה ניסיון לעקוף את מנגנוני אישור העסקאות שבחוק על ידי מתן תשלום ישיר מבעל השליטה לנושא המשרה. בענייננו

השיפוי הינו מטעם החברה, והוא אושר במנגנון הקבוע בחוק. מכל מקום, לנוכח המוסבר לעיל, לא נעשה כל ניסיון "לעקוף" כביכול את החוק ואת שיקולי המדיניות העומדים ביסודו גם בכל היבט אחר.

הפרקטיקה המקובלת

302. לבסוף מציין פרופ' חמדני (בס' 19-20), על סמך דוגמאות שהוא מציג, כדלקמן:

"למייטב ידיעתי, בקרב חברות ציבוריות רבות קיימת נורמה רווחת לפיה ההתחייבות לשיפוי המוענקת לנושא משרה כוללת גם התייחסות לחובתה של החברה להעמיד מימון מראש לטובת הוצאות התדיינות של נושא משרה בהליך פלילי. זאת, כאשר נושא המשרה נדרש להשיב לחברה את הכספים אם ההליך יסתיים בהרשעה בעבירה הדורשת מחשבה פלילית.

למען הסר ספק, קיומה של פרקטיקה רווחת בקרב חברות ציבוריות אינו מהווה נימוק מכריע בדבר פרשנות החוק. אולם, לקיומה של פרקטיקה זו משקל פרשני נכבד בענייננו, שכן, כאמור לעיל, היא זו שעמדה לנגד עיני המחוקק עוד במסגרת הדיונים בוועדת המשנה, שהתקיימו בשנת 2004. יתר על כן, קיומה של פרקטיקה זו שימש את המחוקק כנימוק לכך, שאין צורך להבהיר מפורשות בחקיקה את ההרשאה של חברה לממן מראש את הוצאות ההתדיינות של נושא משרה בהליך פלילי."

303. המבקש מנסה להיבנות מכך שההוראות שצוטטו מתוך כתבי השיפוי אינן מתייחסות במפורש להוצאות התדיינות בהליך פלילי. אלא שבאותה מידה, הן אינן מתייחסות גם להוצאות התדיינות בהליך אזרחי. ההוצאות הנדונות בכתבי השיפוי שהוצגו הינן הוצאות "בקשר להליך משפטי" או "בקשר להליך בר שיפוי" באופן כללי, ללא אבחנה בין הליך אזרחי לפלילי.

(4) אין מניעה חוקית למימון הוצאות ההתדיינות בגין אישום מן הסוג שהוגש נגד נוני

304. מאחר שהמבקש מבין כי הטענה העקרונית בדבר אי-חוקיות התיקון לכתב השיפוי נועדה לכישלון, הגה הוא קו טיעון נוסף, ומופרך לא פחות, הנוגע להפעלת כתב השיפוי בנסיבות העניין.

305. לפי קו טיעון זה, "החברה כלל אינה רשאית להעמיד למר מוזס שיפוי בקשר [עם] הפעולות הפסולות שביצע - ניסיון לסחור בקו העיתונאי של העיתון" (ראו כותרת פרק ד.3 לבקשה) - כאשר כאמור, הטענה כאילו נוני אכן "ביצע" פעולות אלו שזורה לאורכה ולרוחבה של הבקשה כאילו הייתה עובדה מוכחת. הטעם הנתען לעמדה שמציג המבקש הוא כי "תנאי ראשון לשיפוי הינו שנושא המשרה נקט בפעולה נשוא ההליך המשפטי בתוקף תפקידו, קרי - תוך כדי ביצוע תפקידו ולטובת קידום העניינים אשר תחת אחריותו וניהולו", בעוד ש"במקרה שלפנינו, מעשיו של מר מוזס לא נעשו בתוקף תפקידו, והם בעלי גוונים פליליים חמורים ביותר" (ס' 482-484; ההדגשה במקור). לשיטת המבקש, "דברים אלו רק מתחדדים לאור הפסיקה הקובעת, כי פעולה בלתי חוקית מכוונת ומודעת של נושא המשרה, מהווה הפרה של חובת הזהירות וחובת האמונים של נושא המשרה כלפי החברה" (ס' 487).

306. הכשל בעמדת המבקש גלוי וזועק כבר על פניו, בראש ובראשונה בשל כך שהוא "מקדים את המאוחר" ויוצר זיהוי מופרך בין הגשת כתב אישום לבין קביעת אשמה בפסק דין. עמדה זו לא רק מתעלמת מחזקת החבות העומדת לכל אדם וממושכלות יסוד משפטיים, אלא שקבלתה הייתה שוללת באופן גורף את מימון הוצאות ההגנה הפליליות לנושא משרה שהוגש נגדו כתב אישום, למרות שהדבר כאמור אינו אסור בחוק. קשה להאמין שהמבקש אינו מודע להבדל התהומי בין אישום להרשעה בסעיפי האישום, ועל כן ברור שעצם העלאת הטענה מלמדת על חוסר תום ליבו ומניעיו הפסולים.

307. פשיטא שבנסיבות ענייננו אין כל בסיס לטענת המבקש בדבר שלילת הזכאות למימון. כידוע, כתב האישום המייחס לנוני פעולות בלתי חוקיות - ואשר תוכנו מהווה עדות שמועה לצורך ההליך הנוכחי - טרם החל

להתברר, ונוני אף **כפר** באמור בו בפני הדירקטוריון (בישיבתו מיום 19.3.19), בכפוף למגבלות המתחייבות. ממילא, **לא קיימת כל קביעה שיפוטית, קל וחומר פסק דין פלילי** (בוודאי לא חלוט), לפיהם נוני אכן עבר על החוק. לא זו אף זו: הוצאות ההתדיינות שבגינן התבקש המימון לא נועדו אלא **לסייע לנוני להוכיח את חפותו!** הטענה **הטאוטולוגית** כי עצם הגשת כתב האישום מונעת מנוני לקבל מימון להוצאות ההגנה מפניו, **אינה יכולה אפוא לעמוד.**

308. למצער, עולה מעמדת המבקש כי בית משפט נכבד זה נדרש לכאורה **לברר את האישום הפלילי ולקבוע ממצאים עובדתיים ומשפטיים לגביו**,¹⁰³ על מנת להכריע בשאלת הזכאות למימון הוצאות ההגנה בגין אותו הליך. זאת, שעה שנוני **מנוע משפטית מלהתייחס לנטען בכתב האישום** מחוץ לגדרי ההליך הפלילי. למותר לציין כי קיום ברור זה יגרור **פגיעה קשה בזכות להליך הוגן**,¹⁰⁴ יסיג את גבולו של בית המשפט הזן **בהליך הפלילי** עד כדי **חשש לשיבוש**, ואף יהא **מנוגד לשכל הישר.**

309. גם טענתו הנלווית של המבקש, כאילו המעשים שבגינם הועמד נוני לדין לא בוצעו בתוקף תפקידו - בין משום שנוני לא הוסמך כביכול לבצעם ובין משום שהם בעלי אופי פלילי כביכול - לוקה באותה מעגליות עליה עמדנו לעיל, ודינה להידחות. משמעשים האמורים, הנסיבות הסובבות אותם ומשמעותם הפלילית **כלל לא הוכחו** ואף **לא ניתן לבררם** בהליך הנוכחי, הרי שלא ניתן לשלול בגינם את הזכאות של נוני למימון הוצאות הגנתו מפני ההאשמה שביצע את אותם מעשים ממש.

310. יתרה מכך, לא מדובר באישום בעבירות שאין להן כל קשר לחברה (למשל: חריגת בניה בביתו הפרטי של המנהל, גניבה בסופרמרקט או עבירות אלימות, חלילה). הטענה כאילו המעשים נשוא כתב האישום בוצעו על ידי נוני כאדם "פרטי" **נסתרת על ידי דברי המבקש עצמו** בישיבת הדירקטוריון מיום 27.5.20 (עמ' 11 לפרוטוקול):
 "קלינמן: מקובל עליך דויד, שנוני הגיע לשיחות בבית רוה"מ, שנוני הוזמן **מכות תפקידו?**
 דויד: **מסכים.** מה שנוני עשה, מה שהציע, מה שקרה, **אני מניח שהוזמן בגלל הקשר שלו לידיעות אחרונות."**

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 27.5.20 **כנספח 37.**

311. בהקשר זה אין גם כל מקום לטענה כי "דירקטוריון החברה ... לא הסמיך את מר מוזס להציע הצעות שוחד ו/או לסחור בקו העיתונאי של העיתון" (ס' 485), שהרי כאמור, **לא הוכח** שנוני ביצע מעשים אלה. גם הטענה שמנהל עסקים ראשי נדרש להסמכת הדירקטוריון כדי להיפגש עם ראש הממשלה בענייני העיתון היא טענה מופרכת.

312. הטענה כאילו הפעולות המיוחסות לנוני בוצעו "לשפר את שווי הנכס שבבעלותו"¹⁰⁵ ולכן שלא במסגרת התפקיד - גם היא אינה רצינית. כל פעולה שנושא משרה שהוא גם בעל מניות מבצע לטובת החברה, עשויה לשפר את שווי הנכס שבבעלותו כמו גם את שווי הנכס שבבעלות יתר בעלי המניות. השאלה היא אם הפעולה בוצעה לטובת החברה, והאם האישום הפלילי יסתיים בהרשעה או בזיכוי.

313. אשר לפסק דינו של מותב נכבד זה בעניין **כהן נ' בזק החברה הישראלית לתקשורת בע"מ** (תני"ג (כלכלית ת"א)) 59581-06-18, עליו מנסה המבקש להסתמך בהקשר זה, הרי שבשים לב לאמור, אין לו כל נפקות לענייננו.

¹⁰³ ראו, בפרט, ס' 490 לבקשה: "בית המשפט מתבקש לקבוע שהצעת שוחד לראש ממשלה, או 'מסחר' בקו העיתונאי של ידיעות אחרונות, אינו בגדר פעולה שנעשתה בגדר היותו של מר מוזס נושא משרה בחברה ...".
¹⁰⁴ ראו, למשל, ע"פ 4988/08 פרחי נ' מדינת ישראל, פ"ד סה(1) 626 (2011), פס" 9 לפסק דינו של כב' השופט א' לוי.
¹⁰⁵ סעיף 485 לבקשה.

314. בעניין **כהן** הנ"ל נדונה בקשה לגילוי מסמכים מכוח ס' 198 לחוק החברות, בקשר עם עיצום כספי שהוטל על חברת בזק בשל הפרת הוראות הרישיון החלות עליה. המבקש שם טען כי נושאי המשרה האחראים לביצוע ההפרה יהיו חייבים לפצות את החברה בגין הנזק שגרם לה העיצום הכספי, ודרש לקבל מסמכים רלוונטיים לשם נקיטת הליך נגדם. על רקע זה קבע בית המשפט הנכבד, בהתייחס לאפשרות העקרונית להגשת הליך כאמור נגד נושאי המשרה, כי "הפרה **מכוונת** של הדין על-ידי נושא משרה שכתוצאה ממנה **נקבע** כי החברה הפרה הוראות דין (במישור המנהלי או הפלילי), עשויה להקים לחברה כנגד נושא המשרה עילת תביעה של הפרת חובת הזהירות או הפרת חובת האמונים שלו כלפיה" (פס" 30). בית המשפט הוסיף - **בהמשך ישיר** לציטוט שמביא המבקש בס' 488 לבקשתו, אשר הושמט ממנו - כי "כאשר הפרה של חובות האמון והזהירות **גורמת לחברה נזק**, עשוי נושא המשרה להתחייב **לפצות את החברה** בגין הנזק הזה" (פס" 34).

315. די במעט שצוין עד כה על מנת ללמד על **ההבדלים התהומיים** בין נושא פסק הדין לבין ענייננו. בראש ובראשונה, עולה מן האמור כי הטלת סנקציה על נושא משרה בגין הפרת הדין **מותנית בקביעה שיפוטית** ("נקבע") כי זו אמנם **בוצעה** וכי היא הייתה **מכוונת**, **להבדיל מהגשת הליך בו נטען להפרה כאמור**, כבענייננו. הבדלים בולטים נוספים הם כי פסק הדין **לא עסק בשיפוי** בגין הליך פלילי אלא **בפיצוי** עתידי אפשרי בהליך אזרחי; **לא דובר בו בתשלום של החברה לנושא המשרה** בקשר עם הליך **שנקט צד שלישי**, אלא **בתשלום של נושא המשרה לחברה** במסגרת הליך **מטעם החברה כנגד נושא המשרה**; ותשלום זה **אינו מגלם הוצאות התדיינות** אלא נשיאה **בחבות מהותית בגין הפרת חובה** של נושא המשרה כלפי החברה.

316. מטעמים דומים, מתן שיפוי בענייננו אינו נשלל גם על ידי הוראות ס' 263 לחוק החברות, המונע מתן שיפוי בין היתר **"בשל ... הפרת חובת אמונים"** או **"הפרת חובת זהירות שנעשתה בכוונה"**, כפי שטוען המבקש. מן הסעיף עולה בבירור כי הוא חל רק מקום בו קיומה של הפרה כמוגדר בו **נקבע עובדתית על ידי בית המשפט**. לעומת זאת, הסעיף **אינו נוגע** למימון הוצאות ההתדיינות של נושא המשרה בהליך בו **נטען אך טרם נקבע** כי הוא ביצע הפרה כלשהי - דבר **המותר** כאמור גם **לשיטת המבקש** בהקשר האזרחי (ס' 460-463 לבקשה); ובוודאי שהוא **אינו נוגע** למימון הוצאות ההתדיינות של נושא משרה בהליך פלילי שמלכתחילה **כלל לא עוסק בחובותיו כלפי החברה**.

5) אין יסוד לטענה כי מימון הוצאות ההתדיינות הפלילית אינו לטובת החברה

317. המבקש ממשיך וטוען כי מימון הוצאות הגנתו של נוני במשפטו הפלילי, מכוח כתב השיפוי, אינו הולם את טובת החברה ודינו להתבטל, בפרט מאחר שהמימון נוגע ל"אירוע שיפויי שכבר קרה". בטענה זו אין ממש.

318. בפתח הדברים יובהר כי מתן הלוואה מחברה (גם כזו שמתן הלוואות אינו חלק מעיסוקה) לבעל מניות ולנושא משרה בה, **לכל צורך שהוא**, הינו פרקטיקה רווחת שלא ניתן לחלוק על הלגיטימיות שלה. כך, לדברי המלומד גרוס:

"הענקת תגמול וטובות הנאה באמצעות הלוואות מהחברה לדיירקטורים ולנושאי המשרה הינה **דרך מקובלת להיטיב עם בכירי התאגיד** ... בשונה מפקודת החברות, **החוק אינו אוסר מתן הלוואות לדיירקטורים ולנושאי משרה**, אך מחייב דיווח בדות התקופתי אודות הלוואות שניתנו לנושאי משרה בכירה"¹⁰⁶.

319. ביטוי לאמור ניתן למצוא בס' 3(ט)(1)(ג) ו-3(ג) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], העוסקים בהלוואות של חברה לנושא משרה ולבעל שליטה ומהם עולה בבירור כי הלוואות אלה **חוקיות ולגיטימיות**, ורק נקבע כי מקבל ההלוואה ימוסה בגין הריבית הרעיונית שנחסכה ממנו (סוגיית הריבית בענייננו תידון להלן). הנחות דומות

¹⁰⁶ יו גרוס, **דיירקטורים ונושאי משרה בעידן הממשל התאגידי** (מהדורה חמישית, 2018), בעמ' 541 ("גרוס, דיירקטורים ונושאי משרה").

- חלות בדיני המס לגבי "הלוואות זולות ... הניתנות על ידי מעביד לעובדיו"¹⁰⁷ גם הפסיקה נדרשה לא אחת להלוואות של חברה לבעל שליטה בה, ומבלי להתעכב על הלימתן את טובת החברה, עסקה בשאלות הנוגעות להליך הנדרש לאישור ההלוואה¹⁰⁸ או לדיווח עליה לבורסה.¹⁰⁹
320. לאור זאת, ההחלטה האם במקרה קונקרטי מתן הלוואה או הטבה אחרת לבעל מניות או לנושא משרה תואם את טובת החברה, והאם להעניקה בפועל, **מסורה לשיקול דעתה העסקי של החברה.**
321. כאן המקום לציין, כי בשנת 2002 ובשנת 2005 קיבלה משפחת יודקובסקי מן החברה **שתי הלוואות**, בסכום כולל של **16.5 מיליון ₪**. הלוואות אלו ניתנו למשפחה לבקשותיו של המבקש, אשר הועלו בישיבות דירקטוריון של החברה. הדירקטוריון נעתר גם לבקשות של בראון-פישמן, בשנת 2002 ובשנת 2004, למתן הלוואות בסכום גבוה יותר לבראון-פישמן, וזאת בתמיכתו של המבקש. לא למותר להוסיף כי במסגרת ההחלטות על הענקת ההלוואות דן, **לא נומק - לרבות על ידי המבקש** שביקש את ההלוואות עבור משפחתו - **כיצד הן תשרתנה את טובת החברה.**
322. ההצדקה שבמתן הלוואה לנושא משרה אינה פותחת כחוא זה כאשר מטרתה היא מימון הוצאות הגנתו המשפטיות. אדרבא, במקרה כזה קיימים **טעמים מיוחדים שבטובת החברה** בעד מתן ההלוואה.
323. בראש ובראשונה, **לחברה אינטרס מובהק שנושא המשרה יזוכה מאישום פלילי שהוגש נגדו**, הן לצורך המטד **שירותו את החברה** והן לטובת **מוניטין החברה**, וממילא יש לה אינטרס לסייע לו להתגונן. גם תוך כדי ההליך הפלילי, טובת החברה היא להוריד מכתפיו של נושא המשרה את הדאגה לתשלום שכר הטרחה. יתר על כן, צעד שכזה משדר **מסר לעתיד לכל נושאי המשרה** בחברה, כי אם מי מהם יואשם בפלילים בנסיבות בהן החברה סבורה כי פעל לטובתה במסגרת תפקידו, החברה תעמוד לצידם (בכפוף לתנאים ולמגבלות שבחוק), באופן המקנה לנושאי המשרה חופש רב יותר לבצע את תפקידם.¹¹⁰
324. יוטעם כי במסגרת מערך השיקולים הרחב שחברה רשאית לשקול על פי ס' 11 לחוק החברות, הכולל רשימה פתוחה של שיקולים כאמור, יכולה החברה לשקול גם את טובת **מנהליה**,¹¹¹ וכחלק מכך, לתמוך בנושא משרה המואשם על רקע מילוי תפקידו ולהביע אמונה בחפותו. זאת, בפרט לנוכח ההנחה כי **"רווחי החברה מושאים בהגנה על המנהלים משיאי הרווחים של החברה"**.¹¹²
325. טעמים אלה מתקיימים ללא ספק גם בענייננו, ואף הם עמדו ביסוד החלטת הדירקטוריון, והובהרו בדבריהם של פילוסוף ומימי (ראו פרוטוקול הדירקטוריון מיום 11.5.20, עמ' 8-9, נספח 19 לבקשה).
326. אף אם המבקש סבור כי נימוקים אלה אינם מצדיקים את העמדת המימון לנוני, **אין מקום להתערבות שיפוטית בשיקול הדעת שהפעיל הדירקטוריון בנדון ולבחינת סבירות החלטתו לגופה**. קל וחומר לאחר שרוב גדול של בעלי המניות בחברה אישרו זאת.
327. פסק הדין בעניין **שטבינסקי** (תני"ג (מחוזי מרכז) 11266-07-08), אותו מצטט המבקש בס' 544, אינו מסייע לו בהקשר זה. כך, בעניין **שטבינסקי** לא העניקה החברה שיפוי או מימון הוצאות, אלא **פטור**. ויתור של החברה

¹⁰⁷ אהרן נמדר, **מי ערך מוסף** (מהדורה חמישית, 2013), כרך א, בעמ' 444.

¹⁰⁸ עניין **ורדינקוב**, פס" 8 לפסק דינו של כב' השופט נ' סולברג (תוך התייחסות למקרה תאורטי).

¹⁰⁹ עתי"מ (כלכלית ת"א) 37447-10-13 **אפריקה ישראל תעשיות בע"מ נ' רשות ניירות ערך** (נבו, 28.1.15), פס" 159; ת"א (כלכלית ת"א) 16049-02-14 **יו"ר רשות ניירות ערך נ' בנבנישתי** (נבו, 10.3.14), פס" 3.

¹¹⁰ השו"ת ת"א 8746-10-09 **רו"ח ברדיצ'ב בתפקידו כנאמן על הסדר הנושים של חברת אפקון נ' פויכטנגר**, פס" 59 להחלטתו של כב' השופט פרופ' ע' גרוסקופף.

¹¹¹ יודיה שטרן, **תכלית החברה העסקית** 323 (2009) ("שטרן").

¹¹² שטרן, עמ' 323.

על זכות תביעה שלה כלפי נושא משרה שהיא סבורה שגרים לה נזק, אינו שקול למתן מימון לנושא משרה על מנת שיתגונן מפני הליך הננקט נגדו על ידי צד שלישי, ואשר יוחזר לחברה במידה שייקבע כי נושא המשרה נהג שלא כדין, במיוחד אם החברה סבורה כי נושא המשרה פעל לטובתה וכי הטלת אחריות (אזרחית או פלילית) עליו אינה מוצדקת.

328. מעבר לכך, בעניין שטיינסקי תוארה החלטת הפטור שקיבלה החברה (בקטע המצוטט בבקשה) כ"החלטה גורפת המשחררת את כל הדירקטורים ונושאי החברה המרכזיים בחברה מאחריות למשגי העבר"; כאשר הנזק שבגינו הוגש אותו הליך, ושהפטור היה עשוי תאורטית לשלול פיצוי עבורו, הוערך בסכום כולל של 63,600,000 ₪ (פס' 1), בעוד שהונה העצמי של החברה היה שלילי (פס' 57). נסיבות אלו שונות מהותית מן המקרה שבפנינו, בו הוחלט על מימון הוצאות התדיינות נקודתיות שלדברי המבקש יגיעו "ככל הנראה" למיליוני שקלים בלבד (ס' 15 לבקשה), המהווים חלק מזערי מהון החברה (והתשלום שדרשה משפחת יודקובסקי עבור חלקה בחברה מדבר בעד עצמו), זאת עבור נושא משרה ספציפי, ובגין מקרה ספציפי שפרטיו המרכזיים היו ידועים לדירקטוריון בעת קבלת ההחלטה.

329. יוער כי בפסק הדין שניתן בערעור על עניין שטיינסקי הנ"ל, קבע כב' השופט י' עמית כי יכול וחברה רשאית להעניק פטור בדיעבד, והוסיף כי "ראוי, ככל שניתן, כי ההחלטה תתייחס לפעולה או מחדל ספציפיים או להפרה ספציפית ... להבדיל מנוסח גורף למתן פטור לפעולות שנעשו בעבר". לדברי כב' השופט עמית, "כאשר מדובר בפטור מסוים, החברה יכולה לעשות שיקולי רווח והפסד נוכח הפרה כזו או אחרת של נושא משרה", למשל, אם "לחברה יש עניין שנושא המשרה ימשיך לעבוד בחברה".¹¹³ מכאן שבנסיבות שבהן התקבלה ההחלטה בענייננו, היא הייתה עשויה לעמוד גם בתנאים המחמירים יותר למתן פטור בדיעבד.

330. כמו כן יפה להקשר הנוכחי קביעתו הכללית של מותב נכבד זה, אשר ניתנה בכל הנוגע למתן פטור בדיעבד, ולאור האמור הגיונה חל מקל וחומר באשר למתן שיפוי:

"ככלל, נכונותו של בית-המשפט להתערב בתוכנם של הסכמים צריכה להיות מצומצמת. אכן, הסכם מכוחו החברה מעניקה פטור לנושאי משרה הוא הסכם 'חשוד' במובן זה שקיים חשש כי קברניטי החברה ינצלו את שליטתם בה כדי להביא לפטור של הדירקטורים מאחריות ... אולם לכן כפוף הסכם כזה למגבלות שונות שנקבעו בחוק החברות ביחס להתקשרות בהסכמים בניגוד עניינים. ככל שההסכם עמד במגבלות אלה, יש לתת תוקף למה שנקבע בו, תוך התערבות קטנה ככל האפשר של בית-המשפט".¹¹⁴

(6) אין יסוד לטענות בדבר נאותות תנאי ההלוואה

331. המבקש מוסיף כי החלטת החברה על מתן הלוואה לנוני, מכוח כתב השיפוי, אינה לטובת החברה ולמצער נתקבלה באופן לא מיועד, מן הטעם שלא הוגדר בה לדבריו סכום ההלוואה ולא נוהל משא ומתן לגביו, לא נקבעו גובה הריבית בגין ההלוואה והתנאים בהם תוחזר ההלוואה, לא נבדקה יכולת החזר של נוני ולא ניטלו ביטחונות.

332. עוד לפני שיידרשו המשיבים למצגי השווא הכלולים בטענות המבקש, יובהר, כי מעבר לכך ששיקול הדעת בכל הנוגע לתנאי ההלוואה ולבדיקות הדרושות לגביה מסור אף הוא לדירקטוריון, הרי שהמבקש מנוע ומושתק מלהעלות את הטענות שהעלה. זאת מאחר שכאמור, משפחת יודקובסקי נטלה בעבר מן החברה, בהתאם לבקשות שהעלה המבקש עצמו בפני הדירקטוריון, הלוואות בהיקף של 16.5 מיליון ש"ח ללא בטחונות.

¹¹³ רע"א 5296/13 אנטורג נ' שטיינסקי (נבו, 24.12.13), פס' 26.
¹¹⁴ עניין אשש, פס' 74.

333. מימד נוסף של אירוניה קיים בטענות המבקש שעה שמשפחתו **בחרה שלא להחזיר הלוואה אחרת** שנטלה לבנק דיסקונט, דבר שהביא לכך שחלק ממניות החברה מוחזקות בידי כונס נכסים (כ-45% ממניות משפחת יודקובסקי).
334. אם לא די בכך, אותם תנאי הלוואה שעליהם מלין כיום המבקש לא נקבעו בעת האחרונה, לרבות בגדר התיקון לכתב השיפוי אותו הוא תוקף בבקשה, אלא הינם מעוגנים בסי' 3.4 לכתב השיפוי (שסעיף 3.3.3 המתוקן מפנה אליו), אשר כאמור, **אושר אף הוא בתמיכת המבקש עוד בשנת 2016**, וגם כיום **אין למבקש כל טענה באשר לתוקפו או לחוקיותו!**
335. יתר על כן, המבקש - אשר מכיר כאמור בחוקיותה של הלוואה למימון הוצאות התדיינות אזרחיות ובהיותה פרקטיקה מקובלת - **לא הצביע על מקור כלשהו בדין או על נוהג**, המחייבים כי הלוואה כאמור תינתן בתנאים מוגדרים כלשהם, ובפרט בתנאים אחרים מאלה שנקבעו בפועל בענייננו (לרבות בדיקת מצבו הכלכלי של נושא המשרה). גם **כתבי השיפוי עליהם הסתמך פרופ' המדני** בחוות דעתו, שכאמור מורים אף הם כי כספים שישולמו ואשר בדיעבד יסתבר שנושא המשרה לא היה זכאי להם ייחשבו כהלוואה, אינם קובעים תנאי הלוואה שונים מהותית מאלה. בין היתר יצוין, כי גם התשלום מכוח כתבי השיפוי דנן **אינו מותנה** בבדיקת יכולת ההחזר של נושא המשרה ובהעמדת ביטחונות; **כי לא הוגדרו** בהם תקופת ותנאי ההחזר; וכי **תנאי הריבית דומים** לאלה החלים בענייננו.
- העתקי נוסחי כתבי שיפוי של איילון אחזקות בע"מ, אלדן-טק בע"מ וקרדן נדל"ן ייזום ופיתוח בע"מ מצורפים **כנספח 38**.
336. למעלה מן הדרוש נוסף מספר הערות פרטניות ביחס לטענות המבקש. סכום ההלוואה צפוי להסתכם, גם לשיטת המבקש, במיליוני שקלים בודדים, כאשר העמדת הסכומים **מותנית בהיותם סבירים**, ומעבר לכך - **לנוני עצמו אינטרס ברור** שההוצאות תהיינה סבירות, שכן אם חלילה יורשע, יהיה עליו להשיבן לחברה. הריבית בגין הלוואה היא זו הקבועה בכתב השיפוי בנוסחו המקורי (סי' 3.4) **שאושר בתמיכת המבקש**. ניתנה התחייבות בעניין תנאי התחזר של הלוואה שהניחה את דעתה של האסיפה הכללית. ואשר ליכולת התחזר של נוני, אין כל צורך לבחון את היקף הכספים הנזילים העומדים לרשותו, כפי שהדבר לא נעשה לגבי בעלי מניות אחרים שקיבלו הלוואות מהחברה בעבר, וכפי שלא ייעשה בעתיד לגבי נושאי משרה אחרים המחזיקים בידם כתבי שיפוי תקפים ומחייבים, כאשר עצם הבדיקה חותרת תחת ההתחייבות למימון ההגנה המשפטית ותחת תכליותיה.
- (7) אין יסוד לטענות בדבר אופן מימוש כתב השיפוי
337. המבקש טוען כנגד האופן שבו משולם מימון הוצאות לנוני מכוח כתב השיפוי, שבגדרו, לדברי המבקש, "הוא [נוני - הח"מ] מחליט: א. שאירע אירוע אשר כתב השיפוי חל עליו; ב. כי האירוע נופל תחת כתב השיפוי מקים לו זכות לשיפוי; ג. הוא זה הבוחן את סבירות הסכומים; ו-ד. הוא זה שמאשר את הוצאת הכספים בפועל מהחברה" (סי' 503). לדברי המבקש, כל העברת כספים כאמור היא בגדר עסקה בנוגע ל"תנאי כהונה והעסקה", הטעונה את אישור הדירקטוריון והאסיפה הכללית, ובצועה ללא אישורים אלה מהווה הפרת חובת אמונים.
338. בפתח הדברים ייאמר כי מדובר בטענות **כבושות** שהמבקש **מושתק** מלהעלותן, לאחר שלא עשה זאת - חרף הליווי המשפטי הצמוד לו זכה - כאשר דנוח לראשונה על מימוש כתב השיפוי, ואף תקופה ארוכה לאחר מכן.
339. מעבר לכך, עמדת המבקש **שגויה**, ראשית, מבחינה **עובדתית**. כעולה מן הרקע המתואר לעיל, הדיון בדירקטוריון בנושא תיקון כתב השיפוי נערך במוצהר על רקע הגשת כתב האישום נגד נוני ובזיקה הדוקה אליו,

כאשר כל המשתתפים הניחו כי המשמעות המעשית המיידית של אישור התיקון היא מימון הוצאות ההתדיינות במשפטו (ראו דבריהם המצוטטים לעיל של פילוסוף ומימי מתוך פרוטוקול הדירקטוריון מיום 11.5.20, נספח 19 לבקשה, עמ' 8-9). ודוק, הדברים אמורים גם במבקש עצמו, אשר טען, למשל, בישיבת הדירקטוריון מיום 27.5.20 כי:

"נוני חייב לחשוף ... את הסדר השכ"ט בנוגע להליך הפלילי עצמו - שהחברה מתבקשת להתחייב לשאת בו ... זה לא לטובת החברה לשפות או להעמיד לנוני הלוואה בגין העבירות החמורות שבהן הוא מואשם".

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 27.5.20 כנספח 39.

340. מעבר לזאת, המבקש עצמו אף ראה במפורש את ההחלטה שהועמדה להצבעה כהחלטה אופרטיבית על מימון ההוצאות המשפטיות של נוני. כך, בישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20, ציין המבקש (בעמ' 9) כי "הדברים עלו על הכתב בהמון מכתבים, וצריך לתמצת לטובת הפרוטוקול: 'מר מוזס מבקש לאשר החלטה מכוחה החברה תמשיך לממן את העלויות המשפטיות ...', (והוסיף (בעמ' 11) כי "אין ביכולתה של החברה לשפות ולהשתתף בהוצאותיו של מר מוזס, כמבוקש על ידו". אפילו בבקשה עצמה מציין המבקש (בס' 214.2) כי בדירקטוריון "אשר גם למר מוזס למשוך כספים מהחברה, מכוח כתב השיפוי, מבלי לאשר את המשיכות ו/או את סבירותן בדירקטוריון החברה".
341. משרוב חברי הדירקטוריון הצביעו בעד ההחלטה המתוארת על ידי המבקש (לרבות נוני שכאמור, וכפי שיוסבר גם להלן, רשאי להשתתף בהצבעה), הרי שהדירקטוריון החליט "לשפות ולהשתתף בהוצאותיו של מר מוזס, כמבוקש על ידו", כדברי המבקש. החלטה זו מהווה מאליה גם אישור כי כתב השיפוי חל על עניינו של נוני - דבר שממילא לא יכול להיות ספק לגביו לאור פתיחת החקירה ולאחר מכן הגשת כתב האישום נגד נוני, חרף טענותיו הקלושות והאינטרסנטיות של המבקש.
342. אשר לסבירות הסכומים ותשלומם בפועל, הרי שבניגוד לנטען, אלה אינם מאושרים על ידי נוני עצמו. התשלום הראשון אושר על ידי מימי, בהסתמך על כתב השיפוי (ודווח לדירקטוריון בהמשך), ובנוגע ליתר התשלומים - ניתן דיווח לדירקטוריון טרם ביצוע התשלום. במקרים שבהם הדבר נעשה עד כה, אף אחד מהדירקטורים, לרבות המבקש, לא העלה בזמן אמת כל טענה בנוגע לסבירות הסכומים ולא ביקש למנוע את תשלומם (זולת מקרה אחד שבו המבקש רק דרש כי לא יועברו לנוני תשלומים כשיפוי או כהלוואה לפני אישור התיקון לכתב השיפוי באסיפה הכללית).
343. עמדת המבקש כנגד מימוש כתב השיפוי שגויה גם משפטית.
344. לטענת המבקש, מתן שיפוי בפועל כפוף לאישור לפי סעיפים 270(2) ו-270(3) לחוק החברות, שעניינם התקשרות של חברה עם נושא משרה או דירקטור "באשר לתנאי כהונתו והעסקתו", זאת על סמך הגדרת המונח "תנאי כהונה והעסקה" בס' 1 לחוק, הכוללת בין היתר "שיפוי לפי היתר שיפוי". דא עקא, הדבר הטעון אישור בהתאם לסעיפים 270(2) ו-270(3) הוא "התקשרות של חברה עם נושא משרה" ו"התקשרות של חברה עם דירקטור", שעה שהעברת כספים, להבדיל מהתחייבות מראש לשלמם, אינה יכולה להיחשב כ"התקשרות" (כשם שביצוע של עסקה בה התקשרה החברה אינו בגדר "התקשרות" חדשה הטעונה אישור). זאת ועוד, גם לתיבה "שיפוי לפי היתר שיפוי" לא נתונה המשמעות שהמבקש מייחס לה. בהתאם לס' 260(ב)(2), "היתר לשיפוי" הינו "הוראה בתקנון ... המתירה לחברה לשפות נושא משרה בה בדיעבד", להבדיל מ"התחייבות לשיפוי" מראש, שהינה חלופה נפרדת של הגדרת "תנאי כהונה והעסקה" בס' 1.

345. הנה כי כן, בניגוד לעמדת המבקש, תשלום כספים מכוח כתב שיפוי שאושר כדין אינו טעון אישור של הדירקטוריון והאסיפה הכללית.
346. המסקנה האמורה מתחייבת גם **מתכלית החקיקה, מן המציאות העסקית ומן השכל הישר**. אילו תשלום כספים שהחברה התחייבה לשלם בגדר כתב שיפוי לא היה ניתן לנושא המשרה כעניין שבזכות, אלא בכפוף לאישור נוסף של הדירקטוריון והאסיפה הכללית, הדבר היה **מעקר את ההתחייבות מתוכן**, ולא היה מאפשר להשיג את מטרתה - מתן תחושת ביטחון וחופש פעולה ראוי לנושאי המשרה.
347. בענייננו, **לא** מלין המבקש, בחלק זה של טיעונו, על התקשרות חדשה בין החברה לנוני, או על הפעלה לטובתו של הוראה בתקנון המתירה לחברה, לפי שיקול דעתה, לשפות נושא משרה, אשר טעוניהם אישור קונקרטי. תחת זאת, מדובר רק ב**יישום של ההתחייבות לשיפוי שניתנה לנוני ולכל דירקטור ונושא משרה מראש**, אשר לאור האמור, **אינו טעון אישור נוסף לאחר שההתחייבות עצמה אושרה כדין** בהתאם לסעיפים 270(2) ו-270(3). יוטעם כי מצב דברים משפטי זה הובהר לדירקטוריון על ידי היועצת המשפטית שלו.
- (8) **אין יסוד לטענות בנוגע למימון הוצאות החקירה**
348. לצד טענתו העיקרית של המבקש בכל הקשור לכתב השיפוי, הנוגעת לתיקון שאיפשר מימון מראש של הוצאות ההתדיינות במשפט פלילי, מעלה הוא טרזניות שונות כנגד מימון הליווי המשפטי שניתן לנוני בשלב החקירה.
349. טענה אחת, המועלית בלא הסבר של ממש, היא כי המימון ניתן "בניגוד לדין (לתקנון החברה או לכתב השיפוי)" (סי' 14). אלא שסי' 260(א1) לחוק החברות **מתיר** מתן שיפוי בגין "הוצאות התדיינות סבירות, לרבות **שכר טרחת עורך דין**, שהוציא נושא משרה **עקב חקירה** או הליך שהתנהל נגדו בידי רשות המוסמכת לנהל חקירה או הליך, ואשר הסתיים בלא הגשת כתב אישום נגדו...", אם נקבעה בתקנון החברה הוראה המתירה זאת; **תקנון החברה**, כפי שתוקן בהחלטת האסיפה הכללית מיום 17.4.16 (נספח 10 לבקשה), **אכן קובע הוראה בנוסח האמור**; וכתב השיפוי, המגדיר "הליך משפטי" בגינו קמה זכאות לשיפוי ככולל בין היתר "**חקירה**" (סי' 4.1), מורה בסי' 3.3.2 כי:
- "במקרה שנפתח נגדך הליך משפטי (כהגדרתו בסעיף 4.1 להלן) או שקיים חשש או איים לפתיחתו של הליך כאמור נגדך, החברה תעמיד לרשותך, **מראש**, את הסכומים הדרושים לכיסוי הוצאות סבירות בקשר עם ההליך המשפטי, כולל **שכר טרחת עורך דין**, אשר לגביהם הינך זכאי לשיפוי".
350. ודוק, יכולתה של החברה להעמיד מימון כאמור מראש, עוד לפני שהסתיימה החקירה, נובעת בין היתר מן הניתוח שהובא בהרחבה לעיל, לרבות על סמך חוות דעתו של פרופ' חמדני, בשינויים המחויבים. יושם אל לב כי הדבר היה אפשרי בהתאם לכתב השיפוי עוד לפני תיקונו שאושר ביוני האחרון, שכן נוסח סעיף 3.3.3 הקודם, שמנע מימון הוצאות מראש במקרים מסוימים, לא חל לגבי חקירה ואף המבקש אינו טוען זאת. עוד נזכיר כי הנוסח דנן **אושר בתמיכת המבקש** וכי המבקש לא טען ואינו טוען גם היום כנגד חוקיותו.
351. טענה שנייה היא כי המימון ניתן "ללא אישור דירקטוריון החברה" (סי' 14). גם לכך ניתן כבר מענה לעיל. בין היתר הובהר כי אין צורך באישור דירקטוריון לשם ביצוע ההתחייבות שנתנה החברה, כי למעלה מן הדרוש ניתן אישור כזה לגבי עיקר הסכום ששולם לסנגוריות של נוני, וכי מכל מקום המבקש לא דרש למנוע את התשלום ולא חלק על סבירותו.
352. טענה שלישית היא כי "כעת, משהוגש כתב אישום, ברור שלא יהיה מצב שיהחקירה הסתיימה בלא כתב אישום", ועל כן על [נוני] להשיב את הכסף (שאסור היה לו לקחת) לאלתר" (סי' 432). דא עקא, החובה להשבת כספים ששולמו למימון הוצאות חקירה, אשר בעקבותיה הוגש כתב אישום, קמה רק אם נושא המשרה **הורשע**

בפסק דין חלוט. זאת, הן בהתאם לתכלית החקיקה, שלפיה קביעת חפותו של נושא המשרה מקנה לו זכאות "מוסרית" לכספי השיפוי, והן בהתאם לפרקטיקה הנוהגת בקרב חברות בישראל.

ז. אין הצדקה בעובדות ואין עילה בדין למינוי "מומחה כלכלי חוקר"

353. סעדים נוספים להם עותר המבקש נוגעים לעסקאות בנגזרים ובחוזים עתידיים. תמצית טענותיו בנדון הינה כדלקמן (ס' 226-232):

"למבקש נודע שבשנים עברו, מר מוזס עשה שימוש בכספי החברה במסגרת מסחר בנגזרים ובחוזים עתידיים (בין היתר על שערי ריבית ומטבעות זרים) ... המבקש זעם ממש עת התגלה הדבר, אך הבלוג ...

הדברים השתנו באחת (והפכו חמורים בסדרי גודל) עת חשף מר רביב דרוקר שלמר מוזס יש חוב אישי עצום כלפי בנק הפועלים ... המוערך במאות מיליוני שקלים. למיטב ידיעת המבקש, מר מוזס ביצע במקביל מסחר בחשבונותיו האישיים ...

עצם העובדה שמר מוזס סחר במקביל מעלה שאלה כיצד בחר לייחס כל הימור (לעצמו או לחברה). גם לא מן הנמנע שמר מוזס בחר בדיעבד או אפילו השתמש בכספי החברה כדי לחלץ את עצמו מפוזיציות מפסידות (או 'לשפרן')."

על יסוד טענות מוכחשות אלה דורש המבקש כי יימסרו לו מסמכים שונים, לצד מסמכים בנושאים רבים אחרים, ולכך נתייחס במרוכז בפרק הבא. בפרק זה תידון עתירת המבקש למינוי "מומחה כלכלי חוקר", אשר "יבחן את נסיבות יצירת הנוק כאמור (ובעיקר את היחס בין הפעולות שעשה מר מוזס בשם החברה אל מול הפעולות שעשה בכספו הפרטי), ואשר שכרו ישולם על ידי החברה" (ס' 636).

354. יש לדחות את הבקשה למתן סעד זה על יסוד שלל טעמים.

ז(1) רקע

355. בין השנים 2004-2016 - פרק זמן המצוי ברובו מחוץ לתקופת ההתיישנות, ואין באמור להלן כדי לגרוע מההתיישנות טענות המבקש בעניין זה - נהגה החברה לבצע בכספיה עסקאות בנגזרים פיננסיים. הרעיון וההדרכה לביצוע עסקאות אלה היו של אליעזר פישמן, אשר החזיק אז בעקיפין יותר משליש ממניות החברה דרך בראון-פישמן, ואשר במשך מרבית השנים הפעילות בוצעה ממשרדו. העסקאות בוצעו מתוך ראייה עסקית של הרווחים המשמעותיים העשויים לצמוח מן המסחר בשוק הנגזרים - כאשר בחלק מן השנים בהן בוצעו העסקאות אכן נרשמו בגינן רווחים נאים - ותוך שמובא בחשבון גם סיכון להפסדים.

356. עוד מתחילת הדרך היו כל הדירקטורים - לרבות המבקש - מודעים היטב לעסקאות שביצעה החברה, ואף אישרו פתיחת חשבון בנק למטרה זו והעמדת ערבות של החברה..

357. תוצאות העסקאות תועדו בכל שנה בדוחות הכספיים, אשר נמסרו למבקש ואף לכל בעלי המניות. כך, בדוחות הכספיים נכללה במהלך השנים שורת הכנסות או הוצאות בגין עסקאות עתידיות, הובא ביאור תחת הכותרת "מכשירים פיננסיים נגזרים" או "עסקאות עתידיות", וצוין כי החברה ערבה בגין עסקאות עתידיות לזמן ארוך של צד קשור (ידיעות תקשורת), תוך פירוט גובה ההתחייבות בגין העסקאות ליום המאזן.

358. בישיבת הדירקטוריון מיום 15.2.15 אף הוחלט בתמיכת המבקש:

"לחתום כלפי בנק הפועלים בע"מ על כתב ערבות ושיפוי בלתי מוגבלים בסכום להבטחת חובות והתחייבויות ידיעות תקשורת בע"מ, בקשר עם עסקאות פיננסיות בנגזרים מכל סוג שהוא בתנאים ובנוסף אשר יסוכמו עם בנק הפועלים בע"מ ע"י מורשי החתימה של החברה"; וכן יליפות את כוחם של ה"ה ארנון מוזס וינון אנגל לחתום בשם החברה על כתב הערבות הנ"ל".

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 15.2.15 מצורף כנספח 40.

359. העסקאות בנגזרים הופסקו, כאמור, בשנת 2016.

360. הטענות המובאות כיום בבקשה בנוגע לעסקאות בנגזרים הועלו בין היתר במכתב ב"כ המבקש מיום 27.12.17, וכן בהודעת דוא"ל ששלח המבקש למשיבים ביום 30.7.18, בה טען בין היתר כי **"גילו לנו בשנת 2011 על ההפסד של מאות מיליוני ש"ח רבים שנוני גרם אישית לעיתון במשחק החוזים ריביות שביצע בכספי העיתון. ההחלטה להיכנס להימורים הללו בוצעה תוך עקיפת הדירקטוריון והסתרה ממני. כולם חוץ ממני ידעו. ורק אני לא מודע לביצוע ההימורים - עד שנגרמים הפסדי ענק שיופיעו בדוחות הכספיים"**. יודגש כי ההצהרה לפיה נודע למבקש על הפעילות בנגזרים רק בשנת 2011 אינה אמת, שכן כאמור, המבקש ידע על הפעילות ואישר אותה עוד קודם לכן, אך מדובר בהודאה מפורשת מצידו כי היה מודע לכך למצער החל משנת 2011.

העתק הודעת דואר אלקטרוני מהמבקש למשיבים מיום 30.7.18 מצורף כנספח 41.

361. ביום 20.12.18 התקיימה ישיבת דירקטוריון, במסגרתה נדונה דרישת המבקש למינוי חוקר. במהלך הישיבה התייחסה מימי לטענותיו של המבקש כדלקמן (עמ' 3), וזאת לאחר בירורים שערכה מימי עם מר ינון אנגל ומר איזט מולינה שהסבירו לה, בין היתר, שהתקיימה הפרדה בין הפעילות של החברה לבין פעילותו האישית של נוני:

"כידוע לך, דויד, מזה שנים, הפעילות בנגזרים הפיננסיים החלו ביוזמתו של אליעזר [פישמן - הח"מ]. שוק האופציות על הריביות מתנהל בעיקר בניו יורק ובלונדון ומרכז מדי יום עסקאות בשווי של טריליוני דולרים, כך שלא ניתן להשיע על שער הריבית ע"י פעילות המוזרמת מִישראל.

הערה למייל של דויד: נאמר בו שכולם חוץ ממנו (הכוונה לדויד) ידעו ורק אני לא מודע. זה פשוט לא נכון. דויד בהחלט היה מודע.

בקשר לחששות שדויד העלה על שימוש לרעה של נוני בכספי החברה, יש לי אמון מלא בנוני, ביושרו ומסירותו לעיתון. אני גם נותנת אמון מלא בעובדי החברה, שהם מוכרים ומוערכים ע"י כולנו שנים ארוכות. אני מתנגדת למינוי רו"ח חוקר כשאין בדל של ראיות, אלא רק על סמך חששות תיאורטיים, או אולי אפילו לא חששות, אלא כחלק מהאגינדה הפרטית שלך, של משפחת יודקובסקי-ליבר".

לאחר דיון נדחתה ההצעה למינוי בודק.

362. המבקש, כדרכו, לא כיבד את ההחלטה והחל להפעיל מכבש לחצים לשם הפיכתה. בין היתר איים המבקש, כזכור, על פילוסוף כי יראה בו **"אחראי לכל נזק שנגרם ו/או שיגרם לחברה"** אם לא יחזור בו מעמדתו (מכתב מיום 27.12.18, נספח 28 לבקשה); דרש מספר פעמים כי הדירקטוריון ישוב וידון בנושא מבלי שהצביע על עובדות רלוונטיות חדשות, תוך הצגת אמתלות קלושות לכך דוגמת "החלטת היועץ המשפטי לממשלה" בפרשת 2000, שכידוע אינה נוגעת כלל לעניין זה (ראו פרוטוקול הדירקטוריון מיום 19.3.19); והפנה דרישות ואיומים בנדון גם להנהלת בנק הפועלים (ראו מכתב מיום 27.3.19, נספח 31 לבקשה).

כעת נתייחס לטענותיו ולדרישות של המבקש.

ז(2) העדר בסיס ראיתי ועובדתי למינוי "מומחה כלכלי חוקר"

363. כעולה כבר מציטוט טענותיו של המבקש בנוגע לזיקה תיאורטית אפשרית בין עסקאות החברה בנגזרים לבין עסקאותיו של נוני, אין המדובר אלא בספקולציות פרוצות המנוסחות כ"שאלה" או כאפשרות ש"לא מן הנמנע" שקרתה. זאת, ללא בדל של ראיה התומכת בהן זולת טענה סתמית כי נוני ביצע עסקאות אישיות, וכאשר ברור

כי מטרתו של המבקש אינה אלא לנגח את נוני. בהקשר זה אין גם כל משמעות לכך שנוני סירב לדרישת המבקש, שממילא נעדרת כל עילה חוקית, למסור למבקש או לחברה מידע פיננסי אישי שלו.

364. ברי כי אין די בהעלאת ספקולציות בעלמא על מנת לחייב את בדיקתן. לעניין זה יפה, בין היתר, החלטתו של בית המשפט העליון, בה אושרה דחייתה של בקשה לגילוי מסמכים מכוח ס' 198א לחוק החברות, בנימוק כי:

"לבד משאלות ותמיהות ומן ההפסד הכספי לא הציג המבקש כל ראיה ולו ראשונית לתמוך בטענותיו. הראיונות העיתונאיים שצירף המבקש אין בהם כדי לסייע לו בהקשר זה, שכן על פי ההלכה הפסוקה הם אינם יכולים לשמש ראיה לאמיתות תוכנם".¹¹⁵

בנסיבות המתוארות, כך נקבע באותו עניין, לא מתקיים ולו "הרף הנמוך" הנדרש לצורך קבלתה של בקשה לפי ס' 198א, וזאת, לדברי כב' השופטת (כתוארה אז) א' חיות, "גם אם אניח לטובת המבקש כי הוא נדרש להציג ראיות חלקיות שבחלקיות' בשלב מקדמי זה".¹¹⁶

365. במקרה הנכחי, נסמך המבקש בדיוק על אותם סוגי "ראיות" שאופיינו בעניין גזית כנופלות אפילו מן הרף של "ראיות חלקיות שבחלקיות": שאלות, תמיהות ופרסום עיתונאי. קל וחומר שאין ב"ראיות" אלה כדי להרים את נטל ההוכחה המוטל על המבקש להצדיק התערבות שיפוטית בהחלטת הדירקטוריון שלא למנות "חוקר", נטל שהינו בהכרח כבד יותר מהבאת "ראיות חלקיות שבחלקיות".

366. לגוף העניין מובהר בזאת, למעלה מן הצורך, כי הספקולציות שמעלה המבקש אינן נכונות. הואיל ושוק האופציות הרלוונטי מתנהל בעיקר בניו יורק ובלונדון, והוא מרכז מדי יום עסקאות בשווי של טריליוני דולרים, הרי שלא ניתן להשפיע על שערי הריבית על ידי פעילות שמוזרמת מישראל. ממילא, הפעולות שביצעה החברה לא יכלו להשפיע על הפוזיציות האישיות של נוני באמצעות השפעה על השוק, ולהפך. יתר על כן, הייתה הפרדה בין העסקאות של החברה לעסקאות האישיות של נוני. בשום מקרה, החברה לא לקחה על עצמה הפסדים של נוני ולא נתנה ערבות, בטחונות או אשראי לחובותיו.

ז(3) העדר בסיס משפטי למינוי "מומחה כלכלי חוקר"

ז(3) טענות ס' 6

367. דין טענותיו של המבקש להידחות על הסף כבר מחמת השתק, התיישנות ושיהוי. כעולה מן הפירוט לעיל, המבקש היה מודע לביצוע העסקאות בנגזרים עוד מתחילתן, ולכל המאוחר - בהתאם להודאתו - החל משנת 2011, כאשר העסקאות נמשכו עוד 5 שנים לאחר מכן. המבקש אף תמך באישור פעולות והתקשרויות של החברה הנוגעות אליהן. טענת המבקש כאילו "מר מוזס ביצע את המסחר האמור מאחורי גב הדירקטוריון" (ס' 227) עולה אפוא כדי הטעיה בוטה, ולא בכדי הוא מתאמץ לטשטש בבקשתו את המועד שבו נודע לו על העסקאות. יתר על כן, המבקש נמנע מלשאל כל שאלה בעניין העסקאות, ובוודאי שלא דרש את הפסקתן.

368. ממילא, הטענות בנוגע לעסקאות ולנזקים שנגרמו לכאורה בעטיין בתקופה שעד לשנת 2011, בה נודע עליהן למבקש לדבריו, התיישנו בחלוף 7 שנים; ואילו הטענות הנוגעות לעסקאות ולנזקים אלו בתקופה שמשנת 2011 ואילך אינן מקימות למבקש עילה לקבלת סעד כלשהו, שכן באותן שנים הפעילות נעשתה בידיעתו המלאה. כמו כן, משה"מידע" על העסקאות האישיות של נוני, המהווה לטענתו (המוכחשת) של המבקש את ה"טריגר" לבדיקה הנדרשת, הגיע לידיו, לדבריו, כבר בשנת 2018, הרי שדרישתו למינוי חוקר בהליך זה על סמך אותו מידע ולצורך בדיקתו נגועה בשיהוי, המלמד גם כי זו לא הועלתה מטעמים ענייניים אלא כחלק מן האג'נדה של המבקש, ובמועד שבו חשב כי הדרישה תשרת את אותה אג'נדה.

¹¹⁵ רע"א 7327/16 ברק נ' גזית - גלוב בע"מ (נבו), 6.12.16 ("גזית"), פסי' 8 לפסק דינה של כב' השופטת (כתוארה אז) א' חיות.
¹¹⁶ עניין גזית, פסי' 7.

369. זאת ואף זאת. דרישתו של המבקש למינוי "מומחה כלכלי חוקר" עלתה בפני הדירקטוריון עוד ביום 20.12.18, **נדונה ונדחתה** ברוב דעות, תוך שהדירקטורים **נותנים אמונם** בנוני ובעובדי החברה, ומסרבים לקבל את הספקולציה כאילו אלה איפשרו ניצול לרעה של כספי החברה. ההחלטה נתקבלה, כאמור, **בתום לב, בהעדר ניגוד עניינים** ובאופן **מיודע**, כאשר **לשניים מבין חברי הדירקטוריון שתמכו בהחלטה אין כל עניין אישי**.

370. משבעלי מרבית זכויות ההצבעה בדירקטוריון (אף בלעדי הצבעתו המותרת של נוני) סברו כי לאור המידע הקיים, מינוי חוקר אינו נחוץ ואינו לטובת החברה, הרי שאין מקום לכך שבית המשפט הנכבד יתערב בשיקול דעת הדירקטוריון בעניין זה, ויכפה על החברה תהליך של חקירה פולשנית על כל המשתמע מכך. זאת בפרט לאור האג'נדה האישית של המבקש נגד נוני, וכאשר הוא עצמו ידע על הפעילות והבלג.

371. כמו כן, אין כל בסיס לטרוניית המבקש על כך שהדירקטוריון סירב לבקשותיו לדון שוב ושוב באותו נושא, משהמבקש לא הציג כל מידע חדש המצדיק דיון חוזר כאמור.

II(3) העדר עילה על פי הדין

372. דרישת המבקש למינוי חוקר נשענת על הוראת ס' 266 לחוק החברות, אשר מורה כדלקמן:

"(א) לצורך ביצוע תפקידו זכאי דירקטור, במקרים מיוחדים, לקבל ייעוץ מקצועי על חשבון החברה, אם כיסוי ההוצאה אושר על ידי דירקטוריון החברה או על ידי בית המשפט.
(ב) בית המשפט, בבואו להחליט בבקשה כאמור בסעיף קטן (א) ישקול, בין היתר, האם המומחים של החברה אינם מספקים את הסיוע הנדרש לדירקטור לצורך מילוי תפקידו, ואת הסבירות של הסכום המבוקש בהתחשב בעילה לבקשת הייעוץ ובמצבה הכספי של החברה."

373. נקל לראות כי הסעד המבוקש אינו נופל לגדר הנוראה זו. כך, הסעיף מאפשר לדירקטור לבקש ייעוץ ולא לדרוש ביצועה של חקירה, בוודאי לא כזו הכופה על החברה או על דירקטור בה למסוך מידע לחוקר, ואף זאת במקרים מיוחדים בלבד. יתר על כן, היותו של היועץ החיצוני, בהתאם לסעיף, בגדר תחליף ל"מומחים של החברה", מלמד כי הסעיף עוסק ביועץ מסוג היועצים שברגיל מועסקים בחברה, אשר כידוע, "חוקר" אינו נמנה ביניהם. כפי שעוד קבעה הפסיקה, הסעיף חל "באותם מקרים מיוחדים בהם ראוי לדירקטוריון לדרוש חוות דעת נוספות ולקבל ייעוץ חיצוני לנושא ספציפי, כמו יועץ משפטי או רואה חשבון"¹¹⁷ ואף זאת להבדיל ממינוי חוקר כלכלי.

374. לא בכדי, לא הציג המבקש כל תקדים שבו ניתן סעד של מינוי חוקר לבקשת דירקטור, בכובעו זה ומכוח הסעיף האמור בלבד. האסמכתא היחידה שמציין המבקש (בס' 632) היא פסק הדין בעניין הורביץ (ה"פ 648/03), אלא שבמקרה זה הוגשה התובענה במשותף על ידי דירקטור ובעלת מניות, ונסמכה הן על עילות הנתונות לדירקטור והן על עילת הקיפוח הנתונה לבעלת המניות. לאור זאת, הדיון שנערך על ידי בית המשפט והסעד שנתן התבססו על עילות אלה במשולב, תוך מתן דגש דווקא על עילת הקיפוח.¹¹⁸

375. ואם לא די בכך, החקירה המבוקשת על ידי המבקש אינה נוגעת רק לעסקאות שביצעה החברה, אלא גם לעסקאות פרטיות של נוני. כבר נפסק כי הזכויות הנתונות לדירקטור על מנת שיוכל למלא את חובותיו (בכפוף לסייגים, כמובהר לעיל ולהלן) כוללות את הזכות "לבדוק את מסמכי החברה", וכי "אין להרחיב באופן מלאכותי" מונח זה כך שיכלול, כפי שנטען באותו עניין, ניירות עבודה של רואה חשבון מבקר שהוכנו במסגרת ביקורת הדוחות הכספיים של החברה. עוד הובהר כי חרף העובדה שהדרישה לקבלת מסמכים כאמור הועלתה על רקע סכסוך בין בעלי המניות בחברה, הרי ש"אין בנסיבות אלה כדי לשנות את התוצאה ולהפוך מסמך שאינו מ'מסמכי החברה' לכזה"¹¹⁹.

¹¹⁷ רע"א 4024/14 אפריקה ישראל להשקעות בע"מ נ' כהן (נבו), 26.4.15 ("אפריקה ישראל"), פסי 53 לפסק דינו של כבי השופט י' עמית.
¹¹⁸ ראו למשל פסי 2 (ב) ו-1 (א) לפסק הדין.
¹¹⁹ ע"א 8548/06 אינדיג נ' פרמייר קלאב בע"מ (נבו), 31.8.08, פסי 16.

376. אם כך נקבע לגבי ביקורת שנעשתה **עבור החברה בנוגע לענייניה שלה**, ובפרט, ביחס לדוחות הכספיים אותם נדרש הדירקטוריון לאשר, מקל וחומר שאין לדירקטור כל זכות לעיין במידע פרטי של דירקטור אחר. ממילא, דירקטור אף אינו רשאי לבצע באמצעות "חוקר" חיצוני חקירה לגבי מידע פרטי כאמור, החורגת בעליל מגדר תפקידו.

377. הדברים מקבלים משנה תוקף בענייננו, לנוכח האג'נדה העומתית בה מחזיק המבקש, המאבק האישי שהוא מנהל נגד נוני ומנהגו להדליף מידע המגיע לידי, אשר לאורם לא רק שאין עילה אלא גם אין הצדקה לכפות על נוני למסור לו מידע פרטי, שבסבירות גבוהה ייעשה בו שימוש לרעה.

378. ודוק, העדרו של בסיס משפטי לבדיקת עסקאותיו של נוני על ידי "חוקר" מטעם החברה שומט מאליו את ההצדקה לביצוע ה"חקירה" בכללותה. מאחר שלביה של טענת המבקש הוא הזיקה שאולי הייתה בין עסקאות אלו לבין עסקאות החברה, והוא אף מודה כי ידע לפני שנים רבות על עסקאות החברה כשלעצמן והבליג על ביצוען, ברור כי לא תהא כל תועלת מעשית בבדיקת עסקאות אלה בלבד.

ח. אין יסוד לטענות בדבר השפעת "קשרי הנשייה האישיים" של נוני על החברה

(1) כללי

379. המבקש מקדיש חלק נכבד מבקשתו המתוקנת ל"עובדות חדשות" שנודעו לו, כביכול, לאחר הגשת הבקשה המקורית, ושביגין נזעק לתקן את בקשתו (כאשר המשיבים הודיעו, כאמור, כי הם אינם מתנגדים לתיקון משיקולי יעילות בלבד ותוך שמירת זכויותיהם וטענותיהם).

380. לדברי המבקש (בס' 271-273), "בשלהי שנת 2016 ... נטל מר מוזס הלוואות עצומות באופן פרטי מאנשי עסקים שונים ... בין יתר השמות שאוזכרו היו - מר פטריק דרהי - בעל השליטה בחברת הוט מערכות תקשורת בכבלים בע"מ ... וכן מר יצחק תשובה". על רקע זה, כך נטען בבקשה (ס' 278), "למבקש נתגלה, כי קרוב לוודאי שלקשרי הנשייה האישיים של מר מוזס הייתה השפעה ישירה על החברה, על העסקאות שהיא ביצעה באותה התקופה ולאחריה, ועל דילדול נכסיה", כאשר אחת מעסקאות אלה לבדה הסבה לדבריו "נוקים לחברה בהיקפים העולים לכל הפחות לכדי עשרות רבות של מיליוני שקלים" (ס' 324).

381. עוד חוזר המבקש על טענתו שהופיעה כבר בבקשה המקורית בדבר הלוואה שנוני נטל מבנק הפועלים, וטוען כי היא ניתנה "על רקע הסיקור החיובי שידיעות אחרונות שבבעלותו העניק לבנק הפועלים ועל רקע הקשרים העסקיים שבין ידיעות אחרונות לבין בנק הפועלים". טענה אחרת היא כי "הנשייה הפרטית הובילה ככל הנראה ... למהלכים החושפים את החברה, בין היתר, לעבירות פוטנציאליות בראי דיני התחרות, ולבטח גרמה לעיתון לעבור עבירות אתיות מתחום האתיקה העיתונאית".

382. המבקש עותר, מחד גיסא, למסירת מידע ומסמכים הקשורים לטענות שהעלה, וכן למתן צו שיורה לנוני להגיש תצהיר המתייחס לטענות אלה. מאידך גיסא, עותר המבקש למתן צווים הצהרתיים, המניחים כי טענות המבקש כבר הוכחו עוד בטרם קיבל את המידע שדרש; קובעים כי נוני הפר את חובת האמונים שלו כלפי החברה בכך שלא מסר מידע על ענייניו הפרטיים כפי שהם משתקפים בטענות המבקש, וכי מימי ופילוסוף הפרו את חובת האמונים שלהם בכך שלא דרשו זאת ממנו. בנוסף מתבקש צו שיורה לדירקטוריון לפנות לרשות התחרות ולמועצת העיתונות על מנת שימסרו עמדתן בנוגע לאותן טענות (דרישה הזויה שכבר על פניה אינה לטובת החברה).

383. מדובר בשורת טענות קלושות ומופרכות, אשר נטל ההוכחה בעניינן - שהינו נטל מוגבר הואיל ומדובר בטענות למעשי מרמה - לא הורם ולו בקירוב. כפי שיפורט להלן, אין כל בסיס עובדתי או ראייתי לאף לא אחת מטענות המבקש, כאשר חלקן נסתרות כבר על ידי ה"ראיות" שהוא עצמו מציג. המבקש אף הסתיר מבית המשפט עובדות והסברים שהוצגו לו, השומטים לבדם את הקרקע תחת טענותיו. דין הטענות להידחות אפוא מהראשונה ועד האחרונה שבהן, וממילא יש לדחות גם כל אחד מן הסעדים שהתבקשו בגינן.
384. אכן, נראה כי מטרתו האמיתית של התיקון (כמו של הבקשה המקורית) הינה עצם העלאת הטענות, לשם הכפשתו של נוני. לא למותר לציין בהקשר זה כי כמו במקרים קודמים, טענות כוזבות אלה מצאו דרכן במהרה אל כותרות העיתונות המתחרה בחברה.
385. כעת יפורטו הדברים.
- ח(2) עסקת הוט
- ח(2) I רקע
- (1) תמצית העובדות הנוגעות לביצוע העסקה
386. הוט מערכות תקשורת בכבלים בע"מ ("הוט") הינה חברה הפועלת בתחום הטלוויזיה הרב-ערוצית, שירותי טלפוניה ואינטרנט, אשר בעל השליטה בה, באמצעות חברת Cool Holding Ltd ("קול"), הינו כנראה מר פטריק דרחי. עד לשנת 2012 נסחרה הוט בבורסה לניירות ערך בתל אביב, כאשר בין היתר ידיעות תקשורת החזיקה כ-3.56% ממניותיה, וקבוצת מוניטין, שהייתה בבעלות אליעזר פישמן ומשפחת בר און ("מוניטין"), החזיקה כ-5% ממניותיה. בסוף שנת 2012 בוצע מיזוג משולש הופכי, בגדרו נרכשו מניות הוט שהיו בבעלות הציבור על ידי חברה בת של קול. במסגרת המיזוג רכשה קול גם את המניות שהוחזקו על-ידי ידיעות ומוניטין, אך העניקה אופציה לכל אחת מהן לרכוש בחזרה את המניות בהן החזיקה עובר למיזוג, בתמורה ובתנאים שהוגדרו.
387. בשלהי שנת 2016 התגבשה בחברה יוזמה, אותה הוביל מר אנגל בהתייעצות עם סמנכ"ל הכספים מר מולינה ועם חשבת החברה גבי מירי אבידור (שניהם רואי חשבון), למכירת האופציה שהחזיקה החברה לקול. שיקול מרכזי לביצוע העסקה היה ההזדמנות לנצל מגן מס שנוצר באותה שנה, כתוצאה מהאפשרות לקזוז מרווח ההון שהניבה העסקה הפסד עסקי שוטף מאותה שנת מס.
388. מר אנגל ומר מולינה בחנו את האפשרות לבצע הערכת שווי לאופציה, אך מאחר שהכנתה הייתה צפויה להסתיים עמוק בתוך שנת 2017, לאחר שהאפשרות לממש את מגן המס כבר תוחמץ, הוחלט שלא לעשות כן.
389. יודגש כי מימוש האופציה כלל לא עמד על הפרק מבחינת החברה, שכן משמעותו הייתה רכישת אחזקות מינוט מבוטלות בחברה הפועלת בתחום שהוערך כבעל רמות סיכון גבוהות, תוך הוצאת סכום שהוערך בלמעלה מ-100 מיליון ₪. הנהלת החברה סברה אפוא כי מכירת האופציה בכלל, ובשנת 2016 בפרט, הינה דרך הפעולה הכדאית ביותר עבורה.
390. מר אנגל טס לזינבה ביום 8.12.16 במטרה לדון במכירת האופציה, ונפגש שם עם מר גואי דקסטר, ששימש בתפקיד מנהל העסקים של קול. לאחר הליך משא ומתן, הוסכם בין מר אנגל למר דקסטר הסכום בו תימכר האופציה לקול. העסקה בוצעה ותמורתה שולמה לחברה כעבור מספר ימים, בתוך אותה שנת מס.
391. בזכות קיזוז ההפסד העסקי השוטף של אותה שנה מרווח ההון של העסקה - קיזוז שניתן היה לבצע רק עד לסוף שנת 2016 - סכום הברוטו שהעסקה הניבה לחברה היה שווה לסכום הנטו שנשאר בידה. חסכון המס שנוצר לחברה עמד על סך של מיליוני שקלים, שהם גובה המס שהיה משולם בגין העסקה אלמלא מגן המס.

392. **כל החלטות המהותיות** בנוגע לעסקה זו, החל מעצם ביצועה, עבור במועד ביצועה וכלה בהסכמה על המחיר שישולם בגדרה, **נתקבלו על ידי הנהלת החברה בראשות מר אנגל, בתפקידו כמנכ"ל**. מר אנגל **לא קיבל כל הוראה, הנחיה או בקשה מנוני בנדון**, לרבות בנוגע למחיר העסקה, אלא רק עדכן אותו מראש על נסיעתו, **ודיווח לו בדיעבד** על סגירת העסקה ועל מחירה. העסקה לא הובאה לאישור הדירקטוריון של ידיעות תקשורת, וזאת בהתאם לפרקטיקה שנהגה בחברה והייתה מקובלת על כל הדירקטורים ובעלי המניות, כמתואר לעיל.

(2) **הדיונים בדירקטוריון בטענות המבקש**

393. המבקש העלה לראשונה את טענותיו בנושא עסקת הוט לאחר הגשת הבקשה המקורית, בגדר מכתב בא כוחו למשיבים מיום 15.6.20. על יסוד טענותיו, דרש המבקש כינוס ישיבת דירקטוריון וקבלת החלטות שונות, לרבות - שוב - השעיית נוני מתפקידו במידה שלא ידווח על כל חובותיו כלפי כל גורם לו עסקים עם החברה או המסוקר בעיתון.

394. ישיבת הדירקטוריון כונסה לדון בין היתר בנושא זה ביום 30.6.20. במהלך הישיבה הוצג לדירקטורים מכתב מאת מר אנגל מיום 28.6.20, המתייחס בפרוטרוט לטענות המבקש, כדלקמן:

"לחברי הדירקטוריון,

אני מתכבד למסור את המידע בקשר לעסקת מכירת האופציה בחוט לקבוצת Cool Holding Ltd. היוזמה למימוש האופציה היתה שלי לאחר התייעצות עם איזט מולינה (סמנכ"ל הכספים דאז) ומירי אבידור (חשבת החברה). היה ברור שצפוי לנו רווח הון מהעסקה. כמו כן היה לנו ברור שאם העסקה תבצע לפני סוף שנת הכספים (2016) אזי נוכל לקזז את הרווח שינבע מהעסקה כנגד הפסדים לצרכי מס שהיו לנו באותה השנה.

לפיכך קיבלנו החלטה משיקולי מס לבצע את העסקה לפני תום שנת הכספים, ובהתאם לכך יזמתי את הנסיעה למשרדי Cool Holding Ltd. בז'נבה.

המו"מ התקיים מול מנהל העסקים של קבוצת Cool Holding Ltd.

מנהל העסקים שמולי טען וביקש הפחתה בהתחשב בסכום ששולם על ידם במסגרת תביעה ייצוגית הנוגעת לעסקת המכירה, תוך הסבר שבלי פשרה שלהם בתביעה הייצוגית - המכירה הועמדה בסכנה.

שקלתי גם לבקש מינוי של מעריך חיצוני, אבל היה ברור שהעברה למעריך חיצוני תגרום לכך שהתהליך ימשך כ-6 חודשים לפחות, ואז נאבד את יתרון המיסוי שהיה מותנה בכך שהעסקה תיסגר והתמורה תגיע אלינו בשנת הכספים 2016.

אני מודע לכך ששנתיים אח"כ בוצעה עסקה עם קבוצת פישמן (שכללה את העתון גלובס) ושם נערכה כנראה הערכת שווי שנתוניה לא ידועים לי.

כאן המקום לציין 2 עובדות:

- 1) בשנת 2011 מכרנו מניות לקבוצת Cool Holding Ltd. במחיר גבוה מזה שקבוצת פישמן מכרה. הסכום העודף שקיבלנו היה גבוה משמעותית לעומת המחיר שקיבלה קבוצת פישמן.
- 2) כמות האופציות שהחזיקה קבוצת פישמן היתה גדולה בכ-80% מכמות האופציות שאנחנו החזקנו.

אני מבקש לציין כי כל היוזמה והפעילות העסקית היתה שלי בעזרת איזט מולינה - סמנכ"ל הכספים דאז.

כל החלטות היו החלטות מקצועיות לפי מיטב שיקולנו והבנתנו המקצועית ולטובת החברה. לא קיבלנו מנוני שום הדרכה או בקשה כלשהי. אני זוכר שבדרך חזרה לשדה התעופה בז'נבה טלפנתי לנוני והודעתי לו על תוצאות המו"מ.

התמורה הועברה אלינו ב-19.12.2016 וחסכה לקבוצה סכום מס נכבד.

דבר נוסף שאני רוצה לציין: אני עובד בידיעות אחרונות כ-52 שנים עם תרומות משמעותיות בנושאים הכלכליים בקבוצה.

אם משהו היה אומר לי (לרבות נוני) להפחית במחיר המו"מ, או אפילו להיות "נחמד" במו"מ - הייתי מבטל את נסיעתי לז'נבה. פשוט לא הייתי נוסע.

ההסכם עם Cool Holding Ltd. כולל סעיף סודיות ואני מבקש מהדירקטורים להיות מודעים לכך כדי שהחברה לא תמצא את עצמה במצב של הפרת הסכם.

בברכה,

ינון אנגל"

395. בהמשך, לבקשת המבקש, מר אנגל הצטרף לישיבה, והמבקש ערך לו "חקירה" ממושכת בנוגע לעסקה (פרוטוקול הישיבה, נספח 26 לעיל, עמ' 13-14). מר אנגל חזר על ההסברים שהציג במכתבו, לרבות על כך שלא התבקש על ידי נוני או מי מטעמו להוריד ממחיר העסקה, והרחיב במספר נקודות. בתום הדיון בנושא, ובין היתר על יסוד דבריו של מר אנגל, החליט הדירקטוריון לדחות את דרישת המבקש "שנוני ידווח על כל חובותיו".
396. ביום 8.7.20 שלח ב"כ המבקש לב"כ המשיבים מכתב נוסף (נספח 54 לבקשה), בו הטיח במשיבים 2 ו-3 שורה של האשמות חמורות עוד יותר, אליהן נתייחס להלן. בכל הנוגע לעסקת הוט, צצה במכתב טענה חדשה, לפיה נודע למבקש כי עובר לחתימת העסקה, הועברה לחברה הערכת שווי שהוכנה על-ידי רו"ח אורי כהן לבקשת מוניטין, אשר שווי האופציה לפיה היה לדברי המבקש גבוה פי ארבעה מן המחיר שבו בוצעה העסקה.
397. טענה זו נדונה בישיבתו הבאה של הדירקטוריון, ביום 23.7.20. במהלך הישיבה הוצגה התייחסות בכתב של מר אנגל לטענה האמורה, בגדרה הצהיר מר אנגל, בין היתר: **"אני לא קיבלתי ולא ידוע לי על מישהו אחר בידיעות שקיבל הערכת שווי 'בזמן אמת' או לאחר מכן, שנטען שנערכה ע"י אורי כהן ואשר נטען כי נמסרה לידיעות אחרונות"**.
398. יודגש, כי המבקש לא טרח למסור למשיבים את העתק "הערכת השווי" אליה התייחס, למרות שהדיון נועד בין היתר לעסוק בה ובהשלכותיה, ושהמבקש התבקש לעשות כן. בכך מנע המבקש מן הדירקטוריון לבחון את טענתו על סמך מלוא המידע הרלוונטי, דבר המעיד כי הוא לא היה מעוניין בכנות בבירור הטענה בדירקטוריון, אלא רק בניגוח המשיבים. התנהלות זו גם מגחיכה את טענות המבקש (המוכחשות) על כך שדיונים בדירקטוריון נערכו כביכול באופן לא מיועד.
- טענות המבקש בבקשה (3)**
399. בגדר הבקשה מעלה המבקש מספר טענות בנוגע לעסקת הוט, אשר השילוב ביניהן מביא אותו למסקנה כאילו "מר מוזס העניק למר דרהי 'הנחה' בכ-60-200 מיליוני שקלים על חשבון החברה" במסגרת עסקה זו.
400. ראשית, טוען המבקש כי "ככל הנראה, בסמוך למכירה (או ממש במקביל אליה), קיבל מר מוזס הלוואה אישית בהיקף עצום ממר פטריק דרהי", בעודו מסתמך על כתבות שפורסמו ביום 10.6.20 (ס' 298). כידוע, ידיעה בעיתון אינה ראיה קבילה לאמיתות תוכנה. מכל מקום, הואיל והדיון שהדירקטוריון ערך בנושא התקיים תחת הנחה מחמירה שקיים לנוני עניין אישי ביחס למר דרהי, לא נרחיב בעניין זה.
401. שנית, המבקש מייחס לנוני את קבלת ההחלטה על ביצוע העסקה ועל מחירה, כאשר לדבריו, "החברה תחת מר מוזס מיהרה למכור את הזכויות בסכום של 62 מיליון ₪ ... לבטח לא מוכרים נכס ב-62 מיליון ₪, ללא הכוונה, הוראה ואישור של מר מוזס" (ס' 293-294).
402. שלישית, המבקש בונה תילי תילים על "הערכת השווי" שהוכנה לדבריו לאופציה שהייתה בידי מוניטין, וטוען כי "ימים ספורים לפני סגירת העסקה ... נציגי חברות פישמן ומוניטין ... העבירו להנהלת החברה את אותה הערכת שווי אינדיקטיבית שהוכנה לבקשתם על ידי רו"ח אורי כהן ..." (ס' 300, ההדגשה במקור).

403. רביעית, המבקש טוען כי החברה "החזיקה בדיוק באותה אופציה" שהייתה בידי מוניטין (ס' 293), ולמרות זאת מכרה אותה בחצי מהמחיר לו זכתה חברת מוניטין ... ובשליש עד רבע משווי האופציה שהוערך על-ידי רו"ח אורי כהן ... עבור מוניטין (ס' 304, 313). המבקש משרבב לעניין זה גם את פילוסוף, אשר לדבריו "מכיר היטב ובאופן אישי את פערי התמורות שהתקבלו בין שתי העסקאות" מאחר שהיה חבר במנהלת שהוקמה לצורך מימוש חלק מנכסי חברות פישמן ומוניטין.

404. חמישית, המבקש טוען כי למרות ש"עסקה כזו גם אמורה לבוא לאישור הדירקטוריון" (ס' 294), "הנהלת החברה נחפזה לסכם מול מר דרהי במחשכים את התמורה שתתקבל בעסקה" (ס' 306).

405. שישית, ובהתייחס לכדאיותה הכלכלית של העסקה, המבקש טוען כי בסוף 2016 "היה ברור לכל הצדדים שאופציות אלו שוות סכומי עתק" (ס' 286), וכי המחיר בו בוצעה העסקה מגלם "הנחה", כנראה בשיעור של מעל 100 מיליון ש"ח" (ס' 325).

406. כאמור לעיל, מדובר בטענות חמורות המטילות על המבקש נטל הוכחה כבד. מבלי שיהיה בכך כדי להעביר נטל ההוכחה, להלן יפריכו המשיבים כל אחת מטענות אלה, בין היתר על סמך הנימוקים והראיות שמציג המבקש עצמו, כמו גם על בסיס מידע נוסף הידוע היטב למבקש אך הוסתר על ידו מבית המשפט הנכבד.

ח(2) II נוני לא קיבל את ההחלטות על העסקה - דבר השומט את הקרקע תחת טענות המבקש

407. ניסיונו של המבקש לייחס לנוני את קבלת ההחלטות בנוגע לביצוע העסקה ולמחירה הינו אבן הברית של התיזה שהוא מציג. זהו לשיטתו החוט המקשר בין ההלוואה הנתענת שנוני נטל ממר דרהי לבין העסקה, ועליו נשענת הטענה כי נוני פעל בניגוד עניינים באופן שגרם נזק לחברה. מאחר שמדובר בטענה למעשה מרמה - השפעה לרעה על עסקה של החברה מתוך אינטרס אישי מוסווה - מוטל על המבקש נטל מוגבר להוכיחה.

408. דא עקא, כבר על פני הדברים - ולאור דבריו של מר אנגל - ברור שלא הובאה שום ראיה לכך שנוני נתן הוראה כלשהי בקשר למכירת האופציה! כאמור, ההחלטה על מכירת האופציה התקבלה על ידי מר אנגל ומר מולינה. יש לדחות את טענת המבקש בנדון ולו מטעם זה בלבד.

409. ה"עיון" היחיד שמספק המבקש לטענתו הינו האמירה כי "לבטח לא מוכרים נכס ב-62 מיליון ש"ח, ללא הכוונה, הוראה ואישור של מר מוזס". אלא שדברים כוללניים אלה, המנוסחים בדרך של סברה, אך מוכיחים כי אכן אין בידי המבקש כל ראיה, ואפילו לא ידיעה אישית, על נסיבות ביצועה של העסקה הספציפית. מכל מקום, אפילו הסברה הכוללנית לפיה עסקאות מסוג זה אינן נעשות "ללא הכוונה, הוראה ואישור של מר מוזס", לא נתמכה בבדל ראיה.

410. אשר לטענה המתיימרת להיות עובדתית, כאילו "אין עסקה מהותית כלשהי בחברה שלא מקבלת את הסכמתו של מר מוזס" (ס' 294), הרי שמעבר לכך שאף היא אינה נתמכת בדבר, ממילא היא כלל אינה תומכת בתזה של המבקש. זאת, מאחר שקבלת "הסכמתו של מר מוזס" שונה מהותית מקביעת תנאי העסקה על ידו, כפי שנטען. בוודאי שאין בכך כדי להרים את נטל ההוכחה הכבד הרובץ על המבקש.

411. אל מול "ריק" ראייתי זה ניצבות הצהרותיו הנחרצות של מר אנגל - אשר המבקש אמר כזכור שהוא "צח כשלג" ושהוא רוחש לו "אמון מלא" - על השיקולים הכלכליים שעמדו ביסוד עסקת הוט; על כך שההחלטות בנוגע לעסקה התקבלו על ידי מר אנגל עצמו (בעצה אחת עם אנשי הכספים של החברה); על כך ש"לא קיבלנו מנוני שום הדרכה או בקשה כלשהי" בנדון; ועל כך שאם היה מקבל הנחיה "להפחית במחיר המו"מ, או אפילו להיות נחמד" במו"מ" - היה מבטל את נסיעתו לזינבה. לא למותר להדגיש כי המבקש הסתיר מעיני בית המשפט את

ההסברים שהציג מר אנגל לדירקטוריון, וממילא, לא התמודד עם דבריו של מר אנגל ולא סתר אותם. העדר הגילוי - המטיל כשלעצמו צל כבד הן על גרסתו של המבקש והן על תום ליבו - אף מונע ממנו מלהציג בהמשך ההליך גרסה סותרת (שממילא תהיה בהכרח כבושה ומומצאת).

412. מר אנגל גם מצהיר, למען הסר ספק, כי הן עובר לעסקה והן לאחריה לא היתה לו ידיעה כלשהי לגבי הלוואה שניתנה על ידי מר דרהי לנוני, כביכול.

413. בנפול הטענה כי עסקת הוט יסודה בקנוניה שנוני עומד מאחוריה, וכי נוני היה בניגוד עניינים בנוגע להחלטה זו שמעולם לא קיבל, נותר המבקש רק עם הטענה כי בוצעה עסקה בתנאים מסחריים לא טובים (אשר כמוסבר להלן, גם לה אין בסיס) - טענה שכידוע אינה מקימה עילה לבחינה ולהתערבות שיפוטית לנוכח כלל שיקול הדעת העסקי. לכך יש להוסיף כי הדירקטוריון, אשר שמע באריכות את הסבריו של מר אנגל, השתכנע כי הסברים אלה שומטים לבדם את הקרקע תחת הטענות שהעלה המבקש כנגד נוני, באופן המייתר כשלעצמו את ביצוע הבדיקות ונקיטת הצעדים שדרש המבקש לגבי עסקה שבוצעה ארבע שנים קודם לכן. גם החלטה זו חוסה תחת כלל שיקול הדעת העסקי, כאשר שניים מתוך שלושת הדירקטורים שהתנגדו לנקיטת הפעולות שדרש המבקש הם בבירור חסרי עניין אישי.

414. הגם שדי באמור כדי לסתום את הגולל על עמדת המבקש בנוגע לעסקת הוט, נתייחס למען הזהירות ליתר טענותיו.

ח(2)III לא הועברה לחברה "הערכת שווי" לפני ביצוע העסקה

415. המבקש טוען בלהט כי מסמך אותו הוא מכנה "הערכת שווי אינדיקטיבית", שערך רו"ח אורי כהן ביחס לאופציה שהחזיקה מוניטין לרכישת מניות הוט, הועבר לחברה לפני שמכרה את האופציה שלה. המקור היחיד לטענה זו הינו גרסתה של גבי אלונה בר און, מבעלות מוניטין והמוציאה לאור של העיתון המתחרה "גלובס", אשר תצהיר מטעמה צורף לבקשה המתוקנת.

416. אלא שאל מול גרסה זו, ניצבת הצהרתו של מר אנגל כי לא קיבל את המסמך האמור, לא לפני חתימת העסקה ולא לאחריה, וכי ראה אותו לראשונה כאשר הוגש לבית המשפט בגדר הליך זה. מר אנגל אף ערך בדיקה בחברה ולא מצא כי מסמך זה הגיע לגורם כלשהו בחברה. מכאן גם ברור כי אין יסוד לטענה כאילו "חוות הדעת" "הוסתרה" מהמבקש. מאחר שאותו מסמך מעולם לא נמסר או היה בידי מר אנגל, ממילא אין צורך להתייחס לכלל טענות המבקש לגבי אותו מסמך.

417. למעלה מן הצורך ולמען הזהירות נתייחס לתצהירה של גבי בר און.

418. תחילה יודגש, כי גבי בר און אינה טוענת כי היא עצמה העבירה את "חוות הדעת" לחברה. טענתה היא כי חוות הדעת הועברה לחברה על ידי רם בלינקוב, שהיה מעורב מטעם מוניטין במשא ומתן מול קול. ואולם, גבי בר און אינה מציינת מה המקור לידיעתה על כך, ובכל הקשור לבלניקוב - עדותה היא עדות שמיעה לא קבילה.

419. התימוכין היחידים המצורפים לתצהיר בנוגע לפעולותיו של מר בלינקוב הם צילום מסך של הודעת SMS שמר בלינקוב שלח כנטען למר אנגל ביום נסיעתו לזינבה (8.12.16), ואולם גם גבי בר און אינה קושרת את ההודעה האמורה להעברת חוות הדעת (סי' 5 לתצהיר).

420. יתר על כן, העובדה שבלניקוב כתב כי הוא עצמו "רוצה לערוך" את מה שיעביר למר אנגל מלמדת כי אין מדובר בחוות הדעת, שכן זו נערכה כאמור על ידי רו"ח כהן.

421. גם הודעת דוא"ל שגב' בר און עצמה שלחה למר אנגל שנתיים לאחר העסקה, ביום 22.11.18 (נספח 3 לתצהירה), אינה תומכת בגרסתה ובגרסת המבקש. בניגוד לטענת המבקש (בס' 317) כי דבריה של גב' בר און "חדים כסכין וקובעים כי ... הנהלת החברה קיבלה לידיה את הערכת השווי בזמן אמת...", הרי שהמכתב **כלל לא כולל אמירה כזו**, לא במפורש ולא במשתמע (להבדיל מאזכור פנייה לאורי כהן, מבלי שמצוין באיזה מועד נעשתה, וטענה כי "שלחנו לך מידע", מבלי שמצוין איזה מידע).

422. בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם נזכיר, כי העיתון גלובס שבבעלותה של גב' בר און מתחרה בכלכליסט מקבוצת ידיעות, ולפיכך יש לה אינטרס ברור לפגוע בידיעות במסגרת ההליך דנן. עצם **שיתוף הפעולה של המבקש עימה מלמד עד כמה הוא מוכן להרחיק לכת** כדי לפגוע בנוני ללא כל התחשבות בטובת החברה.

423. עוד יצוין במאמר מוסגר, ומבלי לגרוע כמלוא הנימה מכל הנאמר עד כה, כי אף אילו "הערכת השווי" הייתה קיימת בזמן אמת והייתה מוצגת לצדדים לעסקה, נראה שלא היה בה כדי לשנות את התנהלות הדברים. כידוע, הערכת שווי אינה מדע מדויק, קל וחומר טיוטה אינדיקטיבית של הערכת שווי ולא הערכה סופית. על כן, בהתחשב בשיקולים כבדי המשקל לבצע את העסקה לפני תום שנת 2016, עמדתו של מר אנגל גם כיום היא כי היה מבצע את העסקה כפי שבוצעה.

ח(2) IV האופציות של החברה ושל מוניטין לא היו זהות

424. המבקש טוען כי האופציה נמכרה על ידי החברה במחיר נמוך מהמחיר בו מכרה מוניטין את האופציה שלה, ונמוך עוד יותר משווי האופציה של מוניטין כפי שהוערך בטיוטת חוות הדעת. הפערים בין הסכומים הם, לשיטתו, הפסד של החברה. הנחת המוצא עליה נשען המבקש לצורך טענה זו היא כי החברה ומוניטין החזיקו "**בדיוק באותה האופציה**" (סי' 293). אלא שגם הנחה זו, אשר בדומה לטענות רבות אחרות של המבקש נטענה על דרך הסתם וללא שמץ של ראיה תומכת, היא פשוט לא נכונה.

425. בחינת מסמכי האופציה עצמם מלמדת כי המבקש הסתיר מבית המשפט הנכבד כי **לאופציה שהוענקה למוניטין נלוו זכויות עודפות אשר לא ניתנו במקביל גם לידיעות**, וזאת נוכח אחוז ההחזקה הגבוה יותר של מוניטין במניות הוט עובר למיזוג (מוניטין החזיקה למעלה מ-5% מהון המניות המונפק, בהשוואה לכ-3.56% מן המניות שהחזיקה ידיעות). המדובר בזכות **למינוי דירקטור בהוט** ("the Sellers shall have the right to appoint one member of the Company's board of directors"; (נספח B להסכם)), ובזכות **וטו על חלוקת דיבידנד בהוט** במקרים מסוימים ("The distribution by the Company of any material dividend in kind will be subject to the approval of the Sellers"; (נספח A להסכם)). הדעת נותנת כי **זכויות אלו לבדן האמירו את שוויה של האופציה בה החזיקה מוניטין בשיעור ניכר מעל לשווי האופציה בה החזיקה החברה**, באופן המקעקע גם טענה זו של המבקש.

העתק עמודים רלוונטיים מהסכם מיום 5.11.2012 בין קול לידיעות מצורף כנספח 42.

העתק עמודים רלוונטיים מהסכם מיום 5.11.2012 בין קול למוניטין מצורף כנספח 43.

426. עובדה נוספת שאותה המבקש אינו טורח לציין, וכמוהו גם גב' בר און בתצהירה, היא כי האופציה של מוניטין נמכרה כשנתיים לאחר מכירת האופציה של ידיעות. פער זמנים זה מפחית עוד יותר את היכולת להשוות בין **שתי העסקאות**, בפרט על רקע הדינאמיות המאפיינת את שוק התקשורת.

427. האמור מייתר ומפריך מאליו גם את הטענות שהעלה המבקש נגד פילוסוף, שכן המנהלת שבה היה חבר טיפלה באופציה **שונה** מזו שהייתה בידי ידיעות, ואשר נמכרה זמן רב לאחר מכן. נוסף ונזכיר כי פילוסוף לא היה דירקטור בחברה כאשר בוצעה עסקת הוט.

ח(2) V אין יסוד לטענה כי העסקה בוצעה בהסתר

428. לטענת המבקש, העסקה הוסתרה מדירקטוריון החברה, אשר לא קיבל הזדמנות לבחון ולאשר אותה. אין לכך שחר שכן העסקה לא הוסתרה. כאמור, החלטות עסקיות רבות ובעלות השלכות כספיות משמעותיות התקבלו ברמת ההנהלה, וללא אישור הדירקטוריון, וזאת **בהתאם לפרקטיקה** שרווחה בחברה משך שנים רבות, **על דעת המבקש ובהסכמתו**. למעשה, באותם ימים וכל עוד לא התפרסמה החקירה בתיק 2000, עסקי החברה לא עניינו את המבקש כלל. יצוין כי מכירת האופציה אף הופיעה בדוחות הכספיים לשנת 2016.

ח(2) VI יש לדחות את הטענות בנוגע למחיר העסקה

429. אשר לטענת המבקש כאילו המחיר בו בוצעה העסקה מגלם "הנחה", כנראה בשיעור של מעל 100 מיליון ₪" - נזכיר פעם נוספת, כי שאלת מחיר העסקה **הפכה לבלתי רלוונטית** כבר משהובהר כי לנוני לא היה חלק בקביעת המחיר, וביתר שאת לאחר שקרסו יתר תיאוריות הקונספירציה מבית מדרשו של המבקש. המבקש אינו תוקף ואינו יכול לתקוף את עצם ההחלטה לבצע את העסקה בכלל, ובמחיר ובמועד בהם בוצעה בפרט, במנותק מטענותיו אלה - שהופרכו כאמור, שכן זו חוסה במובהק תחת כלל שיקול הדעת העסקי. ממילא, המבקש גם **מושתק** מלעשות כן, שעה שלא העלה כל טענה כנגד העסקה במשך כארבע שנים לאחר חתימתה.

430. הרבה למעלה מן הדרוש, יובהר כי גם טענות המבקש באשר לעסקה עצמה הינן **שגויות**, ולכל היותר - הינן בגדר "חוכמה" (מוכחשת) **בדיעבד**, באשר ההחלטה לבצע את העסקה בתנאים שבהם בוצעה הייתה **נטועה בשיקולים עסקיים מבוססים ולמצער סבירים**, כפי שהוסבר לדירקטוריון בהרחבה על ידי מר אנגל.

ח(3) טענות נוספות בנוגע לקשרים עם הוט

431. המבקש טוען כי בין ידיעות להוט ישנם "שיתופי פעולה רבים ונרחבים בתחומי התוכן והפרסום בהיקפים משמעותיים, כאשר לא ידוע למבקש, אם ואילו הטבות ו/או העדפות מקבלת הוט שבשליטת מר דרהי, בשונה מחברות אחרות מולן פועלת החברה". די באמירת המבקש כי "לא ידוע" לו אם קיימות כלל הטבות או העדפות כאלה כדי ליתר כל דיון לגביהן. כפי שהובהר כבר לגבי טענות אחרות של המבקש, **אין די בהעלאת ספקולציה בעלמא כדי לחייב את בדיקתה**, בוודאי כאשר היא באה מצד גורם בעל אינטרס ובעל רצון מוצהר לפגוע בנוני.

432. קלישות הספקולציה שמעלה המבקש מתחדדת כאשר בוחנים את הבסיס עליו הוא מנסה להשעין אותה. ה"ראייה" היחידה שמציג המבקש בנדון הינה הטענה כי "בניסיון 'להילחם' בהשפעות השווי הנמוך שבו מכרה החברה את האופציה למר דרהי, והשלכותיה על התמורה שתקבע בעבור חברות פישמן ומוניטין, **בזמן אמת שלחה גב' אלונה בר-און מכתב** בו ביקשה להצביע על הקשרים הרבים והמהותיים שבין החברה לבין הוט, ולקשר בינם ובין התמורה הנמוכה שנקבעה בעסקת החברה" (סי' 329). המכתב האמור צורף לבקשה ולתצהירו של המבקש כנספח 40.

433. כבר על פני הדברים ברור כי אין במכתב נטען זה כדי להועיל למבקש. כך, למרות שהוגש תצהיר מטעמה של גב' בר און לתמיכה בטענות הקשורות אליה המופיעות בבקשה, הרי **שתצהירה אינו מתייחס למכתב האמור, שנשלח לפי הנטען מטעמה**, והמכתב אף לא צורף לתצהירה, אלא רק לבקשה ולתצהיר המבקש. יתר על כן, מסמך זה כלל אינו ערוך כמכתב ולא מצוינים בו לא שם השולח ולא שם הנמען. משכך, גרסתו של המבקש בנוגע למכתב היא **עדות שמועה בלתי קבילה**, ומכל מקום, **משקלה הראייתי אפסי**. יתר על כן, מעיון בתוכן המכתב מסתבר כי מדובר **בשמועה על גבי שמועה**, שכן גם מכתב זה עצמו מבוסס בעיקרו על "שיחות שערכתי עם בכירים מהימנים בתעשייה", על כתבות עיתונאיות ועל ערך בוויקיפדיה. נזכיר שוב, כי גב' בר און היא מתחרה של כלכליסט ובעלת אינטרס מובהק לפגוע בקבוצת ידיעות אחרונות.

434. מכל מקום, בשיבת הדירקטוריון שהתקיימה ביום 23.7.20 נמסרה על ידי מר מולינה, המשנה למנכ"ל - כספים של החברה, סקירה על מערכת הקשרים המסחרית בין ידיעות להוט, אשר הקיפה את מלוא הקשרים הללו. כעולה מסקירה זו, לאורך השנים הוט לא קיבלה כל הטבה מהחברה.

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 23.7.20 מצורף כנספח 44.

435. הסקירה האמורה סותמת את הגולל על הספקולציה חסרת היסוד שהעלה המבקש.

436. גם הטענות בעניין ADD חסרות שחר. המבקש, אשר ידע על סיום פעילותה של סוכנות LOOK עוד בשנת 2010 לא העלה כל טרזניה ולא ניסה למנוע אותה; וגם בבקשה הנוכחית, הוא אינו טוען כי נפל פסול כלשהו בהתנהלותו של נוני או של כל גורם אחר בחברה בהקשר זה, ואינו מבקש כל סעד בקשר עם העברת הסוכנות. הרבה למעלה מן הצורך ורק על מנת שהדברים לא ייוותרו ללא מענה יובהר, כי חברת ADD הרחיבה את פעילותה עד כי לא ניתן לומר שמדובר באותה סוכנות, ואין שמץ של יסוד לרמיזה כי היא נגולה כביכול מידיעות.

437. טענה שנייה שמציין המבקש הינה כי קיים שיתוף פעולה מסחרי נרחב בין ADD להוט. שיתוף פעולה זה אינו נוגע כמובן לידיעות, אך ככל שניתן להבין את כוונת המבקש, הוא רואה בו כהטבה לנוני ממר דרחי, המעידה כביכול על הטבות שנותנת החברה להוט "בתמורה". אלא שכאמור, דבר קיומן של הטבות כאלה לא נתמך בבדל ראיה ואף הופרך בגדר הסקירה שניתנה לדירקטוריון, באופן המייתר כל בדיקה נוספת בנוגע ל-ADD.

438. הרבה למעלה מן הצורך ורק כדי שהדברים לא ייוותרו ללא מענה – יובהר כי למיטב ידיעת המשיבים, התכנים של ADD המשודרים בהוט זוכים לפופולאריות רבה,¹²⁰ ואך טבעי שבמצב כזה הוט תרצה להעמיק ולבסס את היקף הפעילות מולה.

ח(4) הטענות בנוגע למר תשובה

439. איש עסקים נוסף שהמבקש מעלה תיאוריות שונות בנוגע אליו הוא מר יצחק תשובה. לדברי המבקש (בס' 274), "בעבר הלא רחוק היו שמועות על הלוואות אישיות שמר מוזס נטל ממר תשובה", כאשר "עולה החשש" שהלוואות אלה "גורמ[ות] למגמה מתמשכת בסיקור החיובי" לו זוכים כביכול מר תשובה וגופים הקשורים אליו (ס' 365). ה"הוכחה" לכך, אליבא דמבקש (ס' 366-369), היא "הפרסומים שפורסמו בימים האחרונים אודות עסקת מכירת נובל אנרגי", כאשר לטענתו, כלכליסט [ה]תנדב לסייע" במתן "סיקור חיובי" לעסקה תוך שפרסם גם את "תמונתו היפה של מר תשובה", וזאת "בדומה לסיקור האוהד לו זכה מר תשובה בעת גיבוש מתווה הגז".

440. בכל הכבוד, לא ברור אם טענות המבקש לעניין זה, ובפרט לגבי תמונתו של מר תשובה, הן טענות רציניות שהוא מבקש שבית המשפט ידון ויכריע בהן, או שמא מדובר בבדיחה. מכל מקום, מדובר בטענות מופרכות, שלא לומר מבישות. הצגת כתבה אחת מכלכליסט (!!!) כדוגמא ל"סיקור חיובי", זאת לצד טענה סתמית בנוגע לסיקור מתווה הגז שאותה המבקש אפילו לא טרח לנסות ולהדגים, הינה חסרת כל ערך. למעלה מן הנדרש יצוין כי אפילו בדוגמא זו עצמה לא ניתן לראות את ה"מגמה" לה טוען המבקש.

441. בוודאי שלא הובא בדל ראיה לכך שההלוואות האישיות הנטענות "גורמות" לאותו "סיקור חיובי" נטען (ומוכחש). מאחר שכתב האישום בו הואשם נוני עוסק בין היתר בסוגיית השפעתו של נוני על הסיקור בעיתון, המשיבים מנועים מלהתייחס לטענות במסגרת הליך זה, ויובהר רק כי טענת המבקש בנדון מוכחשת. יודגש כי כתב האישום אינו עוסק ב"סיקור אוהד" או ב"סיקור חיובי" אלא לטענה בדבר "שינוי ניכר באופן סיקור". יש

¹²⁰ ראו למשל רשימת התכנים במכתבה הנ"ל של גבי בר און, נספח 40, ס' 4.

להצר על כך שהמבקש בחר להשחיר בטענה חסרת בסיס זו לא רק את המשיבים, אלא שורה ארוכה של עיתונאים מקצועיים ובעלי יושרה אשר המבקש מציג אותם ככלי ריק.

442. אף בהקשרים אחרים לא ניתנת הטבה או העדפה לחברות הקשורות למר תשובה, דבר שממילא לא הובאה לגביו ראשית ראייה. עובדה זו אף הובהרה למבקש, בין היתר, בגדר הסקירה שהציג מר מולינה לדירקטוריון בישיבתו מיום 23.7.20 (נספח 44 לעיל, עמ' 15), בה התייחס גם לקשרים העסקיים של החברה עם דלק, שבשליטת מר תשובה, בתחומים של מכירת עיתונים לתחנות דלק, רכישת דלק לרכבי החברה, פרסום ורכישת מינויים, בהשוואה לקשרים עם מתחרותיה העיקריות של דלק - סונול ופז.

ח(5) הטענות בנוגע לבנק הפועלים

443. עוד בבקשה המקורית העלה המבקש טענות בדבר התנהלות בנק הפועלים בקשר עם החברה, הן על רקע החוב הנטען של נוני לבנק והן לנוכח האינטרס הנטען של הבנק לקבל "סיקור אוהד". כפי שהובהר, טענות אלה חסרות כל בסיס.

444. בהקשר זה מועלית בבקשה המתוקנת (ס' 366-367) טענת אווירה נוספת, לפיה הוגשה תלונה לפיקוח על הבנקים ונערך דוח ביקורת בנושא אשראי שהעמיד בנק הפועלים לנוני, כביכול על רקע סיקור חיובי שניתן לבנק וקשרים עסקיים בין הבנק לחברה.

445. הצורך להשיב לאמור מתייחד הן מאחר **שלא התבקש כל סעד** בנוגע אליו, והן לנוכח העובדה שהוא נסמך על **פרסומים בתקשורת** בלבד, שכאמור **אינם קבילים כראייה**. הן דו"ח הביקורת הנטען והן ה"תלונה" שהגיש לכאורה גורם עלום לפיקוח על הבנקים הם אפוא בגדר **עדות שמועה**, אשר **תוכנם אינו בידיעת המשיבים** וממילא אין באפשרותם להתייחס לנאמר בהם.

446. למעלה מן הנדרש, יובהר שוב כי לא הובא **בדל ראייה** לטענות בדבר "סיקור אוהד", והן מוכחות. יתר על כן, בחודש ינואר 2019 נפגש מר אנגל עם המבקש ורעייתו והציג בפניהם את ההסכמים שנחתמו עם בנק הפועלים, וכן את סה"כ הסכומים ששולמו על ידי שלושת הבנקים הגדולים בשנים האחרונות עבור פרסום. מההשוואה עלה כי בנק הפועלים השקיע בפרסום בקבוצת ידיעות אחרונות את הסכום הגבוה ביותר. כמו כן ציין מר אנגל בפני המבקש ורעייתו כי מחירי הפרסום נקבעים על ידי אנשי הסחר בקבוצה, וכי סמנכ"ל הסחר מסר לו, בתשובה לשאלתו, שלא ניתנו העדפות כלשהן לבנק הפועלים.

447. ממילא יש לדחות את הטענה כי "דברים אלו גם מסבירים את התנהלותו של המשיב 3, עו"ד אבי פילוסוף ... אשר 'מיישר קו' עם כל גחמותיו של מר מוזס ומסייע במניעת חשיפת האמת" (ס' 380). מעבר לכך שאין כל יסוד ל"דברים אלו" בנוגע לבנק הפועלים, הרי שהטענות בנוגע להתנהלותו של פילוסוף בדירקטוריון בכלל, ולכך שהוא שירת כביכול את בנק הפועלים בפרט, **תלושות מן המציאות** והופרכו לעיל.

ח(6) הטענה להפרה של דיני התחרות

448. טיעון **מופרך** נוסף שהמבקש מנסה לבנות בקשר עם ההלוואות שנוני נטל לכאורה, הוא שהמלווים הינם "טייקונים מעולם התקשורת, אשר החברות שבבעלותם מתחרות בחברה". טענה זו הועלתה לגבי מר דרהי על רקע העובדה שהוא כאמור בעל השליטה בהוט, ולגבי מר תשובה - בנימוק ש"בתו מחזיקה כ-20% מחברת שידורי קשת בע"מ, ומאתר MAKO המתחרה בחברה" (ס' 272-273). על סמך זאת טוען המבקש (בס' 356) כי "חוב של מר מוזס (בעל השליטה, מנהל העסקים הראשי והדמות הכל יכולה בחברה), כלפי מר דרהי וכלפי מר תשובה ... עלולה להיתפס כהסדר כובל".

449. טענות המבקש בקשר עם ההלוואות הנטענות מה"ה דרהי ותשובה הועלו לראשונה, כאמור, ימים בודדים לאחר שהוגשה הבקשה המקורית למתן הוראות. כעבור זמן מה צץ גם ה"רעיון" כי הלוואות אלה גורמות להפרה של דיני התחרות, והוצג במכתב ב"כ המבקש מיום 8.7.20 (נספח 54 לבקשה). מכתב זה לא חסך בהתבטאויות חמורות ונרעשות על סף ההיסטריה, ונטען בו ל"השלכות הרסניות לחברה, במישור דיני התחרות", ל"השלכות כבדות (ואולי אף פליליות)", ולכך שתמיכת המשיבים 2-3 בנוני הופכת אותם ל"שותפים" ו"עלולה לסבך את החברה בחקירות ובפלילים".

ודוק, ב"כ המבקש לא הבהיר במכתב זה **ולו במילה** על יסוד מה ניתן לראות הן במר דרהי והן במר תשובה כ"בעל שליטה בגוף תקשורת המתחרה בפעילות החברה". תחת זאת הובא "טיעון" לאקוני הנשען באופן קלוש על אסמכתא בודדת, אשר אינה רלוונטית לענייננו ובפרט אינה נוגעת כלל לשאלת קיומם של יחסי תחרות, תוך שנטען כי "ברי כי יש בידינו חומר משפטי רב נוסף (אך דומה שאין צורך בשלב בזה)".

450. לדרישת המבקש, הטענה להפרה של דיני התחרות הועמדה על סדר יומה של ישיבת הדירקטוריון שנערכה ביום 23.7.20. בישיבה נשאל המבקש שוב ושוב על מה נסמכת טענתו כי קיימת תחרות בין החברה לבין הוט או איזה מעסקי של מר תשובה, אך תשובותיו היו "אין לי מושג", "זה לא הדיון", "זה היעוץ שקיבלתי" וכדומה. בתוך כך ניסה המבקש בעקביות להסיט את הדיון לנושא היחיד המעניין אותו - הלוואותיו הנטענות של נוני.

451. לישיבה הוזמן גם היועץ המשפטי של החברה, עו"ד חגי דורון ממשרד ש. הורוביץ ושות', המתמחה בין היתר בדיני תחרות, אשר התייחס באריכות לעמדת המבקש. בנוגע לטענה לגבי מר דרהי, ציין עו"ד דורון בפני המבקש את מושכלות היסוד בדיני התחרות, לפיהם הסדר כובל נערך בין מתחרים המספקים מוצרים או שירותים שיש ביניהם ביקוש צולב. עו"ד דורון המשיך והסביר את השלכות הדבר בענייננו, כדלקמן (נספח 3, עמ' 3):

"כשמדברים על שחקן כלשהו בתחום התקשורת - תקשורת זה לא הגדרה של תחרות. אם הם לא מתחרים שלנו, זה לא הסדר כובל. כשמסתכלים על הוט, אין שום מוצר שקבוצת הוט מספקת ושקבוצת ידיעות מספקת ושהוא מצוי בתחרות אחד עם השני. הוט מספקת אינטרנט, טלפון, טלפון בינלאומי, טלפון נייד, שירותי טלוויזיה רב ערוצית; באף אחד מהתחומים האלה לא עוסקת ידיעות. ידיעות עוסקת במגזינים, בפעילות אינטרנטית, עיתון. אין שום יחסי תחרות בין שני הגופים".

בכל הנוגע לטענה לגבי מר תשובה, הסביר עו"ד דורון כדלקמן:

"כשמסתכלים מתחת לקשת וידיעות, יש לקשת את מאקו, ולדיעות יש את Ynet, אבל הקשר שאתה מדבר עליו הוא לא בין מאקו לנוני או קשת לנוני, אלא בין בעל-מניות מסוים בקשת לבין נוני ... תשובה עצמו לא מחזיק בקשת. הבת של תשובה מחזיקה. מבחינת חוק ההגבלים העסקיים הוא לא מזהה את זה כשלעצמו כהחזקה 'ביחד'. אם אתה מחזיק בחברה ויש לך בן, אישה, זה לא אומר שאשתך מחזיקה באותה חברה. ... בהגדרה, תשובה לא שולט עסק בתחום התקשורת ...

נניח עם זאת, לצורך הדיון שלנו, שכל הניתוח המשפטי שלי שאמרתי עד עכשיו הוא לא נכון. נניח שתשובה הוא כן בעל מניות בקשת; ברגע שיש בעל שליטה בקשת ובעל מיעוט שמחזיק 20% האם יש יחסים בין מתחרים בין תשובה לבין ידיעות אחרונות? לכל היותר ניתן לומר שיש יחסי נשייה בין נוני לבין תשובה שמחזיק מניות מיעוט של 20% בקשת. גם כאן זה לא עובר את הרף של הסדרים כובלים, זה לא הופך את תשובה לגורם מתחרה. גם אם המבנה המשפטי של תשובה הוא שקר, גם אם כן, החזקת מיעוט לא נחשבת כהגבלים עסקיים, כתחרות".

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 23.7.20 מצורף כנספח 45.

452. המבקש ניסה להציג לעו"ד דורון מספר שאלות קנטרניות, אשר כפי שהובהר לו, כלל אינן מעוררות סוגיות מתחום דיני התחרות, ובסופו של דבר אמר (עמ' 6): "קטונתי. אני לוקח ומקדש את מה שאמרת, חגי".

453. ביום 2.8.20 התכנס דירקטוריון החברה, בין היתר, כדי להמשיך ולדון בטענה בדבר הפרת דיני התחרות שהעלה המבקש. בסופה של הישיבה, החליט הדירקטוריון על סמך המידע והניתוח שהוצגו לו לדחות את ההצעה לפנות לרשות התחרות או לקיים חקירה אחרת בנושא.
454. גם בבקשה הנוכחית מתייחס המבקש, כאמור, לחשש הקיים כביכול להפרת דיני התחרות. אלא שמה שהחל בקול תרועה רמה הסתייגים בקול ענות חלושה, ונראה כי הטיעון בנדון מועלה בבקשה רק כדי לצאת ידי חובה. למעשה הבקשה אינה כוללת הנמקה או טיעון משפטי כלשהם בנדון. כל שמובא בה הוא תיאור של פניות המבקש והדיון שנערך לגביהן (ראו ס' 356-371, 392-419) - ואף זאת, באופן חלקי ומטעה, אשר מטשטש הן את הפער בין הטענות שהעלה המבקש בעבר הלא רחוק לבין טענותיו בבקשה המתוקנת, והן את המענה הברור שניתן להן. אפילו האסמכתא היחידה שעליה נשען ה"ניתוח" המשפטי במכתב ב"כ המבקש מיום 8.7.20 נשמטה מן הבקשה. בוודאי שהמבקש אינו מציג דבר מתוך אותו "חומר משפטי רב נוסף" המצוי כביכול בידיו.
455. בולטת במיוחד היא העובדה שהמבקש ממשיך להימנע מלעסוק בסוגיה המרכזית שהוא עצמו העלה - סוגיית התחרות בין ידיעות לבין גופים שבשליטת ה"ה דרהי ותשובה. כך, המבקש אינו טוען כי יש ולו מוצר או שירות אחד שהוטו וידיעות מתחרות לגביו, ואינו מסביר ולו במילה כיצד ההחזקה של ביתו של מר תשובה בכ-20% ממניות קשת הופך את מר תשובה ואת נוני למתחרים לצורך דיני התחרות. ביטוי מובהק לניסיונות ההתחמקות של המבקש מצוי בטענתו (בס' 370) כי בשיבת הדירקטוריון הוצגו לו "שאלות מתחכמות מתחום דיני התחרות (האם אפשר לראות שתשובה או דרהי מתחרים וכיו"ב)" - זאת בעודו הוא עצמו טוען בבקשה כי החברה והדירקטורים חשופים ל"טענות מכוח דיני התחרות" ועותר לצו שיחייב את החברה לפנות לרשות התחרות. קשה לחשוב על אבסורד גדול מזה.
456. תחת הצגת טיעון משלו, טוען המבקש כי ההתייחסות שנתן עו"ד דורון לטענותיו "הייתה שטחית וחסרה ולא נסמכה על המידע הרלוונטי", מאחר ש"בלי לראות את ההסכמים, בלי להבין מה היקף החובות או מה התחייב מר מוזס בפני מר דרהי או מר תשובה, אי אפשר להגיע למסקנה האם ההסכמים פוגעים בתחרות או לא". ואולם, התנאי הבסיסי והמקדמי לעצם הרלוונטיות של שאלות אלה הינו קיומם של יחסי תחרות, שהרי בהעדרם לא יכולה להיווצר פגיעה בתחרות, יהא תוכן ההסכמים הנתענים אשר יהא. משמהמבקש לא הרים אפילו את נטל הטיעון, לא כל שכן את נטל ההוכחה, להתקיימות תנאי זה, מתייחר הצורך לברר את השאלות שמעלה המבקש לגבי ענייניו הפרטיים של נוני, אשר נותרות לפיכך - גם בהקשר זה - בגדר חטטנות בלבד.
457. נוכח כל האמור, החלטת הדירקטוריון שלא לפנות לרשות התחרות ושלא לחשוף בפניה את "כלל העובדות הרלוונטיות להלוואות הפרטיות" של נוני, אף בהנחה שהלוואות אמנם ניטלו, הינה לכל הפחות החלטה סבירה, ומכל מקום, היא נופלת בבירור לגדר הפררוגטיבה של הדירקטוריון. יודגש כי החלטה זו נתקבלה באופן מיוזע, לאחר שמחד גיסא, נשמעו מלוא טענותיו של המבקש ונתחווור כי הלה אינו יכול להצביע ולו על ראשיתו של חשש לפגיעה בתחרות, ומאידך גיסא, ניתנה לדירקטוריון סקירה מקצועית מקיפה המראה כי אמנם אין חשש כזה. בנסיבות אלו, אין כל עילה להתערבות שיפוטית בהחלטת הדירקטוריון ולמתן הסעד המבוקש.
458. יובהר, לסיום, כי ישנם טעמים נוספים השוללים את החשש בעלמא שהעלה המבקש להפרת דיני התחרות, אלא שבשל דלות (שלא לומר אפסות) הטיעון מצידו, אין צורך להידרש אליהם. המשיבים שומרים על זכותם להציג טעמים אלה בהמשך ככל שהמבקש ינסה להרחיב את טיעונו - מה שמכל מקום הוא מנוע מלעשות.
- (7) הטענה להפרה של כללי האתיקה העיתונאית
459. טענה אחרונה של המבקש (בס' 362) הינה כי "לחוב האישי של מר מוזס גם השלכות במישור עמידתו של העיתון בכללי האתיקה העיתונאית ובכלל זה בהוראות תקנון האתיקה המקצועית של מועצת העיתונות, הדנות

בסיטואציה שבה עיתון ועיתונאי מצויים במצב בו קיים חשש לניגוד עניינים בין חובותיהם המקצועיים לבין כל אינטרס אחר". אף בהקשר זה מועלית הטענה בדבר ה"סיקור החיובי" שניתן כביכול לה"ה דרהי ותשובה או לגופים הקשורים אליהם. הסעד המבוקש בהקשר זה הוא "צו המורה לדירקטוריון החברה לפנות ולקבל מוועדת האתיקה של מועצת העיתונות אישור, כי אין לעיתוני החברה חובה לפרסם הבהרה לצד כל כתבה העוסקת במר דרהי ו/או מר תשובה ו/או כל גורם מלווה אחר למר מוזס, ביחס לחוב האישי שיש למר מוזס כלפי אותם אנשי עסקים".

460. דין טענה זו להידחות כבר מן הטעם הפשוט שמועצת העיתונות היא גוף וולונטרי,¹²¹ אשר העיתון אינו חבר בו! במיוחד לאחר שקיבל לשורותיו גורם שפגע קשות בידיעות אחרונות ובעיתונות בישראל.

461. למעלה מן הצורך יצוין כי נוסח סעיף 15 לתקנון האתיקה, עליו נסמך המבקש לצורך טענתו בנדון, שונה בינתיים בספטמבר 2020. ההוראה שנכללה בסעיף בעבר, לפיה מו"ל של עיתון ובעליו נדרשים לפרסם גילוי נאות של האינטרסים העסקיים והכלכליים המהותיים שלהם - הוראה שממילא עלו טענות כנגדה, לרבות מצד מו"ל הארץ עמוס שוקן, ואף נאמר שהיא מעולם לא קוימה¹²² - בוטלה במסגרת הנוסח הקיים נכון למועד תשובה זו.¹²³ מעבר לכך, אין כאמור **בדל של ראייה** לטענה הקושרת בין ההלוואות המיוחסות לנוני לבין התכנים המתפרסמים בעיתון.

462. לבסוף, המבקש גם לא טרח להבהיר כיצד הפנייה המבוקשת למועצת העיתונות תקדם את טובת החברה.

463. על יסוד האמור, גם דינה של טענת אווירה זו להידחות.

ח(8) סיכום

464. הטענות בנוגע להשפעת "קשרי הנשייה האישיים" של נוני על החברה, אשר היוו את העילה לתיקונה הבהול של הבקשה למתן הוראות, התבררו כעורבא פרת. בפרט קרסה התזה המרכזית שהגה המבקש, שעניינה בעסקת הוט. תזה זו הועלתה תוך הסתרת מידע מהותי שהובא לידיעת המבקש מפני בית המשפט, לרבות בדבר מגן המס והבהרותיו של מר אנגל לדירקטוריון באשר לנסיבות ביצוע העסקה, ותוך הצגת מצגי שווא, לרבות הטענה הנחרצת כאילו בזמן אמת הועברה לחברה חוות דעת, אשר כבר על פניה אינה נתמכת בכל ראייה ואף נסתרת על ידי החומר שהוצג.

465. ממילא, יש לדחות את שלל הסעדים שנתבקשו על יסוד הטענות האמורות, לרבות מסירת מסמכים, ביטול ההחלטה על הארכת העסקתו של נוני, צווים הצהרתיים, צווי עשה לפנייה לרשות התחרות ולמועצת העיתונות וצו למתן תצהיר.

ט. יש לדחות את הדרישה למסירת מסמכים

466. סעיף ה לרשימת הסעדים שפורטו בפתח הבקשה מתייחס לסעד של מסירת מידע ומסמכים, וזאת מכוח סעיף 265(א) לחוק החברות, המקנה לדירקטור זכות לקבלת מידע ומסמכים הדרושים לשם מילוי חובותיו כדירקטור.

467. סעיף 265 לחוק החברות קובע כך:

¹²¹ ראו באתר המועצה: <http://www.moaza.co.il/BRPortal/br/P102.jsp?arc=26437>
¹²² פרוטוקול ישיבת מועצת העיתונות מיום 8.1.17, 1841835=<http://www.moaza.co.il/BRPortal/br/P102.jsp?arc=1841835>
¹²³ <http://moaza.co.il/BRPortal/br/P102.jsp?arc=26627>

- "(א) לכל דירקטור הזכות לבדוק את מסמכי החברה ואת רישומיה ולקבל העתקים מהם, ולבדוק את נכסי החברה, **ככל שהדבר דרוש למילוי חובותיו כדירקטור**.
 (ב) **החברה רשאית למנוע מדירקטור לבדוק מסמך או נכס של החברה, אם סבר הדירקטוריון שהדירקטור פועל בחוסר תום לב או שבדיקה כאמור עלולה לפגוע בטובת החברה**".
468. כפי שכבר פורט לעיל וכפי שעוד יפורט בהמשך, אין יסוד לטענותיו של המבקש בעניין זה. **כל המידע והמסמכים הדרושים למבקש לשם מילוי חובותיו כדירקטור - נמסרים לו באופן שגרתי, ולא מוסתר מפניו דבר**.
469. לעניין זה יוזכר גם שביום 15.10.20 המבקש הגיש בקשה לסעדים זמניים שבה נטען כי לא נמסרים למבקש מידע ומסמכים בקשר לעסקה שהחברה שוקלת לבצע. ההחלטה שניתנה בבקשה לסעדים זמניים מיום 4.11.20 הסדירה מסירת מידע ומסמכים מסוימים למבקש בעתיד, ככל שיוחלט להביא את העסקה לדיון ולהצבעה בדירקטוריון, **ונדחתה בקשת המבקש להורות לחברה על העברה מיידיית של טיוטות מסמכים**. הליך זמני זה מחזק את טענת החברה לפיה לא נגרע דבר וחצי דבר מזכותו של המבקש למידע ומסמכים לשם מילוי חובותיו כדירקטור.
470. יתר על כן, התנהלות המבקש בהמשך להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 4.11.2020 ממחישה ביתר שאת את השימוש הבוטח לרעה שהמבקש עושה בזכותו כדירקטור לקבלת מידע, וזאת למטרות שזרות לחלוטין לתפקידו כדירקטור. כך, המבקש הוזמן לעיין במשרדי החברה בטיטות דוח ביניים של החברה ליוני 2020. במענה לכך, ביום 25.11.2020 המבקש תקף את ההחלטה להעמיד את הדוח לעיונו, חלף העברת עותק מהמסמך לידי, ונימק זאת בכך **שמסמך זה נחוץ למשפחת יודקובסקי כבעלי מניות, לצורך שקילת רכישת המניות**:
- "בעלי המניות מבית האב יודקובסקי הודיעו כבר מזמן שברצונם לשקול מימוש המניות בעסקה, חלקן או כולן. הן הכונסים והן נציג בנק הפועלים עו"ד צבי אגמון הצהירו שהם נכונים למכור לבית האב יודקובסקי את המניות במקום לחברה במחירי העסקה. **על מנת שבעלי המניות אותם אני מייצג ישקלו ויחליטו, עליהם לקבל את מלוא המידע, על הנכסים העומדים למכירה, ולקבל לרשותם כל מסמך שהוכן על ידי החברה כדי לסייע בעסקת הרכישה העצמית של החברה את מניותיה**. לא תיתכן אפליה בין הרוכשים הפוטנציאליים. במיוחד לנוכח כך שברור כשמש שהעסקה הנדונה לא באה לשרת את טובת החברה אלא את טובת חלק מבעלי מניותיה. כדירקטורים לא כל שכן דירקטורים בעלי עניין בעסקה הזו, עלינו להקפיד על שקיפות מלאה של התהליך ואי אפליה של צד פוטנציאלי כלשהו לעסקה".
- העתק הודעת המבקש מיום 25.11.20 מצורף כנספח 46.
471. ברור מטענותיו של המבקש עצמו כי דרישה זו אינה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק, המוגבלות למידע "ככל שהדבר דרוש למילוי חובותיו כדירקטור", שהרי המבקש אפילו לא מנסה להציג את המידע ככזה שדרוש לצורך מילוי תפקידו, ולטובת החברה. מדובר בדרישה לא לגיטימית, לצרכים זרים של בעלי מניות (שאף התנמקה להם אינה רלוונטית, שכן במסגרת העסקה הנשקלת, בוטלה זכות הסירוב של בעלי המניות) ושהמבקש אינו רשאי לקדם באמצעות שימוש פסול בזכויותיו כדירקטור.
472. עוד יצוין כי למרות הטענות הקשות והחמורות כנגד אופן התנהלותו של המבקש, בחוסר תום לב ושלא לטובת החברה (שפורטו לעיל), **עד כה החברה לא עשתה שימוש בסעיף 265(ב) לחוק החברות**, למנוע מהמבקש לקבל מידע כלשהו. מובהר כי החברה שומרת על כל זכויותיה על פי דין. מכל מקום, טענות המבקש על כך שאין מקום לעשות שימוש בסמכות הקבועה בסעיף 265(ב) לחוק החברות¹²⁴ מקדימות אפוא את זמנו.
473. לגופם של דברים, כל מידע שהתבקש על ידי המבקש נמסר לו, ככל שהיה קיים וככל שנדרש לשם מילוי חובותיו של המבקש כדירקטור.

¹²⁴ סעיפים 611-612 לבקשה.

474. **סעד ה.1 -** במסגרת זו התבקשו מידע ואסמכתאות בדבר היקף הסכומים שבהם נשאה החברה למימון הגנתו של נוני בחקירה ובהליך הפלילי בתיק 2000. להיפך, **מלוא המידע בעניין זה נמסר למבקש** בעת שדווח בדירקטוריון כל אחד מהתשלומים שבוצע בקשר לייצוג המשפטי של נוני בתיק 2000. בעת הדיווחים בדירקטוריון ועד להגשת הבקשה, כלל לא התבקשו על ידי המבקש מסמכים כלשהם או מידע נוסף מעבר לסכומים ששולמו. כך למשל, בנספח 13 לבקשה צורפה פנייתו של המבקש בעניין הסכומים ששולמו במסגרת תיק 2000, ועולה בבירור כי לא התבקשו על ידי המבקש מסמכים כלשהם בעניין התשלומים שבוצעו. כך עולה בבירור גם מנספח 14 לבקשה (סעיפים 11-13, 17), מנספח 15 לבקשה (סעיפים 3, 7, 10), מנספח 17 לבקשה (סעיף 31).
475. **סעד ה.2 -** במסגרת זו התבקש העתק הסדר שכר טרחה בגין הייצוג בהליך הפלילי. כאמור, וכפי שדווח בדירקטוריון, במועד זה **עדין לא קיים הסדר שכר טרחה**, על רקע חוסר הוודאות באשר לאופן ניהול ההליך והקושי להעריך את היקף העבודה הנדרש, ושולמה מקדמה בלבד על חשבון שכר הטרחה.
476. **סעד ה.3 -** במסגרת זו התבקשו העתקי פרוטוקולים של ישיבות דירקטוריון משנים 2018-2020. גם לדרישה זו אין בסיס. **כל הפרוטוקולים של ישיבות הדירקטוריון לשנים 2018-2020 נמסרו לידי המבקש** (וממשיכים להמסר לידי באופן שוטף, ביחס לישיבות דירקטוריון שהתקיימו מאז נפתח ההליך, למעט ישיבות בודדות אחרונות שהכנת הפרוטוקול שלהן טרם הסתיימה).
477. **סעד ה.4 -** במסגרת זו התבקשו המידע והמסמכים הקשורים למסחר בחוזים עתידיים או מטבעות שבוצעו בחברה וכספיה, ופירוט זהה לגבי המסחר בחוזים עתידיים או מטבעות שבוצע לפי הנטען על ידי נוני באופן אישי במקביל למסחר שביצעה החברה. **גם לדרישה זו אין בסיס**. כפי שהוסבר לעיל, המסחר שביצעה החברה החל לפני שנים רבות, והסתיים בשנת 2016. כל טענה בעניין זה התיישנה או שחל שיהוי ניכר בהעלאתה, בפרט שהמבקש היה מודע למסחר האמור בזמן אמת (וכך גם בני משפחתו). בנסיבות אלה, **המידע המבוקש ביחס למסחר שביצעה החברה, גם בהתייחס לתקופה שטרם התיישנה, אינו דרוש למבקש לשם מילוי חובותיו כדירקטור**, ובכל מקרה תוצאות הפעילות הופיעו בדוחות הכספיים שמוכרים למבקש. באשר לטענות על מסחר שבוצע על ידי נוני באופן אישי, מידע בעניין זה אינו שייך לחברה, ואין כל עילה והצדקה לכפות מסירת מידע אישי של אחד הדירקטורים, וזאת בפרט לדירקטור לעומתי דוגמת המבקש.
478. **סעד ה.5 -** במסגרת זו התבקשו המידע והמסמכים הקשורים לעסקה שהתגבשה בעבר ובמסגרתה החברה היתה אמורה לרכוש, עבור בעלי המניות הנוותרים, את מניותיהם של כונסי הנכסים על מניות פישמן, המניות של כונס הנכסים על מניות יודקובסקי ויתרת המניות של משפחת יודקובסקי. גם לדרישה זו אין בסיס, ולמעשה - היא **דרישה מקוממת, שממחישה באופן בולט את ההתנהלות חסרת תום הלב של המבקש**. כאמור, מדובר בעסקה שבמסגרתה המבקש ובני משפחתו היו אמורים להיות בצד המוכר ולא בצד הקונה. יתר על כן, בגלגולה האחרון של העסקה (שעברה גלגולים שונים לנוכח המשא ומתן המורכב והקשיים הרבים שהועמדו על ידי משפחת יודקובסקי), המבקש גם לא היה אמור לאשר את העסקה בדירקטוריון, שכן סוכם שתחילה תבוצע העסקה שבה ירכשו מניות משפחת יודקובסקי, ומיד לאחר השלמת העסקה, לאחר שהמבקש כבר אינו חבר דירקטוריון, תובא לאישור העסקה לרכישת המניות מכונסי הנכסים.
479. לא למותר להוסיף, כי בתקופה בה נוהל המשא ומתן לקראת העסקה, המבקש **נמנע** מלהשתתף באופן חלקי או מלא בישיבות דירקטוריון מסוימות בהן נדונה העסקה בשל אותו ניגוד עניינים. כך, בישיבות הדירקטוריון מימים 2.2.20 ו-11.3.20 ביקש המבקש לצאת מן הישיבה בנימוק כי **"בדיון בנושא העסקה איני מעוניין להשתתף שכן יש לי עניין אישי"**.

480. על רקע זה, דרישת המבקש למידע בקשר לעסקה היא גם בלתי מוצדקת עניינית (שכן מהות העסקה היתה ידועה למבקש, כמי שהיה אחד הצדדים לעסקה) וגם אינה דרושה לו למילוי חובותיו כדירקטור (שהרי מבנה העסקה נקבע כך שהמבקש לא יידרש לאשר שום רכיב של העסקה בדירקטוריון). דרישת המידע על ידי המבקש נעשתה משיקולים ולצרכים זרים, שלא לצורך מילוי חובותיו כדירקטור.
481. הטענה כי "למרות שהמבקש ומשפחתו היו אמורים אולי להיות צד להסכמים, מר מוזס והגברת נופך מוזס סרבו למסור את המסמכים למבקש"¹²⁵ היא טענה מופרכת ממש: המבקש לא היה אמור להיות "אולי" צד להסכמים; למבקש ולבני משפחתו ישנה טיוטת הסכם מפורטת ומגובשת שנערכה בסיועו של עו"ד פנחס רובין, שהיה המתכלל של העסקה הכוללת. טיוטה זו מצויה בידי המבקש. לעומת זאת בהסכמים שהוכנו אל מול כונסי הנכסים, המבקש ובני משפחתו אינם צד ולא היו אמורים להיות צד (אך גם מהות העסקה עם הכונסים היתה ידועה היטב למבקש).
482. מכל מקום, העסקה האמורה ירדה מן הפרק (מספר פעמים, ובאופן סופי בחודש מרץ 2020). מעת שהעסקה ירדה מהפרק, ממילא כל המסמכים שנערכו במסגרתה חסרי רלוונטיות, ובוודאי שאינם נדרשים למבקש לצורך מילוי חובותיו כדירקטור.
483. כך למשל, "הסכמי המימון" שהתבקשו כלל לא דרושים למבקש, משהמבקש לא היה אמור לאשר את העסקה ולא היה אמור להמשיך לכהן כדירקטור בחברה. "הסכמי המימון" בוודאי שאינם דרושים למבקש כיום, לאחר שהעסקה ירדה מן הפרק (והוחלפה בעסקה נרקמת חדשה).
484. גם "הערכות שווי" לא דרושות למבקש, משהמבקש לא היה אמור לאשר את העסקה ולא היה אמור להמשיך לכהן כדירקטור בחברה. "הערכות שווי" בוודאי שאינן דרושות למבקש כיום, לאחר שהעסקה בגלולה הקודם ירדה מן הפרק. מעבר לנדרש, יצוין כי החברה לא ביצעה הערכות שווי לצורך העסקה בגלולה הקודם.
485. **סעיף 6.ה -** במסגרת זו התבקשו מידע ומסמכים הקשורים לעסקת מכירת אופציית הוט, תוך פירוט מסמכים ספציפיים מבוקשים. גם לדרישה זו אין כל יסוד, לאחר שמלוא המידע והמסמכים נמסרו למבקש בשתי ישיבות דירקטוריון שהתקיימו בעניין זה. כך, בישיבת דירקטוריון מיום 30.6.20 בנושא זה, הוצג לדירקטורים מכתב מפורט של מר אנגל (מי שעסק במכירת אופציית הוט), אשר מסר את המידע הרלוונטי ביחס לטענות המבקש. המבקש לא הסתפק בכך, וביקש שמר אנגל יגיע לישיבת הדירקטוריון ויספק הסברים נוספים. לבקשתו של המבקש, מר אנגל מסר בישיבה הסברים וענה לשאלותיו של המבקש.
486. לנוכח הסבריו של מר אנגל, המשיבים סברו כי דרישותיו של המבקש נענו במלואן ומוצו. למרות זאת, בישיבת דירקטוריון נוספת מיום 23.7.20, המבקש הבהיר כי הוא עומד על דרישתו לעיין במסמכים נוספים בנושא אופציית הוט. לאור זאת נקבעה השלמה של הדיון ביום 2.8.20, ובמסגרת ישיבה זו הוצגו למבקש כל המסמכים בנושא אופציית הוט.
487. יצוין כי דווקא המבקש הוא זה שהסתיר מסמכים מהדירקטוריון (נספחים 37, 38, 39, 40 לבקשה המתוקנת וכן התצהיר של גבי בר און), ובכך אף הכשיל את הדיון שהתקיים בדירקטוריון בנושא אופציית הוט ביום 23.7.20. כתוצאה מכך, הדיון בדירקטוריון התקיים על בסיס מידע חלקי לשיטת המבקש.
488. מכל מקום - כל המידע בעניין אופציית הוט נמסר למבקש גם מפיו של מר אנגל וגם במסמכים שהוצגו לו ביום 2.8.20.

489. **סעיף 7.ה - במסגרת זו התבקשו מידע ומסמכים הקשורים לעסקאות שביצעה החברה מול חברות הקשורות למר דרהי ואו מר יצחק תשובה, החל מיום 1.6.16. גם דרישה זו חסרת כל יסוד. כל המידע הרלוונטי הוצג למבקש, לבקשתו, בישיבת דירקטוריון מיום 23.7.20 על ידי המשנה למנכ"ל של החברה, איזט מולינה.**

490. להשלמת הדברים יצוין כי **בסעיף ז**, המבקש דורש כי נוני יבהיר בתצהיר עניינים פרטיים שלו, וימסור את מלוא המידע והמסמכים המבוקשים בענייניו אלה. דרישות אלה מופנות כלפי נוני ולא כלפי החברה ועל כן אינן יכולות להתבסס על סעיף 265 לחוק החברות, באשר **אין מדובר במידע ובמסמכים של החברה**. נוני בוודאי אינו מחויב למסור למבקש תצהיר או מסמכים בענייניו האישיים.

י. זכות ההצבעה של נוני בדירקטוריון

491. המבקש בא בטרוניה על כך שנוני מצביע בהחלטות בדירקטוריון בעניינים הנוגעים אליו באופן אישי. השתתפותו של נוני בהצבעה בנושאים אלה נובעת מיישום ס' 278 לחוק החברות על מצב הדברים הקיים, שבו נוני מחזיק כיום כ-59% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון (עד מינויו של עו"ד לורך ככונס נכסים, נוני החזיק בכ-56% מזכויות ההצבעה), והיא נעשית בהתאם ליעוץ משפטי שקיבלה החברה, לרבות מפרופ' עמיר ליכט - עליו חולק המבקש.

492. כפי שהובהר לעיל, לסוגיה זו אין נפקות לצורך הכרעה בתוקפן של ההחלטות שלביטולן עותר המבקש, מאחר שהן אושרו כדין אף בנטרול הצבעתו של נוני. יתר על כן, הטענה כי נוני מנוע מלהצביע בעניינים הנוגעים אליו הועלתה על ידי המבקש בפני הדירקטוריון **עוד ביום 31.1.17**. לאחר שמיעת עמדתה של היועצת המשפטית של הדירקטוריון (שהוצגה בעל פה), הדירקטוריון החליט בדעת רוב **לאמץ** עמדה זו, תוך שהמבקש מסתפק בהבעת מחאה לפרוטוקול ובאמירה כי "מוזר הדבר בעיני ומחייב בדיקה"¹²⁶ עמדתה האמורה של היועצת המשפטית, אשר מאוחר יותר עוגנה גם בחוות דעת כתובה מטעמה (מיום 11.3.18) ובחוות דעת נוספת כמתואר להלן, מיושמת בהצבעות הדירקטוריון מאז ועד היום - תקופה של **קרוב לארבע שנים**, במהלכה המבקש **לא נקט הליך משפטי כלשהו** לתקוף את ההחלטות שהתקבלו בהתאם לה. העלאת הטענה בבקשה הנוכחית לוקה אפוא **בשיהוי עמוק**.

493. מכל מקום, עמדת המבקש **שגויה** לגופה.

494. סעיף 278 לחוק החברות מורה כדלקמן:

"(א) מי שיש לו ענין אישי באישור עסקה, למעט עסקה כאמור בסעיף 271, המובאת לאישור ועדת הביקורת או הדירקטוריון, לא יהיה נוכח בדיון ולא ישתתף בהצבעה בוועדת הביקורת ובדירקטוריון ...
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) ... רשאי דירקטור להיות נוכח בדיון בדירקטוריון ולהשתתף בהצבעה, אם לרוב הדירקטורים בחברה יש ענין אישי באישור העסקה.
(ג) היה לרוב הדירקטורים בדירקטוריון החברה ענין אישי באישור עסקה כאמור בסעיף קטן (א), טעונה העסקה גם אישור האסיפה הכללית."

גדר המחלוקת הוא בשאלה, באיזה נסיבות "לרוב הדירקטורים בחברה יש ענין אישי" באופן המאפשר את השתתפותם בהצבעה לפי ס"ק (ב), וזאת בהתחשב במנגנון ההצבעה הייחודי הקיים בחברה דנן.

495. כפי שצוין לעיל, בהתאם לתקנון החברה כפי שתוקן בפסק הדין בעניין **צנה**, מינוי דירקטורים בחברה אינו נתון להחלטת רוב בעלי המניות ואינו נקבע לפי מפתח החזקה במניות יסוד. תחת זאת, לכל אחד מחמשת בתי האב (כהגדרתם בתקנון) הוענקה זכות למנות דירקטור ללא קשר לאחוזי אחזקותיו במניות החברה. כתוצאה מכך,

¹²⁶ פרוטוקול דירקטוריון מיום 31.1.17, עמ' 13.

לפי פסק הדין בעניין **צנה**, בית אב שמחזיק ברוב מניות היסוד זכאי למנות נציג יחיד לדירקטוריון, באופן זהה לבתי אב אחרים שלהם (ואף לכולם יחד) מיעוט במניות היסוד.

496. לצד הוראה זו, נקבע בעניין **צנה** כי "ההצבעה בדירקטוריון תהיה על יסוד הכרעת רוב מניות היסוד" (פס' 54), תוך שנדחתה ההצעה כי "ההצבעה בדירקטוריון לא תהיה מכוח כמות מניות היסוד שכל בית אב מחזיק אלא יהיה כוח הצבעה שווה לכל בית אב" (פס' 53).

497. בהתאם למנגנון האמור, כפי שיש לספור את כמות מניות היסוד שכל דירקטור מייצג ולא את מספר הדירקטורים לצורך קבלת ההחלטות, כך יש לעשות גם לצורך קביעתו של רוב "נגוע" לפי סעיף 278. משמע, אם לנוני יש עניין אישי בהחלטה פלונית, הרי שלנוכח החזקתו בלמעלה מ-50% מזכויות ההצבעה, קיים רוב "נגוע" המאפשר את השתתפותו בהצבעה.

498. יוטעם, כי בניגוד לטענת המבקש כאילו האמור חותר תחת פסק הדין בעניין **צנה**, לא יכול להיות ספק כי מצב דברים זה נצפה על ידי בית המשפט בעת שנתן את פסק הדין, שכן כבר המחלוקות שנדונו בו נגעו לענייניהם האישיים של הדירקטורים ובעלי המניות. אילו סבר בית המשפט שיש לנטרל במקרים כאלה את הצבעתם של הדירקטורים הנוגעים בדבר, ובוודאי את הצבעתו של בעל מרבית הזכויות, היה מציין זאת כסייג למנגנון שקבע.

499. מכל מקום, לאחר שהמבקש הציג ביום 27.2.18 חוות דעת של בא כוחו בסוגיה הנדונה, הובהר לו המצב המשפטי לאשורו בחוות דעת של היועצת המשפטית לדירקטוריון, שניתנה בגדר מכתבה למבקש מיום 11.3.18, וכן בחוות דעתו של פרופ' עמיר ליכט מיום 19.3.18, שהתבקשה על ידי החברה לנוכח חילוקי הדעות שהתגלעו, ואשר ניתנה לאחר שהוצגה בפני פרופ' ליכט עמדת ב"כ המבקש בנדון (ראו ס' 1 לחוות דעת).

העתק מכתב היועצת המשפטית של הדירקטוריון למבקש מיום 11.3.18 מצורף כנספח 47.

העתק חוות הדעת של פרופ' ליכט מצורף כנספח 48.

500. בס' 18-21 לחוות דעתו של פרופ' ליכט, מציין פרופ' ליכט כדלקמן, והדברים מדברים בעד עצמם:

"במרביתם המוחלטת של הדירקטוריונים מתקבלות החלטות בהצבעות אישיות, בהרמת ידיים או בדומה לכך. במצב זה יש חפיפה מלאה בין יחס הראשים לבין יחס הקולות בדירקטוריון. זוהי גם נקודת המוצא של חוק החברות עצמו, אשר קובע מודל ברירת מחדל של יקול אחד לכל אחד בדירקטוריון החברה, כמוסדר בסעיף 105 לחוק החברות.

אין ספק בעיני, שהמחוקק של סעיפים 194 ו-255 לחוק החברות ראה את המצב השכיח הזה לנגד עיניו, ונוסח הסעיפים משקף אותו כהנחה סמויה. בהתאמה, גם הפסיקה שנדרשה למצבים כאלה בחנה את קיומו של רוב נגוע לפי מספר הדירקטורים, תוך הנחה מובלעת שהיחס בין מספר הדירקטורים חופף ליחס קולותיהם ...

הדירקטוריון של ידיעות אחרונות שונה. בהתאם להוראות התקנון, ההכרעות בו מתקבלות לפי שיעורי החזקה במניות, בדומה לאסיפה כללית זוטרתא. לפיכך, כאשר בוחנים האם הדירקטוריון כאורגן יכול לקבל החלטה נקייה די הצורך מהשפעה של עניין נוגד, יש לבחון זאת לפי מנגנון קבלת ההחלטות בו - דהיינו, לפי רוב של מספר הקולות ולא של מספר החברים.

למצב דומה, של הבדל בין יחס הראשים לבין יחס זכויות ההצבעה, התייחס מ"מ הנשיא שמגר בפרשת פאקא תעשיות בע"מ נ' רוטנברג באומרו דברים הנראים כאילו נאמרו על ענייננו:

'נקודת המוצא בדיני חברות היא, כידוע, שעקרונותיו של שלטון הרוב ישימים גם בניהול ענייניה של חברה. למוותר להוסיף, כי עיקרון זה מוזכר כאן בצורה גורפת ביותר, שהרי יש נסיבות בהן לא מדובר, למשל לפי מסמכי התנגדות [צ"ל התאגדות - ע"ל], על רוב מספרי דווקא אלא על מיעוט מספרי, החולש על רובו של כוח ההכרעה בחברה. הווה אומר, כאשר

נוקטים במונחים רוב או מיעוט, הכוונה היא לרוב או למיעוט, לפי העניין, על-פי כוח ההכרעה בחברה פלונית ולא על פי ספירת גולגולות כפשוטה דווקא"¹²⁷.

לא למותר לציין כי הציטוט האחרון מעניין פאקא הובא גם כחלק מהניתוח שנערך בפסק הדין בעניין צנה (פס' 45), בו נקבע כאמור מנגנון ההצבעה המתואר.

501. בהמשך חוות דעתו (ס' 22-28) נדרש פרופ' ליכט למשפט ההשוואתי, ומראה כי גם לפי ההלכה במדינת דלוור, קיומו של רוב "נגוע" בדירקטוריון נקבע בהתאם לזכויות ההצבעה ולא למספר הדירקטורים.¹²⁸ הרציונל שנתנה לכך הפסיקה, כמסבר על ידי פרופ' ליכט במילותיו, הוא כי "הטענה שלפיה יש לספור ראשים כאשר דירקטור נגוע שולט בהצבעה יוצרת מצב שבו 'הזנב מכשכש בכלב' - המיעוט מבקש לתת תוקף להחלטת דירקטוריון שלגביה הוא במיעוט, בניגוד לעמדת הרוב. החלטה כזאת של הדירקטוריון אינה יכולה להחשב כהחלטה של אורגן רבים לטובת החברה".

502. פרופ' ליכט מסכם את חוות דעתו (בס' 30-31) כדלקמן:

"יחסי כוחות בדירקטוריון של חברה לעניין קיומם של רוב, מיעוט או מחצית בדירקטוריון, ובכלל זה לעניין סעיפים 278 (ב) ו-278 (ג) לחוק החברות, יש לבחון לפי חלקו היחסי של כל דירקטור במנגנון ההצבעה בדירקטוריון. שימוש ב'ספירת ראשים' מתאים לכך רק כאשר יש חפיפה מלאה ביחסים בין מספרי החברים ובין כמות הקולות בהצבעה שעומדים לרשותם. דירקטור (או יותר) שנטען לגביו כי הוא בעל עניין אישי או ניגוד עניינים, ואשר מחזיק ברוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון, זכאי להשתתף ולהצביע בישיבה, אף אם הוא מהווה מיעוט מספרי מבחינת 'ראשי הדירקטורים'".

503. ניסיונותיו של המבקש לסתור את חוות דעת ליכט עולים בתוהו, ולמעשה הוא מתעלם באופן תמוה מן האמור בה. כך, המבקש אינו מתמודד כלל עם העובדה שבחברה קיים מנגנון יחודי של מינוי דירקטורים על ידי בתי אב כהגדרתם בתקנון, והצבעה בדירקטוריון על פי אחזקות במניות יסוד, ולא מינוי על ידי הרוב באסיפה הכללית והצבעה על פי מספר הדירקטורים כאשר לכל דירקטור קול אחד. המבקש אף טוען (בס' 649) כי "אין בנמצא ולו פסק דין או החלטה אחת" התומכים בעמדת המשיבים והחברה, אלא שכאמור, יש גם יש בנמצא פסיקה שכזו, לרבות של בית המשפט העליון.

504. עוד מצטט המבקש (בס' 650-655) החלטות שיפטיות שהתייחסו לרוב "נגוע" כרוב הכולל את מרבית הדירקטורים בספירה לפי "ראשים". אלא שחוסר הרלוונטיות של אותן החלטות לענייננו ניכר כבר על פניהן, שכן בכל החברות שאותן החלטות עסקו בהן נהגה השיטה המקובלת של קול אחד לכל דירקטור. כפי שהסביר פרופ' ליכט, שיטה זו היא שמכתיבה ברגיל - ובניגוד לענייננו - את בדיקתו של רוב "נגוע" באמצעות "ספירת ראשים". לעומת זאת, המבקש לא הצביע על כל מקרה בו נגזר רוב "נגוע" מ"ספירת ראשים" למרות שההצבעה בדירקטוריון נערכה בשיטת האחוזים ו/או לפי מניות יסוד.

505. הנה כי כן, מה שהמבקש מכנה (בס' 639) "פרשנות משפטית פתלתלה", הינה עמדה משפטית מבוססת כדבעי התואמת בין היתר את פסיקת בית המשפט העליון בישראל ואת גישת הפסיקה בדלוור. "המצב האבסורדי" אליו מתייחס המבקש (בס' 648) לא מתקיים אפוא מקום בו מתקבלת החלטה ברוב של זכויות ההצבעה בדירקטוריון - דבר אותו החוק מאפשר גם בהתקיים עניין אישי לאותו רוב, אלא מקום בו המיעוט יכול להכתיב לרוב החלטות או לסכלן, כפי שדורש המבקש. זאת בפרט הואיל והרציונל הברור שביסוד ס' 278(ב) לחוק החברות הוא בדיוק למנוע מהמיעוט לכפות החלטה בניגוד לעמדת הרוב בדירקטוריון.

¹²⁷ עניין 594/79 פאקא תעשיות בע"מ נ' רוטנברג, פ"ד (ל) 309, 323-322 (1982). הדברים נשנו בתי"א (ח"י) 691/01 הדרי נ' בוסתן הגליל, כפר שיתופי להתיישבות חקלאית בע"מ (3.9.02), פס' 28.
¹²⁸ ראו Beneville v. York, 769 A.2d 80 (Del. Ch. 2000), שלדברי פרופ' ליכט הינו פסק הדין המרכזי בסוגיה.

506. לכך יש להוסיף כי ממילא, החלטת הדירקטוריון בנסיבות כגון דא אינה סוף פסוק, שכן קיומו של רוב "ניגוע" בו מחייב את אישור ההחלטה גם על ידי בעלי המניות, "שהם אלה אשר בסופו של יום החברה מתנהלת לטובתם" (סי' 29 לחוות דעת ליכט). בהקשר זה המבקש מטעה שוב באופן בוטה את בית המשפט, בטענה כי נוני "מאשר את אותה העסקה גם באסיפה הכללית - אשר גם בה הוא מחזיק ברוב זכויות ההצבעה" (סי' 640). לנוני לבדו אין רוב באסיפה הכללית, ולפיכך אין ביכולתו להעביר החלטה כלשהי לבדו וכנגד עמדת כל יתר בעלי המניות. ודוק, נוח למבקש ליצור תמונת מצב כוזבת שבה נוני שולט כביכול באסיפה הכללית על מנת להשכיח את העובדה (אותה הסתיר) שההחלטות אותן הוא תוקף אושרו כאמור על ידי כל בעלי המניות זולת משפחת יודקובסקי, ובכללם הכונס על מניות יודקובסקי.
507. מכל מקום, גם אילו הייתה נכונה טענת המבקש במישור העובדתי (וברור שהיא לא), הרי שהוראות החוק מאפשרות לחברה פרטית להתקשר עם בעל השליטה בה ואף להעניק לו הטבות, תוך הישענות על כוח הרוב הנתון לו באסיפה הכללית. זאת - בניגוד למקרה של חברה ציבורית - בלא תלות בהשגת תמיכה כלשהי, בוודאי שלא תמיכת רוב, מקרב בעלי מניות המיעוט (ראו סי' 270(1), 272(3), 273(א) לחוק החברות). אלמלא כן, המיעוט יכול היה לחסום החלטה שרוב הדירקטורים ורוב בעלי המניות מעוניינים בה וסבורים שהיא נכונה מבחינת החברה ומשרתת את טובתה.
508. בצר לו, נאחו המבקש בשני מקרים משנת 1998 (!) שבהם, לדבריו, נמנע נוני מלהשתתף בהצבעה שבה היה לו עניין אישי, בניסיון לכפות עליו לנהוג באותו אופן כיום. דא עקא, מעבר לכך שמקרים אלה, מלפני 22 שנים, מתוארים בצורה לא מדויקת, והזכויות בעניין זה שמורות, אין שמץ של יסוד לראות בהם משום "תקדים מחייב". כך, לצורך ההצבעות המדוברות לא התבקשה חוות דעת משפטית ואף לא היה בה צורך, שכן ההחלטות שעל הפרק היו בקונצנווס ובוודאי שלא דובר בניסיון להדיח את נוני; נוני נמנע מלהשתתף בהצבעה לפני משורת הדין וכאות של רצון טוב בלבד, כאשר המבקש לא טוען כי הוא עצמו או כל גורם אחר הסתמך על הימנעות זו ובוודאי לא ששינה מצבו לרעה.
509. בשולי הדברים יש לדחות גם את טענת המבקש, הנסמכת על עמדתו באשר לאופן מניין הקולות, כאילו הדירקטוריון החליט ביום 28.2.18, בטרם מונה פילוסוף לדירקטור, להשעות את נוני מתפקידו בחברה. מעבר לכך שהמצב המשפטי המתואר לעיל שומט את הבסיס תחת טענה זו; מעבר לסתירה הפנימית הברורה שיש בה (שכן המבקש סופר את הדירקטורים "לפי ראשים" לצורך ניטרול זכויותיו של נוני מההצבעה, ולאחר מכן עובר לנוחותו למנות את הקולות בהצבעה עצמה לפי מניות היסוד); ומעבר לכך שהאסיפה הכללית ממילא החליטה לאחר מכן שלא להשעות את נוני מתפקידו, הרי שהמבקש לא עתר לכל סעד בעניין זה, ולו הצהרתי - לא בסמוך לאותה הצבעה ולא בבקשתו הנוכחית - באופן המותיר אותה כטענת אווירה (מופרכת) בלבד.
510. לא למותר להדגיש בעניין זה כי התנהלות המבקש - אשר חרף הימנעותו מלהביא את המחלוקת לביור שיפוטי, לא היסס ליצור בפני צדדים שלישיים מצג שווא כאילו נוני הושעה (ראו פרק ב(4) V לעיל) - אך מלמדים על מניעיו ועל חוסר תום ליבו.

יא. התייחסות לטענות כלליות ונוספות

יא(1) לא הופרו חובותיהם של המשיבים כלפי החברה

511. לנוכח כל המקובץ לעיל, אין יסוד לטענה כאילו מי מן המשיבים הפר איזה מחובותיו כלפי החברה.

512. כך, המשיבים לא הפרו את **חובת הזהירות** שלהם כלפי החברה. מעבר לכך שהטענה בנדון נחסמת כאמור על ידי כלל שיקול הדעת העסקי, הרי שלגוף העניין, ההחלטות השונות התקבלו לאחר דיון ושקילה ומטעמים עסקיים מובהקים שבטובת החברה, ובמקרים מסוימים אף תוך נקיטת זהירות יתר ופנייה לקבלת דעת נוספת לעמדתה של היועצת המשפטית של הדירקטוריון. לא הוכח כי החלטות אלה אינן - למצער - החלטות עסקיות סבירות, ואף לא הוכח כי הן גרמו לחברה נזק כלשהו.
513. המשיבים לא הפרו גם את **חובת האמונים** שלהם, שמשמעה החובה לפעול לטובת החברה ולא לטובת אינטרס אישי.¹²⁹ אשר למימי ופילוסוף, הרי שלא ניתן לטעון כי היה להם עניין אישי בהחלטות שהתקבלו, וטענותיו הסתמיות של המבקש בהקשר זה הופרכו. ואשר לנוני, הרי שההחלטות שנגעו אליו התקבלו בהתאם למנגנונים הקבועים בדין לאישור עסקה עם בעל עניין. אין גם יסוד לטענה כי היה לנוני "עניין אישי" נסתר וכי הופרו דרישות הידוע והגילוי, ועל כך ידובר עוד להלן.
514. יש לדחות גם את הטענה כי נוני הפר את **חובת ההגינות** (זאת מבלי להידרש לשאלה האם הוא בגדר בעל שליטה בחברה). לפי הנטען (בס' 559), נוני הפר כביכול חובה זו באמצעות "שימוש בכוח ההצבעה העודף העומד לו ב**דירקטוריון**" - אלא שבמישור הדירקטוריון אין **תחולה לחובת ההגינות**. כך, למשל, בדיון בעניין **ורדניקוב**, אליו מפנה המבקש עצמו, הודגש כי חובת ההגינות רלוונטית "מקום בו בעל השליטה מפעיל את כוחו **כבעל שליטה**" (ההדגשה במקור - הח"מ),¹³⁰ תוך מתן דוגמאות המצויות במישור בעלי המניות כגון מינויים לדירקטוריון ושינוי תקנון,¹³¹ והובהר כי חובה זו "**אינה חלה על נושאי המשרה בחברה**".¹³²
515. מכל מקום, לגבי חובת ההגינות נפסק גם כי "**עוצמתה חלשה יותר מעוצמת החובה המוטלת על דירקטורים ומנהלים**",¹³³ וכי היא אינה גורעת מכך ש"בעל השליטה רשאי לשקול את טובתו האישית" (ההדגשה במקור - הח"מ).¹³⁴ רק "מקום בו בעל השליטה מפעיל את כוחו כבעל שליטה, באופן שאינו מביא בחשבון את טובתה של החברה ואף פועל בניגוד לטובתה, עולה הדבר כדי הפרת חובת ההגינות";¹³⁵ דבר מאלה אינו מתקיים ובוודאי שלא הוכח בענייננו.
516. עוד נובע מן האמור לעיל כי המשיבים לא הפרו את החובה **לשקול את טובת החברה** ואת החובה **להפעיל שיקול דעת עצמאי**, וממילא לא הובאה כל ראיה לסתור זאת. ודוק, ברי כי עצם נקיטת עמדה דומה על ידי דירקטורים אינה מהווה ראשית ראיה לכך שהם אינם מפעילים שיקול דעת עצמאי, בוודאי בכל הנוגע לדרישות המועלות על ידי דירקטור לעומתי ובעל אינטרס.
- יא(2) **לא הופרו דרישות הידוע והגילוי**
517. המבקש עושה מאמץ ניכר לקשור באופן מלאכותי בין רבות מן הסוגיות שהוא מעלה לבין ענייניו הפיננסיים הפרטיים של נוני, וטוען כי העובדה שאלה לא נחשפו בפני הדירקטוריון מהווה בין היתר הפרה של חובת הגילוי מצד נוני, ועושה את ההחלטות שהתקבלו לבלתי מיודעות. בהקשר זה מסתמך המבקש, בפרט, על ס' 269(א) לחוק החברות, המורה כך:
- "נושא משרה בחברה או בעל שליטה בחברה ציבורית או בחברה פרטית שהיא חברת איגרות חוב הידוע שיש לו ענין אישי בעסקה קיימת או מוצעת של החברה, יגלה לחברה, בלא דיחוי,

¹²⁹ ס' 254 לחוק החברות, עניין **ורדניקוב**, פס' 46-51 לפסק דינו של כב' השופט י' עמית.

¹³⁰ עניין **ורדניקוב**, פס' 62 לפסק דינו של כב' השופט י' עמית.

¹³¹ עניין **ורדניקוב**, פס' 61-63 לפסק דינו של כב' השופט י' עמית.

¹³² עניין **ורדניקוב**, פס' 52 לפסק דינו של כב' השופט י' עמית.

¹³³ עניין **ורדניקוב**, פס' 55 לפסק דינו של כב' השופט י' עמית.

¹³⁴ עניין **ורדניקוב**, פס' 60 לפסק דינו של כב' השופט י' עמית.

¹³⁵ עניין **ורדניקוב**, פס' 62 לפסק דינו של כב' השופט י' עמית.

ולא יאוחר משיבת הדירקטוריון שבה נדונה העסקה לראשונה, את מהות ענינו האישי, לרבות כל עובדה או מסמך מהותיים".

518. לטענות המבקש אין יסוד. כפי שהוסבר לעיל, ענייניו הפרטיים של נוני אינם רלוונטיים לאף לא אחת מן הסוגיות הנדונות בבקשה; לא חלה על נוני כל חובה למסור ולא חלה על מימי ופילוסוף כל חובה לדרוש מידע לגביהם, בפרט לנוכח הפגיעה בפרטיות הכרוכה בכך; וממילא, עניינים אלה אינם משליכים על איזו מן ההחלטות שהתקבלו.
519. הדברים אמורים, בראש ובראשונה, בשתי ההחלטות האופרטיביות שתוקף המבקש. כך, משברור כי נוני אינו "פושט רגל" כפי שנטען, מצבו הכלכלי ומצבת חובותיו אינם מהווים שיקול שהדירקטוריון נדרש לשקול לפי הדין לצורך הארכת העסקתו, ולמיטב ידיעת המשיבים הדבר אף אינו נהוג בחברות אחרות. גם בהקשר לשיפוי אין לעניינים אלה כל נפקות - זאת הן לצורך תיקון נוסח כתב השיפוי שחל על כלל נושאי המשרה, והן לצורך מימושו במקרה של נוני. בין היתר הובהר לעיל כי הדין והפרקטיקה אינם מתנים מתן הלוואה מכוח כתב שיפוי בבדיקת יכולת ההחזר, וכי הדבר אף לא נבדק כאשר החברה העניקה בעבר הלוואות בסכומים גדולים יותר, לרבות למשפחת יודקובסקי. עוד צוין, במענה לטענות ספציפיות שהעלה המבקש, כי היקף שכר הטרחה ששולם לסגנויות של נוני דווח לדירקטוריון, וכי לא נחתם עימן הסכם שכר טרחה.
520. בחינת חובותיו הנתענים של נוני לא נדרשה גם לשם בירור הטענות באשר לעסקאות בנגזרים (טענות הנוגעות בין היתר לעסקאות שביצע נוני לכאורה ולא לחובותיו), קל וחומר משהזיקה הנטענת בין עסקאות פרטיות של נוני לבין עסקאות של החברה לא קיימת. אף הטענות בדבר התנהלות החברה מול גורמים שלפי הנתען הלוא כספים לנוני או גופים הקשורים אליהם, ובדבר נזקים שנגרמו לחברה כביכול, התגלו כחסרות יסוד והופרכו, מה גם שהמבקש לא הראה כי נוני קיבל החלטה כלשהי בנדון וממילא כי לא היה בניגוד עניינים, באופן המייתר את בחינת ההלוואות הנתענות עצמן.
521. בפרט, אין כל עילה לבחינת החוב הנתען של נוני לבנק הפועלים לשם בירור תיאוריית הקונספירציה שהגה המבקש (למשל, בס' 531), כאילו "פועל המשיב 3 בחברה בשיתוף פעולה מוחלט עם מר מוזס, ובניסיון לסייע לו ככל יכולתו לשמר את מעמדו בחברה ואת כושר פירעונו הכלכלי (אולי מתוך כוונה כי זה יוכל לשרת את חובותיו האדירים לבנק הפועלים)". מעבר לכך שהמבקש העלה כאמור שלל גרסאות סותרות בנוגע לאינטרסים ולמניעים של בנק הפועלים, אשר ממילא נשענות על ברעי תרנגולת, הרי שטענות אלה הופרכו לגופן, בין היתר הואיל והמשיבים הראו כי פילוסוף פעל כדירקטור עצמאי, לא מונה מטעם בנק הפועלים ולא שירת אותו. ברי כי בנסיבות אלה החוב הפרטי הנתען, אליו מתייחס המבקש במסגרת אותן טענות שהופרכו, חסר כל רלוונטיות לענייננו ולחברה בכלל.
522. בוודאי שפילוסוף עצמו - כפי שהלה הבהיר למבקש שוב ושוב - לא היה רשאי או מחויב לבקש מבנק הפועלים מידע פרטי של נוני, וסביר שהבנק אף לא היה מוסר לו מידע כזה תוך הפרת הסודיות הבנקאית.
523. מכל מקום, הטענות לפיהן יש לנוני חובות גבוהים לגורמים שונים נשמעו גם נשמעו בפני הדירקטוריון, אלא שזה השתכנע כי גם בהנחה שחובות אלה אכן קיימים, הם לא השפיעו על החברה. משכך, אין ולא היה צורך בקבלת מידע מפורט ובוודאי בהמצאת מסמכים הנוגעים לחובות הנתענים. ודוק, החובה לפי ס' 269 לחוק החברות היא להציג כל "עובדה או מסמך מהותיים", ובהתאם לכך, גם בעניין אנטורג אותו מצטט המבקש (בס' 527), נקבע כי יש להביא בפני מקבלי החלטה את "המידע המהותי הידוע". כפי שנפסק (בהקשר לעסקה בניירות ערך), "עובדה היא מהותית אם קיים סיכוי של ממש כי להשמטתה תהיה השפעה של ממש, ישירה

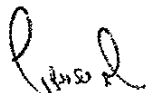
או עקיפה, על ההחלטה אם לבצע עסקה, אם לאו.¹³⁶ בנסיבות המתוארות, ברי כי פרטי החוב הנטען, כמו גם מסמכים לגביו, לא היו משפיעים על החלטות הדירקטוריון, כך שלא מדובר במידע ובמסמכים מהותיים.

524. לאור האמור, יש לדחות את הסעדים המושתתים על הטענה בדבר הפרת דרישות היידוע והגילוי, ובכלל זאת, את הסעד להצהרה על בטלותן כביכול של החלטות ו/או על כך שנתקבלו "בניגוד לכללי ההגיינות הפרוצדוראלית והמהותית", את הסעד להצהרה כי המשיבים הפרו כביכול את חובותיהם לחברה בכך שלא גילו או לא דרשו מידע, ואת הצו למתן תצהיר של נוני לגבי "עניינו האישי" בהחלטות שלא קיבל ושלא פגעו בחברה.

יב. סוף דבר

525. על יסוד המקובץ לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את הבקשה, ולהשית על המבקש את הוצאותיהם הריאליות של המשיבים בגדרה.

526. תשובה זו נתמכת בתצהיריהם של מימי, פילוסוף ומר ינון אנגל.

שי סידורף, עו"ד

ד"ר אלעד פלד, עו"ד

דוד לשם, עו"ד

ניר כהן, לשם, בן-ארצי ושות'
ב"כ המשיבים 3-1

ש. הוובבץ ושות', עורכי דין

ר. גיא זלמנסון, עו"ד

ד/שרון קלינמן, עו"ד

ב"כ המשיבה 4

תצהיר

אני הח"מ מרים נופך מוזס, בעלת ת.ז. מס' 69703875, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזאת בכתב, כדלהלן:

1. אני המשיבה 2 ואני נותנת תצהיר זה לתמיכה בתשובת המשיבים 1-3 ("המשיבים") והמשיבה 4 ("החברה") ל"בקשה מתוקנת למתן הוראות מכוח סעיף 267(א) לחוק החברות" שהגיש המבקש ביום 26.8.20 ("הבקשה").
2. העובדות המפורטות בתצהירי ידועות לי מידיעה אישית או שהינן למיטב ידיעתי, לפי העניין והקשר הדברים. ככל שבתצהירי משולבות גם טענות משפטיות, הדבר נעשה על סמך ייעוץ משפטי שקיבלתי ובו אני מאמינה.

א. פתח דבר

3. המבקש הוא בעלה של גבי אתי יודקובסקי, וביחד עם אמה (להלן יחדיו "משפחת יודקובסקי"), הם מחזיקים כיום בפחות מ-9% בזכויות הרכושיות בחברה ובכ-11% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון. באסיפה הכללית יש למשפחת יודקובסקי פחות מ-10%¹.
4. בדירקטוריון החברה מכהנים כיום 3 דירקטורים: ארנון מוזס ("נוני"), המבקש ואני. בתקופה שבין 23.4.18 ל-30.8.20 כיהן עו"ד אבי פילוסוף ("פילוסוף") כדירקטור רביעי. ההצבעה בדירקטוריון נעשית על פי מספר מניות היסוד שכל דירקטור מייצג, כמפורט בהמשך.
5. עד ינואר 2017, במשך 17 שנים, התנהלה החברה באופן רגוע. המבקש, שמכהן כדירקטור בחברה מזה שנים רבות, נטל חלק בשיבות הדירקטוריון הספורות שהתנהלו כל שנה ולא בא בטענות כלפי הנהלת החברה בראשותו של נוני ושלי.
6. בינואר 2017, לאחר פרסום "פרשת 2000" זיהתה משפחת יודקובסקי הזדמנות לפגוע בנוני, מתוך מניעים שמקורם בסכסוכים מן העבר, כפי שיפורט להלן.
7. למשפחת יודקובסקי יש שתי מטרות: הראשונה, להדיח את נוני מתפקידו כמנהל עסקים ראשי ועורך אחראי של העיתון; והשנייה, למכור את אחזקותיהם בחברה במחיר גבוה ככל האפשר. שתי המטרות מתחברות באופן הבא: הדחתו של נוני עשויה, מבחינת משפחת יודקובסקי, להביא לכך שנוני ירצה למכור את מניותיו בעיתון. במקרה כזה, כל יתר בעלי המניות ימכרו את מניותיהם במחיר גבוה.
8. לחלופין, אם הניסיון להדיח את נוני נכשל, משפחת יודקובסקי תנסה למכור את מניותיה במחיר שיביא לידי ביטוי "פרמיית מיעוט עוין". בחדש מרץ 2020 הגיעה משפחת יודקובסקי להסכמה על מכירת כל אחזקותיה בחברה. התפרצות הקורונה מנעה את מימוש העסקה. המחיר שסוכם עם משפחת יודקובסקי כלל "פרמיית מיעוט עוין" והיה גבוה לאין שיעור מהמחיר בו בעלי מניות אחרים היו אמורים למכור באותו מועד את מניותיהם.
9. במשך שנים ארוכות היחסים ביני לבין המבקש, שהיה נציג של בעלי מניות מיעוט בסדר גודל דומה למשפחתנו (עד לשלב שבו משפחת יודקובסקי לא פרעה את חובה לבנק דיסקונט) היו תקינים ומכבדים, והתקיים בינו

¹ פרט לכונסי הנכסים מטעם בנק דיסקונט, משפחת יודקובסקי היא בעלת המניות הקטנה ביותר בחברה.

קשר ישיר גם מחוץ לדיונים פורמליים בדירקטוריון. בינואר 2017 התפרסמה לראשונה החקירה בתיק 2000, ובעקבותיה המבקש פנה אלי וניסה לשכנע אותי להצטרף למאמציו להדיח את נוני ובדרך זו להכריח אותו למכור את מניותיו. לאור סירובי לשתף פעולה, התנהגותו של המבקש כלפי השתנתה באופן משמעותי. מאז, המבקש לא מהסס להכפיש ולאיים עלי (באמצעות בא כוחו) תוך הטחת שקרים ביודעין. להמחשת התנהגותו של המבקש, אציין כדוגמא את העובדה שביום 29.7.19 התקיימה במשרדי פגישה עם המבקש בנוכחות מר ינון אנגל ומר איזט מולינה, מנהלים בחברה. באותה פגישה הוצגו בפני המבקש נתונים כספיים לגבי כל התשלומים ששולמו לי על ידי החברה במשך שבע השנים שקדמו. המבקש קיבל מענה מלא לכל שאלות שהעלה. למרות זאת, המבקש התעקש לקבל לידי את המסמכים הנוגעים לשכרי, ולא הסתפק בעיון בהם במשרדי החברה. הבהרתי למבקש כי אני חוששת שהנתונים יודלפו, אך המבקש עמד על כך שהמסמכים ימסרו לידי, והבטיח שהמידע לא יודלף. למרות זאת, המבקש גרם לכך שהפרטים אודות תנאי שכרי פורסמו בתקשורת, וזאת אף בתוספת שקר גס ביחס לדרישות כספיות שיוחסו לי על ידו. המבקש ממשיך להכפיש אותי ולשקר ביודעין, למשל בטענה כי אני נוטלת מהחברה כספים לשימושי האישי, וזאת למרות שנמסר לו מלוא המידע שסותר את טענותיו ומעיד כי אין הדבר כך. התנהלות זו של המבקש מאופיינת לא רק בחוסר תום לב קיצוני, אלא גם ברשעות ממש וברצון להזיק.

10. העובדות מלמדות כי התנהלותו המיליטנטית של המבקש מולנו המשיבים ונסיונו להקשות על עבודת הדירקטוריון, נובעים כל כולם משילוב הטינה האישית של משפחת יודקובסקי כלפי נוני (וכלפי פילוסוף וכלפי, על כך שאנו נמנעים לתמוך בעמדת המבקש להדיח את נוני) עם האינטרסים הכלכליים שלה, וכי אין דבר וחצי דבר בין התנהלות זו לבין טובת החברה בכלל ותפקידו של המבקש כדירקטור בה בפרט. מטרתה הברורה של משפחת יודקובסקי היא להמאיס עצמה על החברה ועל יתר בעלי המניות, עד אשר ייכנעו לדרישותיה וירכשו את מניותיה במחיר מופקע, או לחלופין לכפות עסקה למכירת כל מניות החברה לצד שלישי.

11. יודגש כי אין מדובר בהשערות, אלא בדברים שנאמרו על ידי המבקש עצמו. כך, למשל, המבקש אמר במהלך פגישה עימי כי המטרה שלו ושל משפחת יודקובסקי היא "להכריח את נוני למכור את מניותיו". כמו כן, במכתב לבנק הפועלים מיום 14.5.20 שיוצג להלן ציין ב"כ משפחת יודקובסקי כדלקמן:

"בעבר, מרשינו הציעו לבנק "לשלב ידיים". הם הציעו לבנק לנצל את חובו האישי של מר מוזס (אם אכן קיים כזה) כדי ליטול מידיו את מניות השליטה ולמכור את החברה כולה! מרשינו הסכימו לשתף פעולה עם מהלך כזה. אך הבנק אפילו לא הגיב".

לא יכולה להיות הודאה ברורה מזו במטרתה של משפחת יודקובסקי.

12. המבקש מנהל מלחמה בדירקטוריון, בין היתר תוך הכפשות ואיומים בלתי פוסקים על הדירקטורים האחרים ותוך שיתוף פעולה עם מתחרים עסקיים של החברה, ללא כל רתיעה מהנוזקים הרבים והחמורים שהוא גורם ומוכן להוסיף ולגרום לחברה. התנהגותו מעוררת שאלה לגבי כשירותו לכהן כדירקטור.

13. שתי ההחלטות בעניין הארכת כהונתו של נוני כמנהל עסקים ראשי לתקופה של חמש שנים ובעניין תיקון נוסחו של כתב שיפוי שהוציאה החברה לטובת כל הדירקטורים ונושאי המשרה בה, התקבלו בדירקטוריון ובאסיפה הכללית של החברה על דעת כל חבריהם (ובתמיכת יותר מ-90% מזכויות ההצבעה באסיפה), כנגד עמדתה של משפחת יודקובסקי בלבד.

14. בניגוד גמור לטענות המבקש, לפילוסוף ולי אין ולא היה לנו שמץ של עניין אישי באותן החלטות (כמו גם בנושאים נוספים שנדונו בדירקטוריון והמועלים בבקשה). יתרה מכך, ההחלטות התקבלו בתום לב, לטובת החברה ובאופן מיוזע, לאחר שמיעת עמדת המבקש ובחינת המידע הרלוונטי - כאשר בניגוד גמור לטענת המבקש, מצבו הכלכלי של נוני בעליל אינו רלוונטי לאיזה מהן.

15. בנוסף, אין זה נכון שהמבקש לא ידע בזמן אמת על הפסדים שנגרמו לחברה בשל מסחר בעסקאות בנגזרים פיננסיים ("עסקאות בנגזרים").² נכון הוא שהמבקש ידע את הדברים בזמן אמת, בדיוק כמוני וכמו הדירקטור מטעם פישמן. טענות נוספות שמעלה המבקש, בנוגע לזיקה תיאורטית אפשרית בין עסקאות החברה לעסקאות פרטיות שנוני ביצע כביכול, אין בהן אמת. מכל מקום, דרישתו של המבקש למינוי "מומחה כלכלי חוקר" בעניין זה עלתה בפני הדירקטוריון עוד ביום 20.12.18, נדונה ונדחתה ברוב דעות, תוך שאנו הדירקטורים נותנים אמון בנוני ובעובדי החברה.

16. אין זה נכון שדיוני הדירקטוריון מתנהלים תוך הפרת חובות גילוי ובאופן לא מידוע, כך שמתבצעות עסקאות בניגוד עניינים שלא לטובת החברה. נכון הוא כי במסגרת השימוש שעושה המבקש בתפקידו כדירקטור כדי לקדם סכסוך בין בעלי מניות, המבקש נסמך על כותרות בעיתונות (בקרוב כלי תקשורת מתחרים, שיש להם עניין מובהק להזיק לחברה) בעניינים פרטיים של בעל מניות ודירקטור אחר (נוני), ודורש ממנו לבצע "התפשטות כלכלית" שאינה מקובלת ואינה לגיטימית (לדעת כל הדירקטורים למעט המבקש), וכל זאת בחסות טענות לפעולות בניגוד עניינים. במציאות שבה עניינים פנימיים של החברה ועניינים אישיים של הדירקטורים משמשים כלי משחק בידי המבקש ומתפרסמים בהרחבה בתקשורת, ובמציאות של התנהלות לא עניינית וחוסר אמון בין המבקש לבין כל יתר הדירקטורים, אכן סברנו שיש לכבד את הפרטיות של נוני (ככל אדם שזכאי לפרטיות), ולדחות את דרישת המבקש לחייבו למסור פרטים אודות מצבו הכלכלי.

17. עם זאת, לנוכח טענות המבקש ועל מנת להבטיח שלא נגרם לחברה נזק כלשהו ושנשמרים מלוא האינטרסים של החברה, ערכנו בדיקות ובירורים על מנת לוודא כי זכויות החברה לא נפגעו (גם בהנחה שטענות המבקש בעניין קיומם של קשרי נשיה היו מתבררות כנכונות). פילוסוף ואני השתכנעו באופן מוחלט שלא נגרם נזק כלשהו לחברה בשל ניגוד עניינים נטען ואינטרס אישי. בפרט הובהר, בנוגע לעסקה שבוצעה עוד בשנת 2016 בה נמכרה אופציה לרכישת מניות בחברת הוט ("עסקת הוט"), כי זו נעשתה משיקולים ענייניים בעלי היגיון כלכלי ועסקי מובהק ולטובת החברה, ומבלי שנוני הורה האם, מתי ובאיזה מחיר לבצעה.

18. אין זה נכון שהמבקש לא מקבל מסמכים שונים שהוא זכאי לקבלם. נכון הוא שלאורך תקופה ארוכה המבקש לא התעניין כלל בענייני החברה, לא ביקש לכנס ישיבות דירקטוריון ולא ביקש מסמכים כלשהם. נכון הוא שמאז פתיחת החקירה בתיק 2000, לאחר שבעלי המניות ממשפחת יודקובסקי זיהו שעת כושר לפעול להדחתו של נוני, המבקש החל להשתמש בתפקידו כדירקטור ככלי משחק במאבק בין בעלי מניות והחל לדרוש מסמכים, והוא מקבל אותם - כשהוא זכאי לכך. למרבה הצער - מידע שנמסר למבקש (כמו גם ענייני החברה הנדונים בדירקטוריון) מוצא דרכו מחוץ לחברה (עוד קודם להליך זה וגם בעקבותיו), ומסב לחברה נזק רב בשל כך.

19. אין זה נכון שהחברה מתנהלת מזה שנים ארוכות בהתנהלות מקפחת ותחת היסטוריה של קיפוח. נכון הוא שבעבר - לפני 23 שנה - הוחלט בפסי"ד צנה כי בהיתן אופייה המשפחתי של החברה וציפיות בעלי המניות לניהול משותף, מן הראוי לשנות את הוראות התקנון שמקנות את כל זכויות הניהול בידי שני נציגים בלבד ולהרחיב את הרכב הדירקטוריון כך שכל אחד מ-5 בתי האב (מושג שאיבד את הרלוונטיות שלו כיום) יוכל למנות נציג מטעם לדירקטוריון, וההצבעה בדירקטוריון תהיה על פי מספר מניות היסוד שמייצג כל דירקטור. הרחבת הדירקטוריון הוצעה על ידי נוני, ובלבד שההצבעה בדירקטוריון תהיה מכח הזכויות במניות היסוד, ועמדה זו אומצה בפסק הדין. טענות הקיפוח שמועלות בבקשה החלו להשמע מפי המבקש כ-20 שנה לאחר מתן פסק הדין, אך ורק לאחר פרסום החקירה בתיק 2000, ולאחר שמשפחת יודקובסקי זיהתה שעת כושר לעורר מחדש את הסכסוך בין בעלי המניות במטרה להוביל להדחתו של נוני.

² למשל סעיף 39 לבקשה.

20. אין זה נכון שהתקבלה החלטה על השעייתו של נוני מתפקיד מנהל עסקים ראשי - להפך, התקבלה החלטה שדחתה את הצעת המבקש להשעות את נוני מתפקידו (ואף החלטה זו אושרה באסיפה הכללית ברוב גדול מאוד), מה שלא מנע מן המבקש להציג מציאות מדומה הפוכה בפני צדדים שלישיים; אין זה נכון שהתשלום שבוצע בגין הייצוג המשפטי של נוני בתיק 2000 הוסתר מהמבקש או שלא ידוע לו מהם הסכומים ששולמו בגין הייצוג המשפטי או שהוסתר ממנו הסכם שכר טרחה בתיק 2000;³ אין זה נכון שקשרי נשייה נטענים מעוררים צל של חשש להפרת דיני התחרות, כעולה מהייעוץ המשפטי שניתן לדירקטוריון; אין זה נכון שארע אי פעם מחטף בקבלת החלטות בחברה; אין זה נכון שנמנע מהמבקש להעלות נושאים לסדר היום (למעט דרישה לדיון חוזר, בהעדר שינוי נסיבות); אין זה נכון שמתקיימות ישיבות דירקטוריון בלעדי המבקש בענייני החברה, זולת לצורך התמודדות עם ההליך שנקט המבקש עצמו.

ב. רקע עובדתי כללי

1. התפתחות מבנה האחזקות בחברה

21. חברת ידיעות אחרונות בע"מ היא המוציאה לאור של העיתון ידיעות אחרונות ("העיתון"), ולה פעילויות נוספות בתחום התקשורת. לאחר פטירתם של יהודה מוזס ושרה מרים מוזס, התחלקו מרבית מניותיה בין בניהם - ראובן מוזס ("ראובן"), אלכסנדר מוזס ("אלכסנדר"), מאיר מוזס ("מאיר") ונת מוזס ("נת"), וכן ניתנו במתנה מניות לדב יודקובסקי ("דב"), קרוב משפחה רחוק של משפחת מוזס. מניות החברה הורכבו ממניות יסוד א', מניות יסוד ב'⁴ ומניות רגילות, ובשנת 1960 הונפקו גם מניות בכורה.
22. במהלך השנים עברו מניות לידי יורשיהם של בעלי המניות הנ"ל, נערכו עסקאות בין מי מבעלי המניות ונמכרו מניות לאחרים.
23. בסוף שנות השמונים, על רקע אירועים שיתוארו להלן, העביר דב ז"ל את אחזקותיו בחברה, למעט מניה אחת, לידי רעייתו לאה יודקובסקי ("לאה") ובתם אתי יודקובסקי-ליבר ("אתי"). כעבור שנים הועברה מניה רגילה אחת גם לידי בעלה של אתי, דויד ליבר, הלוא הוא המבקש דכאן יחדיו - "משפחת יודקובסקי". בתחילת שנות האלפיים הגדילה משפחת יודקובסקי את אחזקותיה בחברה תוך נטילת הלוואה מבנק דיסקונט לשם כך, שכנגדה שועבדו לבנק כ-7.5% ממניות החברה שבידי משפחת יודקובסקי.
24. מאחר שמשפחת יודקובסקי לא פרעה את מלוא סכום הלוואה לבנק דיסקונט, כך שנותרה (למיטב הידיעה) יתרה שלא נפרעה על כ-67 מיליון ש"ח, ביום 12.8.19 מומש השעבוד ומונה כונס נכסים על המניות המשועבדות (עו"ד אמנון לורד; "הכונס על מניות יודקובסקי")⁵ - דבר שלא יכול להיות חולק כי אינו לטובת החברה. לאור זאת, כיום מוחזקים בידי משפחת יודקובסקי פחות מ-9% בזכויות הרכושיות של מניות החברה.
25. לפני כ-20 שנה רכשה חברת בראון-פישמן תקשורת בע"מ ("בראון-פישמן"), שהייתה בבעלות מר אליעזר פישמן ומשפחת בראון, אחזקה ישירה ועקיפה בכשליש ממניות החברה. על אחזקותיה של בראון-פישמן בחברה נרשם שעבוד לטובת בנק הפועלים להבטחת התחייבויותיה כלפיו. משבראון-פישמן לא עמדה בהתחייבויותיה לבנק, מונו מכוח השעבוד ביום 29.9.16 עו"ד פנחס רובין וירון אלכאוי ככונסי נכסים על אחזקותיה בחברה ("הכונסים על מניות פישמן" או "הכונסים")⁶.

³ למשל סעיפים 53.1, 128, 132, 142, 168, 217, 258, 530, 576 לבקשה.

⁴ לימים בוטלה האבחנה בין מניות יסוד א' ל-ב', כמתואר להלן, וכיום ישנן מניות יסוד מסוג אחד.

⁵ פרי"ק (מחוזי ת"א) 19-47320-07 בנק דיסקונט לישראל בע"מ נ' כונס הנכסים הרשמי (נבו, 12.8.2019).

⁶ פרי"ק (מחוזי ת"א) 16-1165-09 בנק הפועלים בע"מ נ' אליעזר פישמן (נבו, 29.9.16).

26. להשלמת התמונה יצוין כי בשנת 1988, בעלי המניות בחברה הקימו את חברת ידיעות תקשורת בע"מ (ידיעות תקשורת), אשר מניותיה מוחזקות בנאמנות לטובת בעלי המניות בידיעות אחרונות כ"תמונת ראי" בהתאם לשיעורי אחזקתם בידיעות אחרונות בכל עת (הדירקטוריון בידיעות תקשורת מונה שני דירקטורים ואינו זהה להרכב הדירקטוריון של ידיעות אחרונות).

2. ב. דירקטוריון החברה והנהלתה

כללי

27. בהתאם לתקנון החברה (סעיף 7) כפי שהיה בתוקף עד לשנת 1997, כיהנו בחברה שני "מנהלים" (דירקטורים), כאשר אחד מונה על-ידי מחזיקי מניות יסוד א' והשני מונה על-ידי מחזיקי מניות יסוד ב'. במשך שנים רבות החזיקו בתפקיד זה נח ועו"ד שלמה ליבליך. בשנת 1984 מונה דב לדירקטור במקום ליבליך. בשנת 1985 הלך נח לעולמו, וכעבור כשנתיים, בשנת 1987, מונה נוני כדירקטור במקומו. בשנת 1989 מונה זאב מוזס ("זאב"), בנו של מאיר, כדירקטור במקום דב.

28. בשנת 1993 מוגיני דירקטוריון תחת זאב. באותה תקופה התגלעה מחלוקת בנוגע לניהול החברה. בשנת 1994 עתר זאב, באמצעות חברת צנה בשליטתו, לבית המשפט המחוזי בתל אביב בבקשה לשורת סעדים.⁸ בית המשפט (כב' השופט מ' רובינשטיין) דחה את מרבית הסעדים שהתבקשו. לצד זאת הורה בית המשפט על תיקון נוסח תקנה 7 לתקנון החברה, זאת בהתאם לאחת ההצעות שהעלה נוני. כך, תקנה 7 (ג) שונתה באופן שחלף שני דירקטורים יכהנו בחברה חמישה דירקטורים - אחד מטעם כל אחד מבתי האב של נח, ראובן, מאיר, אלכסנדר ודב. בית אב הוגדר כ"בני המשפחה המחזיקים במניות יסוד וחברות משפחתיות שבשליטת בית האב". עוד הורה בית המשפט בגדר נוסח תקנה 7 שקבע (בס"ק ז'), כי "ההצבעה בדירקטוריון תהיה על יסוד הכרעת רוב מניות היסוד. ההצבעה תהיה על פי מספר מניות היסוד מסוג א' או ב' ביחד אשר בידי בית האב המיוצג על ידי הדירקטור".⁹

29. בהתאם לאמור ולשינויי האחזקות בחברה מונו והוחלפו מפעם לפעם דירקטורים בחברה. בתקופה בה נתקבלו ההחלטות אותן תוקף המבקש וכן במועד הגשת הבקשה (המקורית והמתוקנת), כיהנו בדירקטוריון ארבעה דירקטורים, הלוא הם המשיבים והמבקש, אשר לכל אחד מהם הוקנו זכויות הצבעה מכוח האחזקה היחסית במניות היסוד של בעלי המניות שמינו אותם, כמפורט להלן:

29.1. נוני - כ-59% מזכויות ההצבעה;

29.2. אני - כ-15% מזכויות ההצבעה;

29.3. פילוסוף, שמונה על ידי הכונסים על מניות פישמן וכיהן בתפקיד עד ליום 30.8.20 - כ-15% מזכויות ההצבעה;

29.4. המבקש - כ-11% מזכויות ההצבעה.

ארנון מוזס (נוני)

30. נוני הינו בנו של נח, אשר עמד בראש החברה שנים רבות. נוני מונה כאמור לדירקטוריון בשנת 1987, ומכהן מזה שנים כמנהל העסקים הראשי של החברה. החל משנת 2000 מחזיק נוני לבדו במרבית זכויות ההצבעה בדירקטוריון, אך הוא לא עשה שימוש בכוחו זה כדי להעביר החלטה בדירקטוריון לבדו. בהתאם לאופן ההצבעה בדירקטוריון שנקבע בפסק הדין בעניין צנה ובהתאם להוראות הדין הכללי, וכן על סמך יעוץ משפטי

⁷ ראו פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ד' חשין) בת"א (מחוזי ירושלים) 625/94 יודקובסקי נ' ידיעות תקשורת בע"מ (נבו), 8.3.00, שיידון גם להלן.

⁸ הי"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 2113/94 צנה בע"מ נ' פולן בע"מ (נבו), 25.6.97 ("צנה").

⁹ עניין צנה, פסי 54.

שניתן לדירקטוריון לרבות חוות דעת של פרופי עמיר ליכט, נוני רשאי להשתתף בהצבעה בעניינים הנוגעים לו עצמו בהיותו בעל רוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון. עוד יצוין כי נוני מייצג את בעלי המניות מבני משפחתו גם באסיפה הכללית.

מרים נופך-מוזס (מימי)

31. מוניתי לדירקטורית ביום 29.12.93. מזה שנים רבות, אני משמשת כמשנה למנהל העסקים הראשי ואחראית על המגויינים ועל תחומים נוספים בחברה, כאשר במסגרת זו מילאתי, בין היתר, תפקיד מרכזי בייזומו ובהשקתו של אתר Ynet.

32. המבקש טוען כנגדי, בניסיון לקעקע החלטות שנתקבלו בדירקטוריון בתמיכתי וכנגד עמדתו, כי קיים "שיתוף פעולה ונתיאום מלא" ביני לבין נוני, וכי "שיתוף פעולה" זה נעוץ כביכול בהתחייבות של נוני לרכישת מניותיי. טענה זו מופרכת.

33. הטענה הסתמית, כאילו אני תומכת בנוני על מנת שידאג לרכישת מניותיי בחברה, הינה שקר מוחלט. בפועל מניותיי לא נרכשו. בהקשר זה יובהר כי בעסקה שהתגבשה לרכישת מניות כונסי הנכסים על מניות פישמן, כונס הנכסים על מניות יודקובסקי ומניות משפחת יודקובסקי (עליה ידובר בהמשך), ביקשתי למכור חלק ממניותיי, אך בסופו של דבר העסקה שהתגבשה לא כללה מכירת מניותיי. תוצאת העסקה שהתגבשה היתה אמורה להוביל לגידול בהיקף אחזקותיי בחברה. עוד יצוין כי במועד הגשת תשובה זו, מתנהל משא ומתן מחודש ביחס לרכישת מניות על ידי החברה מכונסי הנכסים על מניות פישמן ומכונס הנכסים על מניות יודקובסקי, וגם במסגרת משא ומתן זה - לא עומדת על הפרק מכירת מניותיי.

34. אף הטענה ל"תיאום מלא" אינה מתיישבת עם העובדות, וזאת בשורה של נושאים:

34.1. שכר - יש לי טענות מזה שנים רבות בעניין תנאי העסקתי, ונוני (שלו יש רוב בדירקטוריון החברה, וביחד עימי אנחנו בעלי רוב באסיפה הכללית) סרב לתמוך בי באופן בלעדי, כך שדרישותיי לעדכון תנאי העסקתי (שנשחקו משמעותית עקב הצמדה לדולר מאז שנת 2002) לא נענו עד היום. בישיבת הדירקטוריון מיום 5.8.19, למשל, הוחלט, בהתאם להצעתו של פילוסוף ועל דעתו של נוני, שלא לדון בנושא באותה עת. זעמתי על כך, והתבטאתי כי "אין לי מילים להגיד כמה אני מזדעזעת מכך שאתם מתעלמים לגמרי מהקיפוח לאורך כל השנים" (עמ' 16).

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 5.8.19 מצורף כנספח 10.1.

34.2. הארכת ההסכם של נוני ב-12 שנים (על פי הנטען) - אין זה נכון כי תמכתי בבקשתו של נוני להאריך את הסכם ההעסקה שלו ב-12 שנים. נושא זה כלל לא הגיע לדיון בדירקטוריון, וממילא לא הבעתי עמדה בנושא. שוחחתי על בקשתו של נוני עם המבקש, והיתה אמורה להתקיים פגישה (שלא התקיימה) של שנינו עם עו"ד פנחס רובין בנושא לאחר שמונה ככונס נכסים על מניות פישמן, אך לא גיבשתי עמדה ולא הביעתי עמדה בעניין זה שירד מן הפרק.

34.3. העמדת מימון לייעוץ משפטי לדירקטורים - התנגדתי להעמדת מימון לייעוץ משפטי לדירקטורים, בשונה מנוני ומפילוסוף.

עו"ד אבי פילוסוף

35. ביום 23.4.18 מונה פילוסוף כדירקטור על ידי הכונסים על מניות פישמן.

¹⁰ נוסח הפרוטוקולים המצורפים לתשובה זו הוא הנוסח המחייב, גם אם הם טרם נחתמו.

36. המבקש ביקש מספר פעמים מן הכונסים שימנו דירקטור מטעמם, ואף בירך על המינוי לאחר שבוצע, כמתועד למשל בפרוטוקול הדירקטוריון מיום 28.2.18 (עמ' 2: "פניתי לעו"ד פיני רובין בבקשה להשתתף בדירקטוריון בעצמו או שימונה דירקטור מטעמו כנאמן על מניות פישמן, וצר לי שבחר לא להשתתף"). המבקש אף הסכים להקדים את מועד כינוסה של האסיפה הכללית על מנת לאשר מתן כתב שיפוי לפילוסוף.

37. עם מינויו, פילוסוף קיים עמי פגישה אישית במסגרת לימוד והכרת החברה והבנת מערכת היחסים בדירקטוריון. פילוסוף תרם רבות עד להפסקת כהונתו.

ההנהלה הבכירה

38. תחת הדירקטוריון, נוני כמנהל העסקים הראשי ואני כמשנה למנהל העסקים הראשי פועלת בחברה שדרה ניהולית רחבה, אשר מי שהיה הגורם הבכיר בה עד לאחרונה הוא מר ינון אנגל. מר אנגל, רו"ח בהשכלתו, עובד בחברה מזה 52 שנה. במשך שנים רבות הוא כיהן כמשנה למנכ"ל, ובתחילת שנת 2015 מונה למנכ"ל, תפקיד בו שימש עד לתחילת שנת 2020. מר אנגל זכה לאמונם של כל בעלי המניות בחברה לאורך השנים, בהכירם את יושרו, הגינותו, מסירותו המלאה לטובת החברה ויכולותיו המקצועיות.

39. המבקש עצמו התבטא בהזדמנויות רבות ביחס ל"אמון המלא שיש לי בינון"¹¹, אמר ש"ינון צת כשלג"¹² ושהוא "סומך עליו"¹³, ואף בעת האחרונה ממש הצהיר כי "אנחנו כולנו מוקירים את ינון"¹⁴.

40. כיום מנכ"ל החברה הינו מר ציון פרץ, ותחתיו מכהנים חמישה משנים למנכ"ל האחראים על תחומים שונים.

קבלת החלטות בחברה

41. מזה שנים רבות, מלאכת הניהול של החברה נעשית בעיקרה ברמת ההנהלה הבכירה, בעוד שהדירקטוריון מתמקד בקבלת החלטות שבסמכותו הבלעדית. בפרט יצוין כי במשך השנים החלטות עסקיות רבות, לרבות כאלו בעלות משמעות כספית גדולה, התקבלו ברמת ההנהלה ולא תמיד הובאו לאישור הדירקטוריון. כך נעשה, למשל, ברכישת אתר Alljobs, במימוש אופציה להגדלת אחזקות בקבוצת בר העוסקת בהפצה ושילוח, ובעסקאות מהותיות נוספות. החלטות דירקטוריון התקבלו בעבר בעיקר במקרים בהם הדבר נדרש על פי דין או על ידי גורם חיצוני (כגון פתיחת חשבון בנק, או כאשר הצד השני לעסקה דרש זאת).

42. ויודגש, על אף שבפסק הדין בעניין צנה הורה בית המשפט על כינוס ישיבות דירקטוריון מדי שבועיים, הרי שבפועל המבקש לא גילה כל עניין בחברה, ולפיכך, במשך שנים רבות לא התקיימו ישיבות דירקטוריון יותר מפעמיים בשנה. למותר לציין כי המבקש ומשפחת יודקובסקי לא טענו כי התנהלות זו מפרה את הדין, את התקנון או את ההוראות שנקבעו בעניין צנה, ולא בכדי. עוד יצוין, כי כל אימת שהמבקש ביקש את כינוס הדירקטוריון, הדירקטוריון כונס.

43. מכל מקום, הן בתקופה בה כונס הדירקטוריון פעמיים בשנה, והן בעת האחרונה בה הוא מתכנס בתדירות גבוהה הרבה יותר (כמעט תמיד בהקשר למאבקו של המבקש בנוני), מתנהלת עבודתו בצורה תקינה ומסודרת, על אף הקשיים שהמבקש מערים. בין היתר, נענות תדיר בקשותיו של המבקש בהקשר לעבודת הדירקטוריון. כך, לא היה נושא שהמבקש ביקש להעלות על סדר יומו של הדירקטוריון ולא עלה לדיון (למעט כאשר ביקש לקיים דיונים חוזרים בנושאים שכבר נדונו והוכרעו בהעדר כל שינוי בנסיבות). כמו כן, פעמים רבות נדחו

¹¹ הודעת דואר אלקטרוני של המבקש מיום 17.9.19.

¹² פרוטוקול דירקטוריון 3.7.18.

¹³ פרוטוקול דירקטוריון 18.9.19.

¹⁴ פרוטוקול דירקטוריון 9.7.20.

ישיבות לבקשת המבקש מנימוקים שונים שהעלה, בין אם על מנת להתכונן להן, בין אם מחמת שהייתו בחו"ל, ובין כאשר טען שלא קיבל זימון. זאת אף שלא היתה אז מניעה חוקית לכינוס הדירקטוריון ודין בנסיבות אלה גם ללא נוכחות המבקש. הדירקטוריון אף זימן עובדים בכירים להופיע בישיבותיו ולהשיב לשאלות.

3. ב. משפחת יודקובסקי, התנהלותה ומניעה

שורש העימות

44. עם מותו של נח ז"ל בתאונת דרכים בשנת 1985, ניסה דב ז"ל בדרכים שונות, לרבות יוזמה לתיקון תקנון החברה, שיפגע בזכויות של מניות היסוד למנות באופן בלעדי את המנהלים בחברה, למנוע מנוני לתפוס את מקומו של נח ולהצר את צעדיו, תוך שהוא מנסה לגייס גם את העיתונאים נגד נוני, אך הדבר לא עלה בידו. נוני מונה כאמור לדירקטור לצד דב בשנת 1987, אלא שהעבודה המשותפת ביניהם הייתה רוויית מחלוקות באופן שפגע בחברה.

45. בחודש ספטמבר 1989 (או בסמוך לו) התקבלה החלטה באסיפת בעלי מניות היסוד, שהיתה אז הגוף שממנה את הדירקטורים, כי זאב ימונה לדירקטור במקום דב. זאת, מבלי לפגוע בתפקידו של דב כעורך העיתון, תפקיד אליו מונה בשנת 1986.

46. כחודשיים לאחר מכן, בנובמבר 1989, התפטר דב מתפקידו כעורך. לתדהמת כל בעלי המניות, ערק דב למתחרהו העיקרי של ידיעות אחרונות, "מעריב", שהיה בשליטת קרוב משפחה של דב, רוברט מקסוול, ומונה כעורך וכדירקטור ב"מעריב". מסתבר שאת המשא ומתן על הצטרפותו למקסוול ניהל דב בעודו מכהן כעורך ידיעות אחרונות ואולי אף כדירקטור. ביחד עם דב עבר למעריב העיתונאי אדם ברוך, ודב ניסה לשכנע עיתונאים בכירים נוספים לעבור עימו, ללא הצלחה. כל זאת, מתוך מטרה לפגוע בידיעות אחרונות, ובעוד משפחתו של דב ממשיכה להחזיק במניות החברה. אירוע זה היה בבחינת אירוע דרמטי בעולם התקשורת הכתובה הישראלית וההתייחסות אליו היתה כאל "פוטש".

הליכים שניהלה משפחת יודקובסקי

47. בשנות התשעים ובתחילת שנות האלפיים ננקטו כמה וכמה הליכים משפטיים כנגד נוני וכנגדי ובעלי המניות שמכוחם אנו משמשים דירקטורים, בניסיון לשנות את השליטה בחברה. משפחת יודקובסקי היא אשר יזמה את מרבית ההליכים, ובאחרים היא תמכה בתובעים. הליכים אלה הסתיימו, רובם ככולם, בלא כלום מבחינתה של משפחת יודקובסקי. להלן יובאו מספר דוגמאות לא ממצות להליכים אלו.

48. הליך ראשון: בשנת 1993 הגיש זאב המרצת פתיחה, בה טען לבטלות ההוראה בתקנון החברה שלפיה מנהלי החברה מתמנים על ידי אסיפת בעלי מניות היסוד, ולא על ידי האסיפה הכללית. תובענה זו נדחתה.¹⁵ בתוך כך נדחתה גם דרישתה של משפחת יודקובסקי, שצורפה כמשיבה להליך, למתן סעדים לטובתה.¹⁶ ערעור על פסק הדין נדחה על ידי בית המשפט העליון.¹⁷

49. הליך שני: לאחר דחיית ההליך הראשון הגיש זאב הליך נוסף, הלוא הוא עניין צנה הנ"ל. המבקש, כדרכו, מתאר את פסק הדין באופן מסולף לחלוטין. לא זו בלבד שבית המשפט דחה כאמור את מרבית הסעדים שהתבקשו (חמישה מתוך שישה),¹⁸ אלא שגם הסעד היחיד שניתן מהווה אימוץ של אחת ההצעות שהעלה נוני, ולפיה "גורסים המשיבים, כי ... ניתן לכונן מועצת מנהלים בת 5 חברים, אשר ההצעות בה יערכו על פי מניות

¹⁵ ה"פ 1959/93 צנה בע"מ נ' עזבון נח מוזס ז"ל, פ"מ תשנ"ד(3) 381 (1994).

¹⁶ שם, פס" 9.

¹⁷ ע"א 1630/94 צנה בע"מ נ' עזבון נח מוזס ז"ל (נבו, 15.8.94).

¹⁸ עניין צנה, פס" 54(א).

היסודי¹⁹ (בעוד שאני הסתייגתי ממתן זכות מינוי דירקטור לבתי אב, בין היתר מהטעם שמושג זה אינו יכול להיות רלוונטי לאורך זמן²⁰, כפי שאכן הוכח במרוצת השנים). מי שהתנגד להסדר זה היו דווקא המבקשים באותו הליך, אשר כמצוין בפסק הדין עתרו ל"שינוי כוח ההצבעה של בעלי מניות היסוד באופן שההצבעה בדירקטוריון לא תהיה מכוח כמות מניות היסוד שכל בית אב מחזיקי אלא יהיה כוח הצבעה שווה לכל בית אב²¹.

50. מטרתו המוגבלת של הסעד שניתן הייתה "לשתף את בעלי מניות היסוד בידעיה על הנעשה בחברה, לאפשר להם להביע את דעתם, ליצור אפשרות להעלאת השגות ולהסקת מסקנות בתחום כלשהו, כהבנתו או כרצונו של בעל מניות יסוד זה או אחר", וזאת על ידי עצם הייצוג בדירקטוריון. זכויות אלה אכן מנוצלות היטב על ידי משפחת יודקובסקי, ואף לרעה. לעומת זאת, פסק הדין אינו מקנה לבעלי מניות מיעוט בחברה זכויות החורגות מכך, בוודאי שלא את הזכות למנוע קבלת החלטות בדירקטוריון על בסיס הכרעת רוב מניות היסוד, קל וחומר את האפשרות לסכל את כינוס הדירקטוריון תוך ניצול לרעה של דרישת הקוורום.

51. מי שלמעשה "הפסידו" בהליך היו אפוא דווקא בעלי מניות המיעוט מקרב מחזיקי מניות היסוד, אשר ניסיונם לבטל את השליטה של רוב בעלי מניות היסוד - כשל. לאחר פסק הדין, בית האב של זאב מוזס מכר את כל מניותיו בחברה לבראון פישמן בע"מ ולבעלי מניות נוספים בחברה. מאוחר יותר, בשנת 2000 בית האב של עודד מוזס מכר את כל מניותיו בחברה.

52. הליך שלישי: בשנת 1994 הגישה משפחת יודקובסקי תביעה בה ביקשה לתקוף את תוקפו של הסכם הנאמנות על מניות ידיעות תקשורת, וזאת על מנת להוביל למצב שבו בית האב של נח מוזס יאבד מכוחו העודף בחברה, הנגזר מן האחזקה במניות היסוד. משפחת יודקובסקי העלתה שורה ארוכה של טענות מופרכות, אשר מחלקן היא חזרה בה במהלך המשפט, לרבות טענה לפיה הנאמנים היו שותפים ל"קנוניה" נגד דב. בית המשפט הנכבד (כבי' השופט ד' חשין) דחה את מרבית הסעדים שהתבקשו על-ידי משפחת יודקובסקי, וחייבה לאור זאת בהוצאות משפט בסך של מאות אלפי שקלים²².

53. הליך רביעי: בשנת 1999 הגישה משפחת יודקובסקי הליך כנגד החלטה שעמדה על סדר יומה של האסיפה הכללית, לבטל את חלוקת מניות היסוד של החברה לסוגים, בטענה כי הדבר ישלול את זכות הסירוב המסורה למחזיקי מניות היסוד ברכישת מניות יסוד מאותו סוג, ובכך יהווה כביכול קיפוח. בד בבד הוגשה בקשה לסעד זמני שיאסור על כינוס האסיפה. בית המשפט (כבי' השופט י' זפט) דחה את הבקשה לסעד זמני בהחלטה מנומקת, בה קבע, בין היתר, כי מטרתן של המבקשות "להגדיל את חלקן בחברה בדרך של מימוש זכות הסירוב הראשונה לכשתוצענה מניות יסוד למכירה", אינה "מצדיקה התערבות שיפוטית במניעת קבלת הצעה שכשלעצמה נראית ראויה והגיונית", והטיל הוצאות משפט על משפחת יודקובסקי. בעקבות כך, תוקן התקנון (תוך הסכמה כי התיקון לא יחול על מימוש זכות הסירוב בנוגע לעסקאות שעמדו אז על הפרק), ובהמשך ניתן פסק דין הדוחה את ההליך העיקרי.

העתק החלטת בית המשפט מיום 24.7.00 בת"א (מחוזי ת"א) 3043/99 מצורף כנספח 7.

54. הליך חמישי: בשנת 2000 הגישה משפחת יודקובסקי הליך כנגד מכירת מניות הבכורה שלי ושל עודד מוזס (בנו של אלכסנדר), אשר לפי הנטען, עלתה כדי הפרת "הסכם למתן זכות סירוב" בין בעלי המניות. לאחר שהחל

¹⁹ עניין צנה, פס" 26(כא).

²⁰ נספח 4 לבקשה, פס"ד צנה, פסקה 27 (טו) ("אם יוחלט על מתן יצוג בדירקטוריון של לבעלי מניות היסוד שבמיעוט, צריך להביא בחשבון כי חלוקה לבתי אב לא תיתן ביטוי לשינויים אפשריים בעתיד בחלוקת המניות").

²¹ עניין צנה, פס" 53, וראו גם פס" 25(ח).

²² ת"א (מחוזי ירושלים) 625/94 יודקובסקי נ' ידיעות תקשורת בע"מ (נבו), 8.3.00, ראו פס" 224-228.

שלב ההוכחות, בו נתקן בין היתר המבקש, חזרה בה משפחת יודקובסקי מהתביעה, ללא צו להוצאות, בהסכמת המשיבים.²³

העתקי המרצת הפתיחה מיום 24.12.00 ובקשת משפחת יודקובסקי מיום 17.2.03 בה"פ 1732/00 מצורפים כנספח 8.

ניסיון למכירת מניות משפחת יודקובסקי

55. מזה תקופה שהמבקש מצהיר כי על משפחת יודקובסקי למכור את מניותיה בחברה. שאיפה זו, יחד עם האיבה התהומית לנוני, הובילה את משפחת יודקובסקי לנקוט מהלכים שמטרתם לכפות על כלל בעלי המניות בחברה למכור את מניותיהם לצד שלישי, תוך הבנה שנוני אינו מעוניין למכור את מניותיו ושיש להפעיל עליו לחץ על מנת שיצטרף למכירה. כך, המבקש אמר במהלך פגישה עימי כי המטרה שלו ושל משפחת יודקובסקי היא "להכריח את נוני למכור את מניותיו", שכן להערכת המשפחה, מבלי שנוני ימכור לא יהיה מי שיקנה את המניות, וגם המחיר יהיה יותר אטרקטיבי אם נוני יצטרף למוכרים.

56. בנסיבות אלה, גובש על ידי הכונסים על מניות פישמן מתווה לפיו הם, הכונס על מניות יודקובסקי ומשפחת יודקובסקי ימכרו את מניותיהם. המתווה אושר על ידי בית המשפט המחוזי בתל אביב, ככל שהוא נוגע למניות פישמן.²⁴ לגבי מתווה זה נוהל משא ומתן ממושך עם משפחת יודקובסקי, במסגרתו היא דרשה, בין היתר, כי המחיר שתקבל יהיה גבוה באופן ניכר מהמחיר שישולם למוכרים האחרים, באופן הכולל פרמיות מיעוט עוין. הצדדים האחרים לעסקה נעתרו לדרישה זו. על רקע משבר הקורונה, המשא ומתן הופסק במהלך חודש מרץ 2020. זהו הרקע האמיתי להגשת ההליך דנן.

4.ב. התנהלות המבקש כדירקטור

כללי

57. המבקש, כאמור, הינו נציגה של משפחת יודקובסקי בדירקטוריון. חרף התדמית שהמבקש מנסה לשוות לעצמו כדירקטור היחיד שדואג כביכול לטובת החברה, הרי שהעובדות מלמדות כי דווקא האינטרסים של משפחת יודקובסקי הם שנמצאים בראש מעייניו, וכי הוא אינו מפריד בין התנהלותו כדירקטור, האמור לשרת את אינטרס החברה בלבד, לבין דאגתו לאינטרסים של משפחת יודקובסקי כבעלת מניות.

58. הדברים עולים, בראש ובראשונה, מהודאות מפורשות של המבקש עצמו. כך, בישיבת הדירקטוריון מיום 7.11.18, בה נדונה בקשת המבקש לקבל ייעוץ חיצוני על חשבון החברה, ציין המבקש (בעמ' 4):

"בחברה הזאת יש בתי אב שמיוצגים ע"י דירקטור ולכן קשה לעשות הפרדה בין ייעוץ לדירקטור לבין ייעוץ לבעל מניות. לדעתי, בנסיבות הקיימות, יש דירקטור מהמיעוט שמרגיש שבית האב שלו מקופח ומאויס באופן סיסטמתי...".

המבקש הוסיף (בעמ' 7):

"בנסיבות החברה, קשה לעשות את ההפרדה הזאת. יתכן שצריך הפרדה יותר רחבה. אם למישהו היתה צפויה הוצאה בתחומים הנוגעים לכהונתם כדירקטורים, קשה לדעת איפה מתחיל דירקטור ואיפה מתחיל בעל מניות".

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 7.11.18 מצורף כנספח 9.

59. בדומה, במכתב מאת בא כוח המבקש מיום 5.8.19 (נספח 34 לבקשה) נומקה התנגדותו של המבקש - לכאורה כדירקטור - לשינוי תנאי השכר שלי, בכך שהחלטה זו "עלולה להיות ברת השפעה שלילית ביותר על מערכת

²³ ה"פ 1732/00 יודקובסקי נ' מוזס.

²⁴ פרייק (מחוזי ת"א) 1165-09-16 נכסי משפחת פישמן בע"מ נ' כונס הנכסים הרשמי (נבו, 17.6.19) ("ההחלטה לאישור העסקה").

היחסים בין בעלי המניות ולהעמיק את הקיפוח הקיים כיום בחברה", בעודו מתייחס במפורש לרעייתו, "גב' אתי ליבר יודקובסקי, אשר עדיין מחזיקה במניות החברה - אולם למרות כן, נשלל ממנה התגמול המוסכם (חוץ מרכב)" (סי' 18-19). יצוין כי רעייתו של המבקש אינה עובדת בחברה מזה כ-30 שנה.

60. משך מרבית השנים בהן מכהן המבקש כדירקטור, הוא התנהל בפסיביות גמורה ולא תרם במאום לקידום החברה. הוא לא התעניין במתרחש בחברה, לא ביקש לזמן ישיבות דירקטוריון, הסתפק בהגעה לישיבות הדירקטוריון שכונסו כאמור פעמים ספורות בשנה, ככלל לא חלק על ההחלטות שהתקבלו בהן ולא העלה נושאים לדיון.

61. המבקש נעור מתרדמתו באחת כאשר פורסם לראשונה על מה שנודע כ"פרשת 2000", אותה זיהתה משפחת יודקובסקי כהזדמנות לקידום מטרותיה. הראשונה שבמטרות אלה הינה להדיח את נוני מתפקידו בחברה. מאותו הרגע, המבקש אכן עשה ככל יכולתו על מנת לנסות ולהביא להדחתו של נוני, הן כתכלית בפני עצמה והן לשם קידום העסקה.

62. לא למותר להוסיף כי אותו מאבק ממש מנוהל במקביל, ובאופן מוצהר, גם על ידי משפחת יודקובסקי כבעלת מניות, כאשר מכתבי האיום והדרישה שמשגר חדשות לבקרים בא-כוחם המשותף של המבקש ושל המשפחה, העוסקים בכל אותם נושאים עליהם קובלת המשפחה והנדונים גם בבקשה הנוכחית, מופנים לעיתים מטעם המבקש, לעיתים מטעם משפחתו ולעיתים במשותף.

התנהלות לעומתית ולא עניינית

63. התנהלות המבקש בדירקטוריון היא התנהלות לעומתית, שמתרכזת בעיקר בטענות כנגד נוני כאמצעי בסכסוך שבין בעלי המניות (או כנגדי, בטענה שאני "בעלת בריתו" או כנגד פילוסוף לאחר הצטרפותו לדירקטוריון החברה באפריל 2018). לאורך תקופה ארוכה (וגם מאז תחילת 2017 כשהמבקש החליט להפוך לדירקטור אקטיביסט), המבקש כמעט שלא ביקש לקיים דיון אסטרטגי או עקרוני בעתיד החברה או במצבה, והוא החל לעשות כן רק לאחר שבאחת מישיבות הדירקטוריון האחרונות של החברה, הוטחה בו הטענה כי מלבד תקיפה של נוני, הוא לא מתעניין כלל בחברה²⁵.

64. ההתנהלות העומתית והלא עניינית היא רוחבית, ביחס לכל פעילותו של המבקש בדירקטוריון. כמעט ולא נמצא דיון או החלטה שעמדת המבקש בהם היא עניינית ואינה עוסקת בתקיפה של דירקטורים אחרים.

65. המבקש הפך את דיוני הדירקטוריון למאבק משפטי, כאשר המבקש מתנהל בליווי משפטי צמוד ופניויותו לדירקטורים האחרים נעשות באמצעות עורך דין, באופן שמייצר חזית לעומתית ובלתי מאפשרת לדיונים מקדמים בדירקטוריון. תקשורת בין דירקטורים לא אמורה להתבצע באמצעות עורכי דין, וברור שתקשורת כזו לאורך זמן לא מועילה לניהול החברה ומעוררת שאלה האם המבקש ראוי לכהן כדירקטור. ההתנהלות הלא עניינית של המבקש מתבטאת גם בעובדה שחלק גדול מהפרוטוקולים של ישיבות הדירקטוריון כוללים ציטוטים מתמשכים של מכתבי עורך הדין של המבקש, כאילו שפרוטוקולים של חברה יכולים להפוך לכתבי טענות.

66. ברור שדירקטורים מתקשים להתנהל בצורה עניינית ומקדמת, כאשר על כל פעולה שהם נוקטים הם זוכים למכתבי עורכי דין מאיימים, אשר המילים "פסולה" או "בלתי חוקית" מודגשות בהם שוב ושוב.

²⁵ פרוטוקול דירקטוריון 11.5.20, עמ' 19 (נספח 19 לבקשה).

67. המבקש נוהג להעלות חשדות בנושאים שונים, בקשר לענייני החברה. כל נושא שמעלה המבקש, מקבל התייחסות בדירקטוריון. המבקש מקבל מידע בנושאים רחבים (ובכל הנושאים שהוא זכאי להם כדירקטור), לרבות חוות דעת משפטיות, על מנת להניח את דעתו בקשר לטענות שהוא מעלה. למרות זאת, המבקש מתעלם מהמידע ומחוות הדעת שמוצגים בפניו, דבק בטענותיו וממשיך להעלותן מבלי לבחון בצורה עניינית את המענה שהוצג לו בדירקטוריון.

68. למרות התנהגותו הלא עניינית של המבקש אנו חברי הדירקטוריון עושים כל מאמץ לגלות כלפיו יחס ענייני, הוגן ואף מתחשב מעבר למתחייב. כך למשל, בעקבות בקשת המבקש שהחברה תממן את הוצאותיו המשפטיות (לשלושה משרדי עורכי דין שונים), הוחלט בדירקטוריון להעמיד למבקש (ולפי הצעתו של פילוסוף - לכל דירקטור אחר שיוזקק לכך) סכום חד פעמי של 150,000 ₪, לניצול בתוך תקופה נתונה (שבהמשך הוארכה), למימון הוצאות משפטיות כדירקטור²⁶. יצוין כי ההחלטה על ההשתתפות במימון הוצאות משפטיות לדירקטורים התקבלה בניגוד לעמדת²⁷.

התערבות פסולה בהליך גישור עם עובד בכיר

69. המבקש התערב באופן פסול בהליך גישור שניהלה החברה עם עובד בכיר לסיוס תפקידו, בניגוד לדרישת עורכי הדין שייצגו את החברה בהליך המשפטי, וניסה לסכל את הליך הגישור. המבקש זיהה במחלוקת עם העובד הזדמנות לקדם את הסכסוך בין בעלי המניות באמצעות הדירקטוריון, ולפיכך התערב בעניין וניסה למנוע ולשבש את ניהול הליך הגישור, לרבות בדרך של פניות ישירות ובאמצעות מכתב של בא כוחו אל העובד הבכיר וחשיפת המחלוקות מתוך דיוני הדירקטוריון בפניו. המבקש עשה כן בניגוד מוחלט לדרישת עורכי הדין שליוו את החברה בהליך הגישור, שסברו כי פניות אישיות של גורמים בחברה לעובד הבכיר יפגעו בסיכויי ההצלחה של הליך הגישור.

70. מפאת הסכם סודיות שקיים בקשר להליך הגישור, המשיבים והחברה נמנעים מפירוט מעבר לאמור ומצירוף מסמכים תומכים.

פניות לבנק הפועלים בעניינים פנימיים מתוך הדירקטוריון

71. המבקש פנה לדירקטוריון בנק הפועלים והעביר לו מידע פנימי אודות מחלוקות שקיימות בדירקטוריון (פניות שנעשו בשם בעלי המניות ממשפחת יודקובסקי, אך כללו מידע פנימי מתוך הדירקטוריון). המבקש ביצע פניה זו לאחר שנדחתה הצעתו כי נציגים נוספים מטעם הדירקטוריון יצטרפו לפנייתו לבנק, ולאחר שהדירקטוריון סבר כי פניה כזו אינה משרתת את טובת החברה.

72. כך, ביום 8.5.18 המבקש, ביחד עם בעלי המניות ממשפחת יודקובסקי, פנה לחברי הדירקטוריון, באמצעות בא כוחו, בדרישה כי הדירקטוריון ידווח לדירקטוריון בנק הפועלים על כך שביום 28.2.18 "התקבלה" בחברה החלטה (שמעולם לא התקבלה) על השעייתו, כביכול, של נוני מתפקידו כמנהל עסקים ראשי. בדיון שהתקיים ביום 22.5.18, הדירקטוריון דחה את הצעת המבקש וסירב לקיים פניה כאמור לבנק הפועלים, בעניין פנימי של החברה. פניה חוזרת של המבקש לדירקטוריון בעניין זה מיום 7.6.18 נדחתה גם היא והובהר למבקש במפורש כי הדירקטוריון רואה בפניית המבקש לבנק הפועלים, בניגוד להחלטת הדירקטוריון, הפרה של חובותיו של המבקש כדירקטור.

²⁶ פרוטוקול דירקטוריון מיום 7.11.18; פרוטוקול דירקטוריון מיום 12.12.18.

²⁷ פרוטוקול דירקטוריון מיום 7.11.18.

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 22.5.18 מצורף כנספח 10; העתק מכתב מטעם המבקש מיום 7.6.18 מצורף כנספח 11; העתק מכתב מענה למבקש מיום 12.6.18 מצורף כנספח 12.

73. למרות כל האמור, ובהתעלמות מוחלטת מהחלטת הדירקטוריון, ביום 24.6.18 המבקש פנה לדירקטוריון בנק הפועלים והציג בפניו מידע פנימי רגיש שנדון בישיבת הדירקטוריון של החברה ו"החלטה" שכלל לא התקבלה (כמפורט בהמשך).

העתק מכתב המבקש לדירקטוריון בנק הפועלים מיום 24.6.18 מצורף כנספח 13.

74. פניות נוספת של המבקש לבנק הפועלים בעניינים פנימיים של החברה ובנושאים העומדים לדיון בדירקטוריון התקיימו גם ביום 27.3.19²⁸, ביום 14.5.20²⁹, ביום 10.8.20 וביום 24.8.20.

העתקי מכתבים של המבקש לבנק הפועלים מיום 10.8.20 ומיום 24.8.20 מצורפים כנספח 14.

75. בנק הפועלים דחה את כל פניותיו של המבקש, הבהיר כי במעמדו כנושה מובטח, הוא אינו מתערב בענייני החברה ואינו מנחה את כונסי הנכסים על מניות פישמן כיצד לנהוג וכי אין דירקטור מטעמו בחברה³⁰.

העתק מכתב מטעם בנק הפועלים למבקש מיום 26.8.20 מצורף כנספח 15.

הצגת "החלטה" שכלל לא התקבלה

76. הפניה של המבקש לבנק הפועלים חמורה ביותר לנוכח העובדה שלבנק הפועלים הוצג מצג לא נכון באשר ל"החלטה" שהתקבלה בחברה, שעומד בסתירה ישירה להחלטת הדירקטוריון. המבקש הציג לדירקטוריון בנק הפועלים, כאילו התקבלה החלטה על השעיה של נוני מתפקידו, למרות שהחלטה זו לא התקבלה והדירקטוריון דחה (ביום 28.2.18, נספח 7 לבקשה) את הצעת ההשעיה שהציע המבקש. יתר על כן, אף האסיפה הכללית החליטה (ביום 15.4.18, נספח 8 לבקשה) לאשר את דחיית הצעת ההשעיה.

77. בישיבת הדירקטוריון מיום 22.5.18 הובהרה למבקש החומרה בכך שבכוונתו להציג בפני דירקטוריון בנק הפועלים כאילו התקבלה החלטת השעיה, בשעה שזו נדחתה³¹. למרות זאת, המבקש הציג את הדברים כך ממש לדירקטוריון בנק הפועלים במכתבו מיום 24.6.18, ההפך ממצאיאות הדברים הקיימת:

"לאחר פרסום תוצאות החקירה והמלצת המשטרה בדבר הצורך בהעמדתו של מר ארנון מוזס לדיון בעבירת הצעת שוחד (בכפוף לשימוע), מרשינו ביקשו להעביר החלטה נוספת בידיעות בדבר השעייתו של מר מוזס מתפקידו האופרטיביים בידיעות. לעמדת מרשינו, החלטה זו התקבלה בישיבת הדירקטוריון שנערכה בידיעות ביום 28.2.2018. ברם, על אף האמור, יתר בעלי המניות בידיעות ביקשו להביא את החלטה לאישור האסיפה אסיפת בעלי המניות בידיעות (על אף התנגדותם הנחרצת של מרשינו)"³².

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 22.5.18 מצורף כנספח 16.

78. ההסבר של המבקש לטענתו בדבר קיומה של אותה מציאות מקבילה ומדומה (כלומר, לכך שהצעתו "התקבלה") נעוץ במחלוקת משפטית שהיתה למבקש עם הדירקטוריון מאז ינואר 2017 והוכרעה בניגוד לדעת

²⁸ נספח 31 לבקשה.

²⁹ נספח 21 לבקשה.

³⁰ מכתב בנק הפועלים מיום 26.5.20 (נספח 4 לעיל); מכתב עו"ד אגמון מטעם בנק הפועלים מיום 13.8.20 (נספח 5 לעיל); מכתב עו"ד אגמון מטעם בנק הפועלים מיום 26.8.20.

³¹ פרוטוקול דירקטוריון 22.5.18, עמ' 6-8.

³² מכתב מטעם יודקובסקי מיום 24.6.18, סעיפים 12-13 (נספח 13 לעיל).

המבקש³³. ההכרעה בניגוד לעמדת המבקש שוללת את זכותו כדירקטור לאמץ עמדה שסותרת את עמדת החברה בשאלה אם התקבלה החלטה מחייבת, בפרט כלפי צדדים שלישיים. מאז שהמחלוקת המשפטית עלתה לראשונה, בינואר 2017, המבקש לא נקט שום הליך משפטי לבטל את תוקף ההחלטה שהתקבלה. המבקש אינו רשאי לכפור בעצם קיומה של ההחלטה שהתקבלה, ובוודאי שאינו רשאי להתנהל במציאות מקבילה ומדומה ולהציגה כמציאות קיימת בפני צדדים שלישיים. התנהלות כזו היא נפסדת וכרוכה בנוק ברור לחברה.

הפרת סודיות ענייני החברה

79. באופן בלתי מוסבר, ענייני החברה מתפרסמים בציבור במקביל להעלאתם על ידי המבקש לדיון בדירקטוריון. דבר זה מעורר חשד בעיני המשיבים כי המקור לכך הוא המבקש, במיוחד לאור העיתוי והתוכן של הפרסומים.
80. מאז החל המבקש להניע את המהלך לפגוע בנוני, ענייני החברה החלו בהדרגה "לככב" בתקשורת וזאת גם בנושאים שמתקיים לגביהם דיון פנימי בדירקטוריון החברה.
81. כך, זמן קצר לאחר פניית המבקש לבנק הפועלים מיום 24.6.18, חלקים מתוך המכתב פורסמו בגופי תקשורת מתחרים. פרסומים אלה כללו אף דברים שנדונו בדירקטוריון ולא נזכרו במכתב לבנק הפועלים. המבקש אמנם הכחיש קשר שלו להדלפה, אך סמיכות הזמנים מדברת בעד עצמה.
- העתק פניית המשיבים למבקש מיום 9.7.18 מצורף כנספח 17; העתק תשובת המבקש מיום 19.7.18 מצורף כנספח 18.
82. נושא הסודיות עלה בישיבות הדירקטוריון מספר פעמים, ואף הובהר מראש כי יש לשמור על הסודיות³⁴ גם במקרה של פניה לבית משפט ו"ככל שמי מהדירקטורים יחליט לפנות לבית המשפט בהסתמך על מידע סודי, מבוקש כי ינקוט בכל האמצעים הנדרשים לשמירת סודיות כגון להשחיר נתונים סודיים או בקשה מבית משפט לחיסיון נתונים סודיים"³⁵).
- העתק מכתב המשיבים למבקש מיום 11.8.19 מצורף כנספח 19.
83. למרות כל זאת, המבקש הגיש בקשה זו, וכן את בקשת התיקון ואת הבקשה המתוקנת, תוך הפרה ברורה של ההסכמה לשמור על סודיות ענייני החברה ונתונים רגישים שנמסרו למבקש, גם במסגרת של הליכים משפטיים. הבקשה הוגשה ללא שנגקט אמצעי כלשהו לשמירה על סודיות ובאופן שכל דיוני הדירקטוריון, ענייני החברה ומידע פרטי של המשיבים מפורט בהרחבה בבקשה, ביחד עם תכתובות גלויות שצורפו לבקשה, ושמפרטות הנושאים במלואם. המבקש אף הבהיר כי הוא מתנגד לקיים את הדיון בבקשה למתן הוראות בדלתיים סגורות ולא עשה ולו מאמץ מינימלי להסתיר את ענייניה הפרטיים של החברה (כגון להשמיט מידע סודי שאינו חיוני לבקשה). בנסיבות אלה, הגשת הפרוטוקולים של ישיבות הדירקטוריון במעטפה סגורה (תוך הודאה בסודיותם) היא בבחינת בדיחה ממש, בדיחה עצובה ועל חשבונה של החברה.
84. מהתנהלות זו עולה רושם ברור כי הפגיעה בחברה, תוך שימוש בסודות עסקיים ופגיעה בפרטיות, אינה תוצאת לוואי של ההליך המשפטי אלא מטרה בפני עצמה במסגרת סכסוך בעלי המניות שמובילה משפחת יודקובסקי.

³³ כמפורט בהמשך, המבקש סבור שבמקרה כזה, נוני אינו רשאי להשתתף בהצבעה ואילו עמדת הדירקטוריון, בהסתמך על תווית הדעת של היועצת המשפטית לדירקטוריון, הח"מ, וחוות הדעת של פרופ' עמיר ליכט, היא שבמקרה כזה לרוב הדירקטורים יש עניין אישי וחל סעיף 278(ב) לחוק החברות, כך שנוני יכול להשתתף בהצבעה ויש להביא בהצבעה לאישור האסיפה הכללית.

³⁴ פרוטוקול דירקטוריון מיום 30.7.18; פרוטוקול דירקטוריון מיום 5.8.19; מכתב המשיבים למבקש מיום 11.8.19.

³⁵ פרוטוקול דירקטוריון מיום 5.8.19.

85. דוגמא מובהקת היא המידע שנכלל בבקשה ובנספחיה בעניין תנאי העסקתי. עניין זה נזכר בבקשה³⁶, ובנספחים שצורפו לה³⁷. כל זאת, למרות שלמידע האמור אין כל רלוונטיות לבקשה ולמרות שהמבקש הוזהר מראש (ואזהרה זו ניתנה ביחד עם מסירת המידע אודות שכר), התבקש על ידי לשמור על סודיות ואף הבטיח לי כי כך יעשה. כך, סתם, מתוך זלזול מופגן או סביר יותר - מתוך כוונת מכוון לפגוע ולהזיק. ואכן, כצפוי, בעקבות הגשת הבקשה לבית המשפט, הנתונים האישיים אודות שכר פורסמו בהרחבה בתקשורת.

86. ללא קשר לעמדת בית המשפט הנכבד (שמביאה בחשבון שיקולים רחבים יותר משיקולי התברה), התנגדות המבקש לסגירת דלתיים מעידה אף היא כי טובת החברה והאינטרס המובהק שלה לשמור על ענייניה וסודותיה המסחריים הם ממנו והלאה.

87. המבקש הכחיש בהזדמנויות שונות את הטענות שהופנו כנגדו בעניין הדלפות לתקשורת (ולנו המשיבים ולחברה אין ראיות ישירות לפעולות שביצע המבקש להדלפת מידע), אך הודה כי חלק מנהדלפות קשורות בייצוג המשפטי: בפגישה עימי מיום 29.7.19, המבקש הודה כי יועצו המשפטי הדליף מידע מאסיפה כללית, וטען שהוא נוף בו על כך. גם בשיבת הדירקטוריון מיום 5.8.19 המבקש הודה כי "לגבי מידע סודי שעורך הדין שלי הוציא על החברה, עורך הדין שלי ציטט את זה שנוני סירב לתת מידע על בנק הפועלים. כעסתי עליו שהוא עשה את זה. אבל זה לא מידע על החברה..."³⁸. מכל מקום, העובדות הן שמעשיו של המבקש מובילים לחשיפת ענייניה של החברה בפומבי, מבלי שהמבקש עושה דבר למנוע זאת.

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 5.8.19 מצורף כנספח 20.

"המשחק הכפול" בנוגע למכירת מניות משפחת יודקובסקי

88. המבקש התנהל בניגוד עניינים, ותוך ניצול לרעה של מעמדו כדירקטור, בכל הנוגע לעסקת מכירת מניות של משפחת יודקובסקי לחברה. כמוכר, המבקש ניסה לקדם את המכירה ולקבל פרמיית "מיעוט עוין" שתמצה לכדי תמורה כספית את כל המאמצים שהמבקש ומשפחת יודקובסקי נקטו להקשות על עבודת הדירקטוריון ועל ניהול החברה, לרעת החברה. בכלל זה, המבקש ומשפחת יודקובסקי ניהלו משא ומתן ממושך, בסיוע עורכי דין ויועצי מס מטעמם למכירת כל המניות; לצד המשא ומתן המתקדם כבעל מניות, המבקש טען שוב ושוב בדירקטוריון כי משפחת יודקובסקי שוקלת לרכוש מניות (ולא למכור), וזאת מכח זכות הסירוב הקבועה בתקנון; לצד זאת, כדירקטור בחברה שמבקשת לרכוש מניות, המבקש הקשה על קידום העסקה והעמיד דרישות לקבלת מידע פנימי של החברה הנוגע למשא ומתן שניהלה לרכישת המניות מול אותה משפחת יודקובסקי וכונסי הנכסים על מניות פישמן וכונס הנכסים על מניות יודקובסקי.

89. בדרך זו, המבקש ניסה לשמר למשפחת יודקובסקי את כל ערוצי הפעולה (ובחלקם - ערוצי התקיפה) האפשריים, תוך נקיטת עמדות הפוכות בערוצים השונים והכל מתוך מטרה ברורה למכור את מניות משפחת יודקובסקי במחיר מופקע.

90. יצוין כי בגלגולה האחרון של העסקה - המבקש ממילא היה עתיד לסיים את תפקידו כדירקטור בחברה עם מכירת כל מניות משפחת יודקובסקי ולא היה אמור לאשר כדירקטור את העסקות שתכננה החברה עם בעלי מניות אחרים.

³⁶ סעיף 253 לבקשה.

³⁷ נספח 32, סעיפים 17-18; התכתבות שנכללה בנספח 34: מכתב מטעם המבקש מיום 5.8.19, סעיף 7; מכתב מטעם המבקש מיום 13.8.19, סעיף 1.34.

³⁸ פרוטוקול דירקטוריון מיום 5.8.19, עמ' 3.

91. בעיצומו של משא ומתן למכירת כל המניות של משפחת יודקובסקי, נשמעו מפיהם של המבקש ובא-כוח משפחת יודקובסקי הדברים הבאים:

"ברצוני להזכיר, כי בעלי המניות מבית משפחת יודקובסקי טרם נתנו הסכמתם לכל עסקה שהיא ביחס למניות שבבעלותם (או ויתרו על זכות סירוב או כל זכות אחרת העומדת להם). לדבריה של מימי בישיבה, גם היא טרם החליטה דבר ולא הסכימה לכל עסקה במניות שלה".³⁹

"...למיטב ידיעת מרשי, בעלי המניות מבית האב יודקובסקי מעולם לא הביעו הסכמתם למכור מניותיהם בחברה... בעלי המניות מבית האב יודקובסקי אף הודיעו, בין אם באמצעות מרשי ובין אם באמצעות בא כוחם עוה"ד ראובן בכר, כי ככל שתוצע בעתיד עסקת רכישת מניות ממספר בעלי מניות, הם טרם החליטו האם בכוונתם למכור מניותיהם במסגרתה (כול המניות או חלקם) או האם בכוונתם לממש את זכות הסירוב הראשונה המוקנית להם, תוך רכישת יתר המניות שיוצעו למכירה...".⁴⁰

"מרשי לא מנהלים משא ומתן אינטנסיבי למכירת מניותיהם. מזה זמן רב שאני מודיע לעו"ד רובין, שאיתו עמדתי בקשר, שמרשיי טרם החליטו אם למכור את מניותיהם אם לאו, וכי הם שוקלים את האפשרויות השונות הקיימות להם (למכור, לקנות או שלא לעשות עסקה כלל)".⁴¹

"...מרשי לא החליטו אם הם מוכרים, אם לאו, וכן שמרשי ישקלו אם להפעיל זכות סירוב ראשונה אם תהיה מכירה על ידי בעל מניות אחר, אם לאו".⁴²

העתק הודעת דואר אלקטרוני של המבקש מיום 11.4.19 מצורף כנספח 21; העתק מכתב מטעם המבקש מיום 13.6.19 מצורף כנספח 22; העתקי הודעות דואר אלקטרוני מאת עו"ד ראובן בכר מיום 1.7.19 ומיום 11.7.19 מצורפים כנספח 23.

92. במכתבה מהעת האחרונה (מיום 10.8.20, נספח 14 לעיל) לבנק הפועלים, משפחת יודקובסקי עברה ממוכרת שניהלה משא ומתן מתקדם למכירת כל מניותיה לרוכשת פוטנציאלית:

"מרשינו אינם כופרים בזכותו של הבנק לרצות ולממש את החזקותיו. ההיפך הוא הנכון. מרשינו מרימים את הכפפה שהבנק הטיל במכתבו מיום 15.7.2020 (בו הזמין את מרשינו להגיש הצעה לרכוש מהבנק את החזקותיו בידיעות). לשם כך, בכוונת מרשינו לפנות בימים הקרובים לידיעות ולדרוש, כי יוקם חדר מידע, שיאפשר לרוכשים פוטנציאליים גישה למידע ביחס לידיעות, וזאת כדי שמרשינו יוכלו לבחון אפשרות לצרף אליהם רוכש לרכישת מניות הבנק.

יוזכר לעניין זה, כי מרשינו הציעו לבנק כבר תקופה ארוכה מאד לשלב ידיים במטרה לחפש קונה למניות הבנק בחברה. אך הבנק, משיקולים שלו שעוד יתבררו, בחר "להיצמד" למר מוזס ולמנוע כל מהלך של חיפוש אמיתי של רוכש...".⁴³

93. חלק מהמניות שמוחזקות על ידי כונסי הנכסים הן מניות שמשפחת יודקובסקי שיעבדה לטובת בנק דיסקונט, בעת שקיבלה ממנו הלוואה לרכישת המניות אך החליטה שלא לפרוע אותה. יודקובסקי הם אלה שלקחו הלוואה; הם אלה שבתרו לא לפרוע את הלוואה; הם אלה שגרמו לכך שחלק ממניות החברה מוחזקות בידי כונס נכסים (דבר שבבירור אינו לטובת החברה); הם אלה שניהלו משא ומתן עיקש וממושך למכירת כל אחזקותיהם; והם אלה שטוענים כעת כי הם בכלל שוקלים לרכוש מניות. אם יש ממש בטענה שיודקובסקי מתעניינים ברכישת מניות, לא ניתן להבין מדוע יודקובסקי לא פרעו את חובם לבנק דיסקונט, ולכל הפחות מדוע לא ניסו לרכוש בחזרה את מניותיהם מכונס הנכסים.

³⁹ הודעת דואר אלקטרוני של המבקש מיום 11.4.19.

⁴⁰ מכתב מטעם המבקש מיום 13.6.19, סעיפים 15-16.

⁴¹ הודעת דואר אלקטרוני מאת עו"ד ראובן בכר מיום 1.7.19.

⁴² הודעת דואר אלקטרוני מאת עו"ד ראובן בכר מיום 11.7.19.

⁴³ מכתב מיום 10.8.20, סעיפים 18-19 (נספח 14 לעיל).

הכשלת דיוני הדירקטוריון על ידי הסתרת מסמכים

94. המבקש הסתיר מידע מאיתנו הדירקטורים בנושאים שהעמיד לדיון בדירקטוריון ופנה לבית המשפט באותם נושאים לפני שמיצה את הדיון בדירקטוריון ובצירוף שורה של מסמכים שלא הציג לדירקטוריון. בכך המבקש הכשיל אותנו וסיכל דיון ענייני וממצה בדירקטוריון בנושאים שהוא עצמו העמיד לדיון.
95. כך, בישיבת דירקטוריון מיום 23.7.20 הועמדו לדיון טענותיו של המבקש בעניין מכירת אופציית הוט. במסגרת הישיבה⁴⁴, המבקש התבקש להציג לדירקטוריון את הערכת השווי שטען שהועברה לחברה⁴⁵. הדיון בעניין זה לא מוצה ונקבע להמשך ביום 2.8.20. המבקש לא המתין לדיון שנקבע בבקשה שלו עצמו ופנה לבית המשפט (ביום 30.7.20) בבקשה לתיקון הבקשה המקורית, וצירף שורה של נספחים הקשורים למכירת אופציית הוט (נספחים 37, 38, 39, 40) וכן תצהיר של הבעלים של העיתון המתחרה גלובס. מסמכים אלה וכל המידע שנכלל בבקשה בעניין הוט לא הוצגו לדירקטוריון בדיון שהתקיים ביום 23.7.20 לבקשת המבקש, באופן שהדיון בדירקטוריון התקיים על בסיס מידע חלקי לשיטת המבקש. בכך, המבקש הכשיל את עבודת הדירקטוריון.
96. יתר על כן, למרות שהמבקש ידע שקבוע המשך דיון בדירקטוריון בנושא אופציית הוט ליום 2.8.20, המבקש לא המתין לדיון בנושא שהועלה על ידו ופנה לבית המשפט בנושא זה עוד קודם לדיון, ביום 30.7.20, והפך את המשך הדיון בדירקטוריון למיותר ועקר.

שיבוש עבודת הדירקטוריון על ידי פניות ובקשות זמן קצר לפני ישיבות דירקטוריון

97. המבקש נוהג באופן שיטתי לפנות אלינו, חברי הדירקטוריון, זמן קצר ביותר לפני קיומן של ישיבות דירקטוריון בדרישות לקבלת מידע או בשאלות או במכתבי עורכי דין בנושא הישיבות הצפויות, באופן שאינו מאפשר לנו להערך כראוי לישיבת הדירקטוריון ובאופן שמקשה ומשבש את עבודת הדירקטוריון.
98. להלן מספר דוגמאות:
- 98.1 ביום 31.7.19 נשלח זימון לישיבת דירקטוריון ליום 5.8.19, בשעה 11:00. ביום 5.8.19 בשעה 10:41 נשלח אלינו מכתבם של באי כוחו של המבקש בנושא הישיבה (4 עמודים).
- 98.2 ביום 2.10.19 נשלח זימון לישיבת דירקטוריון ליום 7.10.19. ביום 6.10.19 בשעה 17:15 המבקש פנה אלינו בהערות שונות ודרישות ביחס לנושאים שעל סדר היום.
- 98.3 ביום 16.12.19 נשלח זימון לישיבת דירקטוריון ליום 22.12.19 (יום א' בשבוע). ביום 19.12.19 (יום ה' בשבוע) בשעה 15:54 המבקש פנה אלינו והציג רשימת שאלות ביחס לחוות דעת שעמדה על סדר היום (ושהועברה למבקש עוד ביום 6.12.19, זמן רב לפני הזימון לישיבה).
- 98.4 ביום 26.6.20 נשלח זימון לישיבת דירקטוריון ליום 30.6.20 בשעה 15:00. ביום 28.6.20 נשלח אלינו הדירקטורים מכתבם של באי כוחו של המבקש בנושא הישיבה. ביום 29.6.20 בשעה 16:45 המבקש פנה אלינו והעביר לעיוננו חוות דעת שקיבל מבאי כוחו בקשר לנושאים שעל סדר היום (6 עמודים). ביום 30.6.20 בשעה 13:39 (שעה ו-21 דקות לפני הישיבה) המבקש פנה אלינו בהודעת דואר אלקטרוני ואליה צירף מכתב של באי כוחו (10 עמודים כולל נספח) וכן מסמך נוסף שכולל רשימת שאלות בנושא שעומד לדיון. במהלך הישיבה, הבעתי את מורת רוחה מהתנהלות זו, באומרי: "אתה חושב שאני יושבת ומחכה למכתבים שלך? שאני לא עובדת? שעה ועשרים לפני הישיבה אתה שולח מכתבים?"⁴⁶.

⁴⁴ פרוטוקול דירקטוריון מיום 23.7.20.

⁴⁵ נספח 38 לבקשה.

⁴⁶ פרוטוקול דירקטוריון מיום 30.6.20.

99. אלה הן דוגמאות בלבד, ללא ממצות, להתנהלות בלתי לגיטימית מצדו של המבקש, שמשבש את עבודת הדירקטוריון והופך את ההתנהלות לעימות בלתי פוסק, שאינו מאפשר קידום ענייני החברה.

שימוש לרעה בסעיף הקורום

100. ביום 30.8.20 הודיעו כונסי הנכסים על מניות פישמן כי כהונתו של פילוסוף כדירקטור מופסקת "לפחות לעת הזו". לעובדה זו משמעות, בין היתר, לנוכח ההוראה הקבועה בתקנון החברה לפיה המניין החוקי לקיום ישיבת דירקטוריון הוא נוכחות שלושה דירקטורים. הוראה זו נקבעה במסגרת שינוי תקנה 7 לתקנון החברה בפס"ד צנה, אשר הרחיב את מספר חברי הדירקטוריון משניים לחמישה, וקבע דרישת קוורום של שלושה דירקטורים. במצב שנוצר בו הדירקטוריון מורכב בפועל משלושה דירקטורים, סירוב מצד אחד הדירקטורים להופיע לישיבה מסכל את כינוס הדירקטוריון.

101. המבקש ניצל התפתחות זו וסיכל את התכנסות הדירקטוריון. בדרך פסולה זו, המבקש מנע דיון בדירקטוריון בנושא שהוא אינו מעוניין לדון בו, בטענת שווא להעדר מידע שכלל לא היה רלוונטי לנושא שעל סדר היום.

102. כך, המבקש סירב להשתתף בישיבת דירקטוריון שנקבעה ליום 8.10.20 (שבה נכלל גם נושא נוסף שאינו קשור בהעברת מניות), ובעקבות זאת הישיבה בוטלה בהעדר קוורום.

103. בין היתר לנוכח זאת, החליטה האסיפה הכללית ביום 5.11.20 על שינוי תקנה 17 לתקנון החברה, באופן שנוסח התקנה החדש יהיה:

"המנין החוקי הדרוש לשם קיום ישיבת דירקטוריון כדיון הוא של שלושה דירקטורים לפחות. אם בתום מחצית השעה מהמועד שנקבע לתחילת הישיבה לא נכח מנין חוקי כאמור, תדחה הישיבה ב-48 שעות, לאותה שעה ולאותו מקום, ובאם גם בישיבה שניה זו לא נכח מנין חוקי כעבור מחצית השעה לאחר המועד שנקבע לתחילתה, תתקיים הישיבה אם נכחו שני דירקטורים לפחות, המייצגים בתי אב להם, במצטבר, רוב מניות היסוד".

העתק פרוטוקול תמצית ההחלטות שהתקבלו באסיפה הכללית מיום 5.11.20 מצורף כנספת 24.

104. תיקון זה התבקש על ידי כל בעלי המניות למעט משפחת יודקובסקי, ואושר ברוב של כ- 90% מבעלי המניות. התיקון נועד למנוע את שיתוק הדירקטוריון בכל עניין, תוך ביצוע ההתאמה הנדרשת למצב הדברים שבו מכהנים בחברה שלושה דירקטורים חלף חמישה. זאת, גם בדומה לנהוג בחברות רבות, אשר דרישת המנין החוקי הקבועה בתקנון אינה מחייבת את נוכחות כל הדירקטורים (לפחות לא בישיבה נדחית), בדיוק כדי למנוע מצב מסוג זה הקיים בחברה כיום.

105. השימוש הפסול שהמבקש עשה בדרישת הקוורום מצביע גם הוא על ההתנהלות הפסולה והלא עניינית של המבקש, תוך ניצול לרעה של זכויותיו כדירקטור.

יצירת אוירה מאיימת בדירקטוריון ותקיפה אישית של כל מי שאינו בעמדת המבקש

106. המבקש תוקף באופן אישי כל מי שאינו בעמדתו. המבקש היה זה שביקש מכונסי הנכסים על מניות פישמן למנות דירקטור מטעמם, אך זאת עד שגילה כי לאותו דירקטור יש עמדות עצמאיות שונות מעמדות המבקש, ומרגע זה הפך הדירקטור ל"אויב" ולנושא ל"אזהרות".

107. המבקש איים על פילוסוף, דירקטור חדש שהצטרף לדירקטוריון, בהגשת תביעות אישיות אם לא יסייע להדחתו של נוני. כך למשל, בישיבת דירקטוריון מיום 5.8.19, שבה נדונה דרישתו לשינוי תנאי שכרי, פילוסוף התייחס

לכך שבא כוחו (עו"ד רם כספ) קיבל פניה יום קודם לישיבה מבא כוח המבקש, שהזהירו כי אם יאשר לי שכר - יתבע אישית על כך:

"דויד, גנגסטריזם זה כשעו"ד שלך מתקשר לעו"ד שלי ואומר לו "תזהיר את הלקוח שלך שאם הוא יאשר סכומים אני אתבע אותו אישית", זה גנגסטריזם".

108. המבקש יוצא גם נגדי, מטיח בי האשמות וטענות מכפישות ("שמור לי ואשמור לך"), ומתנגד לדיון ענייני בדרישותיי לעדכון תנאי העסקתי, וכל זאת בניסיון להשיג לרעייתו הטבות כספיות על אף שאינה עובדת בחברה, וכתגובת נגד לכך שאיני מוכנה לחבור למבקש ולמשפחת יודקובסקי בסכסוך בעלי המניות.

פגיעה במר אנגל ובעובדי החברה תוך יצירת נזק חמור לחברה

109. המבקש אף לא מהסס לתקוף ולפגוע במר אנגל, נושא המשרה הבכיר ביותר בחברה, אשר לדעת כל בעלי המניות - הוא עתיר זכויות, ישר מאין כמותו ונאמן במסירותו המוחלטת לחברה, ולבעלי המניות בחברה יש חוב מוסרי גדול כלפיו.

110. אמנם המבקש התבטא בהודמנויות רבות מאד ביחס ל"האמון המלא שיש לי בינו"י⁴⁷, או העובדה ש"ינון צח כשלג"י⁴⁸ או האמירה שהוא "סומך עליו"י⁴⁹ או האמירה שמהעת האחרונה ממש "אנחנו כולנו מוקירים את ינון"י⁵⁰. בסוף 2017 המבקש אף ביקש ממר אנגל שימשיך לכהן כמנכ"ל שנה נוספת.⁵¹ על אף זאת, כפי שיפורט בהמשך, המבקש דחה את הסברים שמסר מר אנגל לביצוע עסקת הוט, ובעיקר אמירתו הברורה על כך שהמשא ומתן נוהל על ידו (ביחד עם עובד בכיר נוסף הכפוף אליו, איזט מולינה) ועל כך ששיקולי העסקה היו שיקולים שלו בלבד, על בסיס ענייני ומבלי שנוני התערב בשיקול דעתו או ביקש ממנו להפתית את המחיר או ללכת לקראת הקונה.

111. משמעות טענותיו של המבקש בהליך זה היא חוסר אמון מוחלט במר אנגל. המבקש מודע היטב לפגיעה הקשה שגרם למר אנגל ולכן גם הודיע כי "אני התקשרתי לינון והתנצלתי אם נפגע"י⁵². על רקע של עשרות שנות עבודה מסורה ביותר לידיעות אחרונות והשאת רווחיה לאורך השנים, התנהלותו של המבקש היא מקוממת ביותר, כפזית טובה ממש ובעיקר - מסבה נזק חמור ביותר לחברה, גם בשל הפגיעה האישית במר אנגל וגם בשל הפגיעה "הסביבתית" ביחס לעובדים אחרים, שרואים כיצד עובד מסור ומוערך מוכפש על ידי המבקש ונגרמת פגיעה חמורה לשמו הטוב, והכל רק כדי לשרת יעדים בסכסוך בעלי מניות.

112. בנוסף, המבקש טוען כי גורמים עסקיים שמקיימים (לפי הטענה) קשרי נשיה עם נוני נהנים מקשרים עסקיים עם החברה בתנאים מועדפים ומסיקור "רב ויומיומי" בעיתון ידיעות אחרונות⁵³. משמעות הדברים היא ברורה: הכפשת עובדי החברה, עיתונאים ואנשי מסחר, והצגתם כמי שחוטאים לתפקידם באופן מתמשך בסיקור עיתונאי ובהתקשרויות העסקיות שהם מבצעים עבור החברה.

113. טענות אלה פוגעות כמובן גם בצדדים שלישיים שהם לקוחות החברה, ובכך המבקש כדירקטור עלול לחבל בקשרי העסקים של החברה עם לקוחותיה, תוך ייחוס האשמות שווא אישיות ומכפישות.

⁴⁷ הודעת דואר אלקטרוני של המבקש מיום 17.9.19.

⁴⁸ פרוטוקול דירקטוריון 3.7.18.

⁴⁹ פרוטוקול דירקטוריון 18.9.19.

⁵⁰ פרוטוקול דירקטוריון 9.7.20.

⁵¹ פרוטוקול דירקטוריון מיום 29.12.17.

⁵² פרוטוקול דירקטוריון 9.7.20.

⁵³ סעיף 274 לבקשה.

114. זאת ועוד, ההליכים המשפטיים שנוקט המבקש מקשים על החברה לקדם ולבצע צעדי התייעלות מתחייבים (בפרט לנוכח משבר הקורונה), כאשר נציגי העובדים עושים שימוש בטענות מופרכות שמעלה המבקש כנגד החברה וכנגד הנהלתה.

ג. ההליך המשפטי

115. לאחר הגשת הבקשה, הבקשה המתוקנת, והבקשה למתן סעדים זמניים, לאחרונה הוגש הליך נוסף על ידי משפחת יודקובסקי כבעלת מניות, כנגד בעלי מניות אחרים והחברה, בעניין תיקון תקנון החברה (החלטה להשהות זמנית את זכות הסירוב הראשונה הקבועה בתקנון החברה), ובגדרו אף הוגשה בקשה לצו מניעה זמני.
116. הבקשה המתוקנת הוגשה בעקבות פרסומים בתקשורת, בטענה לקיומם של קשרי נשיה בין נוני לבין אנשי עסקים שונים. הטענות שעלו בעניין נזקים לחברה נבדקו היטב על ידי הדירקטוריון, ונמצא כי גם אם הדירקטוריון היה מניח שטענות המבקש בעניין קיומם של יחסי נשיה נכונות - לא נגרם לחברה נזק כלשהו כתוצאה מכך, ויחסי הנשיה הנטענים לא הובילו לפגיעה כלשהי בחברה.
117. בקשתו המקורית של המבקש הוגשה לבית המשפט הנכבד ביום 9.6.20, שעה שכינוס של האסיפה הכללית לדיון בשתי ההחלטות האופרטיביות אותן תוקף המבקש היה קבוע ליום המחרת, ומבלי שהדבר נזכר בבקשה ומבלי שהמבקש ניסה למנוע את כינוסה.
118. לא למותר להעיר כי האסיפה תוכננה להתקיים במועד מוקדם יותר, אלא שהמבקש פנה לבייכ החברה בבקשה לדחות את כינוסה באמתלות שונות.
119. האסיפה אישרה ברוב גדול של כ- 90%, את החלטות הדירקטוריון בדבר תיקון כתבי השיפוי ובדבר הארכת מינויו של נוני. רוב זה כלל את כל בעלי המניות פרט למשפחת יודקובסקי, לרבות כונסי הנכסים על מניות פישמן וכונס הנכסים על מניות יודקובסקי.
- העתק פרוטוקול תמצית ההחלטות שהתקבלו באסיפה הכללית מיום 10.6.20 מצורף כנספח 25.
120. גם בבקשה המתוקנת, אשר הוגשה כחודש וחצי לאחר שנתקבלו ההחלטות דגן באסיפה הכללית, המבקש לא טרח לגלות לבית המשפט הנכבד על החלטות האסיפה הכללית.
121. הבקשה המונחת בפני בית המשפט, שתוכנה פרסם בכלי תקשורת מתחרים ושבמסגרתה המבקש גייס את המוציאה לאור של עיתון מתחרה למתן תצהיר כנגד נוני, טומנת בחובה פגיעה מהותית בחברה. זאת, בין היתר, מאחר שבבקשה הובא מידע סודי רב של החברה, לרבות בעניין שיקולים עסקיים, החלטות אופרטיביות ותוכן ישיבות הדירקטוריון, מבלי שהתבקש חיסיון לגביו; הבקשה מטילה דופי בהגינותם, ביושרם ובמקצועיותם של העובדים בחברה.
122. המבקש מעלה טענות בנוגע למימון הוצאותיו המשפטיות של נוני מכוח כתב השיפוי, שעה שמשפחת יודקובסקי עצמה קיבלה בעבר מן החברה הלוואות בסכום של 16.5 מיליון ₪ ללא בטחונות. המבקש מעלה טענות כנגד תוקפו של תיקון כתבי השיפוי, לאחר שהמבקש תמך בהחלטה להוציא לנושא משרה אחר כתב שיפוי בנוסח המתוקן ואף חתם בעצמו על כתב שיפוי מתוקן שניתן על ידי החברה לו עצמו.

ד. שיקול דעתו של הדירקטוריון

123. טענת המבקש בדבר ניגוד עניינים בקבלת ההחלטות מצד פילוסוף ומצידי חסרת כל בסיס. אני מייצגת בעלי מניות אחרים מנוני ומשפחתו. פילוסוף אינו משתייך לאיזה מקבוצת בעלי המניות, אינו בעל מניות בחברה וההחלטות הנתקפות אינן נוגעות גם אליו ולא היה לו כל אינטרס אישי בחברה ובהחלטות שהתקבלו.
124. ההחלטות אותן תוקף המבקש התקבלו במסגרת דיונים ענייניים שנפרשו על פני מספר ישיבות דירקטוריון, כאשר הנסיבות והעובדות הנוגעות לעניין, ובוודאי המרכזיות שבהן, היו ידועות לדירקטוריון ונבחנו על ידו בטרם נתקבלו ההחלטות.
125. אנו חברי הדירקטוריון מודעים היטב לקיומו של כתב האישום נגד נוני ולמה שמוחס בו לנוני, וכן לטענות המבקש בעניינים אישיים של נוני. בנושאים אלה, כמו גם בכל אחד ואחד מן הנושאים האחרים המועלים בבקשה, המבקש הציג עמדתו באריכות בפני הדירקטוריון, הן בכתב, לרבות באמצעות עורך דינו, לפני ישיבות הדירקטוריון וביניהן, והן בעל פה במהלך הישיבות עצמן. הדיונים באותם נושאים היו ממושכים, והם מתועדים באופן מצטבר בעשרות עמודי פרוטוקול.
126. במסגרת הדיונים הללו, הדירקטוריון אף שמע סקירות וקיבל נתונים בכתב ו/או בעל פה בין היתר ממנכ"ל החברה לשעבר, שעובד בחברה 52 שנים, ומן המשנה למנכ"ל - כספים. המבקש שאל שאלות רבות וקיבל תשובות מקיפות; ראו, להמחשה בלבד, את "החקירה הצולבת" שערך המבקש למר אנגל בנוגע לעסקת הוט, אשר במסגרתה הסביר מר אנגל באריכות על השיקולים שעמדו ביסודה, על המשא ומתן ועל אופן קבלת ההחלטה לביצוע עסקה זו.⁵⁴
- העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 30.6.20 מצורף כנספח 26.
127. זאת ועוד, הדירקטוריון קיבל חוות דעת משפטיות בנושאים השונים מן היועץ המשפטי של החברה והיועצת המשפטית של הדירקטוריון, וכן ממומחים חיצוניים, פרופי עמיר ליכט ופרופי אסף חמדני, ופעל גם בהתאם להן. אנו, הדירקטורים, פרסנו את הנימוקים לעמדתנו לגבי כל נושא שהועלה בדירקטוריון.
128. אין נפקות לכך שהדירקטוריון לא דרש, בנוסף לכל האמור, כי נוני ימסור גם מידע פיננסי אישי, תוך פגיעה קשה בפרטיותו. ההצעה להציב דרישה שכזו בפני נוני הועלתה על ידי המבקש, נדונה בדירקטוריון ונדחתה. המידע הפיננסי האישי של נוני אכן לא נדרש לדירקטוריון לצורך קבלת איזו מן ההחלטות אותן תוקף המבקש. מידע זה אינו רלוונטי להחלטות בעניין הארכת העסקתו של נוני ובעניין תיקון כתב השיפוי. אשר לטענות המבקש בדבר נזקים שונים שנגרמו לכאורה עקב קשרי נשייה, הרי שהעניין נבדק בדירקטוריון, ונמצא כי גם בהנחה מתמירה שיש ממש בטענות המבקש בדבר קיומם של קשרי נשייה, הרי שלא נגרם לחברה כל נזק.

ה. הארכת העסקתו של נוני

129. ימים בודדים לאחר הפרסום הראשון על החקירה בפרשת 2000, פנה המבקש לנוני בדרישה שישעה עצמו מתפקידו בחברה. דרישה זו לא נומקה בעילה חוקית כלשהי, אלא בטעמים "ערכיים" ומתוך מטרה נטענת "להשיב לנו את אמון העובדים, הקוראים והציבור בכללותו". כעבור ימים אחדים פנה המבקש לחברי הדירקטוריון במכתב נוסף, בו דרש כי תכונס ישיבת דירקטוריון על מנת לדון בהשעייתו של נוני.

⁵⁴ פרוטוקול הדירקטוריון מיום 30.6.20, עמ' 12-14.

130. ישיבת דירקטוריון בנושא אכן התקיימה, ביום 31.1.17. לישיבה הוזמן מר אנגל, להשמיע את נקודת מבטו כמנכ"ל העובד בחברה עשרות שנים. מר אנגל התייחס להצעה להשעות את נוני מתפקידו, והביע עמדה מנומקת מדוע ההשעיה אינה לטובת החברה.
131. אני התנגדתי להשעייתו של נוני, ופירטתי בהרחבה את הנימוקים לעמדתי. בין היתר ציינתי כי להערכתי "השעיה עלולה לגרום פגיעה בטווח הקצר בתוצאות העסקיות והיא בוודאי עלולה לגרום פגיעה מהותית ארוכת טווח במותג, במוניטין ובערך החברה... השעיה עלולה להתפרש כהודאה באשמה, דבר שיפגע באינטרסים של החברה". רק המבקש - לבדו - הציג עמדה התומכת בהשעיה (בניגוד לנוני ואלי שהתנגדו).
132. בסוף הישיבה, הוחלט לדחות את הצעת המבקש להשעיית נוני מתפקידו בחברה, והחלטה זו אושררה על ידי האסיפה הכללית, לאחר שהמבקש השמיע את עמדתו גם בפניה, ביום 13.2.17.
- העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול האסיפה הכללית מיום 13.2.17 מצורף כנספח 27.
133. ביום 28.2.18 דן הדירקטוריון בהצעה חוזרת שהעלה המבקש להשעות את נוני מתפקידו, וזאת "לאחר שנה של נזק רב לעיתון, וכאשר יש המלצת משטרה ברורה להעמיד את מר מוזס לדין" (עמ' 2). לאחר דיון, נדחתה גם הצעתו זו של המבקש להשעית נוני.
134. החלטת הדירקטוריון הובאה לאישור האסיפה הכללית, ביום 15.4.18 (נספח 8 לבקשה). גם הפעם אישרה האסיפה הכללית את החלטת הדירקטוריון (כאשר רק משפחת יודקובסקי התנגדה להחלטה), מה שלא מנע מן המבקש לכפור בתוקפה של החלטה, כמתואר לעיל.
135. לדרישת המבקש דן הדירקטוריון בהשעייתו של נוני פעמיים נוספות - ביום 19.3.19, בעקבות החלטת היועץ המשפטי על הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע, וביום 1.12.19, בעקבות החלטתו הסופית של היועץ (דרישה נוספת לקיים דיון מחדש לאחר מינויו של פילוסוף נדחתה בשל העדר שינוי בנסיבות). אף בישיבות אלה, נדחתה ההצעה להשעות את נוני, לאחר שהדירקטורים הביעו עמדות מנומקות להחלטתם.
- העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 19.3.19 מצורף כנספח 28; העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 1.12.19 מצורף כנספח 29.
136. בהמשך ל"קמפיין" של המבקש המתואר לעיל, ביום 27.4.20 וביום 7.5.20 שלח המבקש אלינו, חברי דירקטוריון החברה, שני מכתבים (נספחים 14-15 לבקשה, בהתאמה), בהם דרש, בין היתר, "לבחון בדחיפות את המשך העסקתו של מר מוזס בחברה" בישיבת הדירקטוריון הבאה, וזאת על רקע סיומה של תקופת ההעסקה המקורית עימו.
137. הנושא שהעלה המבקש אכן נדון בישיבת הדירקטוריון שהתקיימה ביום 11.5.20 (נספח 19 לבקשה). בעוד שהמבקש שטח בהרחבה את טיעונו מדוע אין זה ראוי שנוני ימשיך בתפקידו כמנהל עסקים ראשי, פילוסוף ואני הצגנו עמדה לפיה טובת החברה מחייבת את הישארותו של נוני בתפקיד.
138. לאור הדיון בנושא העסקתו, העלה נוני הצעה להאריך את העסקתו לתקופה של 8 שנים (ללא שיפור בתנאי ההעסקה), והציג טיוטת הסכם הארכה של עמוד אחד. לאחר דיון התקיימה הצבעה, בה אושרה הצעה זו על ידי כל הדירקטורים פרט למבקש, קרי, ברוב של כ-89% מזכויות ההצבעה.

139. המבקש טען בדיעבד כי החלטה זו התקבלה ב"מתחף" מאחר שלא עמדה במפורש על סדר יומה של הישיבה, אלא שההחלטה נגעה באופן מדויק לנושא אותו המבקש עצמו העלה על סדר היום - השאלה האם נוני ימשיך בתפקידו אם לאו. יתר על כן, המבקש לא טען בזמן הישיבה כי אין לדון בהצעה להאריך את העסקתו של נוני. ההיפך הוא הנכון - המבקש מיקד את טיעונו באורך התקופה, הציע כי ההעסקה תוארך לשנה ואף הבהיר כי "לא אמרתי שאי אפשר להאריך" (עמ' 23). ודוק, אילו המבקש היה מבקש זמן נוסף, הוא היה מקבלו (כפי שארע במקרים קודמים). בכל עת שהמבקש ביקש ליתן לו זמן נוסף לשקול החלטות או להתייעץ, תמיד ניתן לו הזמן שביקש. מעולם לא נכפתה על המבקש קבלת החלטה, כאשר טען שדרוש לו זמן נוסף לשקילה ולהתייעצות. מכל מקום, טענה זו אינה רלוונטית עוד לנוכח המשך ההשתלשלות.
140. ביום 18.5.20, ולקראת הדיון שנועד להתקיים בנדון באסיפה הכללית, פנו הכונסים על מניות פישמן במכתב לדירקטוריון החברה (נספח 22 לבקשה). במכתב זה נכללו שתי הערות בנוגע להחלטה על הארכת ההעסקה: האחת, כי התקופה שנקבעה ארוכה מדי לטעמם של הכונסים, והשנייה, כי יש לאפשר לדירקטוריון, כחלק מהסכם ההעסקה, "להפסיק את כהונתו של מר מוזס או לשנות מתנאיו, אם וככל שיורשע ובהתחשב בפסק הדין שיפסק".
141. לאור הערות הכונסים, נקבע דיון נוסף בנושא ליום 27.5.20. לסדר היום צורף נוסח מתוקן של הסכם ההעסקה עם נוני, בו הושארה ריקה תקופת ההסכם, על מנת שתושלם לאחר הדיון בדירקטוריון ובהתאם להחלטתו. כן נקבע בנוסח ההסכם כי "לאחר פסק דין בעניינו, בפרשה הידועה כ'תיק 2000', אם וככל שיורשע המנהל ובהתחשב בפסק הדין, יהיה בידי דירקטוריון החברה לקבל החלטה בדבר הפסקת כהונתו של המנהל בתפקידו בחברה, או לשנות מתנאיו".
142. למרות תיקונים אלה, המבקש הקצין עוד יותר את עמדתו וסירב לכל הארכה של ההעסקה, גם לשנה. אנתנו, הדירקטורים האחרים, הסכמנו להתחשב בעמדת הכונסים ולקצר את תקופת ההסכם ל-5 שנים. הארכת ההתקשרות ב-5 שנים אושרה אפוא, כנגד עמדת המבקש, ברוב של כ-89%.
143. גם ההחלטה דן אושרה בהמשך לכך באסיפה הכללית שכונסה ביום 10.6.20, ברוב של כ-90% שכלל את כל בעלי המניות, לרבות כונס הנכסים על מניות יודקובסקי, זולת משפחת יודקובסקי, עובדה שכזכור המבקש הסתיר בבקשה.
144. לא למותר להוסיף כי מיד לאחר הארכת ההעסקה חידש המבקש את ניסיונותיו להביא להשעייתו של נוני, והפעם דרש זאת באמתלה של מידע חדש שנתגלה לו כביכול (אותו "מידע" העומד ביסוד תיקון הבקשה). הדירקטוריון נאלץ להידרש להצעות אלו ביום 30.6.20 וביום 2.8.20, והן נדחו.
145. ההחלטות בסוגיות האמורות נתקבלו לאחר שדנו בהן בדירקטוריון בתום לב, בהעדר ניגוד עניינים ובאופן מיועד. כבר החל מדרשותיו הראשונות של המבקש להשעות את נוני מתפקידו, וכן בדיונים שנערכו בהמשך ישיר לכך על הארכת ההעסקה, ניהלנו דיון אשר במסגרתו שמענו את עמדת מנכ"ל החברה, ונימקנו בצורה בהירה מדוע לשיטתנו המשך העסקתו של נוני הינו לטובת החברה ומדוע אין בטיעונים שהעלה המבקש כדי למנוע את הארכת ההעסקה. נערך אף דיון חוזר בעניין בעקבות הערות הכונסים על מניות פישמן, אשר בעקבותיו קוצרה תקופת המינוי והובהר כי אם חלילה יורשע נוני ובהתחשב בפסק הדין, יהיה בידי הדירקטוריון לקבל החלטה בדבר הפסקת העסקתו או לשנות מתנאיו. בהמשך לדיון זה אושרה הארכת ההעסקה הן בדירקטוריון והן באסיפה הכללית, ברוב גדול. אשר לטענות המבקש בעניין מצבו הכלכלי של נוני, אני סבורה כי מצבו הכלכלי של נוני כלל אינו רלוונטי להחלטתנו ולא חלה על הדירקטוריון כל חובה לבדוק

עובר לקבלת ההחלטה, בפרט לנוכח הפגיעה הקשה בפרטיות הכרוכה בכך, ועצם הדרישה חריגה ולא מקובלת (כפי שהבהיר פילוסוף; פרוטוקול הדירקטוריון מיום 27.5.20, עמ' 6).

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 27.5.20 מצורף כנספח 30.

146. מכל מקום, המבקש הציף בפנינו חברי הדירקטוריון ובעלי המניות את טענותיו בעניין זה, ועל כן אין ספק שההחלטה בדירקטוריון ובאסיפה הכללית התקבלה תוך מודעות מלאה לקיומן של טענות המבקש ולידיעה שלא נבדקו, ולמרות זאת כל הדירקטורים (למעט המבקש) וכל בעלי המניות (למעט משפחת יודקובסקי) חשבו שגם בהינתן הטענות הבלתי בדוקות - טובת החברה היא להאריך את העסקתו של נוני.

147. הדירקטוריון היה מודע גם לקיומה של החקירה נגד נוני בעת שדן בדרישת המבקש להשעותו, היה מודע לכתב האישים בעת שדן בהארכת העסקתו, וכן היה מודע לאישימים. ערכנו כמה וכמה דיונים לגבי ההשעיה ולגבי הארכת ההעסקה, בהם השמיע המבקש שוב ושוב את עמדתו וכן נשמעו דעות נגדיות אשר נומקו בהרחבה. על רקע זה, החלטנו כנגד דעתו של המבקש להאריך את העסקתו של נוני. דרישת המבקש לבחון מועמדים נוספים הושמעה בפני הדירקטוריון, נדונה ונדחתה (ראו פרוטוקול הדירקטוריון מיום 11.5.20).

148. הטענות כי נוני מטיב עם אינטרסים של נושיו הלכאוריים בניגוד לטובת החברה הושמעו בדירקטוריון, נדונו בהרחבה ונדחו, כאשר נקודת המוצא לצורך הדיון הייתה ההנחה שטענת המבקש בדבר קיום הלוואות נכונה.

149. בין היתר, נשטחה בפני הדירקטוריון על ידי מר אנגל התמונה העובדתית הנכונה והמלאה בנוגע לעסקת הוט. כן הוצגו לדירקטוריון על ידי מר אנגל ועל ידי המשנה למנכ"ל - כספים נתונים כספיים והסברים, המראים כי לא ניתנה לגורמים שמציין המבקש ולגורמים הקשורים אליהם כל העדפה עסקית. הדירקטוריון הניח לצורך הדיון שאמנם ניטלו הלוואות על ידי נוני כפי שטען המבקש.

150. בקשר לטענת המבקש בעניין תקופת הכהונה שהוארכה, אציין, לשם השוואה, כי מר אנגל פרש מתפקידו כמנכ"ל החברה, ביוזמתו, בגיל 77, והמשיך למלא בה תפקיד מרכזי גם לאחר מכן.

ו. תיקון כתבי השיפוי

151. עוד משנת 1998 קיימת לחברה אפשרות להעניק שיפוי לנושאי משרה בה, מכוח תיקון לתקנון שנעשה בשנה זו. בשנת 2015 העלו מר אנגל ומר מולינה יוזמה לממש החלטה עקרונית שנתקבלה בחברה בעבר, למתן כתבי שיפוי ופטור לדירקטורים ונושאי משרה. בהמשך לכך גיבשה החברה בליווי יועציה המשפטיים נוסח של כתבי שיפוי ופטור כאמור. כתב השיפוי (נספח 11 לבקשה) וכן כתב הפטור אושרו על ידי דירקטוריון החברה פה אחד, לרבות בתמיכת המבקש, ביום 29.3.16, בכפוף לתיקון התקנון. ביום 17.4.16 אושר באסיפה הכללית גם תיקון התקנון, בהימנעות משפחת יודקובסקי. כתב השיפוי בנוסח שאושר ניתן לדירקטורים ולנושאי משרה בחברה ביום 7.6.16.

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 29.3.16 מצורף כנספח 31.

152. מר אנגל הבהיר בפגישה עם המבקש ועימי, במשרדי ביום 29.7.19, כי הוא עצמו יזם את מתן כתב השיפוי.

153. בתחילת שנת 2017 נפתחה כאמור חקירה בפרשת 2000. בהתאם לכתב השיפוי, מימנה החברה את הליווי המשפטי שניתן לנוני במסגרת החקירה. גובה התשלום הראשון של שכר הטרחה נקבע בפגישה שקיים מר אנגל עם הסגוריות של נוני. בדצמבר 2018 שילמה לחן החברה סכום עליו נמסר דיווח בישיבת הדירקטוריון מיום 5.8.19. כמו כן עודכן הדירקטוריון, באותו יום, כי יתבצע תשלום נוסף כהשלמה עבור שלב החקירה ועל חשבון

ההכנה לשימוע, וכי סכום נוסף ישולם בהמשך בגין השימוע. פילוסוף, שבנוסף לנסיונו בעולם העסקים היה במשך שנים רבות בעלים של משרד עו"ד מוביל, ציין לגבי הסכום כי הוא "סביר מאוד". בישיבת הדירקטוריון מיום 31.12.19 דווח על תשלום נוסף. פרט לתשלום הראשון, בוצעו התשלומים דנן לאחר הדיווח לדירקטוריון.

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 5.8.19 מצורף כנספח 32; העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 31.12.19 מצורף כנספח 33.

154. יודגש כי הסתייגותו היחידה של המבקש לגבי האמור הייתה כי לדברי עורכי דינו, "במקרה של אישום פלילי - אסור לחברה לממן". המבקש לא העלה כל טענה לגבי סבירות הסכומים או אופן תשלומם.

155. עוד נציין, במאמר מוסגר, כי נוני אינו נושא המשרה היחיד שהחברה מימנה את הוצאותיו במסגרת חקירה פלילית.

156. בחודש ינואר 2020 הוגש כתב אישום נגד נוני בפרשת 2000. על מנת שיתאפשר לנוני לקבל מן החברה מימון מראש להוצאותיו המשפטיות גם בשלב המשפט, נדרש תיקון לכתב השיפוי בכל הנוגע לעיתוי ולאופן שבו יכול להינתן המימון, שכן הנוסח של כתב השיפוי שהיה קיים אז לא התיר מימון ביניים להוצאות.

157. ביום 7.5.20 נשלח לדירקטורים סדר היום לישיבת הדירקטוריון שנקבעה ליום 11.5.20 ואשר אחד הנושאים שנקבע לדיון בה היה תיקון כתבי השיפוי. לזימון צורף מסמך שפירט את ההצעה לתיקון כתבי השיפוי והסבר משפטי בעניין התיקון המוצע (מסמך שהוכן על ידי היועצת המשפטית לדירקטוריון החברה; "מסמך ההצעה לתיקון כתבי השיפוי", נספח 16 לבקשה).

158. בישיבה שהתקיימה ביום 11.5.20 (נספח 19 לבקשה) הביע המבקש עמדה הנסמכת על דברי בא-כוחו לפיה התיקון אינו חוקי. אנו, יתר הדירקטורים, קיבלנו את העמדה המשפטית שהציגה היועצת המשפטית של הדירקטוריון (כאשר פילוסוף ציין כי גם ערך התייעצות בנדון במשרדו), והבהרנו כי לטעמנו תיקון כתב השיפוי באופן שהוצע ראוי והינו לטובת החברה. בתום הדיון הוחלט בתמיכת נוני, פילוסוף ואני, שבידינו כ-89% מזכויות ההצבעה בדירקטוריון, לאשר את התיקון לכתב השיפוי.

159. יודגש כי התיקון לכתב השיפוי הינו תיקון כללי, החל לטובת כל דירקטור ונושא משרה שקיבל או שיקבל כתב שיפוי מן החברה. יחד עם זאת, הדיון בדירקטוריון נערך בזיקה ישירה לעניינו של נוני והתייחס לנסיבות הקונקרטיות הנוגעות אליו.

160. ביום 18.5.20 נשלח כאמור מכתב לדירקטוריון מאת הכונסים על מניות פישמן (נספח 22 לבקשה), במסגרתו העבירו גם הערות נקודתיות לנוסח המתוקן של כתב השיפוי. לאור מכתבם של הכונסים, נקבע דיון מחודש בנושא בדירקטוריון ליום 27.5.20. הגם שהכונסים לא חלקו על חוקיות התיקון, החלטנו, למען הזהירות, לשכור את שירותיו של מומחה משפטי מהאקדמיה במטרה שיבחן את הסוגיה המשפטית ויחווה דעתו עליה. לצורך זה נעשתה פנייה לפרופ' אסף חמדני. לאחר שבתן את הנושא העביר פרופ' חמדני לחברה חוות דעת מעמיקה (נספח 27 לבקשה) בה קבע, כמפורט להלן, כי אין כל מניעה חוקית לתיקון לכתב השיפוי שאושר ושהועמד לדיון מחודש.

161. ביום 27.5.20 התקיימה ישיבת דירקטוריון בה נערך הדיון החוזר בתיקון כתב השיפוי. אנו הדירקטורים נתנו דעתנו לעמדות השונות שהונחו בפנינו, לרבות הערות הכונסים (המוצאות ביטוי גם בטענות המבקש בבקשתו, וההתייחסות אליהן תובא להלן), וקיימנו דיון בו נשמעה שוב עמדת המבקש, לרבות תגובת בא כוחו לחוות דעת פרופ' חמדני. יתר על כן, במהלך הישיבה ניתן מענה להערות הכונסים בעניין תנאי החזר.

162. בתום הדין הוחלט בדירקטוריון - גם הפעם, ברוב של כ-89% - לאשר את התיקון לכתב השיפוי עליו הוחלט ביום 11.5.20.

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 27.5.20 מצורף כנספח 34.

163. ביום 18.5.20 כתב המבקש בדוא"ל למר מולינה, כדלקמן (נספח 20 לבקשה):

"אם חלילה מבקשים ממך להעביר כספים לעורכי דינו של מר ארנון מוזס או אליו אישית, הינך נדרש להימנע מכך.

הסכם העסקתו של מר מוזס פקע בסוף מרץ 2020. ההסכם החדש אמור לבוא לאישור בעלי המניות.

שיפוי הוצאותיו המשפטיות של מר מוזס (בין אם יקראו להן "שיפוי" או "הלוואה") צריכות לבוא לאישור בעלי המניות".

164. ביום 10.6.20 הובא התיקון לכתב השיפוי לאישור האסיפה הכללית (נספח 25 לעיל). בייכ המבקש, שהשתתף באסיפה בשם משפחת יודקובסקי, שטח שוב את טענותיו. מנגד ציין, בין היתר, עו"ד רובין, הכונס על מניות פישמן (בעמ' 3), כי "קראתי את חוות הדעת של פרופ' אסף חמדני וגם את מה שכתבה שרון. מה שהם כתבו משקף את הפרקטיקה, ובהקשר הזה אין בעיות משפטיות...". האסיפה אישרה את התיקון ברוב של כ-90%, שכלל את כל בעלי המניות פרט למשפחת יודקובסקי. כל זאת הוסתר כאמור בבקשה, בחוסר תום לב משוע.

165. להשלמת התמונה אוסיף כי בישיבת הדירקטוריון שהתקיימה ביום 30.6.20 ציין נוני כי עדיין אין הסכם שכר טרחה עם עורכות הדין שלו. נוני הסביר כי לדברי עורכות הדין, לוחות הזמנים ומידת האינטנסיביות שתידרש לגבי אופן התנהלות המשפט טרם הובררו, ולכן קיים קושי לסכם כעת את שכר הטרחה, וכי לאחר שאופן ניהול המשפט יתבהר, יהיה סיכום בדבר שכר הטרחה בגין שלב ניהול המשפט. עוד מסר נוני את הסכום שעורכות הדין מבקשות כמקדמה על חשבון שכר הטרחה שישולם בגין שלב ניהול המשפט, ופילוסוף ציין כי הסכום "סביר בעיניי". כמו כן החלטנו כי מעתה והלאה תיבדק סבירותם של סכומי שכר הטרחה על ידי פילוסוף, כנגד דעתו של המבקש שעמד על מינוי גורם חיצוני לשם כך. עם זאת, המבקש לא דרש בישיבה כי התשלום שביקשו עורכות הדין לא יבוצע.

166. יצוין כי ביום 15.11.20 חתם המבקש על כתב שיפוי שניתן לו עצמו, המדובר בכתב שיפוי בנוסח זהה לזה שניתן לנוני וליתר הדירקטורים ונושאי המשרה, ואשר כולל את התיקון שהמבקש טוען בבקשה הנוכחית לאי-חוקיותו. בנוסף, המבקש אף תמך בהחלטת הדירקטוריון ליתן למנכ"ל החברה, ציון פרץ, כתב שיפוי בנוסח זהה.

העתק כתב השיפוי עליו חתם המבקש ביום 15.11.20 מצורף כנספח 35.

167. בהתאם לנוסח כתב השיפוי שאושר על ידינו בדירקטוריון החברה פה אחד, לרבות בתמיכת המבקש, ביום 29.3.16, זכאי נושא משרה שכתב השיפוי ניתן לו לשיפוי, בין היתר, בשל "תשלום /או הוצאה שתוטל עליך ... עקב פעולה שנעשתה על ידיך (לרבות לפני מועד כתב זה) בתוקף היותך נושא משרה" (ס' 3.1.1 לכתב השיפוי, נספח 11 לבקשה). השיפוי שהחברה התחייבה להעמיד כולל גם "הוצאות התדיינות סבירות, לרבות שכר טרחת עורך דין ... באישום פלילי שממנו זוכ[ה]" נושא המשרה (ס' 3.1.1.3 לכתב השיפוי). בכל הנוגע להסדרי התשלום נקבעו בכתב השיפוי, בין היתר, ההוראות הבאות:

"העמדת כספי השיפוי

3.3.1. עם בקשתך לביצוע תשלום סכום כלשהו בקשר לאירוע מזכה אשר בגינו הוטל עליך חיוב, תשלום או הוצאה אשר בגינם הינך זכאי לשיפוי על פי כתב זה, החברה תעמיד לרשותך את כל

הסכומים המגיעים לך ממנה על פי כתב זה, ותשלום ללא כל עיכוב, מצידה, באופן שאתה לא תידרש לשלם או לממנם בעצמך.

3.3.2. במקרה שנפתח נגדך הליך משפטי (כהגדרתו בסעיף 4.1 להלן)⁵⁵ או שקיים חשש או איום לפתיחתו של הליך כאמור נגדך, החברה תעמיד לרשותך, מראש, את הסכומים הדרושים לכיסוי הוצאות סבירות בקשר עם ההליך המשפטי, כולל שכר טרחת עורך דין, אשר לגביהם הינך זכאי לשיפוי.

במקרה בו העמידה החברה לרשותך עורך דין, תשלם היא, ישירות לעורך הדין, את הוצאותיו ושכר טרחתו.

3.3.3. הוראות סעיף 3.3.1 לעיל לא תחולנה על הוצאות התדיינות ושכר טרחה באישום פלילי (למעט אישום בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית) אשר השיפוי בגינם יינתן רק לאחר ובכפוף לזיכויך מן האישום.

3.4. החזרת כספי השיפוי

במקרה בו החברה שילמה לך ו/או במקומך סכומים כלשהם במסגרת כתב זה, ובשלב מאוחר יותר התברר כי לא היית זכאי לשיפוי בגין הסכומים האמורים, יחשבו סכומים אלה כהלוואה שניתנה לך על ידי החברה ויהיה עליך להחזיר סכומים אלה במלואם לחברה בתנאים (לרבות ריבית) כפי שיקבע על פי דין לעניין סעיף 3(ט) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961, כפי שתנאים אלה יהיו מעת לעת (או על פי כל סעיף/תקנה אחרת שיבוא/תבוא במקומו), וזאת החל ממועד תשלום הסכומים האמורים על ידי החברה ועד למועד השבתם (והשבת כל חלק מהם) בפועל לחברה.

החזרת הסכומים האמורים לחברה בתנאים כאמור, תעשה על ידיך לכשתידרש בכתב על ידי החברה לשלם לה ולפי הסדר תשלומים שהחברה תקבע.

168. בגדר התיקון לכתב השיפוי, שאושר על ידי הדירקטוריון ביום 11.5.20 וביום 27.5.20 ועל ידי האסיפה הכללית

ביום 10.6.20, נקבעה בכתב השיפוי בסי' 3.3.3, במקום הנוסח המובא לעיל, הוראה בנוסח הבא:

"3.3.3. למען הסר ספק, במקרה של אישום פלילי בעבירה שדורשת הוכחת מחשבה פלילית, החברה תעמיד לרשותך מעת לעת כספי הלוואה הדרושים למימון הוצאות התדיינות סבירות בהליך (כולל הליכי ערעור), לרבות שכר טרחה, באופן שאתה לא תידרש לשלם או לממן סכומים אלה בעצמך. ככל שיתברר בסיום ההליך המשפטי בפסק דין חלוט כי אינך זכאי לשיפוי בגין הוצאות אלה, יחולו על ההלוואה האמורה ההוצאות הקבועות בסעיף 3.4 לכתב שיפוי זה. למען הסר ספק, ככל שתהא זכאי לשיפוי בגין הוצאות אלו על פי כתב שיפוי זה (לרבות במקרה שבו תזוכה, או תורשע בעבירה שאינה דורשת הוכחת מחשבה פלילית), אזי לא תידרש להחזיר את ההלוואה, וכספיה יהיו שיפוי מאת החברה, וזאת עד לגובה סכום השיפוי המירבי".

169. בקשר לטענת המבקש, כאילו המעשים שבגינם הועמד נוני לדין לא בוצעו בתוקף תפקידו, יצוין כי בישיבת

הדירקטוריון מיום 27.5.20 (עמ' 11 לפרוטוקול), נאמר על ידי המבקש כך:

"קלינמן: מקובל עליך דויד, שנוני הגיע לשיחות בבית רוח"מ, שנוני הוזמן מכוח תפקידו?

דויד: מסכים. מה שנוני עשה, מה שהציע, מה שקרה, אני מניח שהוזמן בגלל הקשר שלו לידיעות אחרונות".

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 27.5.20 כנספח 37.

170. בקשר לטענת המבקש שמימון הוצאות הגנתו של נוני מכוח כתב השיפוי אינו הולם את טובת החברה, אציין כי

בשנת 2002 ובשנת 2005 קיבלה משפחת יודקובסקי מן החברה שתי הלוואות, בסכום כולל של 16.5 מיליון ₪.

הלוואות אלו ניתנו למשפחה לבקשותיו של המבקש, אשר הועלו בישיבות דירקטוריון של החברה. הדירקטוריון

נעתר גם לבקשות של בראון-פישמן, בשנת 2002 ובשנת 2004, למתן הלוואות בסכום גבוה יותר לבראון-פישמן,

וזאת בתמיכתו של המבקש. במסגרת ההחלטות על הענקת הלוואות דנו, לא נומק - לרבות על ידי המבקש

שביקש את הלוואות עבור משפחתו - כיצד הן תשרתנה את טובת החברה.

⁵⁵ הגדרת הליך משפטי בסעיף 4.1 לכתב השיפוי כוללת בין היתר "חקירה או הליך בידי רשות המוסמכת לנהל חקירה או הליך".

171. אני סבורה כי לחברה אינטרס מובהק שנושא המשרה יזכה מאישום פלילי שהוגש נגדו, הן לצורך המשך שירותו את החברה והן לטובת מוניטין החברה, וממילא יש לה אינטרס לסייע לו להתגונן. גם תוך כדי ההליך הפלילי, טובת החברה היא להוריד מכתפיו של נושא המשרה את הדאגה לתשלום שכר הטרחה. יתר על כן, צעד שכזה משדר מסר לעתיד לכל נושאי המשרה בחברה, כי אם מי מהם יואשם בפלילים בנסיבות בהן החברה סבורה כי פעל לטובתה במסגרת תפקידו, החברה תעמוד לצידם (בכפוף לתנאים ולמגבלות שבחוק), באופן המקנה לנושאי המשרה חופש רב יותר לבצע את תפקידם. טעמים אלה התקיימו בעניינינו, ואף הם עמדו ביסוד החלטתנו בדירקטוריון, והובהרו בדברים של פילוסוף ושלי (ראו פרוטוקול הדירקטוריון מיום 11.5.20, עמ' 9-8, נספח 19 לבקשה).

172. באשר לטענות המבקש בעניין תנאי ההלוואה, אזכיר שוב כי משפחת יודקובסקי נטלה בעבר מן החברה, בהתאם לבקשות שהעלה המבקש עצמו בפני הדירקטוריון, הלוואות בהיקף של 16.5 מיליון ש"ח ללא בטחונות. משפחת יודקובסקי גם בחרה שלא להחזיר הלוואה אחרת שנטלה לבנק דיסקונט, דבר שהביא לכך שחלק ממניות החברה מוחזקות בידי כונס נכסים (כ-45% ממניות משפחת יודקובסקי).

173. תנאי ההלוואה לא נקבעו בעת האחרונה אלא הינם מעוגנים בס' 3.4 לכתב השיפוי (שסעיף 3.3.3 המתוקן מפנה אליו), אשר כאמור, אושר אף הוא בתמיכת המבקש עוד בשנת 2016.

174. סכום ההלוואה צפוי להסתכם, גם לשיטת המבקש, במיליוני שקלים בודדים, כאשר העמדת הסכומים מותנית בהיותם סבירים, ומעבר לכך - לנוני עצמו אינטרס ברור שההוצאות תהיינה סבירות, שכן אם חלילה יורשע, יהיה עליו להשיב לחברה. הריבית בגין ההלוואה היא זו הקבועה בכתב השיפוי בנוסחו המקורי (ס' 3.4) שאושר בתמיכת המבקש. ניתנה התחייבות בעניין תנאי החזר של ההלוואה שהניחה את דעתה של האסיפה הכללית. ואשר ליכולת החזר של נוני, אין כל צורך לבחון את היקף הכספים הנזילים העומדים לרשותו, כפי שהדבר לא נעשה לגבי בעלי מניות אחרים שקיבלו הלוואות מהחברה בעבר, וכפי שלא ייעשה בעתיד לגבי נושאי משרה אחרים המחזיקים בידם כתבי שיפוי תקפים ומחייבים.

175. כאמור, הדיון בדירקטוריון בנושא תיקון כתב השיפוי נערך במוצהר על רקע הגשת כתב האישום נגד נוני ובזיקה הדוקה אליו, כאשר כולנו הנחנו כי המשמעות המעשית המיידית של אישור התיקון היא מימון הוצאות ההתדיינות במשפטו (ראו דברי ודבריו של פילוסוף המצוטטים לעיל מתוך פרוטוקול הדירקטוריון מיום 11.5.20, נספח 19 לבקשה, עמ' 8-9). ודוק, הדברים אמורים גם במבקש עצמו, אשר טען, למשל, בישיבת הדירקטוריון מיום 27.5.20 כי:

"נוני חייב לחשוף ... את הסדר השכ"ט בנוגע להליך הפלילי עצמו - שהחברה מתבקשת להתחייב לשאת בו ... זה לא לטובת החברה לשפות או להעמיד לנוני הלוואה בגין העבירות החמורות שבהן הוא מואשם".

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 27.5.20 כנספח 39.

176. בישיבת הדירקטוריון מיום 11.5.20, ציין המבקש (בעמ' 9) כי "הדברים עלו על הכתב בהמון מכתבים, וצריך לתמצת לטובת הפרוטוקול: 'מר מוזס מבקש לאשר החלטה מכוחה החברה תמשיך לממן את העלויות המשפטיות ...'", והוסיף (בעמ' 11) כי "אין ביכולתה של החברה לשפות ולהשתתף בהוצאותיו של מר מוזס, כמבוקש על ידו". אפילו בבקשה עצמה מציין המבקש (בס' 214.2) כי בדירקטוריון "אושר גם למר מוזס למשוך כספים מהחברה, מכוח כתב השיפוי, מבלי לאשר את המשיכות ו/או את סבירותן בדירקטוריון החברה".

177. משרוב חברי הדירקטוריון, לרבות אני, הצבענו בעד ההחלטה המתוארת על ידי המבקש (לרבות נוני שכאמור, וכפי שיוסבר גם להלן, רשאי להשתתף בהצבעה), הרי שהדירקטוריון החליט "לשפות ולהשתתף בהוצאותיו של מר מוזס, כמבוקש על ידו", כדברי המבקש.

178. סבירות הסכומים ותשלומם בפועל אינם מאושרים על ידי נוני עצמו. התשלום הראשון אושר על ידי, בהסתמך על כתב השיפוי (ודווח לדירקטוריון בהמשך), ובנוגע ליתר התשלומים - ניתן דיווח לדירקטוריון טרם ביצוע התשלום. במקרים שבהם הדבר נעשה עד כה, אף אחד מהדירקטורים, לרבות המבקש, לא העלה בזמן אמת כל טענה בנוגע לסבירות הסכומים ולא ביקש למנוע את תשלומם (זולת מקרה אחד שבו המבקש רק דרש כי לא יועברו לנוני תשלומים כשיפוי או כהלוואה לפני אישור התיקון לכתב השיפוי באסיפה הכללית).

179. לדירקטוריון הובהר על ידי היועצת המשפטית שלו כי התשלומים בפועל מהווים יישום של התחייבות לשיפוי שניתנה לנוני ולכל דירקטור ונושא משרה מראש ואינם טעוניהם אישור נוסף.

ז. מינוי "מומחה כלכלי חוקר"

180. בין השנים 2004-2016 נהגה החברה לבצע בכספיה עסקאות בנגזרים פיננסיים. הרעיון וההדרכה לביצוע עסקאות אלה היו של אליעזר פישמן, אשר החזיק אז בעקיפין יותר משליש ממניות החברה דרך בראון-פישמן, ואשר במשך מרבית השנים הפעילות בוצעה ממשדו. העסקאות בוצעו מתוך ראייה עסקית של הרווחים המשמעותיים העשויים לצמוח מן המסחר בשוק הנגזרים - כאשר בחלק מן השנים בהן בוצעו העסקאות אכן נרשמו בגינת רווחים נאים - ותוך שמובא בחשבון גם סיכון להפסדים.

181. עוד מתחילת הדרך היינו כל הדירקטורים - לרבות המבקש - מודעים היטב לעסקאות שביצעה החברה, ואף אישרנו פתיחת חשבון בנק למטרה זו והעמדת ערבות של החברה.

182. תוצאות העסקאות תועדו בכל שנה בדוחות הכספיים, אשר נמסרו למבקש ואף לכל בעלי המניות. כך, בדוחות הכספיים נכללה במהלך השנים שורת הכנסות או הוצאות בגין עסקאות עתידיות, הובא ביאור תחת הכותרת "מכשירים פיננסיים נגזרים" או "עסקאות עתידיות", וצוין כי החברה ערבה בגין עסקאות עתידיות לזמן ארוך של צד קשור (ידיעות תקשורת), תוך פירוט גובה ההתחייבות בגין העסקאות ליום המאזן.

183. בישיבת הדירקטוריון מיום 15.2.15 אף הוחלט בתמיכת המבקש:

"לחתום כלפי בנק הפועלים בע"מ על כתב ערבות ושיפוי בלתי מוגבלים בסכום להבטחת חובות והתחייבויות ידיעות תקשורת בע"מ, בקשר עם עסקאות פיננסיות בנגזרים מכל סוג שהוא בתנאים ובנוסף אשר יסוכמו עם בנק הפועלים בע"מ ע"י מורשי החתימה של החברה"; וכן "ליפות את כוחם של ה"ה ארנון מוזס וינון אנגל לחתום בשם החברה על כתב הערבות הנ"ל".

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 15.2.15 מצורף כנספח 40.

184. העסקאות בנגזרים הופסקו, כאמור, בשנת 2016.

185. הטענות המובאות כיום בבקשה בנוגע לעסקאות בנגזרים הועלו בין היתר במכתב ב"כ המבקש מיום 27.12.17, וכן בהודעת דוא"ל ששלח המבקש למשיבים ביום 30.7.18, בה טען בין היתר כי "גילו לנו בשנת 2011 על ההפסד של מאות מיליוני ש"ח רבים שנוני גרם אישית לעיתון במשחק החוזים ריביות שביצע בכספי העיתון. ההחלטה להיכנס להימורים הללו בוצעה תוך עקיפת הדירקטוריון והסתרה ממני. כולם חוץ ממני ידעו. ורק אני לא מיוודע לביצוע ההימורים - עד שנגרמים הפסדי ענק שיופיעו בדוחות הכספיים". יודגש כי ההצהרה לפיה נודע למבקש

על הפעילות בנגזרים רק בשנת 2011 אינה אמת, שכן כאמור, המבקש ידע על הפעילות ואישר אותה עוד קודם לכן. המבקש נמנע מלשאול כל שאלה בעניין העסקאות, ובוודאי שלא דרש את הפסקתן.

העתק הודעת דואר אלקטרוני מהמבקש למשיבים מיום 30.7.18 מצורף כנספת 41.

186. ביום 20.12.18 התקיימה ישיבת דירקטוריון, במסגרתה נדונה דרישת המבקש למינוי חוקר. במהלך הישיבה התייחסתי לטענותיו של המבקש כדלקמן (עמ' 3), וזאת לאחר בירורים שערכתי עם מר ינון אנגל ומר איזט מולינה שהסבירו לי, בין היתר, שהתקיימה הפרדה בין הפעילות של החברה לבין פעילותה האישית של נוני:

"כידוע לך, דויד, מזה שנים, הפעילות בנגזרים הפיננסיים החלו ביוזמתו של אליעזר [פישמן - הח"מ]. שוק האופציות על הריביות מתנהל בעיקר בניו יורק ובלונדון ומרכזו מדי יום עסקאות בשווי של טריליוני דולרים, כך שלא ניתן להשפיע על שער הריבית ע"י פעילות המוזרמת מישראל.

הערה למייל של דויד: נאמר בו שכולם חוץ ממנו (הכוונה לדויד) ידעו וירק אני לא מיודע. זה פשוט לא נכון. דויד בהחלט היה מיודע.

בקשר לחששות שדויד העלה על שימוש לרעה של נוני בכספי החברה, יש לי אמון מלא בנוני, ביושרו ומסירותו לעיתון. אני גם נותנת אמון מלא בעובדי החברה, שהם מוכרים ומוערכים ע"י כולנו שנים ארוכות. אני מתנגדת למינוי רו"ח חוקר כשאין בידל של ראיות, אלא רק על סמך חששות תיאורטיים, או אולי אפילו לא חששות, אלא כחלק מהאגינדה הפרטית שלך, של משפחת יודקובסקי-ליבר".

לאחר דיון נדחתה ההצעה למינוי בודק.

187. המבקש, כדרכו, לא כיבד את ההחלטה והחל להפעיל מכשש לחצים לשם הפיכתה. בין היתר איים המבקש, כזכור, על פילוסוף כי יראה בו כ"אחראי לכל נזק שנגרם ו/או שיגרם לחברה" אם לא יחזור בו מעמדתו (מכתב מיום 27.12.18, נספח 28 לבקשה); דרש מספר פעמים כי הדירקטוריון ישוב וידון בנושא מבלי שהצביע על עובדות רלוונטיות חדשות, תוך הצגת אמתלות קלושות לכך דוגמת "החלטת היועץ המשפטי לממשלה" בפרשת 2000, שכידוע אינה נוגעת כלל לעניין זה (ראו פרוטוקול הדירקטוריון מיום 19.3.19); והפנה דרישות ואיומים בנדון גם להנהלת בנק הפועלים (ראו מכתב מיום 27.3.19, נספח 31 לבקשה).

188. דרישתו של המבקש למינוי "מומחה כלכלי חוקר" עלתה בפני הדירקטוריון עוד ביום 20.12.18, נדונה ונדחתה ברוב דעות, תוך שאנו הדירקטורים נותנים אמונם בנוני ובעובדי החברה, ומסרבים לקבל את הספקולציה כאילו אלה איפשרו ניצול לרעה של כספי החברה. ההחלטה נתקבלה בתום לב, בהעדר ניגוד עניינים ובאופן מיודע, כאשר לפילוסוף ולי אין כל עניין אישי.

189. הדירקטוריון סירב לבקשותיו לדון שוב ושוב בנושא זה, משהמבקש לא הציג כל מידע חדש המצדיק דיון חוזר כאמור.

ח. קשרי נשייה נטענים

עסקת הוט

190. ידיעות תקשורת החזיקה כ-3.56% ממניותיה של הוט מערכות תקשורת בכבלים בע"מ ("הוטי"). בשנת 2012 בעלת השליטה בהוט, חברת Cool Holding Ltd ("קולי"), העניקה אופציה לידיעות תקשורת לרכוש בחזרה את המניות בה החזיקה עובר למיזוג, בתמורה ובתנאים שהוגדרו.

191. בשלהי שנת 2016 מר אנגל טיפל במכירת האופציה שהחזיקה החברה לקול. כל ההחלטות המהותיות בנוגע לעסקה זו, החל מעצם ביצועה, עברו במועד ביצועה וכלה בהסכמה על המחיר שישולם בגדרה, נתקבלו על ידי

- הנהלת החברה בראשות מר אנגל. העסקה לא הובאה לאישור הדירקטוריון של ידיעות תקשורת, וזאת בהתאם לפרקטיקה שנהגה בחברה והייתה מקובלת על כל הדירקטורים ובעלי המניות, כמתואר לעיל.
192. ביום 30.6.20 התקיימה ישיבת דירקטוריון שבה נדונו טענות המבקש בעניין עסקת הוט. במהלך הישיבה הוצג לדירקטורים מכתב מאת מר אנגל מיום 28.6.20, המתייחס בפרוטרוט לטענות המבקש.
193. בהמשך, לבקשת המבקש, מר אנגל הצטרף לישיבה, והמבקש ערך לו "חקירה" ממושכת בנוגע לעסקה (פרוטוקול הישיבה, נספח 26 לעיל, עמ' 13-14). מר אנגל חזר על ההסברים שהציג במכתבו, לרבות על כך שלא התבקש על ידי נוני או מי מטעמו להוריד ממחיר העסקה, והרחיב במספר נקודות. בתום הדיון בנושא, השתכנעתי, ולמיטב ידיעתי גם פילוסוף השתכנע, כי הסבריו של מר אנגל שומטים לבדם את הקרקע תחת הטענות שהעלה המבקש כנגד נוני, באופן המייתר כשלעצמו את ביצוע הבדיקות ונקיטת הצעדים שדרש המבקש לגבי עסקה שבוצעה ארבע שנים קודם לכן, והחלטנו בדירקטוריון לדחות את דרישת המבקש "שנוני ידווח על כל חובותיו".
194. ביום 8.7.20 שלח ב"כ המבקש לבא כוחנו מכתב נוסף (נספח 54 לבקשה), בו הטיח בפילוסוף ובי שורה של האשמות חמורות עוד יותר, אליהן אתייחס להלן. בכל הנוגע לעסקת הוט, צצה במכתב טענה חדשה, לפיה נודע למבקש כי עובר לחתימת העסקה, הועברה לחברה הערכת שווי שהוכנה על-ידי רו"ח אורי כהן לבקשת מוניטין, אשר שווי האופציה לפיה היה לדברי המבקש גבוה פי ארבעה מן המחיר שבו בוצעה העסקה.
195. טענה זו נדונה בישיבתו הבאה של הדירקטוריון, ביום 23.7.20. במהלך הישיבה הוצגה התייחסות בכתב של מר אנגל לטענה האמורה, בגדרה הצהיר מר אנגל, בין היתר: "אני לא קיבלתי ולא ידוע לי על מישהו אחר בידיעות שקיבל הערכת שווי 'בוזמן אמת' או לאחר מכן, שנטען שנערכה ע"י אורי כהן ואשר נטען כי נמסרה לידיעות אחרונות".
196. יודגש, כי המבקש לא טרח למסור לנו את העתק "הערכת השווי" אליה התייחס, למרות שהדיון נועד בין היתר לעסוק בה ובהשלכותיה, ושהמבקש התבקש לעשות כן. בכך מנע המבקש מן הדירקטוריון לבחון את טענתו על סמך מלוא המידע הרלוונטי, דבר המעיד כי הוא לא היה מעוניין בכנות בבירור הטענה בדירקטוריון, אלא רק בניגוח שלנו.
197. העסקה עם הוט לא הוסתרה. כאמור, החלטות עסקיות רבות ובעלות השלכות כספיות משמעותיות התקבלו ברמת ההנהלה, וללא אישור הדירקטוריון, וזאת בהתאם לפרקטיקה שרווחה בחברה משך שנים רבות, על דעת המבקש ובהסכמתו. למעשה, באותם ימים וכל עוד לא התפרסמה החקירה בתיק 2000, עסקי החברה לא עניינו את המבקש כלל. יצוין כי מכירת האופציה אף הופיעה בדוחות הכספיים לשנת 2016.
- טענות נוספות בנוגע לקשרים עם הוט**
198. בישיבת הדירקטוריון שהתקיימה ביום 23.7.20 נמסרה על ידי מר מולינה, המשנה למנכ"ל - כספים של החברה, סקירה על מערכת הקשרים המסחרית בין ידיעות להוט, אשר הקיפה את מלוא הקשרים הללו. כעולה מסקירה זו, לאורך השנים הוט לא קיבלה כל הטבה מהחברה.
- העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 23.7.20 מצורף כנספח 44.
199. גם הטענות בעניין ADD חסרות שחר. המבקש, אשר ידע על סיום פעילותה של סוכנות LOOK עוד בשנת 2010 לא העלה כל טרזניה ולא ניסה למנוע אותה. חברת ADD הרחיבה את פעילותה עד כי לא ניתן לומר שמדובר באותה סוכנות, ואין שמץ של יסוד לרמיזה כי היא נגזלה כביכול מידיעות.

200. למיטב ידיעתי, התכנים של ADD המשודרים בהוט זוכים לפופולאריות רבה,⁵⁶ ואך טבעי שבמצב כזה הוט תרצה להעמיק ולבסס את היקף הפעילות מולה.

הטענות בנוגע למר תשובה

201. טענת המבקש בעניין סיקור של מר תשובה מוכחשת. המבקש בחר להשחיר בטענה חסרת בסיס זו לא רק אותנו המשיבים, אלא שורה ארוכה של עיתונאים מקצועיים ובעלי יושרה אשר המבקש מציג אותם ככלי ריק.

202. אף בהקשרים אחרים לא ניתנת הטבה או העדפה לחברות הקשורות למר תשובה. עובדה זו אף הובהרה למבקש, בין היתר, בגדר הסקירה שהציג מר מולינה לדירקטוריון בישיבתו מיום 23.7.20 (נספח 44 לעיל, עמ' 15), בה התייחס גם לקשרים העסקיים של החברה עם דלק, שבשליטת מר תשובה, בתחומים של מכירת עיתונים לתחנות דלק, רכישת דלק לרכבי החברה, פרסום ורכישת מינויים, בהשוואה לקשרים עם מתחרותיה העיקריות של דלק - סונול ופז.

הטענות בנוגע לבנק הפועלים

203. גם הטענות בעניין סיקור בנק הפועלים מוכחשות ובעניין הקשרים המסחריים הוצג למבקש המידע הרלוונטי על ידי מר אנגל.

הטענה להפרה של דיני התחרות

204. לדרישת המבקש, הטענה להפרה של דיני התחרות הועמדה על סדר יומה של ישיבת הדירקטוריון שנערכה ביום 23.7.20. בישיבה נשאל המבקש שוב ושוב על מה נסמכת טענתו כי קיימת תחרות בין החברה לבין הוט או איזה מעסקיו של מר תשובה, אך תשובותיו היו "אין לי מושג", "זה לא הדיון", "זה היעוץ שקיבלתי" וכדומה. בתוך כך ניסה המבקש בעקביות להסיט את הדיון לנושא היחיד המעניין אותו - הלואותיו הנטענות של נוני.

205. לישיבה הוזמן גם היועץ המשפטי של החברה, עו"ד חגי דורון ממשד ש. הורוביץ ושות', המתמחה בין היתר בדיני תחרות, אשר התייחס באריכות לעמדת המבקש. בנוגע לטענה לגבי מר דרהי, ציין עו"ד דורון כי הסדר כובל נערך בין מתחרים המספקים מוצרים או שירותים שיש ביניהם ביקוש צולב. עו"ד דורון המשיך והסביר את השלכות הדבר בענייננו, כדלקמן (עמ' 3):

"כשמדברים על שחקן כלשהו בתחום התקשורת - תקשורת זה לא הגדרה של תחרות. אם הם לא מתחרים שלנו, זה לא הסדר כובל. כשמסתכלים על הוט, אין שום מוצר שקבוצת הוט מספקת ושקבוצת ידיעות מספקת ושהוא מצוי בתחרות אחד עם השני. הוט מספקת אינטרנט, טלפון, טלפון בינלאומי, טלפון נייד, שירותי טלוויזיה רב ערוצית; באף אחד מהתחומים האלה לא עוסקת ידיעות. ידיעות עוסקת במגויינים, בפעילות אינטרנטית, עיתון. אין שום יחסי תחרות בין שני הגופים".

בכל הנוגע לטענה לגבי מר תשובה, הסביר עו"ד דורון כדלקמן:

"כשמסתכלים מתחת לקשת וידיעות, יש לקשת את מאקו, ולידיעות יש את Xnet, אבל הקשר שאתה מדבר עליו הוא לא בין מאקו לנוני או קשת לנוני, אלא בין בעל-מניות מסוים בקשת לבין נוני ... תשובה עצמו לא מחזיק בקשת. הבת של תשובה מחזיקה. מבחינת חוק ההגבלים העסקיים הוא לא מזהה את זה כשלעצמו כחחזקה 'ביחד'. אם אתה מחזיק בחברה ויש לך בן, אישה, זה לא אומר שאשתך מחזיקה באותה חברה. ... בהגדרה, תשובה לא שולט עסק בתחום התקשורת ...

⁵⁶ ראו למשל רשימת התכנים במכתבה הנ"ל של גבי בר און, נספח 40, ס' 4.

נניח עם זאת, לצורך הדיון שלנו, שכל הניתוח המשפטי שלי שאמרתני עד עכשיו הוא לא נכון. נניח שתשובה הוא כן בעל מניית בקשת; ברגע שיש בעל שליטה בקשת ובעל מיעוט שמחזיק 20% האם יש יחסים בין מתחרים בין תשובה לבין ידיעות אחרונות! לכל היותר ניתן לומר שיש יחסי נשייה בין נוני לבין תשובה שמחזיק מניות מיעוט של 20% בקשת. גם כאן זה לא עובר את הרף של הסדרים כובלים, זה לא הופך את תשובה לגורם מתחרה. גם אם המבנה המשפטי של תשובה הוא שקר, גם אם כן, החזקת מיעוט לא נחשבת כהגבלים עסקיים, כתחרות".

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 23.7.20 מצורף כנספח 45.

206. המבקש ניסה להציג לעו"ד דורון מספר שאלות קנטרניות, אשר כפי שהובהר לו, כלל אינן מעוררות סוגיות מתחום דיני התחרות, ובסופו של דבר אמר (עמ' 6): "קטונתי. אני לוקח ומקדש את מה שאמרת, חגי".
207. ביום 2.8.20 התכנס דירקטוריון החברה, בין היתר, כדי להמשיך ולדון בטענה בדבר הפרת דיני התחרות שהעלה המבקש. בסופה של הישיבה, החליט הדירקטוריון על סמך המידע והניתוח שהוצגו לו לדחות את ההצעה לפנות לרשות התחרות או לקיים חקירה אחרת בנושא.
208. החלטת הדירקטוריון שלא לפנות לרשות התחרות ושלא לחשוף בפניה את "כלל העובדות הרלוונטיות להלוואות הפרטיות" של נוני, אף בהנחה שהלוואות אמנם ניטלו, נתקבלה באופן מיועד, לאחר שמחד גיסא, נשמעו מלוא טענותיו של המבקש ומאידך גיסא, ניתנה לדירקטוריון סקירה מקצועית מקיפה המראה כי אמנם אין חשש כזה.

הטענה להפרה של כללי האתיקה העיתונאית

209. מועצת העיתונות היא גוף וולונטרי,⁵⁷ אשר העיתון אינו חבר בו, במיוחד לאחר שקיבל לשורותיו גורם שפגע קשות בידיעות אחרונות ובעיתונות בישראל.

ט. הדרישה למסירת מסמכים

210. כל המידע והמסמכים הדרושים למבקש לשם מילוי חובותיו כדירקטור - נמסרים לו באופן שגרתי, ולא מוסתר מפניו דבר.
211. אזכיר, כי ביום 15.10.20 המבקש הגיש בקשה לסעדים זמניים שבה נטען כי לא נמסרים למבקש מידע ומסמכים בקשר לעסקה שהחברה שוקלת לבצע. ההחלטה שניתנה בבקשה לסעדים זמניים מיום 4.11.20 הסדירה מסירת מידע ומסמכים מסוימים למבקש בעתיד, ככל שיוחלט להביא את העסקה לדיון ולהצבעה בדירקטוריון, ונדחתה בקשת המבקש להורות לחברה על העברה מיידיית של טיוטות מסמכים.
212. יתר על כן, התנהלות המבקש בהמשך להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 4.11.2020 ממחישה ביתר שאת את השימוש הבוטה לרעה שהמבקש עושה בזכותו כדירקטור לקבלת מידע, וזאת למטרות שזרות לחלוטין לתפקידו כדירקטור. כך, המבקש הוזמן לעיין במשרדי החברה בטיטות דוח ביניים של החברה ליוני 2020. במענה לכך, ביום 25.11.2020 המבקש תקף את ההחלטה להעמיד את הדוח לעיונו, חלף העברת עותק מהמסמך לידיו, ונימק זאת בכך שמשמך זה נחוץ למשפחת יודקובסקי כבעלי מניות, לצורך שקילת רכישת המניות:
- "בעלי המניות מבית האב יודקובסקי הודיעו כבר מזמן שברצונם לשקול מימוש המניות בעסקה, חלקן או כולן. הן הכונסים והן נציג בנק הפועלים עו"ד צבי אגמון הצהירו שהם נכונים למכור לבית האב יודקובסקי את המניות במקום לחברה במחירי העסקה. על מנת שבעלי המניות אותם אני מייצג ישקלו ויחליטו, עליהם לקבל את מלוא המידע, על הנכסים העומדים למכירה, ולקבל לרשותם כל מסמך שהוכן על ידי החברה כדי לסייע בעסקת הרכישה העצמית

⁵⁷ ראו באתר המועצה: <http://www.moaza.co.il/BRPortal/br/P102.jsp?arc=26437>.

של החברה את מניותיה. לא תיתכן אפליה בין הרוכשים הפוטנציאליים. במיוחד לנוכח כך שברור כשמש שהעסקה הנדונה לא באה לשרת את טובת החברה אלא את טובת חלק מבעלי מניותיה. כדירקטורים לא כל שכן דירקטורים בעלי עניין בעסקה הזו, עלינו להקפיד על שקיפות מלאה של התהליך ואי אפלייה של צד פוטנציאלי כלשהו לעסקה".

העתק הודעת המבקש מיום 25.11.20 מצורף כנספח 46.

213. לגופם של דברים, כל מידע שהתבקש על ידי המבקש נמסר לו, ככל שהיה קיים וככל שנדרש לשם מילוי חובותיו של המבקש כדירקטור.
214. סעד ה.1 - מלוא המידע בעניין זה נמסר למבקש בעת שדווח בדירקטוריון כל אחד מהתשלומים שבוצע בקשר לייצוגו המשפטי של נוני בתיק 2000. בעת הדיווחים בדירקטוריון ועד להגשת הבקשה, כלל לא התבקשו על ידי המבקש מסמכים כלשהם או מידע נוסף מעבר לסכומים ששולמו.
215. סעד ה.2 - כפי שדווח בדירקטוריון, במועד זה עדין לא קיים הסדר שכר טרחה, על רקע חוסר הוודאות באשר לאופן ניהול ההליך והקושי להעריך את היקף העבודה הנדרש, ושולמה מקדמה בלבד על חשבון שכר הטרחה.
216. סעד ה.3 - כל הפרוטוקולים של ישיבות הדירקטוריון לשנים 2018-2020 נמסרו לידי המבקש (וממשיכים להמסר לידי באופן שוטף, ביחס לישיבות דירקטוריון שהתקיימו מאז נפתח ההליך, למעט ישיבות בודדות אחרונות שהכנת הפרוטוקול שלהן טרם הסתיימה).
217. סעד ה.4 - המסחר שביצעה החברה החל לפני שנים רבות, והסתיים בשנת 2016. המבקש היה מודע למסחר האמור בזמן אמת (וכך גם בני משפחתו). תוצאות הפעילות הופיעו בדוחות הכספיים שמוכרים למבקש. באשר לטענות על מסחר שבוצע על ידי נוני באופן אישי, מידע בעניין זה אינו שייך לחברה.
218. סעד ה.5 - מדובר בעסקה שבמסגרתה המבקש ובני משפחתו היו אמורים להיות בצד המוכר ולא בצד הקונה. יתר על כן, בגלגולה האחרון של העסקה (שעברה לגוללים שונים לנוכח המשא ומתן המורכב והקשיים הרבים שהועמדו על ידי משפחת יודקובסקי), המבקש גם לא היה אמור לאשר את העסקה בדירקטוריון, שכן סוכם שתחילה תבוצע העסקה שבה ירכשו מניות משפחת יודקובסקי, ומיד לאחר השלמת העסקה, לאחר שהמבקש כבר אינו חבר דירקטוריון, תובא לאישור העסקה לרכישת המניות מכונסי הנכסים.
219. בתקופה בה נוהל המשא ומתן לקראת העסקה, המבקש נמנע מלהשתתף באופן חלקי או מלא בישיבות דירקטוריון מסוימות בהן נדונה העסקה בשל אותו ניגוד עניינים. כך, בישיבות הדירקטוריון מימים 2.2.20 ו- 11.3.20 ביקש המבקש לצאת מן הישיבה בנימוק כי "בדיון בנושא העסקה איני מעוניין להשתתף שכן יש לי עניין אישי".
220. מהות העסקה היתה ידועה למבקש, כמי שהיה אחד הצדדים לעסקה. מבנה העסקה נקבע כך שהמבקש לא יידרש לאשר שום רכיב של העסקה בדירקטוריון. על כן אני סבורה כי דרישת המידע על ידי המבקש נעשתה משיקולים ולצרכים זרים, שלא לצורך מילוי חובותיו כדירקטור.
221. למבקש ולבני משפחתו ישנה טיוטת הסכם מפורטת ומגובשת שנערכה בסיועו של עו"ד פנחס רובין, שהיה המתכלל של העסקה הכוללת. טיוטה זו מצויה בידי המבקש. לעומת זאת בהסכמים שהוכנו אל מול כונסי הנכסים, המבקש ובני משפחתו אינם צד ולא היו אמורים להיות צד (אך גם מהות העסקה עם הכונסים היתה ידועה היטב למבקש). מכל מקום, העסקה האמורה ירדה מן הפרק (מספר פעמים, ובאופן סופי בחודש מרץ 2020).

222. סעד ה.6 - מלוא המידע והמסמכים בעניין מכירת אופציית הוט נמסרו למבקש בשתי ישיבות דירקטוריון שהתקיימו בעניין זה. כך, בישיבת דירקטוריון מיום 30.6.20 בנושא זה, הוצג לדירקטורים מכתב מפורט של מר אנגל (מי שעסק במכירת אופציית הוט), אשר מסר את המידע הרלוונטי ביחס לטענות המבקש. המבקש לא הסתפק בכך, וביקש שמר אנגל יגיע לישיבת הדירקטוריון ויספק הסברים נוספים. לבקשתו של המבקש, מר אנגל מסר בישיבה הסברים וענה לשאלותיו של המבקש.
223. לנוכח הסבריו של מר אנגל, סברנו כי דרישותיו של המבקש נענו במלואן ומוצו. למרות זאת, בישיבת דירקטוריון נוספת מיום 23.7.20, המבקש הבהיר כי הוא עומד על דרישתו לעיין במסמכים נוספים בנושא אופציית הוט. לאור זאת נקבעה השלמה של הדיון ביום 2.8.20, ובמסגרת ישיבה זו הוצגו למבקש כל המסמכים בנושא אופציית הוט.
224. יצוין כי דווקא המבקש הוא זה שהסתיר מסמכים מהדירקטוריון (נספחים 37, 38, 39, 40 לבקשה המתוקנת וכן התצהיר של גבי בר און), ובכך אף הכשיל את הדיון שהתקיים בדירקטוריון בנושא אופציית הוט ביום 23.7.20. כתוצאה מכך, הדיון בדירקטוריון התקיים על בסיס מידע חלקי לשיטת המבקש.
225. סעד ה.7 - כל המידע הרלוונטי בעניין עסקאות שביצעה החברה מול חברות הקשורות למר דרהי ואו מר יצחק תשובה הוצג למבקש, לבקשתו, בישיבת דירקטוריון מיום 23.7.20 על ידי המשנה למנכ"ל של החברה, איזט מולינה.

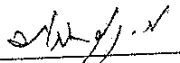
י. זכות ההצבעה של נוני בדירקטוריון

226. הטענה כי נוני מנוע מלהצביע בעניינים הנוגעים אליו הועלתה על ידי המבקש בפני הדירקטוריון עוד ביום 31.1.17. לאחר שמייעת עמדתה של היועצת המשפטית של הדירקטוריון (שהוצגה בעל פה), הוחלט בדירקטוריון בדעת רוב לאמץ עמדה זו, תוך שהמבקש מסתפק בהבעת מחאה לפרוטוקול ובאמירה כי "מוזר הדבר בעיני ומחייב בדיקה".⁵⁸ עמדתה האמורה של היועצת המשפטית, אשר מאוחר יותר עוגנה גם בחוות דעת כתובה מטעמה (מיום 11.3.18) ובחוות דעת נוספת כמתואר להלן, מיושמת בהצבעות הדירקטוריון מאז ועד היום - תקופה של קרוב לארבע שנים, במהלכה המבקש לא נקט הליך משפטי כלשהו לתקוף את ההחלטות שהתקבלו בהתאם לה. לאחר שהמבקש הציג ביום 27.2.18 חוות דעת של בא כוחו בסוגיה הנדונה, הובהר לו המצב המשפטי לאשורו בחוות דעת של היועצת המשפטית לדירקטוריון, שניתנה בגדר מכתבה למבקש מיום 11.3.18, וכן בחוות דעתו של פרופ' עמיר ליכט מיום 19.3.18, שהתבקשה על ידי החברה לנוכח חילוקי הדעות שהתגלעו, ואשר ניתנה לאחר שהוצגה בפני פרופ' ליכט עמדת ב"כ המבקש בנדון (ראו סי' 1 לחוות דעת).
- העתק מכתב היועצת המשפטית של הדירקטוריון למבקש מיום 11.3.18 מצורף כנספח 47; העתק חוות הדעת של פרופ' ליכט מצורף כנספח 48.
227. יצוין עוד כי לנוני לבדו אין רוב באסיפה הכללית, ולפיכך אין ביכולתו להעביר החלטה כלשהי לבדו וכנגד עמדת כל יתר בעלי המניות.
228. שני המקרים שהמבקש מתייחס אליהם משנת 1998, מלפני 22 שנים, מתוארים בצורה לא מדויקת. לצורך ההצבעות המדוברות שם לא התבקשה חוות דעת משפטית ואף לא היה בה צורך, שכן ההחלטות שעל הפרק

⁵⁸ פרוטוקול דירקטוריון מיום 31.1.17, עמ' 13.

היו בקונצנוזוס ובוודאי שלא דובר בניסיון להדיח את נוני; נוני נמנע מלהשתתף בהצבעה לפני משורת הדין וכאות של רצון טוב בלבד.

הנני מצהירה כי זהו שמי זוהי תתימתי וכי תוכן תצהירי - אמת.

 מרים נופך מוזס

אישור

אני, עו"ד גיא זלמנסון, מ.ר. 57216, מאשר כי ביום 3 בדצמבר 2020 התייצבה בפני, מרים נופך מוזס, נושאת ת.ז. 69703875, ולאחר שהזהרתי אותה כי עליה להצהיר אמת, וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות ההצהרה שלעיל וחתמה עליה בפני.

גיא זלמנסון, עו"ד
 Guy Zalmenson, Adv.
 מ.ר. 57216

גיא זלמנסון, עו"ד

תצהיר

אני הח"מ, עו"ד אבי פילוסוף, בעל ת.ז. מס' 07274574, מרחוב מרים 16, הרצליה, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני נותן תצהיר זה לתמיכה בתשובת המשיבים 1-3, ארנון מוזס ("נוני"), מרים נופך מוזס ("מימי") ואנוכי (יחדיו - "המשיבים"), וכן לתמיכה בתשובת המשיבה 4, ידיעות אחרונות בע"מ ("ידיעות" או "החברה"), ל"בקשה מתוקנת למתן הוראות מכוח סעיף 267(א) לחוק החברות" שהגיש דויד ליבר, המבקש בת.א. 22795-06-20 ("המבקש").

2. העובדות המפורטות בתצהירי ידועות לי מידיעה אישית או שהינן למיטב ידיעתי, לפי העניין והקשר הדברים.

3. ביום 23.4.18 מונית דירקטור בידיעות אחרונות בע"מ ("החברה") על ידי כונסי הנכסים על מניות פישמן בראון בע"מ, עורכי הדין פנחס רובין וירון אלכאווי ("הכונסים"). נמסר לי על ידי הכונסים כי המינוי בוצע לאחר בקשות מספר מצד המבקש כי הכונסים ימנו דירקטור.

4. נבחרתי לתפקיד לאחר ניסיון עסקי ומשפטי עשיר. עסקתי במשך למעלה מארבעים שנה בעריכת דין, כיהנתי כדירקטור וכיו"ר דירקטוריון בחברות פרטיות, ציבוריות וממשלתיות (התעשייה האווירית, הבורסה לניירות ערך, חיפה כימיקלים ועוד), וכן שימשתי כמנכ"ל של חברות גדולות (קבוצת עלית, חיפה כימיקלים ועוד).

5. אקדים ואציין כי בניגוד מוחלט לטענתו של המבקש, אני לא מונית לדירקטוריון כדי לחזק את כוחו של נוני. לנוני היה לבדו, עוד לפני שמונית, רוב בדירקטוריון, אותו כפי שלמדתי, הוא רשאי להפעיל גם בהחלטות הנוגעות אליו באופן אישי. גם אין לי ספק שהמינוי לא נעשה, כפי שטוען המבקש, כדי לאיין "החלטה" של הדירקטוריון להשעות את נוני.

6. מיד לאחר המינוי ביקשתי להעמיד לרשותי את כל הפרוטוקולים של דיוני הדירקטוריון וההתכתבויות הרלוונטיות מהשנים האחרונות, במטרה לנסות ולהבין את הרקע להתנהלות דירקטוריון ידיעות.

7. התברר לי כי התצבעה בדירקטוריון אינה מתנהלת לפי ספירת ידיים כמקובל במרבית החברות, אלא לפי כח הצבעה שיש לכל דירקטור על סמך כמות מניות היסוד שמכוחן הוא מצביע.

8. מצאתי לנכון, בכדי להתעדכן וללמוד על החברה, פעילותה ופעילות הדירקטוריון שלה (אשר באמצעות החומר שראיתי הבנתי שאינו מתנהל על מי מנוחות), להיפגש לפגישות אישיות עם כל חברי הדירקטוריון, וכך עשיתי. פגשתי במימי ובנוני וקיבלתי הסברים על קבוצת ידיעות אחרונות, ההיסטוריה שלה והתנהלות הדירקטוריון. בהמשך פגשתי את המבקש במשרדי ביום 25.6.18 לפגישה נינוחה בה המבקש סיפר לי בפירוט את ההיסטוריה של משפחת יודקובסקי בידיעות אחרונות. הואיל והייתי כבר ער לסכסוך רב השנים בין המבקש ומשפחתו לנוני, שאלתי כיצד אני יכול לתרום מניסיוני בכדי לצנן סכסוך זה אשר אינו מסייע, בלשון המעטה, לתפקודה של החברה.

9. התשובה שקיבלתי מהמבקש הייתה די מפתיעה בעיניי בעת ההיא - "תחבור עמנו בכדי להדיח את נוני מכל תפקידיו בידיעות ותראה איך הכול מסתדר" (הציטוט למיטב זכרוני). אציין כי המבקש אישר בדיעבד שאמר דברים אלה, אף שטען שהוצאו מהקשרם (ראו להלן). עניתי בו ברגע כי אני מחפש לסייע לשני הצדדים לנסות לחיות בצוותא חדא בכדי לשמר את קבוצת ידיעות וכל אחד מהצדדים צריך לעשות ככל אשר בידו למען מטרה זו ולא למסמר עמדות קיצוניות. המענה היה מהיר - "רק בלי נוני".

10. באותה הפגישה המבקש גם אמר לי כי מן הראוי לאלץ את נוני (בניגוד לרצונו) למכור את כל מניותיו בידיעות יחד עם שאר בעלי המניות באופן שאפשר יהיה לקבל תמורה הרבה יותר גבוהה באמצעות ניצול "פרמיית השליטה" הנמצאת בידי נוני. המבקש קשר במפורש בין הדחתו של נוני לבין העסקה בה הייתה מעוניינת משפחתו, אשר בגדרה כלל בעלי המניות, לרבות נוני, ימכרו את מניותיהם.

11. התקשיתי להבין את הגישה הפרסונלית של המבקש ביחס לנוני, במקום להתבונן במצבה של ידיעות בעידן הדיגיטלי. מן הראוי לציין כי בסוף המאה הקודמת ובתחילת המאה הזאת עובר עולם התקשורת מהפך אשר לא היה כמוהו. בעידן הדיגיטלי בו אנו חיים מתקשים העיתונאים המודפסים בכל העולם להתמודד עם השינויים הקיצוניים באופן צריכת חדשות וחשיפה לתקשורת בכלל. התהליך הזה מתרחש גם בישראל ובידיעות אחרונות. הבהרתי למבקש, כי בהיותי דירקטור עצמאי, מקצועי, ותיק ומנוסה, שאינו קשור לבעלי המניות ונעדר עניין אישי – בכוונתי לפעול אך ורק באופן ענייני ולטובת החברה, בלי שום אג'נדות ומטרות לא ענייניות וללא כל מעורבות בסכסוך בין בעלי המניות. רציתי להאמין כי הדברים שאמר לי המבקש הם בבחינת עמדת פתיחה אל מול מי שינסה לגשר בין יריבים מרים. מן הסתם במהרה התברר לי עד כמה טעיתי.

12. כבר בתחילת דרכי בידיעות שמעתי מהמבקש, וכך גם נזכר בתצהירו כאן, כי נוני המכהן כיו"ר הדירקטוריון וכמנהל עסקים ראשי ועורך אחראי, הוא (לטענת המבקש) כל יכול, על פיו יישק דבר, מפטר עובד בכיר, כורת הסכמים נסתרים בשיתוף עם מימי, עושה בכספי החברה כבתוך שלו, סוחר בקו הפוליטי של העיתון, כביכול. לעניין זה אציין כי המבקש מסתיר כי פעל באופן בלתי אחראי ואסור בזמן שהתנהל מו"מ עם אותו עובד בכיר וניסה לטרפד בניגוד לטובת החברה ההסכם עימו, דבר שלא צלח. מכל מקום, אינני מקבל את הטענות כי משהוגש כתב אישום נגד נוני הוא צריך להשעות את עצמו. נוני זכאי שתעמוד לו חזקת החפות לגבי העבירות בהן הוא מואשם, עד שלא יוכח אחרת. וכל הניסיון למנף את המשפט הפלילי של נוני בכדי למלא את תאוותיה של משפחת יודקובסקי, דינו להיפסל.

13. עד היום אינני מבין את הרציונל מאחורי התנהלותו של המבקש. עשיתי מאמצים אדירים בכדי לגשר בין הצדדים לטובת החברה, לפחות לתקופה מסוימת. צר לי לומר אך אני נאלץ לעשות כן, כי משפחת יודקובסקי והמבקש בכלל זה לא יסכימו לשום הסדר קבוע או "שביתת נשק" אלא אם נוני יודח מכל תפקידיו חד וחלק. אני הרי לא בן משפחה ואין לי אף מניה בידיעות, השאיפה היחידה שלי הייתה להצליח להביא מזור לארגון הזה. כאשר הסתמנה אפשרות כי משפחת יודקובסקי תמכור מניותיה במחיר מופקע בעליל קיוויתי שבכך תסתיים הסאגה העצובה הזאת. אני לא טיפלתי בניסיון הרכישה, אלא רק שמעתי מאלו שעסקו בכך שגם במקרה זה ההתנהלות של המבקש ומשפחתו לא היו מובנים.

14. זמן קצר לאחר המינוי שלי, כאשר התברר למבקש כי אני מונחה משיקולים ענייניים ובוודאי לא אישיים, וכי לא אשחק כל תפקיד במלחמתו הבלתי עניינית, לדעתי, בנוני, הוא צבע אותי בצבע של אויבו נוני. פעם אחר פעם, ללא לאות, מטיחים בי המבקש ובא כוחו עו"ד פירט טענות שווא השוללות את הבסיס הענייני של עמדותיי רק מחמת העובדה כי הן אינן עולות בקנה אחד עם עמדת המבקש כפי שהביע אישית בפני: הכול או לא כלום. המכתבים המתלהמים שקיבלתי מהמבקש ובא כוחו כללו בין היתר איומים בהגשת תביעות אישיות. כך למשל, במכתב מיום 27.12.18 מטעם המבקש נכתב כך:

"במצב דברים זה מרשי מבקש להתריע בפניך, כי במידה ולא תחזור בך מסירובך לאשר את ביצוע הבדיקה כאמור לעיל, אשר ברור כי עצם ביצועה יכול רק להיטיב עם החברה, הרי שמרשי יבין מכך, כי הנך מעדיף טובתם של אחרים על פני טובת החברה, וכי הצבעתך בעניין זה בדירקטוריון נעשה בניגוד עניינים חמור ביותר, באופן העולה כדי הפרת חובת האמונים המוטלת עליך כלפי החברה, בהתאם להוראות סעי' 254 לחוק החברות תשנ"ט-1999.

במידה ולא תחזור בך מהעמדה האמורה, ולפחות תנסה להסביר, כיצד יכול להיות שבחינת אופן היווצרותם של נזקים בסך של כמיליארד ₪ אינה מהווה פעולה מחויבת המציאות בעבור החברה, הרי שמרשי יראה בכך כאחראי לכל נזק שנגרם ו/או שיגרם לחברה כתוצאה מהעדר הבדיקה"¹.

15. נאלצתי להסתייע בעו"ד רם כספי בכדי להשיב לעו"ד פירט על מבוך מכתביו, איומיו וטיוטה של תביעה ששלח אלי.

¹ נספח 28 לבקשה, סעיפים 18-19.

16. לטענות החמורות שהמבקש מייחס לי אין כל בסיס ואין כל הצדקה. אני לא שימשתי שליח של בנק הפועלים או של כונסי הנכסים על מניות פישמן. לאורך כל תקופת כהונתי כדירקטור בחברה, פעלתי באופן עצמאי ומנותק מבנק הפועלים או מכונסי הנכסים על מניות פישמן, וקיבלתי החלטות אך ורק לטובת החברה.

17. בישיבת דירקטוריון מיום 19.3.19, הבהרתי כך:

"מיום שמונית, דויד ועורכי דינו מוצאים לנכון להטיח בי פעולה בניגוד עניינים, שאני אחראי על זה, ומאיימים בתביעה נגדנו.

... מעולם אף אחד לא הטיח בי האשמות כמו שדויד ועורך הדין שלו מטיחים בי... ועוד ממשיך עוה"ד של דויד ומבקש שאני אלך לבנק הפועלים, שכף רגלי לא דרכה שם פעם אחת מאז התמנית לדיקטור פה, ואביא תצהיר חתום שנוני לא חייב לו כסף. אני עומד על כך שאני לא אביא שום אישור של בנה"פ.

...אומרים לי שאני, יחד עם בנק הפועלים, אחראים על דברים שאני לא מבין אותם בכלל. אני לא בנק הפועלים. אני דירקטור. זה מעצבן אותי.

...

נרמז שכאילו בנק הפועלים הוא תומך של נוני. לא מעניין אותי מה בנק הפועלים חושב. הבנק גם לא 'מדבר' עימי בענייני ידיעות אף לא מילה. אני אצביע כמו שאני חושב"².

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 19.3.19 מצורף לתצהירי **כנספח 3**.

18. בישיבת דירקטוריון מיום 5.8.19, שבה נדונה דרישתה של מימי לשינוי תנאי שכרה, התייחסתי לכך שבא כוחי (עו"ד רם כספי) קיבל פניה יום קודם לשיבה מבא כוח המבקש, שהזהירו כי אם אאשר תוספת שכר למימי - יתבע אישית על כך:

"דויד, גנגסטריזם זה כשעו"ד שלך מתקשר לעו"ד שלי ואומר לו "תזהיר את הלקוח שלך שאם הוא יאשר סכומים אני אתבע אותו אישית", זה גנגסטריזם"³.

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 5.8.19 מצורף לתצהירי **כנספח 20**.

19. המבקש חיבל בכול ניסיון לנהל את דירקטוריון ידיעות כמתבקש מתברה גדולה הנמצאת בתקופה מאתגרת. בדיוני הדירקטוריון המבקש לא התעניין בפעולות המתבצעות לשם שמירת מעמד קבוצת ידיעות בעולם התקשורת בכלל, ובפרט לא הביע כל עניין במלחמתה של ידיעות בשערורייה הנובעת מעצם קיומו של החינמון ישראל היום, הממומן בשלמותו על ידי איל הון והמתולק חינוך אין כסף ואף עושה דמפינג (היצף) למחירי המודעות. כל זאת לא עניין את המבקש כלל ועיקר. הוא היה עסוק תמיד ובכל עת בדבר אחד בלבד: מה אפשר לעשות כל יום בכדי להדיח את נוני ולאץ אותו למכור מניותיו. האיש הזה שיש לו מיעוט זניח בהון החברה ובזכויות ההצבעה חושב כנראה ברצינות כי ידיעות אמור להתנהל על פי העיקרון "שהזנב מכשכש בכלבי". כאמור הוא מיעוט זעיר בהצבעות בדירקטוריון ומנסה ללא הצלחה להמציא אגדות ופרשנויות חסרות בסיס בכדי לשכנע כי הרוב המוחץ בדירקטוריון והרוב המוחץ של בעלי הזכויות בהון החברה אמורים לפעול לפי תכתיבה של משפחת יודקובסקי ונציגה בדירקטוריון, המבקש.

20. מה מביא נציג בעל מניות, חבר דירקטוריון של תברה אשר עם מחזיקי מניותיה נמנים כונסי נכסים האמורים למכור המניות שבכניס למרבה במחיר, לנסות לאיים על הנושה המובטח להתיישר עימו בהדחתו של מו"ל העיתון שעה שהם מחזיקים במניות מיעוט שבמיעוט? מנין העוז או הרוע להאשים אותי, מי שהגיע מבחוץ עם ניסיון לא קטן בהתנהלות דירקטוריונים, בכך כי אני עושה דברו של הנושה המובטח (אותו לא פגשתי ועמו לא החלפתי מילה או חצי מילה בענייני) ובתמורה (המוכחשת לחלוטין) העיתון כביכול מטה את הסיקור המקצועי שלו לטובת אותו בנק? לצערי הרב אין לי מענה, יש בידי רק את העובדות והאירועים.

² פרוטוקול דירקטוריון מיום 19.3.19, עמ' 7.

³ פרוטוקול דירקטוריון מיום 5.8.19, עמ' 3.

21. באחת מהשיבות האחרונות בהן השתתפתי ביום 9.7.2020, לאחר הגשת הבקשה, אמרתי למבקש כך: "דויד, אני זוכר מה אתה אמרת לי 'המטרה' ... המטרה שנוני יעוף מפה, ורק ככה אפשר לעשות סדר...". המבקש השיב - "מה שאמרת הוא נכון, אבל הוצא מהקשרו. אני חושב שנוני לא צריך לנהל את ידיעות. אין עניין רגשי כי יש לי עניינים פרטיים (?). שלא ישתמע כך."
22. לנוכח התנהלותו של המבקש שתואר להלן, ובפרט רדיפתו אותי באופן אישי, הודיעו הכונסים לחברה ביום 30.8.20 כי כהונתי כדירקטור בחברה מופסקת "לפחות לעת הזו". כך נומקו הטעמים בבסיס ההודעה:
- "מאז מינויו פעל עו"ד פילוסוף בדירקטוריון החברה למעלה משנתיים ותרם מעיתותיו ונסיונו רב השנים לטובת החברה ולמען הצלחתה.
- דא עקא, שחרף אשר להודות למר פילוסוף על פועלו למען החברה, מזה תקופה ארוכה מנסה משפחת יודקובסקי ונציגה בדירקטוריון לגרור את מר פילוסוף לקלחת הסכסוך שבין בעלי המניות בחברה, תוך העלאתן של טענות כנגדו, בין היתר, כאילו שהוא משמש נציג הבנק בדירקטוריון החברה. המהלך המשפטי האחרון שננקט על ידי מר דיויד ליבר בסאגת הסכסוך האמור בין בעלי המניות במסגרת ת"א 22795-06-20 הגדיש את הסאה. כונסי הנכסים לא מינו עו"ד ממשדס לדירקטור בחברה כדי שיהווה מטרה לתובענות אישיות כלפיו במסגרת המחלוקות בין בעלי המניות, והם מצרים ומאוכזבים מהתביעה שהוגשה כנגדו".
- העתק מכתב הכונסים לדירקטוריון החברה מיום 30.8.20 מצורף לתצהירי **כנספח 6**.
23. ויודגש, כי חרף העובדה שאני מקבל את החלטת הכונסים, לא התכוונתי להתפטר מתפקידי כלל. להפך - התכוונתי להמשיך ולתרום מניסיוני במילוי תפקידי לטובת החברה, מנהליה ועובדיה, חרף התנהלותם הלעומתית של המבקש ובא כוחו כלפי. יובהר עוד כי אף שאני כבר אינני דירקטור בחברה, אני עומד על כל טענותיי כנגד התנהלותם הפסולה של המבקש ומשפחת יודקובסקי ועומד על דחיתן של כל הטענות וההאשמות ההזויות והמופרכות שהעלה נגדי המבקש, הן בהליך זה והן מחוצה לו, הן בעצמו והן באמצעות שולחיו; ואני שומר על זכותי להיפרע מהמבקש (וממשפחת יודקובסקי) בגין כל הנזקים שגרמו לי.
24. לסיכום דברים אלה, אני מבקש לומר כי בכל שנתיי הרבות כדירקטור בחברות רבות ומגוונות, לרבות חברות שסבלו מסכסוכים, לא נתקלתי במצב בו צד אחד (קל וחומר המיעוט) גורס "אינני רוצה לשמוע דבר, לא אתגמש, לא אתפשר עד אשר יושב ראש החברה בעל רוב זכויות ההצבעה בדירקטוריון יסולק מתפקידיו". למה? כי ככה אני רוצה. ומביא לעזרתו כל מיני נימוקים שאינם מן העניין.
25. כעת ארחיב את ההתייחסות לטענות שהעלה המבקש בבקשתו ביחס אליי.
26. על מנת להציג את עמדותיי בדירקטוריון כבלתי לגיטימיות, ניסה המבקש לתאר אותי כשלוח של בנק הפועלים, באמצעות כונסי הנכסים וכמי שמשרת בדירקטוריון את האינטרס של הבנק. כל אחת מן ההנחות שעליהן נשענת תזה זו מופרכת מקודמתה.
27. ראשית, אני אינני בעל מניות בעצמי ואינני משתייך לבעל מניות כלשהו בחברה. פעלתי בדירקטוריון ידיעות כפי שפעלתי עשרות בשנים בדירקטוריונים רבים באופן מקצועי ועצמאי, ובהתאם לחובותיי כדירקטור, ושקלתי את שיקולי טובת החברה בלבד. מאז המינוי שלי הקפדתי להימנע לחלוטין מכל קשר עסקי עם בנק הפועלים בענייני ידיעות אחרונות. זאת ועוד, חרף העובדה כי אני שותף במשרדס של הכונסים, לא נדונו בינינו נושאים הקשורים לדירקטוריון החברה, על מנת לשמור על הפרדה בין מישור הדירקטוריון לבין ההחזקה במניות. בהקשר זה הצהרתי בישיבות הדירקטוריון, בין היתר, כי "מעולם לא התבקשתי על ידי הנושה או כונסי הנכסים להצביע או להביע עמדה כלשהי הנוחה להם" (פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 1.12.19, עמ' 6), וכי "לא מעניין אותי מה בנק הפועלים חושב ... אני אצביע כמו שאני חושב" (פרוטוקול ישיבת הדירקטוריון מיום 19.3.19, עמ' 7, נספח 3 לעיל).
- העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 1.12.19 מצורף לתצהירי **כנספח 2**.

28. שנית, כלל לא מוניתי מטעם בנק הפועלים, אלא מטעם הכונסים על מניות בראון-פישמן, אשר מצידם מונו לתפקידם על ידי בית המשפט, מהווים בהתאם לדין את זרועו הארוכה ופועלים תחת פיקוחו והנחיותיו.
29. שלישית, לא זו בלבד שהכונסים לא התערבו בהחלטותיי, אלא שמתוקף תפקידם הם אמונים על מכירת המניות במחיר המיטבי - הא ותו לא - וממילא ברור כי כל פגיעה בטובת החברה תפגע בשווי הנכס שבידיהם, והינה מנוגדת לאינטרס שלהם. על כן, הנחת המוצא היא כי, ככל שיש להם זכות להביע עמדה, הכונסים תומכים בהחלטות המיטיבות עם החברה, הא ותו לאו.
30. ודוק, גם במקרה היחיד המתואר בבקשה (ס' 185-186) בו התייחסו הכונסים להחלטה של הדירקטוריון, עמדה זו צידדה, בין היתר, בקיצור תקופת ההארכה של העסקתו של נוני, כאשר עמדתי באותו נושא הייתה שונה מעמדת הכונסים, ודבקתי בה גם לאחר מכתבם. האמור סותר הן את טענת המבקש כאילו הכונסים מסייעים לנוני, והן את טענתו כאילו אני עושה דברם של הכונסים.
31. רביעית, בנק הפועלים, אשר המבקש מכנה אותי כדירקטור "מטעמו", מעולם לא פנה אלי בענייני ידיעות ולא התערב אצלי בעניין התנהלותי ועמדותיי בדירקטוריון ידיעות. אני לא החלפתי מילה עם מי ממנהלי בנק הפועלים בעניין זה בכל תקופת שרותי בדירקטוריון ואף לא לאחר מכן עד ליום הזה.
32. במכתב מטעם בנק הפועלים, אשר נושא תאריך 26.5.2020 והעתקו הועבר אלי נאמר למבקש:
- "כפי שצוין בתשובות קודמות מטעם הבנק, הנחת המוצא המשתמעת של מרשיכם כאילו שכונסי הנכסים ו/או הדירקטור שמונה בתמיכתם בידיעות אחרונות מהווים נציגים של הבנק ופועלים בהנחייתו - חסרת בסיס עובדתי ומשפטי ודינה להידחות על הסף. כפי שהוסבר גם בעבר, הבנק, שהינו נושא מובטח, איננו מתערב ברובד בעלי המניות ו/או כונסי הנכסים של ידיעות אחרונות בכלל, וברובד הדירקטוריון והניהול השוטף בפרט".
33. במכתב נוסף מאת בנק הפועלים שנשלח ביום 13.8.20 והעתקו הועבר אלי, במענה להטרדות שהמשיכו אף לאחר הגשת הבקשה, הוסיף הבנק:
- "כפי שידוע למרשיך היטב, בית המשפט מינה כונסי נכסים המשמשים כבעלי תפקיד מטעמו - officers of the court - ואלה מחזיקים במניות הכינוס מתוך מטרה לממש אותן ולהעביר את תמורתן לבנק. במסגרת הזו ממלאים כונסי הנכסים את תפקידם ועושים זאת לפי שיקול דעתם העצמאי בפיקוחו ובאישורו של בית המשפט.
- ... בניגוד לספקולציות השונות אותן מזכירים מרשיך במכתביהם הרבים ביחס לכוונותיו ורצונותיו של הבנק הרי שלאמיתו של דבר הבנק מעוניין אך ורק במכירת מניות הכינוס ומימוש זכויותיו בהן בערך הגבוה ביותר האפשרי".
- העתק מכתב בנק הפועלים מיום 26.5.20 מצורף לתצהירי **כנספח 4**.
- העתק מכתב בנק הפועלים מיום 13.8.20 מצורף לתצהירי **כנספח 5**.
34. לטעמי טענות המבקש נגד בנק הפועלים כפי שהביעו לא אחת המבקש ועו"ד פירט מטעמו, גם משוללות כל היגיון כלכלי, שכן האינטרס של הנושה המובטח הוא מיקסום שווי מניות החברה, האמורות לשמש לפירעון החוב של בראון-פישמן כלפיו.
35. הטענה לגבי הטייה כביכול בסיקור העיתונאי לטובת בנק הפועלים "בתמורה" להחלטות שהבנק הכתיב לי כביכול, היא טענה מרושעת, פוגעת, מועלית על דרך הסתם, ללא כל שמץ ראייה וטוב לה לו לא הייתה נטענת כלל. למבקש אין כל קושי לדקלם טענות דמיוניות אלה. הוא מסרב לקבל את העובדה כי דירקטוריון ידיעות מתנהל בצורה יעילה, חוקית ומאפשרת לנציג המיעוט הזניח לטעון כל טענה העולה על רוחו. ברם, מרגע שמתקבלת החלטה מחייבת, של הדירקטוריון ובוודאי באסיפה הכללית, זהו סוף פסוק. בסך הכל המבקש מנסה לגזור גזירה שווה מהפרסומים בדבר תיק 2000 (אשר כמובן לא הוכחו ונוני נהנה מחזקת החפות) על סיקור של בנק הפועלים בחברה. אין לו למבקש ראייה או בדל תיאוריות הקונספירציה שלו לקשרים האסורים לכאורה בין בנק הפועלים לנוני, לגביהם הוא מסתמך על פרסומים מגמתיים בכלי תקשורת מתחרים.

המבקש פנה ארבע פעמים לדירקטוריון בנק הפועלים וליו"ר שלו באותן סוגיות וקיבל פחות או יותר את אותן התשובות ששוב הוא מסרב לחיות עימן. כמו כן, לבקשת המבקש הציג בפניו ינון אנגל את הקשרים המסחריים בין ידיעות לבנק הפועלים.

36. אשר להחלטות אותן תוקף המבקש, אלה התקבלו במסגרת דיונים ענייניים שנפרשו על פני מספר ישיבות דירקטוריון, כאשר הנסיבות והעובדות הנוגעות לעניין, ובוודאי המרכזיות שבהן, היו ידועות לדירקטוריון ונבחנו על ידו בטרם נתקבלו ההחלטות.

37. גם אני וגם מימי, הסברנו בהרחבה, בישיבות הדירקטוריון בהן התקבלו ההחלטות, מדוע לשיטתנו החלטות אלו מוצדקות מבחינה עניינית והינן לטובת החברה. אני דוחה בתוקף את הטענה כי החלטות אלו התקבלו על ידי בחוסר תום לב, מתוך רצון לפגוע בחברה או מתוך חוסר אכפתיות בנוגע לחובתי לדאוג לטובת החברה.

38. אינני משתייך לאיזה מקבוצת בעלי המניות, אינני בעל מניות בחברה וההחלטות הנתקפות אינן נוגעות אליי, ברי כי לא היה לי כל אינטרס אישי בחברה ובהחלטות שהתקבלו, והחלטות אלה לא הניבו לי טובת הנאה כלשהי. כאמור, שקלתי את שיקולי טובת החברה בלבד.

39. חברי הדירקטוריון, ואני בתוכם, היינו מודעים היטב לכתב האישום נגד נוני ולמה שמיוחס בו לנוני, אשר לעמדת המבקש הינם שיקול עיקרי הן כנגד מתן שיפוי לנוני והן כנגד הארכת מינויו. חברי הדירקטוריון, ואני בתוכם, היינו מודעים גם לטענות המבקש בעניינים אישיים של נוני. בנושאים אלה, כמו גם בכל אחד ואחד מן הנושאים האחרים המועלים בבקשה, המבקש הציג עמדתו באריכות בפני הדירקטוריון, הן בכתב, לרבות באמצעות עורך דינו, לפני ישיבות הדירקטוריון וביניהן, והן בעל פה במהלך הישיבות עצמן. הדיונים באותם נושאים היו ממושכים, והם מתועדים באופן מצטבר בעשרות עמודי פרוטוקול.

40. במסגרת הדיונים הללו, הדירקטוריון אף שמע סקירות וקיבל נתונים בכתב ו/או בעל פה בין היתר ממנכ"ל החברה לשעבר, ינון אנגל, שעובד בחברה 52 שנים, ומן המשנה למנכ"ל - כספים. המבקש שאל שאלות רבות וקיבל תשובות מקיפות.

41. זאת ועוד, הדירקטוריון קיבל חוות דעת משפטיות בנושאים השונים מן היועץ המשפטי של החברה והיועצת המשפטית של הדירקטוריון, וכן ממומחים חיצוניים ידועי שם - פרופ' עמיר ליכט ופרופ' אסף חמדני, ופעל גם בהתאם להן. הדירקטורים, ואני בתוכם, פרסו את הנימוקים לעמדתם לגבי כל נושא שהועלה בדירקטוריון.

42. אין כל רבותא לכך שהדירקטוריון לא דרש, בנוסף לכל האמור, כי נוני ימסור גם מידע פיננסי אישי, תוך פגיעה קשה בפרטיותו. ההצעה להציב דרישה שכזו בפני נוני הועלתה על ידי המבקש, נדונה בדירקטוריון ונדחתה. המידע הפיננסי האישי של נוני לא נדרש לדירקטוריון לצורך קבלת איזו מן ההחלטות אותן תוקף המבקש.

43. אשר לטענות המבקש בדבר נזקים שונים שנגרמו לכאורה עקב קשרי נשייה, הרי שהעניין נבדק בדירקטוריון, ונמצא כי גם בהנחה מחמירה שיש ממש בטענות המבקש בדבר קיומם של קשרי נשייה, הרי שלא נגרם לחברה כל נזק. ממילא, קבלת המידע הפרטי של נוני בנושאים אלה לא הייתה מעלה ולא הייתה מורידה לצורך בחינת ההחלטות והשיקולים השונים בראי טובת החברה. גם עצם הדרישה לכך חריגה ולא מקובלת (כפי שהבהרתי, בפרוטוקול הדירקטוריון מיום 27.5.20, עמ' 6).

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 27.5.20 מצורף לתצהירי **כנספח 30**.

44. בוודאי שאני עצמי - כפי שהבהרתי למבקש שוב ושוב - לא הייתי רשאי או מחויב לבקש מבנק הפועלים מידע פרטי של נוני, וסביר שגם אם היה מידע כזה הבנק לא היה מוסר לי מידע כזה תוך הפרת הסודיות הבנקאית.

45. ביום 5.8.19 עודכן הדירקטוריון כי יתבצע תשלום לסנגוריות של נוני כהשלמה עבור שלב החקירה ועל חשבון ההכנה לשימוע, וכי סכום נוסף ישולם בהמשך בגין השימוע. כמי שהיה במשך שנים רבות בעלים של משרד עו"ד מוביל, ציינתי לגבי הסכום כי הוא "סביר מאוד".

העתק קטע רלוונטי מפרוטוקול הדירקטוריון מיום 5.8.19 מצורף לתצהירי כנספח 32.

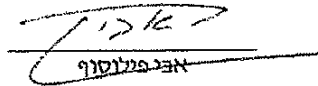
46. בישיבת הדירקטוריון שהתקיימה ביום 30.6.20 מסר נוני את הסכום שעורכות הדין מבקשות כמקדמה על חשבון שכר הטרחה שישולם בגין שלב ניהול המשפט, ואני ציינתי כי הסכום "סביר בעיניי". כמו כן הוחלט כי מעתה והלאה תיבדק סביבותם של סכומי שכר הטרחה על ידי, כנגד זעזעו של המבקש שעמד על מינוי גורם חיצוני לשם כך.

47. המבקש משרבב את שמי לנושא עסקת הוט, וטוען כי אני "מכיר היטב ובאופן אישי את פערי התמורות שהתקבלו בין שתי העסקאות", מאחר שהייתי חבר במנהלת שהוקמה לצורך מימוש חלק מנכסי חברות פישמן ומוניטין.

48. טענות המבקש חסרות כל בסיס ואחיזה באמת. המבקש, באופן חסר הגינות ויושרה, מקבל מבעלת השליטה בעיתון גלובס, המתחרה הישיר של כלכליסט, תצהיר מעוות לטעמי ועושה בו שימוש נגד החברה בה הוא דירקטור וחבריו הדירקטורים. עושה מעשה פסול שלא יעשה ומוכיח כי הוא מוכן לרדת לסגנון צהוב חסר תקדים השומט למעשה את הבסיס לכהונתו כדירקטור. המבקש שמע כנראה מבעלת השליטה בעיתון המתחרה (תוך הפרת התחייבות שמירת הסודיות שלה בעניין זה) כי אני אמור להכיר את העסקה בה מוניטין מכרה אופציה של הוט שהייתה בידה, וכי אופציית הוט נמכרה במחיר חסר ועל כך על פי עצת יועציו המשפטיים אני מושתק ומנוע מלטעון אחרת.

49. אני דוחה את כל טענותיו (וטענות המצהירה מטעמו) ומסתייג בשאט נפש ממערכת הקשרים שהמבקש מקיים עם מתחרה של העיתון. בכל זאת אגיב כך - הטענה מחוסרת כל בסיס, חסרת היגיון ואין בה קורטוב אמת. עסקתי במכירת האופציה של מוניטין, אך אין קשר בין שתי האופציות, הן מבחינה מהותית והן מבחינת הפרש השנים הרב בהן נמכרו. מדובר בשתי אופציות שונות בתכלית בזכויות המוקנות להן, כאשר למוניטין היו זכויות עדיפות. אני לא הייתי חבר דירקטוריון שעה שדיענות מכרה את האופציה, התמנתי לדירקטוריון למעלה משנתיים לאחר מכן, אין ולא היה לי כל קשר לנושא מכירת אופציית הוט על ידי ידועות וכל הקונסטרוקציה היא פרי דמיונו של המבקש מתוך מניע של שנאה אישית. די בכך בכדי לדחות את ניסיון ההכפשה של המבקש כלפי, והאת מבלי להפר את חובת הסודיות המקצועית שחלה עליי.

50. זה שמי, זו חתימתי ותזכך תצהירי אמת.

אבי פלוסברג

הנני מאשר בזה כי ביום 3.12.2020 הופיע בפני עו"ד קארל אשקלוני, רישיון מס' 79286, מרחוב קארל אשקלוני, עו"ד אבי פלוסברג, המוכר לי אישית, ולאחר שהזהרתי אותו כי עליו להצהיר את האמת, וכי הוא צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות תצהירו לעיל וחתם עליו בפניי.

קורל אשקלוני, עו"ד
מ.ר. 79286
טל דוטל: 057840345, פקס: 03-7109191

תצהיר

אני הח"מ, ינון אנגל, בעל ת.ז. מס' 008103475, מרחוב משמר הגבול 9, תל אביב, לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר את האמת וכי אחיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני נותן תצהיר זה לתמיכה בתשובת המשיבים 1-3, ארנון מוזס ("נוני"), מרים נופך מוזס ("מימי") ועו"ד אבי פילוסוף, וכן המשיבה 4, ידיעות אחרונות בע"מ ("ידיעות" או "החברה"), ל"ביקשה מתוקנת למתן הוראות מכוח סעיף 267(א) לחוק החברות" שהגיש המבקש בת.א. 22795-06-20.
2. העובדות המפורטות בתצהירי ידועות לי מידיעה אישית או שהינן למיטב ידיעתי, לפי העניין והקשר הדברים.
3. תחת הדירקטוריון, נוני כמנתל העסקים הראשי ומימי כמשנה למנתל העסקים הראשי פועלת בחברה שדרה ניהולית רחבה, אשר עד לאחרונה הייתי בה הגורם הבכיר. אני רו"ח בהשכלתי, ועובד בחברה מזה 52 שנה. במשך שנים רבות כיהנתי כמשנה למנכ"ל, ובתחילת שנת 2015 מוניתי למנכ"ל, תפקיד בו שימשתי עד לתחילת שנת 2020. פרשתי מתפקידי כמנכ"ל החברה, ביוזמתי, בגיל 77, והמשכתי למלא בה תפקיד מרכזי גם לאחר מכן.
4. על אף היחסים בין בעלי המניות בחברה, שחוו עליות ומורדות, לאורך השנים זכיתי לאמונם ולהוקרתם של כל בעלי המניות בחברה, ובכלל זה משפחת יודקובסקי, בחכירם את מחויבותי המוחלטת לטובת החברה.
5. במשך השנים החלטות עסקיות רבות, לרבות כאלו בעלות משמעות כספית גדולה, התקבלו ברמת ההנהלה ולא תמיד הובאו לאישור הדירקטוריון. כך נעשה, למשל, ברכישת אתר Alljobs, במימוש אופציה להגדלת אחזקות בקבוצת בר העוסקת בהפצה ושילוח, ובעסקאות מהותיות נוספות. החלטות דירקטוריון התקבלו בעבר בעיקר במקרים בהם הדבר נדרש על פי דין או על ידי גורם חיצוני (כגון פתיחת חשבון בנק, או כאשר הצד השני לעסקה דרש זאת).
6. בישיבת הדירקטוריון שהתקיימה ביום 31.1.17 התייחסתי להצעה להשעות את נוני מתפקידיו, וצינתי, בין היתר, כדלקמן:

"אני אומר את דעתי כמנכ"ל, לטובת החברה בלבד, מבלי להיכנס לויכוחים בין בעלי המניות. אין לי ספק שהשעיה תגרום לזעזוע גדול. יש היום אווירה אצל העובדים שנלחמים על הבית. השעיה תגרום לאיבוד מוטיבציה.

אני עובד בידיעות אחרונות כבר 48 שנה. ידיעות אחרונות זה מפעל חיי. תנו לנו להמשיך בעסקים כרגיל, ותאפשרו לנו שקט תעשייתי ...

אסור לנו להיגרר לפופוליסיטיקה, אלא לחשוב רק על טובת העיתון.

אתה דויד אמרת וכתבת שאנחנו עושים עבודה טובה וחשובה. תן לנו להמשיך ותן תמיכה.

בגלל הירידה בעיתונות המודפסת - אנחנו כל הזמן בוחנים עסקים נוספים בעיקר בתחום האינטרנט. המציעים לנו הצעות עסקיות מצפים מאיתנו ליציבות ולהתנהגות העסקית שבה נהגנו עד עתה. שינוי דרמטי בניהול עלול להרחיק מאיתנו הצעות עתידיות, כאשר כל שותף עתידי יחשוב פעמיים מול מי הוא ישב בעתיד. העיתון מוזהה עם נוני. וחוסר יציבות עלול למנוע מאיתנו את הפיתוח העסקי של העיתון.

לסיכום - השעיה לא תשפר את המצב, אלא להיפך - תרע אותו ותהיה אירוע לרעת החברה".

7. בשנת 2015 העליתי יחד עם המשנה למנכ"ל - כספים של החברה, רו"ח איזט מולינה, יוזמה לממש החלטה עקרונית שנתקבלה בחברה בעבר, למתן כתבי שיפוי ופטור לדירקטורים ונושאי משרה. בהמשך לכך גיבשה החברה בליווי יועציה המשפטיים נוסח של כתבי שיפוי ופטור כאמור.

8. הבהרתי למבקש בפגישה שקיימתי עימו ועם מימי כי היוזמה למתן כתבי השיפוי והפטור הייתה שלי ושל רו"ח מולינה.
9. בהתאם לכתב השיפוי שניתן לנוני, מימנה החברה את הליווי המשפטי שניתן לו במסגרת החקירה הפלילית בפרשת 2000. גובה התשלום הראשון של שכר הטרחה נקבע בפגישה שקיימתי עם הסנגוריות של נוני.
10. הוט מערכות תקשורת בכבלים בע"מ ("הוטי") הינה חברה הפועלת בתחום הטלוויזיה הרב-ערוצית, שירותי טלפוניה ואינטרנט, אשר בעל השליטה בה, באמצעות חברת Cool Holding Ltd ("קולי"), הינו כנראה מר פטריק דרחי. עד לשנת 2012 נסחרה הוט בבורסה לניירות ערך בתל אביב, כאשר בין היתר ידיעות תקשורת החזיקה כ-3.56% ממניותיה, וקבוצת מוניטין, שהייתה בבעלות אליעזר פישמן ומשפחת בר און ("מוניטין"), החזיקה למעלה מ-5% ממניותיה. בסוף שנת 2012 בוצע מיזוג משולש הופכי, בגדרו נרכשו מניות הוט שהיו בבעלות הציבור על ידי חברה בת של קול. במסגרת המיזוג רכשה קול גם את המניות שהוחזקו על-ידי ידיעות ומוניטין, אך העניקה אופציה לכל אחת מהן לרכוש בחזרה את המניות בהן החזיקה עובר למיזוג, בתמורה ובתנאים שהוגדרו.
11. בשלהי שנת 2016 התגבשה בחברה יוזמה, אותה הובלתי בהתייעצות עם רו"ח מולינה ועם חשבת החברה רו"ח מירי אבידור, למכירת האופציה שהחזיקה החברה לקול. שיקול מרכזי לביצוע העסקה, היה ההזדמנות לנצל מגן מס שנוצר באותה שנה, כתוצאה מהאפשרות לקזז מרווח ההון שהניבה העסקה הפסד עסקי שוטף מאותה שנת מס.
12. אני ורו"ח מולינה בחנו את האפשרות לבצע הערכת שווי לאופציה, אך מאחר שהכנתה הייתה צפויה להסתיים עמוק בתוך שנת 2017, לאחר שהאפשרות לממש את מגן המס כבר תוחמץ, החלטנו שלא לעשות כן.
13. אדגיש כי מימוש האופציה כלל לא עמד על הפרק מבחינת החברה, שכן משמעותו הייתה רכישת אחזקות מיעוט מבוטלות בחברה הפועלת בתחום שהוערך כבעל רמות סיכון גבוהות, תוך הוצאת סכום שהוערך בלמעלה מ-100 מיליון ₪. הנהלת החברה סברה אפוא כי מכירת האופציה בכלל, ובשנת 2016 בפרט, הינה דרך הפעולה הכדאית ביותר עבורה.
14. טסתי לז'נבה ביום 8.12.16 במטרה לדון במכירת האופציה, ונפגשתי שם עם מר גואי דקסטר, ששימש בתפקיד מנהל העסקים של קול. לאחר הליך משא ומתן, הוסכם ביני למר דקסטר הסכום בו האופציה תימכר לקול. העסקה בוצעה ותמורתה שולמה לחברה כעבור מספר ימים, בתוך אותה שנת מס.
15. בזכות קיזוז ההפסד העסקי השוטף של אותה שנה מרווח ההון של העסקה - קיזוז שניתן היה לבצע רק עד לסוף שנת 2016 - סכום הברוטו שהעסקה הניבה לחברה היה שווה לסכום הנטו שנשאר בידה. חסכון המס שנוצר לחברה עמד על סך של מיליוני שקלים, שהם המס שהיה משולם בגין העסקה אלמלא מגן המס.
16. כל ההחלטות המהותיות בנוגע לעסקה זו, החל מעצם ביצועה, עבור במועד ביצועה וכלה בהסכמה על המחיר שישולם בגדרה, נתקבלו על ידי הנהלת החברה בראשותי, בתפקידי כמנכ"ל. לא קיבלתי כל הוראה, הנחיה או בקשה מנוני בנדון, לרבות בנוגע למחיר העסקה, אלא רק עדכנתי אותו מראש על נסיעתי, ודיווחתי לו בדיעבד על סגירת העסקה ועל מחירה. העסקה לא הובאה לאישור הדירקטוריון של ידיעות תקשורת, וזאת בהתאם לפרקטיקה שנהגה בחברה.
17. במכתבי מיום 28.6.20, שהוצג לדירקטוריון בישיבה מיום 30.6.20, התייחסתי בפרוטרוט לטענות שהעלה המבקש בנוגע לעסקת הוט, כדלקמן:

"לחברי הדירקטוריון,

אני מתכבד למסור את המידע בקשר לעסקת מכירת האופציה בהוט לקבוצת Cool Holding Ltd.

היוזמה למימוש האופציה היתה שלי לאחר התייעצות עם איזט מולינה (סמנכ"ל הכספים דאז) ומירי אבידור (חשבת החברה). היה ברור שצפוי לנו רווח הון מהעסקה. כמו כן היה לנו ברור שאם העסקה תבצע לפני סוף שנת הכספים (2016) אזי נוכל לקזז את הרווח שינבע מהעסקה כנגד הפסדים לצרכי מס שהיו לנו באותה השנה.

לפיכך קיבלנו החלטה משיקולי מס לבצע את העסקה לפני תום שנת הכספים, ובהתאם לכך יזמתי את הנסיעה למשרדי Cool Holding Ltd. בזינבה.

המו"מ התקיים מול מנהל העסקים של קבוצת Cool Holding Ltd.

מנהל העסקים שמולי טען וביקש הפחתה בהתחשב בסכום ששולם על ידם במסגרת תביעה ייצוגית הנוגעת לעסקת המכירה, תוך הסבר שבלי פשרה שלהם בתביעה הייצוגית - המכירה הועמדה בסכנה.

שקלתי גם לבקש מינוי של מעריך חיצוני, אבל היה ברור שהעברה למעריך חיצוני תגרום לכך שהתהליך ימשך כ-6 חודשים לפחות, ואז נאבד את יתרון המיסוי שהיה מותנה בכך שהעסקה תיסגר והתמורה תגיע אלינו בשנת הכספים 2016.

אני מודע לכך ששנתיים אח"כ בוצעה עסקה עם קבוצת פישמן (שכללה את העתון גלובס) ושם נערכה כנראה הערכת שווי שנתוניה לא ידועים לי.

כאן המקום לציין 2 עובדות:

- 1) בשנת 2011 מכרנו מניות לקבוצת Cool Holding Ltd. במחיר גבוה מזה שקבוצת פישמן מכרה. הסכום העודף שקיבלנו היה גבוה משמעותית לעומת המחיר שקיבלה קבוצת פישמן.
- 2) כמות האופציות שהחזיקה קבוצת פישמן היתה גדולה בכ-80% מכמות האופציות שאנחנו החזקנו.

אני מבקש לציין כי כל היוזמה והפעילות העסקית היתה שלי בעזרת איזט מולינה – סמנכ"ל הכספים דאז.

כל ההחלטות היו החלטות מקצועיות לפי מיטב שיקולנו והבנתנו המקצועית ולטובת החברה. לא קיבלנו מנוני שום הדרכה או בקשה כלשהי. אני זוכר שבדרך חזרה לשדה התעופה בזינבה טלפנתי לנוני והודעתי לו על תוצאות המו"מ.

התמורה הועברה אלינו ב-19.12.2016 וחסכה לקבוצה סכום מס נכבד.

דבר נוסף שאני רוצה לציין: אני עובד בידיעות אחרונות כ-52 שנים עם תרומות משמעותיות בנושאים הכלכליים בקבוצה.

אם מישהו היה אומר לי (לרבות נוני) להפחית במחיר המו"מ, או אפילו להיות "נחמד" במו"מ – הייתי מבטל את נסיעתי לזינבה. פשוט לא הייתי נוסע.

החסכם עם Cool Holding Ltd. כולל סעיף סודיות ואני מבקש מהדירקטורים להיות מודעים לכך כדי שהחברה לא תמצא את עצמה במצב של הפרת הסכם.

בברכה,

ינון אנגלי

18. בישיבת הדירקטוריון שהתקיימה ביום 30.6.20 המבקש ערך לי "חקירה" ממושכת בנוגע לעסקה האמורה. חזרתי על ההסברים שהצגתי במכתבי, לרבות על כך שלא התבקשתי על ידי נוני או מי מטעמו להוריד ממחיר העסקה, והרחבתי במספר נקודות.

19. לא קיבלתי ולא ידוע לי על מישהו אחר בידיעות שקיבל הערכת שווי 'בזמן אמת' או לאחר מכן, שנטען שנערכה ע"י אורי כהן ואשר נטען כי נמסרה לידיעות אחרונות. ראיתי את המסמך לראשונה כאשר הוגש לבית המשפט בגדר הליך זה. אף ערכתי בדיקה בחברה ולא מצאתי כי מסמך זה הגיע לגורם כלשהו בחברה.

20. אף אילו "הערכת השווי" הייתה קיימת בזמן אמת והייתה מוצגת לצדדים לעסקה, נראה שלא היה בה כדי לשנות את התנהלות הדברים. כידוע, הערכת שווי אינה מדע מדויק, קל וחומר טיוטה אינדיקטיבית של הערכת שווי ולא הערכה סופית. על כן, בהתחשב בשיקולים כבדי המשקל לבצע את העסקה לפני תום שנת 2016, עמדתי גם כיום היא כי הייתי מבצע את העסקה כפי שבוצעה.

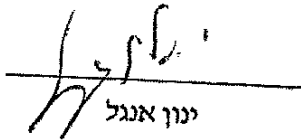
21. הן עובר לעסקה והן לאחריה לא היתה לי ידיעה כלשהי לגבי הלוואה שניתנה על ידי מר דרהי לנוני, כביכול.

22. לאופציה שהוענקה למוניטין במניות הוט נלוו זכויות עודפות אשר לא ניתנו במקביל גם לדיעות, וזאת נוכח אחוז ההחזקה הגבוה יותר של מוניטין במניות הוט עובר למיזוג (מוניטין החזיקה למעלה מ-5% מהון המניות המונפק, בהשוואה לכ-3.56% מן המניות שהחזיקה ידיעות). המדובר בזכות למינוי דירקטור בהוט ("the Sellers חלוקת דיבידנד בהוט במקרים מסוימים" "The distribution by the Company of any material dividend in kind will be subject to the approval of the Sellers"; נספח A להסכם). אדגיש שוב כי זכויות אלו ניתנו למוניטין ולא ניתנו לדיעות. העתקי עמודים רלוונטיים מן ההסכם בין קול לדיעות ומן ההסכם בין קול למוניטין מצורפים לתצהירי.

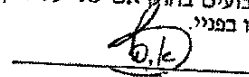
23. האופציה של מוניטין נמכרה כשנתיים לאחר מכירת האופציה של ידיעות.

24. בחודש ינואר 2019 נפגשתי עם המבקש ורעייתו והצגתי בפניהם את ההסכמים שנחתמו עם בנק הפועלים, וכן את סח"כ הסכומים ששולמו על ידי שלושת הבנקים הגדולים בשנים האחרונות עבור פרסום. מההשוואה עלה כי בנק הפועלים השקיע בפרסום בקבוצת ידיעות אחרונות את הסכום הגבוה ביותר. כמו כן ציינתי בפני המבקש ורעייתו כי מחירי הפרסום נקבעים על ידי אנשי הסחר בקבוצה, וכי סמנכ"ל הסחר מסר לי, בתשובה לשאלתי, שלא ניתנו העדפות כלשהן לבנק הפועלים.

25. זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

ינון אנגל

חנני מאשר בזה כי ביום 12.12.20 חופיע בפני עו"ד ד"ר אלעד פלד, רישיון מס' 38461, מרחוב ברקוביץ' 4, תל אביב, ינון אנגל, המוכר לי אישית, ולאחר שהזחרתי אותו כי עליו להצהיר את האמת, וכי הוא צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות תצהירו לעיל וחתם עליו בפניי.

ד"ר אלעד פלד, עו"ד

ד"ר אלעד פלד, עו"ד
מ.ר. 38461

סריקה 78

סריקה חלקית

המסמך המלא
נשלח לסריקה הייצוגית